

Trib. Suprem
Col. Militar

Dos. 215/954 Vol. 58.

40005 ~~141~~ 108

DOSAR

heta

Luca Vasile

Solymos Ivan

Marcuș Dumitru

Tacsi Al. Andrei

1531919

P 000148, Vol. 108

P 148/108

Urinează Vol.

59

58

I

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
TRIBUNALUL SUPREM
Colegiul Militar

Model Nr.-32

DOSAR Nr. 215/1954

privitor pe :

1. LUCA VASILE
2. SOLYMOS IVAN
3. CERNICICA DUMITRU
4. IACOB ALEXANDRU

Filiera : 215/1954

Termen la : 4.I.1954

R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
pentru
UNITATILE M.A.I.

Nr. 0014

din 28 septembrie 1954

C ă t r e ,

TRIBUNALUL SUPREM

Vă înaintăm dosarele Nr. 10/954 și actul de acuzare întocmit împotriva numiților : VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN. Deoarece cauza prezintă o importanță deosebită vă rugăm a aprecia dacă nu este cazul să fie judecată de Tribunalul Suprem, Colegiul Militar.-

LOCUITOR AL PROCURORULUI GENERAL AL R.P.R.
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE PT. UNIT. M.A.I.
General Șăilor

STRICT SECRET

28.09.54 -
Continuă procesul la Tribunalul Suprem.
Se returnează judecării la instanța de judecată.
Pe 28 septembrie 1954

by

STRICT SECRET.

Ex. nr. 1.

ACT DE ACUZARE nr. 12
=====

Văzînd actele de cercetare efectuate de către organele Ministerului Afacerilor Interne și cele de anchetă efectuate de către organele Procuraturii R.P.R., privind pe:

- 1). LUCA VASILE
- 2). IACOB ALEXANDRU
- 3). SOLYMOȘ IVAN
- 4). CERNICICA DUMITRU

- Constat următoarele:

Acuzații de mai sus, a scuzînd trecutul lor au reușit să se strecoare în posturi importante în conducerea Partidului și a Statului. Deținînd posturi de conducere în sistemul financiarobencar și cooperatist, ei au format un grup antistatal în frunte cu acuzațul LUCA VASILE și au întreprins acțiuni criminale împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, desfășurînd o activitate de subminare a economiei, cu scopul de a zădărnici construirea socialismului în țara noastră și a restaura capitalismul.-

Acuzațul LUCA VASILE și-a început activitatea contrarevoluționară încă din timpul revoluției proletare din Ungaria, în anul 1918, după o scurtă activitate în "garda națională" care avea misiunea să înăbușe revoluția, s-a prezentat voluntar în detașamentele militare contrarevoluționare și cu arme în mînă a luat parte la reprimarea revoluției, atât pe teritoriul Ardealului, cît și al Ungariei. El a participat nemijlocit la masacrele sîngeroase și schingiuirea sălbatică a muncitorilor și țărănilor din Ardeal, care au încercat să scuture jugul burghezo-mosieresc și al monarhiei habsburgice.-

Ulterior acuzațul VASILE LUCA s-a strecurat în mișcarea muncitorească, furnizînd - încă din anul 1924 - siguranței din Brașov, informații privind activitatea Partidului Comunist din România. Această activitate informativă a lui LUCA VASILE, a provocat căderea unui mare număr de activiști de partid.- Cu ocazia arestării sale din septembrie 1925, el a fost recrutat ca agent provocator, plătit de către inspectorul de siguranță ZĂCHIU

conduce la BANCIULESCU....."
anuntat loc de intrare la Bucuresti, pentru a ma
agent al lui BANCIULESCU ma asteapta a doua zi la un
un agent al lui BANCIULESCU si mi-a comunicat ca un
detașator la comanda. Zechin a fost legatura cu
nizatei conștientizate Partidului și deșeurile pleoște
cu Inspectorul ZAHIU 1-am dat informații despre orga-
"....." Iuind contact din proprie inițiativă

declarat:

Nationali sunt de organele Procuraturii la 25 septembrie 1954, a
In legatura cu aceasta, s-au dat LUCIA VASILE, la intero-
informații despre prezenta Congresului Partidului.
general de siguranță BANCIULESCU la București, citare la-a dat
nu de siguranță ZACHIU la Brașov, cit și cu subinspectorul
nului LUCIA VASILE a fost în președinția legătură este cu inspec-
ția de partid din Brașov. La Congresul al IV-lea al P.C.R., sau-
In luna august și noiembrie an, fiind delegat de organele

libertate.

arestat preventiv. In februarie 1928, a fost achitat și pus în
agent provocator în anchetarea Alava, unde a fost introdus ca
PROBOR din direcția generală a siguranței, care l-a folosit ca
pe LUCIA VASILE la dispoziția subinspectorului general BANCIULESCU

Dupa recuzare, Inspectorul de siguranță ZACHIU 1-a pus
arhive siguranței (dos. vol. II file 19-29).
Brașov. Rapoartele sunt confirmate și de o serie de documente din
total legăturile originale ale securității LUCIA VASILE cu siguranța
și MUNDREANU ION, fosti agenți ai siguranței Brașov, confirmă în
Mertoria VOINEA SEPPIMIU, GABOR ARPAD, ZDRACU BRADU

mele cu siguranța" (dos. vol. 56 file 11.4).
și să prezint cel mai deplin secret asupra relațiilor
microscopice monitorizate, și faptă contra comunistului
or să angajeze să furnizeze siguranței informații despre
"Am dat angajament scris, în care am scris
săle date la primărie cercetării, a declarat următoarele:
tutii la 25 septembrie 1954, s-au dat LUCIA interind declarare false

La interogatoriul ce l-a avut de către organele procura-
"....." (dos. vol. I file 22).
procurator în alți siguranței împotriva microștii man-
"....." In anul 1925 m-am angajat înscris, ca agent

rat:

Luat la 17 Ianuarie 1953 de către organele de cercetare a deola-
In legatura cu aceasta s-au dat LUCIA. La interogatoriul
agent semn.

DUMITRU din Brașov, faptă de care și-a fost angajament scris în

I-am relatat lui BANGIULESCU despre congresul Partidului și despre plecerea delegaților. BANGIULESCU mi-a spus "să merg la Congres și la reîntoarcere să-i dau informații despre felul cum s-a desfășurat Congresul". (dos.vol.56 fila nr.6).-

Faptele sunt confirmate prin o serie de rapoarte scrise ale agentului MUNTEANU ION dela siguranța Brașov, găsite în arhiva siguranței, precum și cu declarațiile date de MUNTEANU ION ca martor. (dos. vol.II fila 43-45, vol.7 fila nr.337-343).-

După Congresul Partidului, acuzatul LUCA VASILE a luat din nou contact cu aceleași organe ale siguranței, dându-le informații despre modul în care s-au desfășurat lucrările Congresului precum și despre hotărârile luate.-

În luna martie 1929, acuzatul LUCA VASILE, strecurat în C.C. al Partidului Comunist din România, obține șarcina de a organiza și pregăti congresul Sindicatelor Unite dela Timișoara și deplasându-se în acest scop în diferite localități, printre care și la Brașov, a luat legătură cu inspectorul de siguranță ZACHIU, informându-l despre apropiatul congres al Sindicatelor dela Timișoara, dându-i și numele delegaților aleși la Brașov.-

Potrivit instrucțiunilor lui ZACHIU, în timpul Congresului, acuzatul LUCA a dat organelor Siguranței numele tuturor delegaților comunisti care au participat la Congres. Despre aceasta acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 17 ianuarie 1953, a declarat:

"Astfel, am dat siguranței de fapt nu numai o serie de comunisti, activisti sindicali, dar și firul din diferite localități, prin care siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a Partidului" (dos.vol.I fila 52).-

Datorită trădării și provocărilor făcute de acuzatul LUCA, rezistența muncitorilor dela Căminul Muncitoresc din Timișoara, a fost înăbușită în sânge și muncitorii aflați în cămin au căzut în mâinile siguranței.-

Activitatea trădătoare a acuzatului LUCA VASILE în timpul Congresului dela Timișoara este confirmată și de martorii HEIGL IOAN, MATAYSZ PETRU și MIHAILEANU ALEXANDRU.-

După evenimentele dela Timișoara, siguranța a înscenat un proces în care au fost implicați și condamnați, conducătorii Consiliului General al Sindicatelor Unite. Acuzatului LUCA i s-a comunicat din partea Siguranței Generale din București, să nu

se prezintă la Tribunal, făcându-i-se totodată cunoscut că va fi scos din proces. Aceste împrejurări, mărturisite de LUCA, sunt confirmate și prin documentele găsite în arhiva siguranței. (dos. vol. II fila 90-92).-

În același mod mîrșav, acuzatul LUCA VASILE a trădat acțiunea eroică a minerilor din Valea Jiului, care a avut loc în august 1929.-

Astfel, în luna iulie 1929, acuzatul LUCA a fost trimis de partid în Valea Jiului, cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august. Înainte de plecare, acuzatul LUCA a luat legătură cu subinspectorul general de siguranță BANCIULESCU, pe care l-a informat despre sarcina pe care o are de îndeplinit în Valea Jiului, primind de la acesta instrucțiuni despre felul cum trebuie să acționeze în interesul siguranței. BANCIULESCU l-a instruit pe LUCA VASILE, ca odată ajuns în Valea Jiului, să împiedice acțiunile organizate ale muncitorilor, iar în cazul cînd aceștia vor să treacă la vreo acțiune, să comunice acest lucru imediat organelor de siguranță.-

Ajunzînd în Valea Jiului, LUCA VASILE a îndeplinit întocmai misiunea primită de la siguranță.-

Intr-un document din acest timp, găsit în arhiva siguranței, sunt scrise următoarele:

"După ultimele rapoarte primite de la LUCA LAȘZLO care conduce acțiunea comunistă în Ardeal, rezultă că elementele comuniste de pe Valea Jiului, au fost foarte bine organizate în ultimul timp". (dos.vol.II fila 75).-

Dîndu-și seama, la o sedință pe care a ținut-o cu activiștii sindicalii și de partid, că greva nu poate fi împiedicată, el a comunicat acest lucru siguranței și a părăsit Valea Jiului. În legătură cu aceasta, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare, a declarat:

"Prin părăsirea muncitorilor în timpul frământărilor din Valea Jiului și neorganizarea grevei, am trădat interesele muncitorilor și am îndeplinit sarcinile date de siguranță" (dos.vol. 4 fila 203).-

După evenimentele sîngeroase de la Lupeni, acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea provocatoare, a susținut verbal și în scris că greva minerilor de la Lupeni,

organizată de partid ca urmare a exploatării crunte și a mizeriei, ar fi fost o acțiune provocată de siguranță.-

În luna octombrie 1929, LUCA VASILE a primit sarcina să plece la o ședință a Internaționalei Sindicale.-

După primirea acestei sarcini sub acoperirea unei "arestări", a fost dus la subinspectorul general de siguranță BANCUILESCU și la inspectorul general al Direcției Generale a Siguranței VINTILA IONESCU, cărora le-a furnizat informații despre apropiate sa plecarea la Congresul Internaționalei Sindicale. În legătură cu acestea, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat de organele de cercetare la 23 septembrie 1953 a declarat:

"I-am povestit și lui VINTILA IONESCU chestia plecării mele ... cerându-i părerea. Acesta mi-a răspuns că este de acord cu plecarea mea, urmînd că după reîntoarcerea mea să-i relatez ce înădrîncări am primit" (dos.vol.I fila 368).-

La 25 septembrie 1954 în fața organelor procuraturii acuzatul LUCA confirmă cele declarate mai sus.-

În același timp acuzatul LUCA a trădat siguranței pe delegatul Internaționalei sindicale, care venise pentru alegerea delegaților la Congresul al V-lea al Internaționalei Sindicale.-

În calitate de agent provocator al siguranței și folosindu-se de funcțiile de membru în biroul politic al C.C. al P.C.R. și de secretar general al Sindicatelor Unitare, acuzatul LUCA VASILE, împreună cu MARCEL PAUKER, un vechi dușman al clasei muncitoare, trotskist și agent al siguranței, au fost în anii 1928-1930 promotorii luptelor fracționiste fără de principii, care urmăreau slăbirea capacității de luptă a Partidului, prin spargerea lui și a organizațiilor revoluționare de masă și desconspirarea în fața siguranței a cadrelor partidului.-

În interogatoriul din 24 martie 1954, luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA a recunoscut:

"Adevăratul meu rol pe care l-am avut în luptele fracționiste, este acela de mandatar al siguranței" (dos.vol.1 fila 387).-

În această luptă fracționistă, LUCA VASILE, ca mandatar al siguranței, a fost sprijinit și materializat de către siguranță prin subinspectorul general BANCUILESCU TEODOR.-

Pentru atingerea scopului său criminal și după o prealabilă înțelegere cu VINTILA IONESCU și T. BANCUILESCU acuzatul

LUCA a desfășurat o intensă activitate în grupul lui PAUKER, care era sprijinit de siguranță. Despre această activitate la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954 de organele Procuraturii, el a declarat următoarele:

"Am pus press sindicală la dispoziția grupului PAUKER. Personal am scris și articole în press sindicală, sprijinind grupul PAUKER. Am călătorit prin țară și am luat contact cu organizațiile de partid, cât și sindicale, căutând să le strag în grupe lui PAUKER. Deasemeni am creat Comitete de Partid paralele la București, Arad, Timișoara". (dos. vol.56 fila nr.9).-

Activitatea criminală a lui LUCA ca agent al siguranței, în timpul luptelor fracționiste, este arătată pe larg de martorii ESANU SABINA, WEISZ ARPAD și alții.-

Pără a se fi cunoscut activitatea sa trădătoare ca agent de siguranță, LUCA pentru uneltirile sale fracționiste a fost înlăturat din C.C. al P.C.R. și trimis la muncă de jos. Păstrînd un permanent contact cu Siguranța, el a trădat nouă conducere a Partidului.-

La interogatoriul din 17 ianuarie 1953 luat de organele de cercetare, acuzatul LUCA, mărturisindu-și trădarea, a declarat:

"... am dat în mîna siguranței și organul nou, care avea menirea de a repara ceea ce am stricat, noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator" (dos.vol.I fila 61).-

În scurt timp după sancționarea sa prin trimiterea la muncă de jos, reușind să-și ascundă activitatea trădătoare, acuzatul LUCA revine la București fiind cooptat ca secretar și apoi secretar general al Consiliului General al Sindicatelor Unitare. În această perioadă LUCA continuă să aibă legături cu siguranța, prin BANCIULESCU.-

În anul 1933, cu scopul de a se acoperi activitatea trădătoare a lui LUCA, siguranța îl implică într-un proces politic și îl condamnă în lipsă la 20 ani temniță. La 27 august 1933 este creat de fapt comisar șef TURCU NICOLAE, căruia LUCA îi dă informații verbale despre activitatea sa, a Partidului și a Sindicatelor. Ca urmare, condamnarea sa inițială de 20 ani temniță a fost redusă la 5 ani și 6 luni.-

După ieșirea din închisoare, în anul 1939, LUCA a reluat legătura cu inspectorul general de siguranță VINTILIA IONESCU, prin

comisarul șef TURCU NICOLAE, lucrând ca agent provocator al siguranței, sub numele conspirativ de "TOMA". El a continuat să furnizeze o serie de informații siguranței între care și un raport de activitate al C.C. al P.C.R. La interogatoriul luat de organele de cercetare la 9 iunie 1953, acuzatul LUCA a declarat următoarele:

"În urma propunerilor făcute de inspectorul general de siguranță VINTILĂ IONESCU și comisarul șef TURCU NICOLAE, de a fi din nou agent provocator al siguranței, am acceptat întocmai propunerile acestora".....

Iar în continuare declară: "... știu precis că printre altele informații și material de partid i-am dat acestuia copie după raportul C.C. al P.C.R." (dosar vol.6, fila 103-107).-

Cu ocazia interogatoriului luat de către organele Procuraturii acuzatul LUCA a confirmat cele de mai sus, declarând:

"În toamna anului 1939 am fost luat într-o zi depe stradă într-o mașină, de către comisarul TURCU și inspectorul general VINTILĂ IONESCU. Ei mi-au cerut să dau informații siguranței, ceea ce eu am acceptat. Am avut ulterior oțteva înfilmări cu TURCU, cărui i-am predat informații despre mișcare și i-am dat materiale de partid" (dos. col.56 fila 10).-

Martorul TURCU NICOLAE a deșvăluit pe larg legăturile pe care le-a avut cu LUCA VASILE în anii 1933 și 1939.-

Pentru activitatea sa de agent provocator, acuzatul LUCA VASILE a fost plătit de siguranță cu diferite sume de bani, fapt pe care îl recunoaște.-

După 23 August 1944, acuzatul LUCA VASILE și-a continuat activitatea de trădător al clasei muncitoare, desfășurând o activitate fracționistă și contrarevoluționară.-

Acuzatul LUCA, la interogatoriile ce i s-au luat, a recunoscut pe larg activitatea sa antipartinică și antistatală pe care a desfășurat-o, arătând în acelaș timp că toată activitatea lui contrarevoluționară a fost îndreptată împotriva Partidului și Guvernului și pentru acapărarea conducerii în stat, în scopul restaurării capitalismului în țară.-

Imediat după 23 August 1944, ca secretar general al Frontului Național Democrat, LUCA s-a străduit din rășputeri să minimalizeze rolul Partidului și să prezinte drept ale P.N.D. condus de el, acțiunile și realizările revoluționare ale clasei muncitoare.-

La interogatoriul din 4 februarie 1953, acuzatul LUCA a declarat:

"Prin activitatea dusă de mine la FND, am căutat și m-am izolat de Partid, luând măsuri peste capul acestuia, punând în umbră activitatea și forța Partidului ca fiind a scoate în evidență și a transforma FND-ul într-o forță centrală condusă de mine" (dos.vol.4 fila 405).-

Totodată LUCA a căutat să strângă în jurul său elemente care să-i fie devotate și pe care să se sprijine în acțiunile sale criminale. În acest scop, printre altele, acuzatul LUCA a intervenit până și pentru punerea în libertate a unor criminali de război fasciști horticști. Astfel, în anul 1946, a intervenit pentru a fi pus în libertate criminalul de război KOVASNAY GABOR, ziarist fascist; în anul 1949 a intervenit la Tribunalul Militar Sibiu pentru sistarea procesului și punerea în libertate a criminalilor de război INCZE IULIU, NAGY VICTOR și NAGY DANILA, care în toamna anului 1944, în comuna Aita Seacă, au împuscat ostași din armata română ce lupta alături de armata sovietică eliberatoare.-

Martorii SZABO ADALBERT, CIURNA PETRE și alții au arătat modul în care LUCA VASILE a răscuit aceste intervenții.-

Activitatea contrarevoluționară anti-statală a lui LUCA VASILE s-a concretizat în deosebi, în acțiunea de subminare a economiei naționale. În calitate pe care a avut-o de vice președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Finanțelor, întreaga sa activitate a fost îndreptată în scopul restaurării capitalismului în țara noastră. Folosindu-se de poziția sa în conducerea partidului și a statului, el s-a înconjurat - în scopul activității sale criminale, de o serie de elemente dușmănoase, exploatare, spioni și sabotori, elemente pe care le-a plasat în posturi importante în aparatul de stat și în conducerea organizațiilor de masă, între care sunt și următorii:

- Acuzatul IACOB ALEXANDRU, dușman înrăit al clasei muncitoare, strecurat în rândurile Partidului, încă înainte de eliberarea Ardealului de Nord a dus o activitate provocatoare de alăbire a mișcării revoluționare. În mod sistematic și-a însușit banii mișcării, refuzând ajutorarea activităților, cari astfel au fost lăsați fără nici un sprijin, atât în timpul activității lor ilegale cât și în timpul arestării lor de către organele

Sigurantei horististe. In același timp el a întreținut legături cu o serie de elemente care au fugit din țară, fiind ulterior desemnați ca spioni, precum sunt HOMONAY HUGO, LUKACS (SCHLIFER) LILI, contele TRILSKY Hala și alții.-

De asemenea, ați înșelat cifră și după 1944, souzatul IACOB ALEXANDRU a întreținut legături cu virtorile burgheziei din Ardealul de Nord, iar în anul 1946 a-a căătorit cu succesosarea celui mai mare industriaș din Cluj. In urma acestui fapt, souzatul IACOB ALEXANDRU a devenit exploatareor, beneficiarul principal al acțiunilor uzinelor "Bermetra", "Pima Benatu", al unui magazin de încălziminte, al unui mare depozit de drogherie și al unor imobile. Alacoriat veros, trăind o viață de desirfin și lux, IACOB a-a datat la trafic de devize în stil mare. Intr-o singură operație el a scos ilegal din țară 80 mil dolari. Văzînd în el omul care trebuia, LUCA l-a adus și susținut în funcția de ministru alîmnot la Ministerul Rîșanvelor, rîșîndu-l cel mai intim și apropiat colaborator al său. Incepnînd de atunci IACOB ALEXANDRU a executat cu zel toate directivele criminale ale lui LUCA în vederea subminării sistemului economic-rișanolar.-

- Acuzatul SOLYMOS IVAN, orîminal de război, vechi dusman al poporului mînotor, înoc înșinte de anul 1944 a deținut funcții de conducere în organizațiile fasciste P.R.N. și partidul ardelenesc și publicînd în ziarul horistist "Săilegyas" mai multe articole cu caracter sovîin.-

In primăvara anului 1944, acuzatul SOLYMOS IVAN în calitate de jurist consal al poliției horististe din Zalău, a redactat și contra semnat ordonante de deportare a 562 evrei, care au fost exterminati în lagărele hitleriste. SOLYMOS a-a rîbuit astreil pîrtas la crimele sîngeroase ale regîmului horistist.-

După eliberarea Ardealului de Nord, mergînd pe aceeași linie naționalist sovîin, a deertăcurat o intenșă propagandă fascistă. Acuzîndu-și treoulul orîminal SOLYMOS a-a strecurat în U.P.M. și apoi în P.C.N. reusînd să ocupe funcții de răspundere.- Inoc din anul 1946 souzatul SOLYMOS a intrat în legătură cu LUCA VASILE, care cunoscoînd treoulul orîminal al acuzatului, l-a numit în anul 1947 în funcția de consalier superior administrativ în Ministerul Rîșanvelor. In anul 1950, cu sprijinul souzatalui LUCA VASILE, SOLYMOS a devenit vice președinte al Centrocopu-

lui, unde a dus alături de LUCA VASILE o activitate de subminare a politicii guvernului față de cooperatia de consum.-

× Acuzatul CERNICICA DUMITRU și-a început activitatea în cercul unor elemente troțkiste în orașul Sighet, participând la răspîndirea de materiale troțkiste.-

Ascunzîndu-și trecutul contrarevoluționar troțkist, acuzatul CERNICICA DUMITRU a reușit după 23 august 1944, să se strecoare în funcții de răspundere.-

În anul 1947, acuzatul CERNICICA a fost numit de către acuzatul LUCA VASILE în funcții importante la Ministerul Finanțelor. În anul 1950, la propunerea lui LUCA a fost numit, președinte al comitetului pentru preturi, de pe lângă Consiliul de Miniștri, iar în anul 1951, tot cu sprijinul lui LUCA a devenit prim vice președinte al Centrocopului. În aceste funcții alături de LUCA VASILE, acuzatul CERNICICA a desfășurat o activitate de subminare a politicii partidului și guvernului în deosebi în domeniul schimbului dintre oraș și sat.-

× Uniți, în ura lor față de popor, complicii lui LUCA și-au desfășurat activitatea lor criminală pe baza liniei contrarevoluționare stabilită de acesta. Cu privire la caracterul legăturilor dintre acuzați și a elementelor cu care s-au înconjurat, acuzatul LUCA declară:

"... am căutat să mă înconjur de oameni cu mentalitate și concepții identice cu ale mele".
(dos. vol. 3 fil. 414).-

Crimele săvîrșite de LUCA și complicii săi demonstrează în mod zdrobitor caracterul organizat al acestui grup, contrarevoluționar, a cărui activitate era îndreptată pe deaîntregul împotriva puterii populare, împotriva economiei socialiste, pentru restabilirea rîndurilor capitaliste.-

Recrutîndu-și complicii din rîndurile elementelor ducănoase regimului popular i-s sprijinit să ocupe importante posturi de conducere în sistemul financiar și cooperatist. Cu ajutorul acestora acuzatul LUCA VASILE a putut să păstreze și să promoveze în aparatul financiar și cooperatist elemente descompuse, pe care să se sprijine în acțiunile sale contrarevoluționare.-

Acest grup antistatal a sabotat în mod sistematic industrializarea socialistă a țării, a subminat cele mai importante

sectoare ale economiei și a sprijinit prin toate mijloacele elementele capitaliste dela orașe și în deosebi dela sate, cu scopul de a lovi în alianța clasei muncitoare cu țărâșimea muncitoare. Mărturisind această activitate criminală, acuzatul LUCA, la interogatoriul luat la 25 septembrie 1954, de către organele procuraturii, a declarat:

"Această activitate criminală de sabotaj a fost desfășurată în primul rând pe baza direcțiilor mele oportuniste și contrare liniei Partidului..."(dos. vol. 56 fila 13).-

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU și-au îndreptat în primul rând activitatea lor dușmănoasă, în direcția frînării activității productive a industriei socialiste. Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele Procuraturii la 26 septembrie 1954, a declarat:

"Împreună cu VASILE LUCA am desfășurat o activitate în domeniul finanțării economiei naționale activitate care de fapt a dus la subminarea economiei naționale". (dos.vol.56 fila 30).-

Folosind metoda dotării cu fonduri de rulment de către Ministerul de Finanțe a fiecărei întreprinderi în parte, acuzații au planificat beneficii și pierderi necorespunzătoare posibilităților și planurilor de producție ale întreprinderilor, creându-le grave perturbări, financiare.-

La interogatoriul luat de organele de cercetare la 26 iunie 1954, acuzatul IACOB ALEXANDRU a declarat:

"Scopul urmărit de mine la stabilirea de fonduri insuficiente în buget, a fost frînarea activității întreprinderilor în realizarea planului lor de producție" (dos.vol.13 fil.339).-

În subminarea activității întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU, adoptând o atitudine dușmănoasă față de, au respins numeroasele cereri ale întreprinderilor pentru verificarea normativelor fondului de rulment și nu a luat în considerare cererile justificate ale întreprinderilor pentru creșterea fondurilor de rulment în raport de noile sarcini de producție.-

În urma cererilor insistente ale ministerelor tutelare, care s-au împotrivit modului dușmănos în care se făcea înzestrarea întreprinderilor, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU pentru a ascunde activitatea lor criminală, au recurs la suplimentări de fonduri din rezerva bugetară, în valoare de 19 miliarde

lei, fără aprobarea Consiliului de Miniștri.-

Un alt mijloc prin care acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU au subminat activitatea întreprinderilor a fost stabilirea unor sarcini de beneficii necorespunzătoare planurilor de producție.-

Astfel, deși stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii se făcea pe întreprinderi, acuzații nu au analizat propunerile întreprinderilor și ministerelor tutelare și nici chiar propunerile direcției finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor, stabilind unora dintre întreprinderi sarcini de beneficii mai mari decât puteau fi realizate, ceea ce dezorganiza activitatea acestora.-

Mergând consecvent pe linia subminării economiei naționale, acuzații LUCA și IACOB au rupt planul financiar de cel economic nu numai la începutul anilor 1950-1951, dar și pe parcurs. Survenind restructurări de sarcini în planurile de producție ale întreprinderilor și trecându-se sarcini, date inițial altor întreprinderi, asupra altora, ei n-au ținut cont de schimbările survenite, sabotând adaptarea, ~~planului~~ financiar, celui economic.-

Chiar și propunerea făcută în 1951 de Direcția Finanțării Economiei Naționale din Ministerul Finanțelor de a se modifica sarcinile de plan financiar la unele întreprinderi din cadrul aceluiași ministere, ceea ce nu străgea nici o modificare a cifrelor din buget, a fost respinsă de IACOB în mod categoric fapt pe deplin dovedit prin declarația martorei NELA IONESCU, precum și prin însuși dosarul lucrării, cu rezoluția acuzațului IACOB.- (dos. vol. 20 fila 35).-

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU dușmani deopotrivă și clasei muncitoare și și țărănimii muncitoare, au dus și o acțiune de subminare alianței dintre clase muncitoare și țărănimii muncitoare și de sprijinire a chibburimei.-

Deosebit de puternic se reflectă atitudinea contra - revoluționară a lui LUCA și IACOB în domeniul fiscal. Ei au imprimat aparatului fiscal linia impunerii unui număr tot mai scăzut de elemente capitaliste chibburești.-

Pentru a-și putea realiza scopurile contrarevoluționare, ei au târâgănat întocmirea lucrărilor pentru modificarea legii impozitului agricol din anul 1949, care în anii următori a devenit necorespunzătoare, favorizând prin aceasta întărirea elementelor capitaliste dela sate.-

Acuzatul IACOB ALEXANDRU, la interogatoriul luat de organele procuraturii la 25 septembrie 1954, a declarat:

"Activitatea mea dusă împreună cu LUCA VASILE în problema impozitului agricol, prin efectele ei nu se poate caracteriza altfel și numi decât dușmănoasă". (dos.vol. 56 fila 30).-

Activitatea antistatală desărușurată de acuzatul LUCA VASILE în domeniul fiscal se împletește cu activitatea sa împotriva politicii guvernului, în problema schimbului dintre oraș și sat, și a alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare.-

Înă în septembrie 1947, imediat după stabilizarea monetară acuzatul LUCA VASILE și-a exprimat poziția ostilă față de raportul între prețurile mărfurilor industriale și cele agraro-alimentare, stabilit de guvern. El a luat măsuri de umflare a prețurilor agricole și de sprijinirea în mod implicit a elementelor capitaliste dela orașe și sate, lovind în aprovizionarea și nivelul de trai al oamenilor muncii.-

Având sub conducerea sa Comitetul pentru prețuri și cooperatie, acuzatul LUCA VASILE în complicitate cu acuzatii CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN au dus o continuă acțiune de urcare a prețurilor de achiziție a produselor agraro - alimentare, dînd astfel posibilitatea gospodăriilor chiburești să-și întărească pozițiile, favorizînd prin aceasta în mod activ dezvoltarea speculei.-

Acuzatii CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, urmînd directivele acuzatului LUCA VASILE, au transformat cooperatia într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste dela sate și într-un adăpost al multor elemente dușmănoase care au defraudat cooperatia.

La interogatoriul luat de organele procuraturii la data de 26 septembrie 1954 recunoscîndu-și activitatea sa criminală acuzatul SOLYMOS IVAN a declarat:

"În funcția de vice președinte al Centrocopului am căutat să introduc în cooperatie politica oportunistă contrarevoluționară a lui LUCA VASILE. Am inițiat și organizat o serie de acțiuni de sabotaj, pentru a împiedica cooperatia să-și îndeplinească sarcinile treaste de guvern" (dos.vol.56 fila 43).-

Acești acuzați, fără aprobarea Consiliului de Miniștri au scos din patrimoniul statului numeroase unități ale unor întreprinderi comerciale, încercând astfel să slăbească și să dezorganizeze comerțul de stat.-

Datorită activității lor antistatale, importante sume de bani acordate de stat cooperăției pentru producție și schimbul de mărfuri între oraș și sat au ajuns în mâinile elementelor capitaliste, speculative, fără ca în schimbul lor să fie aduse mărfurile necesare, care să contribuie la aprovizionarea clasei muncitoare, aducându-se astfel grave daune atât statului, cât și cooperăției însăși.-

Activitatea criminală desfășurată în cooperăție apare în mod clar din faptele acuzatului SOLYMOS IVAN, care a introdus în planul de desfacere al cooperăției cifre nerezale, a sabotat repartizarea mărfurilor după specificul și necesităților regiunilor.-

În scopul vădit al nerealizării planului de achiziții, acelaș acuzat a planificat ca achizițiile să se facă în proporții mari mai ales în regiunile deficitare și în acelaș timp a sabotat aprovizionarea centrelor muncitorești.-

Acțiunea de subminare a economiei noastre naționale a fost desfășurată de către acuzatul LUCA VASILE și prin dispoziția dată Băncii de Stat de a acorda în perioade 1947-1949 credite în valoare de 9 miliarde în special gospodăriilor chiburești, datorite din care pînă în anul 1951, a rămas nerambursată suma de 4 miliarde lei. Acuzatul LUCA a dat dispoziții de intensificarea încesării acestor credite numai în trimestrul IV. 1951, adică în perioada pregătirii reformei bănești, favorizînd și pe această cale elementele capitaliste. Acuzatul LUCA recunoaște aceste fapte.-

Pentru înlăturarea unor fenomene nesănătoase din domeniul economiei naționale, care se datorau în mare măsură activității criminale a acuzaților, guvernul a hotărît ca la începutul anului 1952, să se efectueze reforma bănească.-

Acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU s-au ridicat dela început împotriva efectuării reformei bănești în scopul de a susține dela efectele reformei bănești elementele capitaliste, avînd totodată teama că reforma bănească va contribui la demascarea

deplină a activității lor criminale, desfășurată în domeniul financiaro-bancar. Executând directivele lui LUCA, toți coacuzatii: IACOB, SOLYMOS și CERNICICA au desfășurat o activitate criminală sistematică de sabotare a măsurilor luate de guvern pentru asigurarea reușitei reformei bănești.-

Acuzatul LUCA, atât la cercetări cât și în fața organelor Procuraturii a recunoscut că începând de la data când s-a hotărât înfrățuirea reformei bănești și în toată perioada ei de pregătire el a încercat să o zădărnicească, desfășurând o activitate conștientă în acest sens.-

La interogatoriul luat de către organele de cercetare la 29 aprilie 1954 acuzatul LUCA a declarat:

".... am dus o activitate intenționată și conștientă pentru zădărnicierea și sabotarea reformei bănești". (dos. vol. 3 fila 395).-

Acuzatul IACOB ALEXANDRU în procesele verbale de interogatoriu din 10 mai 1954 deosebeni recunoaște:

"Am fost împotriva efectuării reformei bănești pentru că mi-am dat seama că analizându-se situația economică financiară a țării se va descoperi și sabotajul desfășurat de noi în cadrul ministerului de finanțe și a Băncii de Stat" (dos. vol. 13 fila 295).

Contrar directivelor clare date de guvern, acuzatii IACOB ALEXANDRU, LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, în tot cursul trimestrului IV 1951 și în deosebi în lunile decembrie 1951 și ianuarie 1952, au intensificat încesările reducând în același timp plățile.-

Astfel, în ministerul de finanțe acuzatul IACOB ALEXANDRU cu aprobarea lui LUCA VASILE a organizat o companie pentru intensificarea încesării impozitelor de la populație, în special de la sate dând în acest scop ordine, telegrame, premii în bani și obiecte. IACOB s-a deplasat personal în diferite localități unde a inițiat întreceri, a mobilizat aparatul fiscal și a dat dispoziții să se facă executări silite, mergând până la sechestrarea și ridicarea oricăror animale și produse agricole cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare.-

Edificator în această privință este ordinul nr. 3564 din 4 octombrie 1951, înmănat revizorilor, prin care IACOB ALEXANDRU îi împuternicește să ia măsuri drastice pentru forțarea ritmului încesării impozitelor.-

In scopul sabotării pregătirii reformei bănești și ulterior în scopul sabotării reformei efectuate, acuzatul IACOB, contrar dispozițiilor primite de la comisia pentru pregătirea reformei bănești, de a organiza cursuri profesionale cu personalul aparatului fiscal în perioada când acest aparat era disponibil, deoarece ritmul încașărilor trebuia să fie scăzut, a tergiversat organizarea cursurilor. Această întârziere el a provocat-o tocmai în scopul dăunător de a avea aparatul fiscal la dispoziție pentru a menține ritmul încașărilor, contrar dispozițiilor ce primise de la comisia pentru pregătirea reformei bănești.- În schimb însă, el a organizat cursurile deșee în timpul și după efectuarea reformei bănești immobilizând aparatul fiscal într-o perioadă în care trebuiau făcute încasări.-

În trimestrul IV.1951 acuzatul LUCA VASILE, a tăiat și redus cifrele de plăți din planul de casă al Băncii de Stat a R.P.R. și a majorat cifrele de la capitalul încasărilor, fapt dovedit cu documentele Băncii de Stat.-

Prin aceste măsuri, acuzații au urmărit să fie sustrași cât mai mulți bani de pe piață și totodată să se pună piedici întreprinderilor în activitatea lor.-

X În domeniul cooperatiei au fost luate aceleași măsuri de subminare a reformei bănești. Acuzații LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU - care a participat la lucrările comisiei de pregătire a reformei bănești - și SOLYMOS IVAN, au luat măsuri excepționale pentru impulsianarea vânzării mărfurilor cu amanuntul tocmai în trimestrul IV al anului 1951.-

Din depozitia acuzatului CERNICICA DUMITRU au fost redactate și difuzate univăților cooperatiei, circulării și telegrame pentru impulsianarea vânzărilor, cu toate că acesta avea sarcina din partea Comisiei de pregătirea reformei bănești ca în această perioadă să creeze stocuri de mărfuri, pentru ca după efectuarea reformei bănești să fie asigurată buna aprovizionare a populației.-

Tot pentru impulsianarea vânzării de mărfuri, în scopul subminării pregătirii reformei bănești acuzatul CERNICICA DUMITRU a convocat în luna decembrie 1951, la București, pe vice președinții unităților cooperatiste regionale și responsabilii pentru

problemele comerciale, cărora le-a făcut un instructeaj special în acest sens.-

Tot în trimestrul IV.1951, acuzatul CERNICIGA DUMITRU împreună cu acuzatul SOLYMOS IVAN, au introdus chiar stimulente pentru salariați în scopul de a vinde cât mai multe mărfuri.-

La interogatoriul din 25 septembrie 1954, luat de către organele Procuraturii, acuzatul CERNICIGA DUMITRU a declarat:

"S-au făcut și desfaceri de mărfuri prin chibșcouri, tarabe și țiguri. S-au dat și circuli în sensul de mai sus, toate în scopul desfacerii mărfurilor". (doc. vol.56 fila 58).-

După efectuarea reformei bănești, grupul antistatal în frunte cu acuzatul LUCA VASILE, pentru a-și ascunde activitatea criminală a recure la o serie de falsuri. La cererea acuzatului LUCA, acuzatul SOLYMOS IVAN pentru a induce în eroare guvernul, a întocmit o lucrare, în care a ascuns volumul vânzării de mărfuri pe trimestrul IV.1951 și luna ianuarie 1952 în scopul de a masca sabotajul ce s-a făcut.-

În acelaș scop dușmanos acuzatul LUCA VASILE a prezentat cifre false cu privire la sumele schimbate cu ocazia reformei bănești, în mediul urban și rural, prin prezentarea unei situații în care unele localități cu caracter economic rural figurau ca localități cu caracter economic urban. Prin aceasta, el a încercat să ascundă efectele acțiunii sale de favorizarea elementelor capitaliste și să demonstreze că au fost mai mulți bani la orașe și mai puțini la sate.-

Faptele expuse mai sus dovedesc pe deplin vasta activitate criminală de subminare și sabotarea economiei noastre naționale, desfășurată de acuzati.-

Acuzații se fac vinovați de următoarele infracțiuni:

1.- LUCA VASILE, născut la 8 iunie 1898 în com. Catalina Trei Scune, Regiunea Autonomă Maghiară, cetățean român, cu ultimul domiciliu în București, str. Romniceanu nr. 22, se face vinovat de faptul că în calitatea pe care a avut-o de vice președinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Finanțelor a subminat economia națională, a sprijinit elementele capitaliste dela orașe și sate și a încercat să zădărnicească măsurile de pregătire și de efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea

în scopul de a submina regimul democrat popular din R.P.R. fapte care constituie infracțiunea de sabotare a prăpșirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949, cu mod. ei ulterioare, comb. cu art. 1 din C.P.-

Sus numitul se mai face vinovat și de infracțiunea de activitate intensă contra clasei muncitoare prev. și ped. de art. 193 1 C.P. întrucât după ce în anii 1918 - 1919 ia parte activă la înăbușirea revoluției proletare din Ungaria ca voluntar, în perioade 1924-1940, deținând funcții de răspundere în conducerea mișcării revoluționare a clasei muncitoare din România, s-a angajat ca agent provocator plătit și siguranței burghezo - mosieresti participând astfel la acțiunile de reprimare și înăbușire a luptei revoluționare a clasei muncitoare.-

2.- IACOB ALEXANDRU, născut la 18 ian. 1913 în com. Așanajul de Sus reg. Baia Mare, cetățean român de profesie funcționar, cu ultimul domiciliu în București, str. Amiral Bălescu nr. 17, se face vinovat de faptul că; în calitatea ce a avut-o de ministru adjuncț la ministerul de finanțe, a dus o acțiune de subminare a activității productive a întreprinderilor socialiste, de favorizare și întărire a elementelor capitaliste precum și o acțiune de subminare a măsurilor de pregătire și efectuare a reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul de a submina regimul democrat popular din R.P.R. ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a prăpșirii economice a R.P.R. prev. ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 16 ianuarie 1949 cu modificările ei ulterioare comb. cu art. 1 din C.P.-

3.- SOLYMOS IVAN, născut la 14 dec. 1915, în or. Zalău reg. Cluj, cetățean român, de profesie avocat, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Sion nr. 16, se face vinovat de faptul că în calitatea ce a avut-o de vice președinte al Centrococoop-ului a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, toate acestea în scopul subminării regimului democrat popular și R.P.R., ceea ce constituie infracțiunea de sabotare a prăpșirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949 cu modificările ei ulterioare, comb. cu art. 1 din Codul Penal.-

Acuzatul SOLYMOS IVAN se face vinovat și de faptul că în primăvara anului 1944 în calitate de juristoconsult al poliției horticte, din jud. Sălaj, a redactat și contrasemnat ordinul de deportare a 362 locuitori evrei care în majoritate au fost exterminați în lagărele hitleriste, fapte ce constituie crimă contra umanității prev. și ped. de art. 3 lit. c. din Decretul nr. 207 din 20 august 1948 cu modificările sale ulterioare.-

4.- CERNICICA DUMITRU, născut la 28 februarie 1915, în orașul Sighet regiunea Baia Mare, de profesie subinginer, cu ultimul domiciliu în București, str. Pictor Negulici nr. 20, se face vinovat de faptul că în calitatea ce a avut-o de președinte al Comitetului pentru Prețuri și apoi de prim vice-președinte al Centrococop-ului a dus o acțiune de subminare a economiei naționale și a pregătirii și efectuării reformei bănești din ianuarie 1952, în scopul subminării regimului nostru democratic popular, fapte ce constituie infracțiunea de sabotare a propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 15 ianuarie 1949 cu modificările și ulterioare, comb. cu art. 1 C.P.-

Disponem trimiterea în judecată a acuzaților de mai sus, aflați în stare de arest.-

București, 27 septembrie 1954.

PROCUROR MILITAR,
Colonel de Justiție
Grigore Ripeanu
Ripeanu Grigore

211

T A B E L

cuprinzînd numele și adresele martorilor ce urmează a fi citați:

A.- MARTORI CE REZULTA DIN LUCRARI.

I.- Martori pentru acuzatul LUCA VASILE.

1. BODO LADISLAU	com.Lemnea,raion Tg.Săcuiesc
reg.Autonoma Maghiară.
2. MATYAS PETRU	com.Lemnea,raion Tg.Săcuiesc
reg.Autonoma Maghiară
3. RATZ IANOS	com.Lemnea,raion Tg.Săcuiesc
reg.Autonoma Maghiară
4. DURGHIU PETRE	Buc., str.Lirei nr.15
5. ABRAHAM BERNATH	Buc. str.Londra nr.15
6. BACSO ANTAL ILONA	com.Săcele,sectorul III Cernat,
regiunea Stalin
7. ESANU SABINA	Buc. str.Gabriel Pery nr.4
8. DOGARU DUMITRU	Galați, str.Muncii Voluntare nr.47
9. ILIE C.DAVID	Buc. str.Iulia Tetrat nr.12
10. GEORGESCU TEOHARI	Buc. str.Bitoliei nr.17
11. GHEORGHE ALEXANDRU	or.Stalin, str.Banătuului nr.7
12. HEIGL ION	Timisoara, str.Zugrav Nedelcu nr.1
13. CALI ION	Arad, str.Anatole France nr.1-3
14. KANNER ILIE	Buc. str.Dr.Klement nr.15
15. GABOR E. ARPAD	or.Stalin, str.Ion Rațiu nr.28
16. KELEMEN IOSIF	Timisoara II, str.Vișnșchi nr.17
17. MATYSZ PETRU	Tg.Mureș, str.Borsos Tamás nr.6
18. POPOVICI GHEORGHE	Petroșani, str.I.C.Frimu nr.9
19. MUNTEANU ION	or.Stalin, str.Matei Basarab nr.66
20. STELIAN ION	Buc., str.Timpului nr.7
21. MIHAIL ANU ALEXANDRU	Buc.str.Mintul casa nr.3
22. STIEBER ION	Buc.str.Livezeni nr.38
23. VARGA GAVRILA	Tg.Mureș str.Cuza Vodă nr.17
24. TURCU NICOLAE	Buc. str.Mina Gheorghe nr.5
25. ZDRAVCU ERACLE	Buc. Bd.Tolbucchin nr.22
26. VOINEA SEPTIMIU	or-Stalin, str.Gh.Lazăr nr.29
27. WEISZ ARPAD	or.Stalin, str.P.Teacencu nr.28

28. POPA MARIN Buc., str. Pop de Băsești nr. 37
29. STERN ZOLTAN Arad, str. Dimitrov nr. 65
30. DASCALU ANGHEL Buc. cal. Plevnei nr. 16
31. CIUREA PETRE 146 or. Stalin, str. Matei Basarab nr. 22
32. FELDMAN BERCU Buc., str. Kuibîșev
33. HIRSCH ZOLTAN Buc., str. Mihai Bravu nr. 197
34. JIANU MARIN Buc., Bd. Dacia nr. 38
35. KOWASZNY GAVRIL Sft. Gheorghe, Piața Libertății 8
reg. Autonomă Maghiară
36. MATYUS ADALBERT Arad, str. Ocsko Terezia nr. 18
37. MODORAN VASILE Buc., str. Sft. Treime nr. 13

II. - Martori pentru acuzatul IACOB ALEXANDRU

- ✓ 38. COSMA VASILE 146 Buc. str. Dionisie Lupu nr. 11-13
39. KERTESZ MAIA Cluj, str. Apacai Ceri nr. 29
40. FULOP ACATIU Cluj, str. Aurel Popovici nr. 2
✓ 41. LUNCAN ADALBERT 146 Buc. str. Hristo Botev nr. 40
42. HOVANY ILEANA Cluj, str. Dobrogeanu Gherea nr. 16
43. FARCAȘ EUGEN Cluj, str. Paul Erlich nr. 2
44. NAGYFALUDI MIHAI Cluj, str. Traian nr. 47
✓ 45. ORBOC GEZA Cluj, str. Jiului nr. 2 5
✓ 46. HERMAN LUDOVIC Cluj, str. 6 martie nr. 20
47. NYLAS I. GHEORGHE Buc. cal. Victoriei nr. 133
✓ 48. IONESCU NELLA 209 Buc., str. Sandu Aldea nr. 21
49. CIUREA VASILE Buc. str. Ion Măiorescu nr. 63
✓ 50. BANESCU DAVID 206 Buc. str. Sft. Vineri nr. 5
51. DIMA NICOLAE Buc. str. Mintuleasa nr. 3
✓ 52. CRISAN MIHAI 208 Buc. str. Călărași nr. 75
53. LUCESCU WILHELM Buc. str. Hristo Botev nr. 10
✓ 54. DINU ATANASIE 208 Buc. bd. Gheorghe Dimitrov nr. 132
55. COVACI PUTNA GERVAZIUS Huședoara, str. C. nr. 10
✓ 56. MAIOR GHEORGHE 209 Buc., str. Popa Tatu nr. 75
57. POPESCU CORNEL Buc., str. Arsa Ivanoviței nr. 12
58. CARCIU NICOLAE com. Nehoiu, reg. Ploești
✓ 59. LEB WILHELM 210 Cluj, str. F. Ionescu nr. 1
60. NITULESCU NICOLAE Buc. str. Diochiței nr. 21
✓ 61. RADULESCU GHEORGHE 213 Buc. str. G-ral Ernest Broșteanu 21
62. BIRO EMERICH Carei, str. Haiducilor nr. 7
✓ 63. GEORGESCU TOMA 211 Buc. str. Plugariilor nr. 34

- 64. NEMES IERONIM 245 Sibiu, str. Karl Marx nr. 9
- ✓ 65. DINU CONSTANTIN Buc. str. Sft. Stefan nr. 16
- 66. ANDRESCU I. AUREL Buc. str. Tunari nr. 6
- ✓ 67. DAMASCHIN ION 247 Buc. str. Frumosa nr. 54
- 68. POSTOLEA GHEORGHE Buc. str. Palade nr. 53
- ✓ 69. DIMOFTE ALEXANDRU 248 Buc. Bd. Magheru nr. 12
- 70. SZIRMAI ANDREI Oradea, str. Parhon nr. 35

III.- Martori pentru acuzatul SOLYMOS IVAN

- 71. PINTEA AUGUSTIN 220 ✓ Turda, Internatul Sc. Zootehnică
- 72. BOGDAN ALEXA ✓ com. Ciresani, raion Jibou reg. Cluj
- 73. DOBAI ADALBERT Zalău, str. 30 decembrie nr. 5
- 74. MARGINEANU DUMITRU ✓ Cluj, str. Iobagilor nr. 31
- 75. SUTO ADALBERT Satul Sanic, raion Jibou, reg. Cluj
- 76. OANCEA IOAN Buc. Splaiul Unirii nr. 79
- 77. NAGY TIBERIU ✓ Cluj, str. Puschin nr. 4
- 78. DINULESCU GHEORGHE Buc. str. Caragea Vodă nr. 16
- 79. LAZAROVICI SAUL 221 Buc. str. C.A. Roseti nr. 14
- 80. UNGUREANU DUMITRU 222 Buc. Bd. Republicii nr. 47
- 81. LUSTGARTNER EMIL 223 Buc. str. Orfeu nr. 2
- 82. CONSTANTINESCU HORIA Buc. str. Spătarului nr. 6
- 83. OLTEANU IOAN Pitesti, str. Gh. Dimitrov nr. 29
- 84. LAZAR GHEORGHE 224 Buc., str. Bruxelles nr. 2
- 85. TOROK STEFAN 225 Buc., str. Olga Bancic nr. 7
- 86. LESSEN PAUL 226 Buc. cal. Victoriei nr. 95

IV.- Martori pentru acuzatul CERNICICA DUMITRU

- 87.- ZICHERMAN SIRENA Gherla, str. Cetății nr. 29
- 88. BAUM IOSIF Buc. str. Porumbaru nr. 41 A.
- 89. BAIAS IOSIF
- 90. ROMAN ALEXANDRU Buc. str. Schitu Magureanu nr. 19
- 91. TAUTU VASILE Buc. str. Intr. Spătarului nr. 7
- ✓ 92. PELTZ SANDU 228 Buc. str. Dr. Georgescu nr. 27
- ✓ 93. BURI SILVESTRU 229 Buc. str. Roma nr. 2
- ✓ 94. GANET NICOLAE 230 Buc. str. Pictor Iscovescu nr. 9
- ✓ 95. KYSGYORGY EMERIC 231 Buc. bd. Republicii nr. 51

B.- MARTORI PROPUSI IN APARARE

- ✓ 1. MIHAIL MAEVSCI 236 Buc. str. av. Th. Ilescu nr. 71
- ✓ 2. PAPAZIAN ALEXANDRINA 237 Buc. str. Polonă nr. 85

- ✓3.- ZAHARIA LIVIU ¹²⁸ Buc.str.Radu dela Afumati nr.2-4
- ✓4. HULDUBAN VASILE Buc.str.Londra nr.26
- ✓5. SZABO ALBERT ¹²⁹ Buc.str.Bastiliei nr.22
- 6. VOITEC STEFAN Buc.str.Stefan Mihalceanu nr.2
- 7. MALINSCHI VASILE Buc.str.Jdanov nr.54
- 8. ALEXANDRU MIHAIL Buc.str.Herăstrău nr.30
- 9. BALACEANU PETRE Buc.bd.Stalin nr.76
- ✓10. VIJOLI AUREL ¹³⁰ Buc.str.Ion Movila nr.10
- 11. AGIU CONSTANTIN Buc.str.Intr.N.Ionescu nr.17
raion Stalin
- 12. PETRESCU DUMITRU Buc.str.Turgheniev nr.18
- 13. CIOROIU RADU Buc.str.Dr.Stoicovici nr.40

DETINUTII SI CONDAMNATI LA MOARTE SI LA DEZACTIVARE - VI

DETINUTII SI CONDAMNATI LA MOARTE SI LA DEZACTIVARE - VI

23

R. P. R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
pentru
UNITATILE M.A.I.

STRICT SECRET

Nr. 0017
26 septembrie 1954

C ă t r e ,

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Unitatea Militară 0123/0

La nr.Dvs. 0077692 din 25 septembrie 1954 ;
Vă facem cunoscut că mandatele de arestare împotriva
numiților : LUCA VASILE, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN ,
foști deputați în Marea Adunare Națională, s-au emis în urma
aprobării Prezidiului Marii Adunări Naționale, după cum
urmează :

-LUCA VASILE	- în baza aprobării nr. 34/B.S/8.VIII.1952
-CERNICICA DUMITRU	- în baza aprobării nr. 12/B.S/24.VI.1952
-SOLYMOS IVAN	- în baza aprobării nr. 11/B.S/11.VI.1952

LOCUIITOR AL PROCURORULUI GENERAL AL R.P.R.
SEFUL DIRECTIEI PROCURATURILOR MILITARE PT.UNIT.M.A.I.

/ General Major

24

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURII MILITARE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 301.

Noi, Colonel de Justiție RUDOLF ROSMAN, Procuror
Militar Sef al Forțelor Armate .-

Văzând actele de cercetări împotriva lui VASILE
LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea
Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș,
cu ultimul domiciliu în București Str. Nicușor Râmniceanu
Nr.22, acuzat pentru sabotarea propășirii economiei na-
ționale, prev. și ped.de art.3 legea 199/1950.-

Având în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute
în aceste texte;

Văzând și dispozițiunile art.200 din C.Pr.Pen.

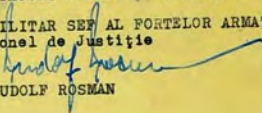
PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA
până la data de 14 Octombrie 1952.-

Dat în Cabinetul nostru la 14 August 1952.-

PROCUROR MILITAR SEF AL FORTELOR ARMATE
Colonel de Justiție

RUDOLF ROSMAN

25

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURII MILITARE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 230.

Noi, Colonel de Justiție RUDOLF ROSMAN, Procuror
Militar Sef al Forțelor Armate .-

Văzînd actele de cercetări împotriva lui VASILE
LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătlin, Regiunea
Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu
ultimul domiciliu în București Str. Nicușor Râmnicianu Nr.22
acuzat pentru sabotarea propășirii economiei naționale ,
prev. și ped.de art. 3 legea 199/1950.-

Avînd în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în
aceste texte ;

Văzînd și dispozițiunile art.200 din C.Pr.Pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA
de la data de 14 Octombrie 1952 până la data de 14 Ianuarie
1953.-

Dat în Cabinetul nostru la 14 Octombrie 1952.-

PROCUROR MILITAR SEF AL PORTELOR ARMATE
Colonel de Justiție

Rudolf Rosman
RUDOLF ROSMAN

26

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 252.

Noi, Colonel de Justiție RUDOLF ROSMAN, Procuror
Militar Sef al Forțelor Armate .-

Văzând actele de cercetări împotriva lui VASILE
LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea
Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș,
cu ultimul domiciliu în București, Str. Nicușor Râmni-
ceanu Nr.22, acuzat pentru sabotarea propășirii economiei
naționale, prev.și ped.de art.3 legea 199/950.

Având în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în
aceste texte ;

Văzînd și dispozițiunile art.200 din C.Pr.Pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE
D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA
dela data de 14 Ianuarie 1953 până la data de 14 Aprilie
1953.-

Dat în Cabinetul nostru la 14 Ianuarie 1953.-

PROCUROR MILITAR SEF AL FORTELOR ARMATE
Colonel de Justiție

Rudolf Rosman
RUDOLF ROSMAN

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE

27

MANDAT DE ARESTARE Nr. 265

Noi, Colonel de Justiție RUDOLF ROSMAN, Procuror
Militar Șef al Forțelor Armate .-

Văzând actele de cercetări împotriva lui VASILE
LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Căzălin, Regiunea
Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș ,
cu ultimul domiciliu în București Str. Nicușor Râmniclea-
nu Nr.22, acuzat pentru sabotarea propășirii economiei
naționale, prev.și ped.de art.3 legea 199/1950.

Având în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în
aceste texte ;

Văzând și dispozițiunile art.200 din C.Pr.Pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE
D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA
dela data de 14 Aprilie 1953 până la data de 14 Mai 1953.

Dat în Cabinetul nostru la 14 Aprilie 1953.-

PROCUROR MILITAR ȘEF AL FORTELOR ARMATE
Colonel de Justiție

Rudolf Rosman
RUDOLF ROSMAN

PROCEAȚURA GENERALĂ R.P.M.
DIRECȚIA PRICURATURILOR MILITARE

28

MANDAT DE ARESTARE Nr. 289.

Noi, Colonel de Justiție RUDOLF ROSMAN, Procuror
Militar Șef al Forțelor Armate.

Văzând actele de cercetări împotriva lui VASILE
LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea
Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș,
cu ultimul domiciliu în București Str. Nicușor Râmi-
ceanu Nr.22, acuzat pentru sabotarea propășirii economiei
naționale, prev. și ped. de legea 199/950 cu modificarea ei
ulterioară prin art.209 din D.L.nr.202/953.-

Având în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în
aceste texte ;

Văzând și dispozițiunile art.200 din C.Pr.Pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, de
la data de 14 Mai 1953 până la data de 1 Iulie 1953.-

Dat în Cabinetul nostru la 14 Mai 1953.-

PROCUROR MILITAR ȘEF AL FORTELOR ARMATE
Colonel de Justiție

Rudolf Rosman
RUDOLF ROSMAN

29

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 300.

1 Iulie 1953.

In numele legii și al Poporului .

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Com. Cătălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București Str. Râmniceanu Nr.22, urmărit potrivit art. 218 din C.Pr.Pen. pentru sabotarea propășirii economiei naționale, prev.și ped. de legea 199/950 cu modificarea ei ulterioară prin art.209 din D.202/953.-

Avînd în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în aceste texte ,

Văzînd că inculpatul se găsește în situațiunea prev. de art.200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE
D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela data de 1 Iulie 1953 până la data de 1 Octombrie 1953.-

Dat în Cabinetul nostru .-

LOCTIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

30

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 301.

1 Octombrie 1953

In numele legii și al Poporului ;

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Avînd în vedere actele de procedură încheiate în contra numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București Str. Râmniceanu Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr.Pen., pentru sabotarea propășirii economiei naționale, prev.și ped. de legea 199/950 cu modificarea ei ulterioară prin art.209 din D.202/953.-

Avînd în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în aceste texte ;

Văzînd că inculpatul se găsește în situațiunea prev. de art. 200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela data de 1 Octombrie 1953 pînă la data de 1 Decembrie 1953.-

Dat în Cabinetul nostru .-

LOCTIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

31

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 305

1 Decembrie 1953.

In numele legii și al poporului .

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numitului VASILE LUCA, născut la 8 iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București Str. Râmniceanu Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr. Pen., pentru sabotarea propășirii economiei naționale, prev.și ped.de legea 199/950 cu modificarea ei ulterioară prin art.209 din D,202/953.-

Avind în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sarcina susnumitului precum și sancțiunile prevăzute în aceste texte ;

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prev. de art. 200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela data de 1 Decembrie 1953 până la data de 1 Februarie 1954.-

Dat în Cabinetul nostru .-

LOCȚIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

32

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 350.

1 Februarie 1954

In numele legii și al poporului .

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul
Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Având în vedere actele de procedură incheiate în contra
numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna
Cătălin, Regiunea Stalin, fiul, lui Anton și Amalia, de pro-
fesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București Str. Râmni-
ceanu Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr.Pen., pentru
sabotarea propășirii economiei naționale , prev.și ped.de
legea 199/950 cu modificarea ei ulterioară prin art.209 din
D.202/1953.-

Având în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în
sarcina susnumitului precum și sancțiunile prevăzute în
aceste texte ;

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prev. de
art.200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela
data de 1 Februarie 1954 până la 1 Aprilie 1954.-

Dat în Cabinetul nostru .-

LOCTIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

33

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 359.
1 Aprilie 1954.

In numele legii și al poporului.

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Avind în vedere actele de procedură încheiate în contra numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în comuna Cătălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București, Str. Râmniceanu Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr.Pen.pentru sabotarea propășirii economiei naționale, prev.și ped.de legea 199/950, cu modificarea ei ulterioară prin art.209 din D.202/1953.-

Avind în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sarcina susnumitului precum și sancțiunile prevăzute în aceste texte ;

Văzind că inculpatul se găsește în situațiunea prev.de art. 200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE
D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA dela data de 1 aprilie 1954, pînă la data de 1 iunie 1954.-

Dat în Cabinetul nostru.-

LOCTIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

34

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 368-

1 Iunie 1954

In numele legii și al poporului .

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Avînd în vedere actele de procedură încheiate în contra numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Cătălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie lăcătuș, cu domiciliul în orașul București, Str. Râmniceanu Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr.Pen., pentru sabotarea propășirii economiei naționale, prev.și ped.de legea 199/950 cu modificarea ei ulterioară prin art. 209 din D.212/1953.-

Avînd în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sarcina susnumitului, precum și sancțiunile prevăzute în aceste texte;

Văzînd că inculpatul se găsește în situațiunea prev.de art. 200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela data de 1 Iunie 1954 până la data de 1 August 1954.-

Dat în Cabinetul nostru,-

LOCTIITORUL SEFULUI DIRECTIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

35

PROCURATURA GENERALA R.P.R.
DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE
TERITORIALE

MANDAT DE ARESTARE Nr. 375.

1 August 1954.-

In numele legii și al poporului ;

Noi, Colonel de Justiție MONAI ALEXANDRU, Locțiitorul
Sefului Direcției Procuraturilor Militare Teritoriale.

Avind în vedere actele de procedură încheiate în contra
numitului VASILE LUCA, născut la 8 Iunie 1898, în Comuna Că-
tălin, Regiunea Stalin, fiul lui Anton și Amalia, de profesie
lăcătuș, cu domiciliul în orașul București, Str. Râmnicenu
Nr.22, urmărit potrivit art.218 din C.Pr.Pen., pentru sabota-
rea propășirii economiei naționale, prev.și ped.de legea 199/
1950 cu modificarea ei ulterioară prin art. 209 din D.202/1953.

Avind în vedere gravitatea faptelor ce se rețin în sar-
cina susnumitului precum și sancțiunile prevăzute în aceste
texte ;

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prev.de
art.200 pr.pen.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D I S P U N E M :

Arestarea preventivă a inculpatului VASILE LUCA, dela
data de 1 August 1954 până la data de 15 Octombrie 1954.-

Dat în Cabinetul nostru .-

LOCȚIITORUL SEFULUI DIRECȚIEI
PROCURATURILOR MILITARE TERITORIALE
Colonel de Justiție

R.P.R.

36

PROCURATURA MILITARA TERITORIALA
BUCURESTI

No. 00272
din 27 Iulie 1954

C ă t r e
MINISTERUL APACERILOR INTERNE

La adresa Nr. 0071000 1954 ;

Vă facem cunoscut că mandatul de arestare Nr. 272/1954
privind pe Solymos Ivan se prelungește pînă
la data de 1 Noembrie 1954

După efectuarea cercetărilor, vă rugăm a se trimite
dosarul cauzei.-

PROCURORUL PROCURATURII MILIT TERIT BUC
Lt.Col. de Justitie

M. Dumitrescu

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 mai 195⁴

In numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Col. DUMITRESCU N. ~~Magistru de drept~~ Procuror Milit. al Procuraturii Milit. Terit. Buc

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit SOLYMOS

IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 14, în comuna Zalău

Raionul Regiunea Cluj, având ocupația avocat

cu domiciliul în comuna București, str. Dr. Sion Nr. 14 etaj apar-

tament Raionul Regiunea București, fiul lui CAROL

și al ELBONORA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOLYMOS IVAN

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe SOLYMOS IVAN

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 mai 195⁴ până la data de 1 august 195⁴

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 mai 195⁴

PROCUROR MILITAR,

Magistru de drept
Lt. Col. DUMITRESCU N.
Dumitrescu

38

PROCURATURA

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 februarie 195 4

In numele legii si al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU N., Procuror Milit. Instructor, pens. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Avand in vedere actele de procedura incheiate in contra numit SOLYMOS IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) nascut in anul 1915, luna februarie, ziua 14, in comuna Zalau Raionul Regiunea Cluj, avand ocupatia avocat cu domiciliul in comuna Bucuresti, str. Dr. Sion Nr. 16 etaj apar-tament, Raionul Regiunea Bucuresti, fiul lui CAROL si al ELEONORA, urmarit potrivit art. 218 din codul de proc. penala, pentru crima de sabotare a economiei nationale

Avand in vedere ca aceste fapte sunt prevazute si pedepsite de art. 209³ cu inchisoare dela munca silnica

Considerand ca din cercetarile facute rezulta probe suficiente de culpabilitate SOLYMOS IVAN contra susnumitului inculpat

Vazand ca inculpatul se gaseste in situatiunea prevazuta de art. 200 pot. 9 din codul de procedura penala, intrucât fapta comisa este gravă

Vazand si dispozitiunile art. 253 codul de Procedura Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonam tuturor agentilor fortei publice ca, conformandu-se legii, sa aresteze si sa conduca la Penitenciarul JILAVA pe SOLYMOS IVAN

Punem in vedere administratorului mentionatului penitenciar sa-l primeasca si sa-l retina dela data de 1 februarie 195 4 pana la data de 1 mai 195 4

Dat in Cabinetul nostru, azi 1 februarie 195 4

PROCUROR MILITAR,

~~Procuror pens.~~

MAIOR DE JUSTITIE

N. Dumitrescu

Dosar Nr. _____ / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 noiembrie 195 3

In numele legii si al Poporului: MAITR. Revizit. Buc.
Noi, MAIOR DUMITRESCU M., INSTRUCTOR PENAL al Procuraturii SOLYKOS
IVAN (se va trece numele de procedură incheiate in contra numi SOLYKOS
IVAN

Avand in vedere actele de procedură incheiate in contra numi SOLYKOS
IVAN
Regiunea Giurg., avand ocupatia avocat
in anul 1915, luna Februarie, ziua 14, in comuna Zalau
cu domiciliul in comuna Bucuresti, str. Dr. Sion Nr. 16 etaj apar-
tament Raiorul Regiunea Bucuresti, fiul lui CAROL
si al ELISABETA, urmasii potrivit art. 218 din codul de proc. penala, pentru
crima de sabotare a economiei nationale

Avand in vedere ca aceste fapte sunt prevazute si pedepsite de art. 209³
cu inchisoare dela munca silnică

Considerand ca din cercetarile facute rezulta probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOLYKOS IVAN

Vazand ca inculpatul se gaseste in situatiunea prevazuta de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penala, intrucat fapta comisa este gravă

Vazand si dispozitiunile art. 253 codul de Procedură Penala

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonaam tuturor agentilor fortei publice ca, conformandu-se legii, sa aresteze si
sa conduca la Penitenciarul ELIAVA

pe SOLYKOS IVAN

Punem in vedere administratorului inculpatului penitenciar sa-l primeasca si
sa-l reintra dela data de 1 noiembrie 195 ³ pana la data de 1 februarie 195 ⁴
Dati in Cabanetul nostru, azi 1 noiembrie 195 ³

PROCUROR MILITAR,

MAIOR DE JUSMARE

DUMITRESCU

MAIOR DE JUSMARE

DUMITRESCU

REPUBLICA POPULARA ROMANA
PROCURATURA

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 august 195 3

In numele legii și al Poporului:

Noi, Maior DUMITRESCU N. ~~Maior penal~~ ^{Procuror Milit} al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit SOLYMOS
IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 14, în comuna Zalău
Raionul _____ Regiunea Cluj, având ocupația avocat
cu domiciliul în comuna București, str. Dr. Sion Nr. 16 etaj apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui CAROL
și al ELEONORA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 200³
cu închisoare dela _____ muncă silnică

Considerând că din cercelările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOLYMOS IVAN

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe SOLYMOS IVAN

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 august 195 3 până la data de 1 noiembrie 195 3

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 august 195 3

PROCUROR MILITAR,

~~Maior penal~~
MAIOR DE JUSTITIE
H. Dumitrescu

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
P R O C U R A T U R A

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 mai 195 3

În numele legii și al Poporului:

Noi, Lt. Maj. UNGUREANU I. ~~Inspector Penal~~ Procuror Milit. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit SOLYMOS

IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut

în anul 1915, luna februarie, ziua 14, în comuna Zalău

Raionul Regiunea Cluj, având ocupația avocat

cu domiciliul în comuna București, str. Dr. Sion Nr16 etaj apartament

Raionul Regiunea București, fiul lui CAROL

și al ELEONORA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru

crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit-a D.199/950 cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate SOLYMOS IVAN
contra susnumitului inculpat

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct.9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și să conducă la Penitenciarul JILAVA

pe SOLYMOS IVAN

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și să-l rețină dela data de 1 mai 195 3 până la data de 1 august 195 3

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 mai 195 3

PROCUROR MILITAR,

~~Inspector Penal~~

LT. MAJ. DE JUSTITIE

Ungureanu I.

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 172

Data: 1 februarie 1953

În numele legii și al Poporului: Procur. Milit. al Procuraturii Milit. North. Buc.
Noi, Dr. Maj. UNGUREANU I., INCEPUTOR DE
IVAN Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numii SOIXKOS

(se va trece numele de familie-urmat de pronume) născut

în anul 1915, luna februarie, ziua 14, în comuna Zalău

Raionul Reginone Giuș., având ocupația avocat

cu domiciliul în comuna București, str. Dr. Stoen Nr. 16 etaj apar-

tament Raionul București, fiul lui CAROL

și al SELEONORĂ urmării potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/50 cu încheiere dela nume și dinică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOIXKOS IVAN 200 pct. 9

Vizând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, intrucât Tapeta Comisă este eravă

Vizând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA

pe SOIXKOS IVAN

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primescă și
să-l rețină dela data de 1 februarie 1953 până la data de 1 mai 1953

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 februarie 1953

PROCUROR MILITAR,

INSTRUCĂTOR

DR. MAJ. D. JUSZKOWICZ

I. Ungureanu

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 noiembrie 1952

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. UNGUREANU I., ^{Procuror Milit.} ~~Instructor penal~~ al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit SOLYMOS

IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut

în anul 1915, luna februarie, ziua 14, în comuna Zalău

Raionul Regiunea Cluj, având ocupația avocat

cu domiciliul în comuna București, str. Dr. Sion Nr. 16 etaj apar-

tament, Raionul Regiunea București, fiul lui CAROL

și al ELEONORA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționaleAvând în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închisoare dela muncă silnicăConsiderând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOLYMOS IVANVăzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe SOLYMOS IVANPunem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 noiembrie 1952 până la data de 1 februarie 1953

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 noiembrie 1952

PROCUROR MILITAR,

~~Director penal~~

Lt. Maj. de Justiție

I. Ungureanu

REPUBLICA POPULARA ROMANA
P R O C U R A T U R A

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 272

Data: 1 septembrie 1952

In numele legii si al Poporului:

Noi, Lt. Maj. UNGUREANU I.

Procuror Milit.
Instrucator penal

al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Avand in vedere actele de procedura incheiate in contra numit SOLYMOS

IVAN

(se va trece numele de familie urmat de pronume) nascut

in anul 1915 luna februarie, ziua 14, in comuna Zalau

Raionul Regiunea Cluj, avand ocupatia avocat

cu domiciliul in comuna Bucuresti, str. Dr. Sion Nr. 16 etaj apartament

Raionul Regiunea Bucuresti, fiul lui CAROL

si al ELEONORA, urmarit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei nationale

Avand in vedere ca aceste fapte sunt prevazute si pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu inchiisoare dela muncă silnică

Considerand ca din cercetarile facute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat SOLYMOS IVAN

Vazand ca inculpatul se găsește in situatiunea prevazută de art. 200 pct. 9
din codul de procedura penală, intrucăt fapta comisă este gravă

Vazand si dispozitiunile art. 253 codul de Procedura Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonam tuturor agentilor fortei publice ca, conformandu-se legii, sa aresteze si
sa conduca la Penitenciarul JILAVA
pe SOLYMOS IVAN

Putem in vedere administratorului mentionatului penitenciar sa-l primească si
sa-l retină dela data de 1 septembrie 1952 până la data de 1 noiembrie 1952

Dat in Cabinetul nostru, azi 1 septembrie 1952

PROCUROR MILITAR,

~~Instrucator penal~~

Lt. Maj. UNGUREANU I.

REPUBLICA POPULARA ROMANA
PARCNETUL CURTII BUCURESTI
Cab.1 Instrucție
Criminali de război

MANDAT DE ARESTARE Nr. 1027

In numele legii și al Prezidiului Republicii Populare Române:
Noi, Gh. Diaconescu, Procuror Sef al Curtii de Apel din București;

Având în vedere toate actele de procedură aflate în dosarul Cab.Nr. _____ încheiate în contra lui SOLYMOS IVAN născut la 14 Febr. 1915 în Zalău, de profesie avocat, fiul lui Carol și Eleonora, necăsătorit, domiciliat în București, acuzat de crimă contra umanității prin aceea că în calitate de ofițer al poliției hortiste din Zalău a participat la execuția excesivă a dispozițiilor cu caracter rasial contribuind cu aceasta la trimiterea evreilor în lagăre de concentrare.-

Având în vedere că din cercetările făcute în cauză și din actele dosarului rezultă sarcini și indicii grave de culpabilitate contra acuzatului.-

Având în vedere faptele mai sus expuse și prevăzute de art.3. lit.e. și c. din Decretul 207/1948 ce se pedepsește cu muncă silnică pe viață.-

Văzând și dispoz.art.6 alin.1 din același lege.-

PENTRU ACESTE MOTIVE,

D i s p u n e m :

Arestarea preventivă a inculpatului SOLYMOS IVAN.-

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca în conformitate cu legea, să aresteze și să-l conducă la Penitenciarul Jilava.-

Invităm pe toți depozitarii forței publice să dea concursul cuvenit pentru executarea acestui mandat, care s'a semnat de noi.-

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat este dator să lăse copie depe dânsul inculpatului și să se conformeze dispoz.art. 258, 259, 260 și 442 codul de procedură penală.-

Det în Cabinetul nostru din Palatul Justiției din București, astăzi 12 Iunie 1952.-

46
M.P.M.
COMANDATURA MILITARA TERITRIALA
BUCURESTI.

Nr. 00267
din 21 Iulie 1954

C A T E
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

La adresa Nr. 007004/1954 :

Vă facem cunoscut că mandatul de arestare Nr. 267
/1954, privind pe Cerțica Dumitru se prelungește pînă la
data de 11 octombrie 1954.

După efectuarea cercetărilor, vă rugăm a se trimite
dosarul cauzei.-

PROCURORUL PROCURATURII MILITARE TERITRIALE
Lt. Col. de Justiție

[Signature]
Dumitrescu

REPUBLICA POPULARA ROMANA
PARCNETUL CURTII BUCURESTI
Cab.1 Instrucție
Criminali de război

MANDAT DE ARESTARE Nr. 1036.

In numele legii și al Prezidiului Republicii Populare Române
Noi, Gh. Diacnescu, Procuror Șef al Curții de Apel din Bucu-
rești;

Având în vedere toate actele de procedură aflate în dosarul
Cab.Nr. _____ încheiate în contra lui CERNICICA DUMITRU, născut la
28 Februarie 1915 în Sighet, fiul lui Ioan și Elisabeta, căsătorit
cu ultimul domiciliu în București Str.Pictor Negulici, acuzat de
crimă contra umanității prin aceea că între anii 1941-1944 a furni-
zat informații siguranței burgheze hortiste în urma cărora au fost
arestați, supuși unor tratamente neomenease și deferiți justiției,
mai mulți luptători din ilegalitate.-

Având în vedere că din cercetările făcute în cauză și din
actele dosarului rezultă sarcini și indicii grave de culpabilitate
contra acuzatului.-

Având în vedere că faptele mai sus expuse și prevăzute de
art.3.lit.c.din Decretul 207/1948 ce se pedepsește cu muncă silnică
pe viață.-

Văzând și dispoz.art.6 alin.1 din aceeași lege.

PENTRU ACESTE MOTIVE

D i s p u n e m :

Arestarea preventivă a acuzatului CERNICICA DUMITRU.-

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca în conformitate
cu legea, să aresteze și să-l conducă la Penitenciarul Jilava.-

Invităm pe toți deșizitarii forței publice să dea concursul
convenit pentru executarea acestui mandat, care s'a semnat de noi.-

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat este dator
a lăsa copie depe dânsul înculpatului și să se conformeze dispoz.
art.258,259,260 și 442 codul de procedură penală.-

Dat în Cabinetul nostru din Palatul Justiției din București,
astăzi 26 Iunie 1952.-

Dosar Nr. _____ / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 269

Data: 1 septembrie 1952

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANDA C. _____ ~~Instructor penal~~ Procuror Milit. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICIOA DUMITRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pet. Negulici Nr. 20 etaj _____ apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui IOAN
și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închiisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICIOA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICIOA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 septembrie 1952 până la data de 1 noiembrie 1952

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 septembrie 1952

PROCUROR MILITAR,

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 noiembrie 195 2

În numele legii și al Poporului:

Noi, Lt. Maj. CARANDA C. Procuro^r Mil. aj. al Procuraturii Milit. Terit Buc.
Instruc^{tor} penal CERNICICA

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit

DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet
Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr. 20 etaj _____ apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui IOAN
și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICICA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 noiembrie 195² până la data de 1 februarie 195³
Dat în Cabinetul nostru, azi 1 noiembrie 195²

PROCUROR MILITAR,

Instruc^{tor} penal
C. Caranda

Dosar Nr. _____ / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 februarie 1953

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANDA C.

Procuror, Mil. aj. ^{Milit. Terit. Buc.}
~~Instructor penal~~

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICICA

DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915 luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr 20 etaj _____ apar-
tament _____ Raionul _____ Regiunea București, fiul lui IOAN

și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închisoare dela munca silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAV
pe CERNICICA DUMITRU

Putem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 februarie 1953 până la data de 1 mai 1953

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 februarie 1953

PROCUROR MILITAR,

Instructor, penal.

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 mai 195 3

In numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANDA G. Procuror Mil. aj. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNIGICA
DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet
Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr. 20 etaj _____ apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui IOAN
și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închisoare dela munca silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNIGICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNIGICA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 mai 195 3 până la data de 1 august 195 3
Dat în Cabinetul nostru, azi 1 mai 195 3

PROCUROR MILITAR,

Inspector penal,

G. B. Caranda

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 august 195 3

În numele legii și al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU N. ~~Instructor penal~~ ^{Procuror Milit.} al Procuraturii ^{Milit. Terit. Buc.}

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICIOA

DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr. 20 etaj _____ apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui IOAN

și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICIOA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICIOA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 august 195 3 până la data de 1 noiembrie 195 3

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 august 195 3

PROCUROR MILITAR,

~~Instructor penal~~

MAIOR DUMITRESCU

Dumitrescu
n. Dumitrescu

Dosar Nr. _____ / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 noiembrie 1953

În numele legii și al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU H. Procuror Milit. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.
Investitor penal

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICICA
DUMITRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul Regiunea, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Begulici Nr. 20 etaj apar-
tament, Raionul Regiunea București, fiul lui IOAN

și al ELISABETA urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICICA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 noiembrie 1953 până la data de 1 februarie 1954

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 noiembrie 1953

PROCUROR MILITAR,

~~PROCUROR MILITAR~~

MAIOR DE JUSTITIE

H. Dumitrescu

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 februarie 1954

În numele legii și al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU N. Procuror Milit. și Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICICA DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut

în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul _____, Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr. 28 etaj _____ apar-

tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui Ioan

și al ELISABETĂ urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICICA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 februarie 1954 până la data de 1 mai 1954

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 februarie 1954

PROCUROR MILITAR.

~~DUMITRESCU~~

MAIOR DE JUSTITIE

N. Dumitrescu
N. Dumitrescu

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267.

Data: 1 mai 195 4

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Col. DUMITRESCU N. ~~Procurator~~ ^{Procurator Milit.} al Procuraturii ~~Procuraturii~~ ^{Milit. Terit. Buc.}

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit CERNICIOICA
DUMITRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1915, luna februarie, ziua 28, în comuna Sighet

Raionul _____ Regiunea _____, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Pict. Negulici Nr. 20 etaj apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui IOAN
și al ELISABETA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crimă de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat CERNICIOICA DUMITRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe CERNICIOICA DUMITRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 mai 195 4 până la data de 1 august 195 4

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 mai 195 4

PROCURATOR MILITAR,
~~Procurator~~
CERNICIOICA DUMITRU
JUSTITIE

REPUBLICA POPULARA ROMANA
PARCETUL CURTII BUCURESTI
Cab.1 Instrucție
Criminali de război

MANDAT DE ARESTARE Nr. 1035

În numele legii și al Prezidiului Republicii Populare Române;

Noi, Gh. Diaconescu, Procuror Șef al Curții de Apel din București;

Având în vedere toate actele de procedură aflate în dosarul Cab.Nr. _____ încheiate în contra lui IACOB ALEXANDRU, născut la 18 Ianuarie 1913 în com. Asuajul de Sus Regiunea Baia Mare, fiul lui Francisc și Rozalia, domiciliat în București str. Amiral Băloescu Nr.17, acuzat pentru crima contra umanității prin acasă că s'a infiltrat în P.C.R. și între anii 1930- 1944 a furnizat informații sigurantei burgheze române și maghiare în urma cărora au fost arestați, supuși unor tratamente neomenoase și deferiți justiției mai mulți luptători din ilegalitate.-

Având în vedere că din cercetările făcute în cauză și din actele dosarului rezultă sarcini și indicii grave de culpabilitate contra acuzatului.-

Având în vedere faptele mai sus expuse și prevăzute de art.3.lit.c. Decret 207/1948 ce se pedepsește cu muncă silnică pe viață.-

Văzând și dispoz.art.6 alin.1 din aceeași lege.-

PENTRU ACESTE MOTIVE,

D i s p u n e m :

Arestarea preventivă a inculpatului IACOB ALEXANDRU.-

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca în conformitate cu legea, să aresteze și să-l conducă la Penitenciarul Jilava.-

Invităm pe toți depozitarii forței publice să dea concursul cuvenit pentru executarea acestui mandat, care s'a semnat de noi.-

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat este dator să lăsa copie depe dânsul inculpatului și să se conformeze dispoz. art.258,259,260 și 442 codul de procedură penală.-

Dat în Cabinetul nostru din Palatul Justiției din București astăzi 26 Martie 1952.-

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 268

Data: 1 septembrie 1952

In numele legii și al Popoului:

Noi, Lt. Maj. CARMADA C.

Procuror Milit. al Procuraturii Milit. Penit. Buc.
Suptenor-șef

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit

ALEXANDRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut

în anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, în comuna Asuașul de Sus

Raionul Regiunea Baia Mare, având ocupația funcționar

cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu Nr. 17 etaj apar-

tament, Raionul Regiunea București, fiul lui FRAHCISO

și al BOZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru

crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a

D. 199/950 cu încheiere dela

muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate

contra susnumitului inculpat

IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situaținea prevăzută de art. 200 pct. 9

fapta comisă este gravă

din codul de procedură penală, intrucât

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și să conducă la Penitenciarul JILAVA

pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și să-l rețină dela data de 1 septembrie 1952 până la data de 1 noiembrie 1952

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 septembrie 1952

PROCUROR MILITAR,

Inculpat în proc. penal.

I. C. Bunt

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 261

Data: 1 noiembrie 195 2

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANBA C. Procuro^r Milit. aj. al Procuraturii Milit. Terit. Buc.
DELEGATUL PROCUR.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit IACOB
ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, în comuna Asuajul de Sus
Raionul _____ Regiunea Baisa Mare, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu Nr. 17 etaj apar-
tament, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui FRANCIS
și al ROZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D.199/950 cu încheisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data del noiembrie 1952 până la data de 1 februarie 1953

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 noiembrie 195 2

PROCUROR MILITAR,

Inculpatul penală

C. Carand

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 268

Data: 1 februarie 195 3

În numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANDA C. Procuro~~r~~^{or} Mil. aj. Proc~~uraturii~~^{urii} Milit. Terit. Buc.
~~Instructor-procur~~

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit IACOB
ALEXANDRU (se va trece numele de familie urmat de pronume) născut

în anul 1913, luna _____, ziua 18, în comuna Asuajul de Sus

Raionul _____ Regiunea Baia Mare, având ocupația funcționar

cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu Nr. 17 etaj _____ apartament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui FRANCIȘO

și al ROZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a
D. 199/950 cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 februarie 195 3 până la data de 1 mai 195 3

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 februarie 195 3

PROCUROR MILITAR,

Instructor penal

J. C. Caranda

Dosar Nr. _____ / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 268

Data: 1 mai 195 3

In numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Maj. CARANDA C. Procuror Mil. al M. Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit IACOB ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut în anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, în comuna Asuajul de Sus Raionul _____ Regiunea Baia Mare, având ocupația funcționar cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu nr. 17 etaj _____ apartament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui FRANCISCU și al ROZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru crima de sabotarea economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 3 lit. a D. 1997/950 cu inchiisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate contra susnumitului inculpat IACOV ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9. din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și să conducă la Penitenciarul JILAVA pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și să-l rețină dela data de 1 mai 195 3 până la data de 1 august 195 3

Dat în Cabinetul nostru, azi 1 mai 195 3

PROCUROR MILITAR,

Instructor penal,

Dosar Nr. _____ / 195 _____

MANDAT DE ARESTARE Nr. 261

Data: 1 august 1953

În numele legii și al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU N. ~~Instructor penal~~ ^{Procuror Milit.} al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit IACOB ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut în anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, în comuna Asuajul de Sus Raionul _____ Regiunea Bala Mare, având ocupația funcționar cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu Nr. 17 etaj apartament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui FRANCIS și al ROZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³ în incheisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate întruvințului inculpat IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pot. 9 din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și să conducă la Penitenciarul JILAVA pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și să-l rețină dela data de 1 august 1953 până la data de 1 noiembrie 1953

Dat în Cabinetul nostru, azi, 1 august 1953

PROCUROR MILITAR,
~~Instructor penal~~
MAIOR DE JUSTITIE

N. Dumitrescu

Dosar Nr. / 195

MANDAT DE ARESTARE Nr. 268

Data: 1 noiembrie 1953

In numele legii si al Poporului:

Noi, Major DIMITRISCU N.

Procuror Militar al Procuraturii
Districtuale

Milit. Territ. Buc.
IACOB

Avand in vedere actele de procedura indicate in contra numit

ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) nascut
Iannarie zina 18 in comuna Asnaful de Sus

in anul 1913, luna

Raiounul

Regiunea

Baia Mare

funcionar

cu domiciliul in comuna

Bucuresti

str. Admiral Bălescu Nr. 17 etaj

apar-

tament , Raiounul

Regiunea

Bucuresti

fiul lui TRANCISO

si al BOZALTA, urmasii potrivit art. 218 din codul de proc. penala, pentru

orimă de sabotare a economiei nationale

Avand in vedere ca aceste fapte sunt prevazute si pedepsite de art. 2093

cu inchisoare dela muncă silnică

Considerand ca din cercetarile facute rezulta probe suficiente de culpabilitate

IACOB ALEXANDRU

contra susnumitului inculpat

Avand ca inculpatul se gasesce in situatiunea prevazuta de art. 200 pct. 9

din codul de procedura penala, intrucai fapta comisă este gravă

Avand si dispozitiunile art. 253 codul de Procedura Penala

PENTRU ACESTE MOTIVE.

Ordinam tuturor agentilor fortei publice ca, conformandu-se legii, sa aresteze si
sa conduca la Penitenciarul JILAVA

pe IACOB ALEXANDRU

Punam in vedere administratorului mentioanatalui penitenciar sa-l prinessa si
sa-l returne dela data de 1 noiembrie 1953 pna la data de 1 februarie 1954

Dat in Cabinetul nostru, azi 1 noiembrie 1953

PROCUROR MILITAR,

Major D. Dimitrescu

MAJOR DE JUSTITIE

N. Dimitrescu

Dosar Nr. _____ / 195__

MANDAT DE ARESTARE Nr. 267

Data: 1 februarie 195 4

În numele legii și al Poporului;

Noi, Maior DUMITRESCU N. ^{Procuror Milit.} ~~Maioresc~~ al Procuraturii Milit. Terit. Buc.

Având în vedere actele de procedură încheiate în contra numit IACOB
ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
în anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, în comuna Asuajul de Sus
Raionul _____ Regiunea Bisia Mare, având ocupația funcționar
cu domiciliul în comuna București, str. Amiral Bălescu Nr. 17 etaj _____ apar-
tament _____, Raionul _____, Regiunea București, fiul lui FRANCISCO
și al ROZALTA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având în vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu închisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește în situațiunea prevăzută de art. 200 pct. 9
din codul de procedură penală, întrucât fapta comisă este gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe IACOB ALEXANDRU

Punem în vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 februarie 195 4 până la data de 1 mai 195 4

Dați în Cabinetul nostru, azi 1 februarie 195 4

PROCUROR MILITAR,

~~Maioresc~~

MAIOR DE JUSTITIE

H. Dumitrescu

Dosar Nr. _____ / 195...

MANDAT DE ARESTARE Nr. 268

Data: 1 mai 1954

In numele legii și al Poporului;

Noi, Lt. Col. DUMITRESCU N. ^{Procuror Militar al Procuraturii Milit. Terit. Buc}
~~Instructor penal~~

Având in vedere actele de procedură incheiate in contra numit IACOB
ALEXANDRU

(se va trece numele de familie urmat de pronume) născut
in anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, in comuna Asuajul de Sus

Raionul Regiunea Bala Mare, având ocupația funcționar
cu domiciliul in comuna București, str. Amiral Mălescu Nr.17 etaj
apartament, Raionul, Regiunea București, fiul lui FRANCISCO
și al ROZALIA, urmărit potrivit art. 218 din codul de proc. penală, pentru
crima de sabotare a economiei naționale

Având in vedere că aceste fapte sunt prevăzute și pedepsite de art. 209³
cu inchiisoare dela muncă silnică

Considerând că din cercetările făcute rezultă probe suficiente de culpabilitate
contra susnumitului inculpat IACOB ALEXANDRU

Văzând că inculpatul se găsește in situațiunea prevăzută de art. 200 pct.9
din codul de procedură penală, intrucât fapta comisă de susnumitul este
gravă

Văzând și dispozițiunile art. 253 codul de Procedură Penală

PENTRU ACESTE MOTIVE,

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și
să conducă la Penitenciarul JILAVA
pe IACOB ALEXANDRU

Punem in vedere administratorului menționatului penitenciar să-l primească și
să-l rețină dela data de 1 mai 1954 până la data de 1 august 1954

Dat in Cabinetul nostru, azi 1954

PROCUROR MILITAR,

~~Instructor penal~~

LT. COLONEL DE JUSTITIE

N. Dumitrescu

R.P.R.
PROCURATURA MILITARA TERITORIALE
BUCURESTI

Nr. 00 268 ⁶⁵

din 31 Iulie 97

C ă t r e
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

La adresa Nr. 00 77004/954 ;

Vă facem cunoscut că mandatul de arestare Nr. 268
1954, privind pe Iacob Alexandru se prelungeste pînă
la data de 1 Noembrie 97

După efectuarea cercetărilor, vă rugăm a se trimite
dosarul cauzei.-

PROCURORUL PROCURATURII MILIT TERTIT BUC
Lt.Col. de Justiție

N. Dumitrescu

I N C H E I E R E

Astăzi 28 septembrie 1954;

Tribunalul Suprem, Colegiul Militar, compus in conformitate cu dispozitiunile art.8 din legea nr.7/1952, republicată prin Decret nr.101/1953, din:

Preşedinte, G-ral maior de just.	VOITINOVICI ALEXANDRU
Asesori : G-ral maior	ENESCU IOAN
G-ral maior	DEMETER ALEXANDRU
Jud.asist. Cpt.de justitie	VARGA VASILE

A examinat cauza privind pe: VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN, pentru a vedea dacă nu este cazul a face aplicațiunea art.12 din legea nr.7/1952 și a lua prezenta cauză, prin absorbție, din competența Tribunalului Militar Teritorial Bucuresti, spre a fi judecată de Tribunalul Suprem, Colegiul Militar.

Văzind caracterul deosebit al cauzei și pentru asigurarea unei mai bune judecăți, in temeiul art.12 din legea nr.7/1952,

D I S P U N E:

Reținerea spre judecată, prin absorbție, de către Tribunalul Suprem, Colegiul Militar, a cauzei privitoare pe invinuitul VASILE LUCA ș.a., care după lege intra in competența Tribunalului Militar Teritorial București.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Alexandru
Al.Voitinovici

G-ral maior
Enescu Ioan

J. Enescu
G-ral maior
Demeter Al.

Jud.asistent
Cpt.de just.

V. Varga
V.Varga

69

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar
dos.nr.215/1954

I N C H E I E R E
Astăzi 28 septembrie 1954

Tribunalul Suorem, Colegiul Militar, compus conform art.8
din legea nr.7/1952 din:

Președinte, G-ral maior de justitie VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului Suprem al RPR

G-ral maior	ENESCU IOAN
Asesori : G-ral maior	DEMETER ALEXANDRU
Procuror militar : Col.de justitie	RIPEANU GRIGORE
Jud.asistent: cpt.de justitie	VARGA VASILE

S-au intrunit in ședință pregătitoare pentru a examina dacă
in cauza reținută prin absorbție, privitoare pe:

1.- VASILE LUCA, invinuit pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii
Populare Române prev.si ped.de art.2 din legea nr.16/1949,comb.
cu art.1 c.p.

b) activitate intensă desfășurată impotriva clasei muncitoare
prev.si ped.de art.193¹ al.1 cod penal,modificat prin Decret nr.
62/1954;

2.- IACOB ALEXANDRU, invinuit pentru crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev.si ped. de art.2 din legea nr.16/1949, comb.cu art.1 c.p.

3.- SOLYMOȘ IVAN, invinuit pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev.si ped.de art.2 din legea nr.16/1949,comb. cu art.1 cod penal.;

b) crima impotriva umanității prev.si ped.de art.3 lit.d, din legea nr.207/1948 cu modificările ei ulterioare.

4.- CERNICICA DUMITRU, invinuit pentru crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev.si ped. de art.2 din legea nr.16/1949 comb.cu art.1 cod penal,- sint probe necesare, suficiente si legal administrate.

./.

TR I B U N A L U L,

Deliberând în secret asupra faptului dacă în cauză pri-
vitoare pe: VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, SOLYMOS IVAN și
CERNICICA DUMITRU, sînt probe suficiente și legal adminis-
trate pentru a fi trimisi în judecată;

În conformitate cu dispozițiunile art.274 pct.1 c.p.p.
modificat prin decretul nr.506/1953;

D I S P U N E:

Trimiterea în judecată a invinuitorilor:

1.- VASILE LUCA pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii
Populare Romîne, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949,
comb. cu art.1 c.p.;

b) activitate intensă împotriva clasei muncitoare, prev.
și ped. de art.193¹ al.1 cod penal, modificat prin decret nr.
62/1954;

2.- IACOB ALEXANDRU, pentru crima de sabotarea propășirii
economice a Republicii Populare Romîne, prev. și ped. de art.2 din
legea nr.16/1949, comb. cu art.1 c.p.

3.- SOLYMOS IVAN, pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii
Populare Romîne, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949,
comb. cu art.1 c.p.

b) crima împotriva umanității prev. și ped. de art.3 lit.c
din legea nr.207/1948, cu modificările ei ulterioare;

4.- CERNICICA DUMITRU, pentru crima de sabotarea propă-
șirii economice a Republicii Populare Romîne prev. și ped. de art.
2 din legea nr.16/1949, comb. cu art.1 c.p.

Se menține starea de arest a invinuitorilor.

Pentru termenul de judecată vor fi citați martorii pro-
pusi în cauză.

PRESEDINTE
PRESEDINTELE TRIB. SUPREM AL R.P.R.
G-ral maior de justitie

Al. Voitinovici

Asesori:

G-ral maior
Enescu Ioan

G-ral maior
Dezete Al.

jud. asist.
opt. de just.

W.V. Arga

PROCES VERBAL

Sedința pregătitoare din 28 septembrie 1954 ;
Tribunalul Suprem, Colegiul Militar, compus conform art.8
din legea nr.7/1952, din:

Președinte, G-ral maior de justiție	VOITINOVICI ALEXANDRU
Aesori : G-ral maior	ENESCU IOAN
G-ral maior	DEMETER ALEXANDRU
Procuror militar: Col.de justitie	RIPEANU GRIGORE
Judecător asistent: cpt.de just.	VARGA VASILE

A avut spre examinare cauza privitoare pe : VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, SOLYMOS IVAN și CERNICICA DUMITRU, spre a vedea dacă sînt probe necesare, suficiente și legal administrate.

Președintele a dat cuvîntul procurorului militar, care în expunerea sa cu privire la conținutul și temeiurile învinuirii, a arătat că probele sînt suficiente și legal administrate, existînd astfel temeiuri pentru trimiterea în judecată a învinuiților.

După aceasta, președintele a făcut raportul asupra cauzei, arătînd că dosarul conține probele necesare pentru trimiterea în judecată a învinuiților VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, SOLYMOS IVAN și CERNICICA DUMITRU.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Al. Voitinovici
Al.Voitinovici

Judecător asistent
Cpt.de just.

alvt
V.Varga

69

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

P R O C E S V E R B A L
Astăzi, 28 septembrie 1954;

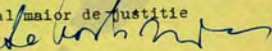
Noi, Președintele Tribunalului Suprem al R.P.R., General maior de justitie VOITINOVICI ALEXANDRU, asistat fiind de judecătorul asistent căpitan de justitie VARGA VASILE, în conformitate cu dispozițiunile art.285 și art.79 c.p.p., am adus la cunoștința acuzaților arestați: VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, SOLYMOS IVAN și CERNICICA DUMITRU, că au fost trimisi în judecata Tribunalului Suprem, Colegiul Militar, cu termen la 4.X.1954.

Acuzații au fost încunostiințați asupra faptelor imputate, că li s-a desemnat apărători din oficiu și că pînă la termenul fixat pentru judecată, au posibilitatea să consulte dosarul cauzei, să ia contact cu apărătorii desemnați și să formuleze cereri pentru administrarea probelor considerate necesare în apărare.

Drept pentru care am dresat prezentul proces verbal.

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

General maior de justitie

Al.Voitinovici

Jud.asistent
cpt.de iust.

V.Varga

70
TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.

Colegiul Militar

nr.00426

28 septembrie 1954

STRICT SECRET

Către

DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE

pentru

UNITATILE M. A. I.

La nr.0014 din 28 septembrie 1954, confirmăm primirea dosarului Dv.nr.10/1954, la care se găsește anexat actul de acuzare întocmit împotriva numiților: VASILE LUCA, IACOB ALEXANDRU, CERNICICA DUMITRU și SOLYMOS IVAN.

Totodată vă facem cunoscut că prin încheierea din 28.09.1954 cauza a fost reținută prin absorbție, potrivit art.12 din legea nr.7/1952, spre a fi judecată de Tribunalul Suprem, Colegiul Militar.

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

Genral maior de justiție

Al.Voitinovici

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
4018
29

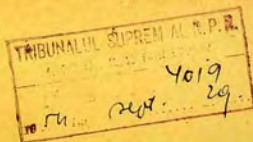
7

Domnule Președinte / 28 sept. 1954.
La domn
Mr

Prin acest mi se în vedere că procesul meu va avea loc pe data de 4 Octombrie 1954, nu am de chemat în apărarea mea nici un martor și nici alte probe.

Tutele să primesc martorii și probele care vor fi aduse de instanța,

București, 28 sept 1954
Păuceș

28. Sept. 1954
Lo Long
2

Domnule Președinte,

Punându-mi se în vedere că procesul meu va fi judecat la 4 Octombrie 1954, nu am de propus nici un fel de martori, sau probe în apărarea mea și mă bazez pe probele strănse de organele de cercetări și de procuratură.

București, la 28 Septembrie 1954.

Polymatkov

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.		
4020		
1954	sept.	29.

73

28 Sept. 1954
La domn
2

Domnule Președinte,

Putându-mi se în vedere, că procesul meu
va fi judecat pe data de 4 Oct. 1954 nu cer
probe sau martori în apărarea cauzei mele.

Alacut

București, la 28 Sept. 1954.

Domnia Sa ²⁰⁷ Presedinte 29
4021

28 sept. 1954
Se vor cita pentru
prima data pe 5 oct. 1954
ora 8 dimineata

Amădu-mi-se în vedere că procesul meu
sa fie judecat la 4 oct. 1954. propun următoarea
rele probe în apărarea mea:

1) Michael Haeroschi
fost vice-presedinte al
Comit. pt. Petari

- Marturul acesta poate
dovedi faptul în care s-au
dat directive de petari
și poziția mea în această
problemă.

2) Popasescu Alexandru
șef grupa producere
agricole în Com. pt. Petari

- Martura poate dovedi
același lucru ca și vice-sus.

3) Zaharia Sima
membru în C.p.P.

- Marturul poate dovedi
același lucru ca și vice-sus.

x 4) Huledeban Vasile
vice-pres. la Centrul
Coop.

- Marturul poate dovedi
poziția mea în privința
la majoritatea de petari
și numărul de afare propriu de
chiracși dela de V. Sucea.

5) Szabo Albert
consilier la
Centrul Coop.

- Marturul poate dovedi
faptul în care s-au dat
mulele aceste de petari și
poziția mea în această
problemă.

6) Voitec Ștefan
fost pres. al
Centru-cooperativă

- Marturul poate dovedi
poziția mea în aceste de
petari.

7) Haliciochi Vasile
ministru C. C. C. C.
Tuturor

- Marturul poate
dovădi poziția mea
în problema protocolar
& data de planul de
desfășurare pe luna IV, 1951.
& înțelegerea de mărjuri.
- Marturul poate dovedi
poziția mea în proble-
ma protocolar, și a rezervei
de mărjuri.

8) Alexandru Nichiș
ministru ad. în
linișt. com. Tut.

9) Solomon Franc
născ. prop. C. C. C. C.

- Marturul poate dovedi
aceste lucruri ca în pct. 9).
și poziția mea față de
planul pe luna IV, 1951.
& înțelegerea lui V. Luca.

10) Răducanu Petre
născ. prop. C. S. P.

- Marturul poate dovedi
poziția mea față de
planul de desfășurare
pe luna IV, 1951.

11) Vijelă Aurel
fost prop. al
G. R. P. R.

- Marturul poate dovedi
poziția mea față de
planul de desfășurare pe
luna IV, 1951.

12) Agui Constantin
prop. C. C. C. C.

- Marturul poate dovedi
critica făcută de V. Luca
& instrucționalul dat
de acesta în privința
planului pe luna IV, 1951.
precum & problema rezervei
de mărjuri date ca
rezervă de V. Luca.

13) Petroșcu Dumitru
ministru T. T. T. T.

- Marturul poate dovedi poziția
mea față de problema
rezervei de mărjuri &
promisiunea rezervării din
13 Dec. 1951. și acest timp.

14) Ciomoc Rădu
născ. prop. C. S. A.

- Marturul poate dovedi
poziția mea față de
problema rezervei de
mărjuri și fondul.

15) Căutarea stagiunii seducitelor trimise la
comandant de ministru sub prop. decizia lui V. Luca
cu privire la planul pe trimi IV și serviciile
în vederea realizării acestuia - în luna Oct. 1951
(aprox. între 10-15 Oct) și Noiembrie 1951. în jurnal
sceluse date. Acetate documentele pot dovedi
poziția mea față de planul de reorganizare
pe trimi IV 1951 și instrucțiunile date de
V. Luca, pentru realizarea acestuia și cu privire
la neajunsurile greu cauza de realizare de planului.

16) Căutarea aprobării date de V. Luca și
negotierii proiectului de achiziție la ulci și
autura dată la 29.I.1951.

17) Căutarea năstii cu privire la creșterea negotierii de mașini
și retraducerea mașinilor la foaie noastră de 15 Dec. 1951.
București la 28 Sept. 1951. D. Ceruzia

76

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar
Nr. 4042
30 septembrie 1954

Către
DIRECTIA GENERALA A MILITIEI
BUCURESTI

Trimitem alăturat un număr de 107 (una sută șapte)
mandate de aducere, pentru a fi înmânate de urgență ur-
mătorilor:

1. Abraham Bernath
2. Bacso Antal Ilona
3. Bodol Ladislau
4. Ciurea Petre
5. Dascalu Anghel
6. Dogaru Dumitru
7. Durghiu Petre
8. Ilie C. David
9. Esanu Sabina
10. Feldman Bercu
11. Gabor E. Arpad
12. Georgescu Teohari
13. Gyorko Alexandru
14. Heigl Ion
15. Hirsch Zoltan
16. Cali Ion
17. Kaner Ilie
18. Kelemen Iosif
19. Munteanu Ion
20. Mihaileanu Alexandru
21. Matayss Petru
22. Matyas Petru
23. Modoran Vasile
24. Popovici Gheorghe
25. Ratz Ianos
26. Stelian Ion

27. Stieber Ion
28. Turcu Niculae
29. Voinea Septimiu
30. Weisz Arpad
31. Varga Gavrilă
32. Zdravcu Eraclie
33. Jianu Marin
34. Cowassnay Gavril
35. Matyus Adalbert
36. Popa Marin
37. Stern Zoltan
38. Pinteia Augustin
39. Nagy Tiberiu
40. Lazarovici Saul
41. Ungureanu Dumitru
42. Lesen Paul
43. Laistgartner Emil
44. Lazar Gheorghe
45. Torok Stefan
46. Bogdan Alexan-
47. Dobsai Adalbert
48. Margineanu Dumitru
49. Suto Adalbert
50. Dinulescu Gheorghe
51. Oancea Ioan
52. Constantin Horla
53. Oltanu Ion
54. Buri Silvestru
55. Baum Iosif
56. Baiaș Iosif
57. Ganet Nicolae
58. Kysgyorgy Emeric
59. Pelz Sandu
60. Roman Alexandru
61. Tăutu Vasile
62. Zicherman Sirena
63. Ionescu Nella
64. Dinu Atanasiu
65. Crisan Mihai
66. Bănescu David

67. Popescu Cornel
68. Maior Gheorghe
69. Leb Vilhela
70. Dinu Constantin
71. Rădulescu Gheorghe
72. Dima Nicolae
73. Lucescu Vilhela
74. Nitulescu Nicolae
75. Ciusa Vasile
76. Covaci Putna Gervazius
77. Dimofte Alexandra
78. Georgescu Toma
79. Damaschin Ion
80. Orboe Gesa
81. Herman Ludovic
82. Cosma Vasile
83. Luncan Adalbert
84. Biro Enrich
85. Nagyfaludi Mihai
86. Nemce Ieronim
87. Andreescu I. Aurel
88. Farcas Eugen
89. Postolea Gheorghe
90. Carciu Nicolae
91. Fulop Acatiu
92. Skyrmai Andrei
93. Kertesz Maya
94. Nylas I. Gheorghe
95. Mihail Maeveschi
96. Papazian Alexandrina
97. Zaharia Liviu
98. Hulduban Vasile
99. Szabo Albert
100. Voitec Stefan
101. Molinschi Vasile
102. Alexandru Mihail
103. Balacesanu Petre
104. Vijoli Aurel

- 105. Agiu Constantin
- 106. Petrescu Dumitru
- 107. Cioroia Radu

Susnumiții urmează a se prezenta la acest Tribunal, în ziua de 5 octombrie 1954, ora 8, pentru a fi audiați în calitate de martori.

Confirmați înmînarea și înaintați dovezile de primirea mandatelor de către cei indicați mai sus.

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de justiție

Al. Volciovici

Jud. asistent
cpt. de just.

V. Varga

78

PRESEDINTELE
TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

nr. 45
1954 octombrie 1

Către
DIRECTIA GENERALA A TREBURILOR
CONSILIULUI DE MINISTRI

Vă rog să binevoiti a-mi trimite stenogramele şedinţelor ţinute între 10-15 octombrie şi 10-15 noiembrie 1954 la Consiliul de Miniştri, sub preşedinţia lui Vasile Luca, cu privire la planul de desfăcere a mărfurilor de către cooperaţie pe trimestrul IV/1954 şi cu privire la realizarea acestui plan şi la măsurile luate în privinţa mărfurilor greu vandabile şi a salarizării procentuale a vânzătorilor din reţeaua de desfăcere a cooperaţiei.

Stenogramele ne sînt necesare într-o cauză pendinte în faţa Tribunalului Suprem al R.P.R.

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de Justiţie

Al. Voitinovici
Al. Voitinovici

București, 2 octomb. 1954

DIRECȚIUNEA GENERALĂ
A
TREBURILOR CONSILIULUI DE MINIȘTRI
Nr. 1605

Pr. Nr. 106/S. 2. 11. 11 - 71

2 oct. 1954
La domn

C ă t r e,
TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.

La actul Dvs. Nr. 95/1 oct. a.c.
vă facem cunoscut că nu avem nici o steno-
gramă care să trateze problemele indicate
în adresa de mai sus.

DIRECTOR GENERAL,

Petre Costache

P. Costache

COLEGIUL DE AVOCAȚI
AL REGIUNII BUCUREȘTI

Nr. 1535

19 54 Luna Oct. Zina 2

80

2 Oct. 1954

La domn

DELEGATIE

Tov. Avocat C. P. Bălăceanu este delegat să
apere din oficiu în procesul care formează obiectul
dosar. Nr. 215/1954 al Trib. Suprem, Colegiul Juriștilor

PREȘEDINIE,

al
pl

COLEGIUL DE AVOCATI
AL REGIONEI BUCURESTI

Nr. 1535

19 57 Luna Oct. Zina 2

2. oct - 9 m

an dobor

8A

DELEGATIE

Inv. Avocat Teracu Emil

apere din oficiu in procesul nr. 215/1954

dosar Nr. 215/1954 al J. Suprem, Colegiul Jucitor

PRESEDINTE

[Handwritten signature]

COLEGIUL DE AVOCAȚI
AL REGIUNII BUCUREȘTI

Nr... 1535

19 54 Luna Oct. Zina 2

82

2. oct. 1954

[Signature]

DELEGATIE

Inv. Avocat *Valentiu Marcea* este delegat sa

apere din oficiu in procesul care formeaza obiectul
dosar. Nr. 215/1954 al Trib. Suprem, Colegiul Militar

PREȘEDINIE

[Signature]

COLEGIUL DE AVOCAȚI
AL REGIUNII BUCUREȘTI

Nr. 1535

19 57 Luna Oct. Ziua 2

83

2. Oct. 1954

De Joroh

DELEGATIE

Avocat M. Mayo ..

este delegat să

apere din oficiu în procesul care formează obiectul

dosar. Nr. 215/1954 al Trib. Suprem, Colegiul Solicitor

PRESEDINTE,

[Signature]
al

*La Trib. Suprem
Col. Militari*

84

C ă t r e,

MINISTERUL APACERILOR INTERIE
Gen. Maior Măzei Gheorghe

În ordinul Nr. 4.042 din 30 Septembrie
1954;

Restituia întreaga corespondență cu
mențiunea că mandatele de aducere pentru persoanele
prevăzute în tabelul anexă au fost înmânate celor în
cauză, pentru care înaintăm și dovezile de primirea
mandatelor.-

Tovarșilor: Mihăileșcu Alexandru ,
Luncan Adalbert, Dimofte Alexandru, Maior Gheorghe ,
Lazăr Gheorghe, Bănescu David, Cosma Vasile, Georgescu
Toma, nu s-au înmânat mandatele deoarece sunt plecați
din Capitală în provincie, Pentru acest motiv înaintăm
mandatele de aducere.-

SEFUL SERVICIULUI PAZA SI ORDINE,
Lt. Col. Mil.

Concept. D.O.
Dactilo. C.M.
2 ex.
1 ex. dest.
1 ex. dosar.

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

Nr. 4042

30 septembrie 1954

Către

DIRECTIA GENERALA A MILITIEI

BUCURESTI

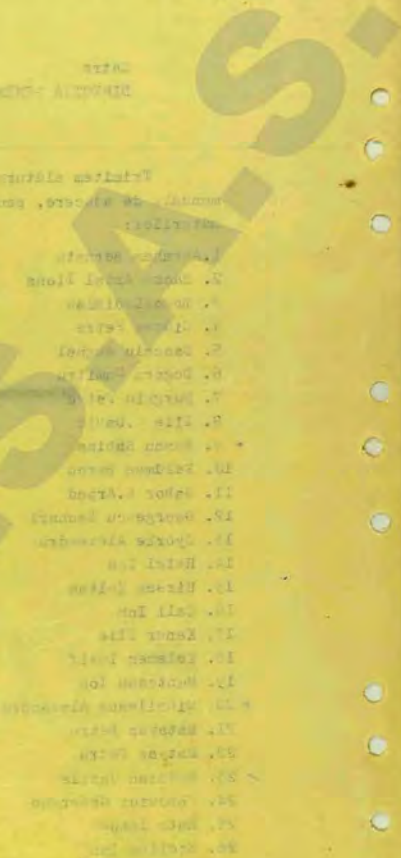
Trimitem alăturat un număr de 107 (una sută șapte)

mandate de aducere, pentru a fi înmânate de urgență următorilor:

1. Abraham Bernath
2. Bacso Antal Ilona
3. Bodo Ladislau
4. Ciurea Petre
5. Dascalu Anghel
6. Dogaru Dumitru
7. Durghiu Petre
8. Ilie C. David
- ✓ 9. Esanu Sabina
10. Feldman Berou
11. Gabor E. Arpad
12. Georgescu Techari
13. Gyorko Alexandru
14. Heigl Ion
15. Hirsch Zoltan
16. Cali Ion
17. Kaner Ilie
18. Kelemen Iosif
19. Munteanu Ion
- ✗ 20. Mihaileanu Alexandru
21. Mataysz Petru
22. Matyas Petru
- ✗ 23. Modoran Vasile
24. Popovici Gheorghe
25. Ratz Ianos
26. Stelian Ion

27. Stieber Ion
28. Turcu Nicolae
29. Voinea Septimiu
30. Weisz Arpad
31. Varga Gavrilă
32. Zdravcu Eracle
33. Jianu Marin
34. Cowasznay Gavrilă
35. Matyus Adalbert
36. Pops Marin
37. Stern Zoltan
38. Pinteia Augustina
39. Nagy Tiberiu
- x 40. Lazarovici Saul
- x 41. Ungureanu Dumitru
- x 42. Lesen Paul
- x 43. Ljstgartner Emil
- x 44. Lazar Gheorghe
- x 45. Torok Stefan
46. Bogdan Alexe
47. Dobai Adalbert
48. Margineanu Dumitru
49. Suto Adalbert
50. Dinulescu Gheorghe
51. Oancea Ioan
52. Constantin Horika
53. Olteanu Ion
- x 54. Buri Silvestru
55. Baum Iosif
56. Baiaș Iosif
- x 57. Ganet Nicolae
58. Kysgyorgy Emeric
- x 59. Pelz Sandu
60. Roman Alexandru
61. Tăutu Vasile
62. Zicherman Sirena
- x 63. Ionescu Nella
- x 64. Dinu Atanasie
- x 65. Crisan Mihai
- x 66. Bănescu David

TRIMBURA
SERVICIUL
1940

- ✓ 67. Popescu Cornel
- × 68. Maior Gheorghe
- 69. Leb Vilhelm
- 70. Dinu Constantin
- 71. Rădulescu Gheorghe
- 72. Dima Nicolae
- 73. Luceșu Vilhelm
- 74. Nitulescu Nicolae
- 75. Ciuea Vasile
- 76. Covaci Putna Gervazius
- ✓ 77. Dimofte Alexandru
- × 78. Georgescu Toma
- × 79. Damaschin Ion
- 80. Orbec Geza
- 81. Herman Ludovic
- × 82. Cosma Vasile
- × 83. Lunca Adalbert
- 84. Biro Enrich
- 85. Nagyfaludi Mihai
- 86. Nemes Ieronim
- 87. Andreescu I. Aurel
- 88. Farcas Eugen
- 89. Postolea Gheorghe
- 90. Carciu Nicolae
- 91. Fulop Acatiu
- 92. Szyrmai Andrei
- 93. Kertesz Maya
- 94. Nylas I. Gheorghe
- × 95. Mihail Maevschi
- × 96. Papazian Alexandrina
- × 97. Zaharia Liviu
- × 98. Hulduban Vasile
- 99. Szabo Albert
- 100. Voitec Stefan
- 101. Malinschi Vasile
- 102. Alexandru Mihail
- 103. Balaceanu Petre
- × 104. Vijoli Aurel

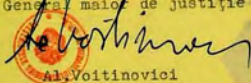
- 105. Agiu Constantin
- 106. Petrescu Dumitru
- 107. Cioroiu Radu

Susnumitii urmează a se prezenta la acest Tribunal, în ziua de 5 octombrie 1954, ora 8, pentru a fi audiați în calitate de martori.

Confirmați înmînarea și înștiințați dovezile de primirea mandatelor de către cei indicați mai sus.

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

General maior de justiție

Al. Voitinovici

 Al. Voitinovici

Jud. asistent
 cpt. de just.

V. Varga
 V. Varga

*raspunsul va fi dat limitat la 10.954.
 la F.A. M.A.I. Etj. IV. Camera
 Cabinetul rca. Colonel Butică
 în plus expediat adresat rca. leza. leza. Gh.*

87

D O V A D A

=====

Subsemnatul. DURGHIU PETRE din București
Str. Lirei No. 15 posesor al buletinului de
identitate seria.....

Dovedesc prin prezenta că am primit mandatul de aduce-
re , emis de Tribunalul Suprem- Colegiul Militar cu No. 2/5/1954
și mă voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 octombrie 1954, orele 8.00=

SEM. NATURA. P. Durghiu

Data 4 oct. 1954

89

B O V A D A

=====

Subsemnatul..... VOINCA SEPTIMIU orasul STALIN
str. GHEORGHE LAZAR No. 29 din Bucuresti
..... posesor al buletinului de
identitate seria.....

Dovedesc prin prezenta că am primit mandatul de aduce-
re , emis de Tribunalul Suprem- Colegiul Militar cu No. 215/1954
și mă voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 octombrie 1954, orele 8.00s

SE NATURA..... Voinca Septimiu

Data 4 oct. 1954

R. P. R.

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ **Suprem Colegiul Militar**
Str. **Stirbei Vodă** nr.115

90
Mă. Nr. 15

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /1954

Data 28 septembrie 1954

În virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în ziua de 5 luna X. anul 1954 pe Voinea Septimiu

din comuna (orașul) or. Stalin Str. Gheorghe Lazăr
Nr. 29 Etaj Ap. Raionul Regiunea
pentru a fi audiat în calitate de mărtor în cauza

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

P. PREȘEDINTELE TRIB. ~~XXXXX~~ **Suprem al R.P.R.**
G-**ral maior** de justiție

~~XXXXX~~ **Jud. asist.**
cpt. de just.

91

B O V A D A

Subcomandatul..... TURCU NICOLAE..... din București
str. MINA GHEORGHE No. 5..... posesor al buletinelui de
identitate seria.....

Prevedesc prin prezenta că am primit mandatul de aduce-
re , emis de Tribunalul București - Colegiul Militar cu No. 215/1951
și să voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 octombrie 1954, orele 8.00

La rândul.....

Data 4 oct. 1954

E. Murescu

92

R. P. R.

Mc. Nr. 15

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ Suprem, colegiul militar
Str. Stirbei Vodă Nr. 115

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /195 4
Dat: 28 septembrie 195 4

In virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.

Ordonăm tutaror agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în ziua de 5 luna X. anul 195 4 pe Turcu Nicolae

din comuna (orașu) Bucuresti Str. Mina Gheorghe
Nr. 5 Etaj Ap. Raionul Regiunea
pentru a fi audiat în calitate de martor în cauza

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

P. PREȘINTELE TRIB. ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.

G-ral maior de justitie

~~XXXXX~~ Jud. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

93

PROVADA

=====

Subsemnatul..... MUNTEANU ION din Bucaresti ASUL STALIN.
Str..... Matei Basarab No. 60 posesor al buletinului de
identitate seria.....

Dovedesc prin prezenta că am primit mandatul de aduce-
re , emis de Tribunalul Suprem- Colegiul Militar cu No 215/1954
și mă voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 octombrie 1954, orele 8.00e

SEM NATURA..... *J. Munteanu*

Data 4 oct.1954

94

R. P. R.

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ Suprem colegiul militar
Str. Stirbei Vodă Nr. 115

Md. Nr. 15

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /195 4
Data 28 septembrie 195 4

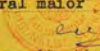
În virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.
Ordonăm tutaror agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în ziua de 5 luna X. anul 195 4 pe Munteanu Ion

Nr. 66 Etaj _____ Ap. _____ din comuna (orașul) or. Stalin Str. Matei Basarab
Raionul _____ Regiunea _____
pentru a fi audiat în calitate de martor în cauza _____

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

P. PREȘEDINTELE TRIB. ~~XXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.

G-ral maior _____ de justiție

de d. d. f.
Tulian

~~XXXXX~~ Jud. asist.
Cpt. de just.

Jm

R. P. R.

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ **Suprem, colegiul militar**
Str. **Stirbei Vodă** Nr. **115**

95
Md. Nr. 15

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /1954
Dat. 28 septembrie 1954

In virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.
Ordonăm tutaror agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în
ziua de 5. luna X. anul 1954 pe Nagy Tiberiu

_____ din comuna (orașul) Cluj Str. Puschin
Nr. 4 Etaj _____ Ap. _____ Raionul _____ Regiunea Cluj
pentru a fi audiat în calitate de martor în cauza _____

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

P. PRESEDINTELE TRIB. ~~XXXXX~~ **Suprem al R.P.R.**

General maior de justiție

Nagy Tiberiu

~~XXXXX~~ Jud. asist.
Cpt. de just.

97

DOVADA

Subsemnatul Kisgyorgy Emeric
din Bucuresti str.
poseaza al Buletinului de identitate seria
.....

Provedent prin prezenta sa am primit manda-
tul de aducere, emis de Tribunalul Suprem - Co-
legiul Militar cu nr. 215 si mi voi presen-
ta la adresa indicata sa mandat, in ziua de
5 octombrie, orele 8,00

Kisgyorgy Emeric
SEMNAVA.....

DATA 4 octombrie 1954.

98

R. P. R.

Md. Nr. 15

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ Suprem, colegiul militar
Str. Stirbei Vodă Nr. 115

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /195 4
Dat: 28 septembrie 195 4

În virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în ziua de 5 luna X. anul 195 4 pe Szabo Albert

Nr. 22 Etaj _____ Ap. _____ din comuna (orașul) Bucuresti Str. Bastiliei
Raionul _____ Regiunea _____
pentru a fi audiat în calitate de martor în cauza _____

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

D. PREȘEDINTELE TRIB. ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.
G-ral maior _____ de justitie

~~G-ral~~ Jud. asist.
cpt. de just.

Cal. de asist. jud.

R. P. R.
 TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ Suprem, colegiul militar
 Str. Stirbei Vodă Nr. 115

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 / 195 4
 Data: 28 septembrie 195 4

În virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.

Ordinăm tuturilor agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în ziua de 5 luna X. anul 195 4 pe Kysgyorgy Emeric

_____ din comuna (orașul) București ~~Sd.~~ Republicii
 Nr. 51 Etaj _____ Ap. _____ Raionul _____ Regiunea _____
 pentru a fi audiat în calitate de mărtor în cauza _____

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru executarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

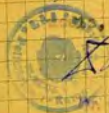
P. PREȘedintele TRIB. ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.
 G-ral maior _____ de justiție

~~XXXXX~~ Jud. asist.
 cpt. de just.

100

RAISONUL I. V. STALIN
BLOCUL I. C. PRIMO
POLICLINICA 1
BUREAU 224
1954 Luna 1 Octombrie Ziua 4

R. Ninker Alice
Polsoa Corucl
Belgrad, Min. Traurita Alice
miocardic
Suprem
in d. 6. sept.,
conclizat in surcanta, ur
conclizat in surcanta, ur
Infarit
Tri-bunale

Tricolor

R. Ninker Alice

4. X. 1953

101

R. P. R.

TRIBUNALUL ~~MICITAR~~ Suprem, colegial militar
Str. ~~Stirbei Vodă~~ Nr. 115

MANDAT DE ADUCERE

Dosar Nr. 215 /195 4
Data 28 septembrie 195 4

In virtutea art. 155 din Codul de Procedură Penală.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aducă înaintea acestui tribunal militar în
ziua de 5 luna X anul 1954 pe Popescu Cornel

din comuna (orașul) București Str. Arsa Iovanovici
Nr. 12 Etaj Ap. Raionul Regiunea
pentru a fi audiat în calitate de martor în cauza

Cerem ca toți agenții forței publice să dea ajutor în caz de trebuință, pentru execu-
tarea prezentului mandat. În caz de neexecutare se va aplica amenda legală, oșebit de
sancțiunile prevăzute de art. 243 C. P.

~~D~~ PREȘEDINTELE TRIB. ~~MICITAR~~ Suprem al R.P.R.
~~G-ral maior~~ de justiție

C. de g. ortulic

~~Strefter~~ Jud. asist.
opt. de just.

[Handwritten signature]

102 T.k

ROVABA

Subsemnatul

Madame Vasile

din Bucuresti Str. St. Treiune Nr. 13
posesor al biletinului de identitate seria

467926

scotese prin prezenta sa ca printre
membrii de aducere, este de Tribunalul Supra -
Colegiul Militar cu Nr. 215 si sa voi pre -
senta la adresa indicata in biletul in sine de
3 Octombrie 1954, suma 8.00.-

SEMNATURA

M. Madoveanu

Data 2 Oct. 1954

104) *lm.*

D O V A D A

Subsemnatul

Delty Sandu

din Bucuresti Str. *An. Georgeanu* Nr. *27*

posesor al buletinului de identitate Serie *Dc*

596310

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de tribunalul suprem
Colegiul Militar cu Nr. *215* și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, orele 8,00.-

SERINATURA

[Signature]

Date. 2 Oct. 1954

2 oct 1954

104

D O V A D A

subsemnatul

Buni Silvestru

din București Str.

Rama

Nr. 2

posezător al buletinului de identitate seria

26

~~463268~~

Dovădesc prin prezenta că am primit
mandatul de educare, emis de tribunalul suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi presen-
ta la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, ora 8.00.-

SUBSCRIBITURA

[Signature]

Data. 2 Oct. 1954

Sr. Ghica Tei 44

105

D O V A D A

Subsemnatul

Hulduhan Vasile

din Bucuresti Str.

Scandria

Nr. 26

posesor al buletinului de identitate Seria D. 6.

245286-

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

SEMNATURA

Hulduhan Vasile

Date 2 Octombrie 1954

106

D O V A D A

Subsemnatul

Incusescu Ion

din Bucuresti Str. Scolii Republicii Nr. 47
posesor al biletului de identitate Seria D. e.

466579.

Devedesc prin prezenta ca cu printr
mandatul de aducere, emis de Tribunalul Supres -
Colegiul Militar cu Nr. 215 si sa voi pre -
zenta la adresa indicata in mandat, in ziua de
5 Octombrie 1954, orele 8,00.-

SIGNATURA

Incusescu

Data 2 Oct. 1954

107

R E C E A S A

Subsemnatul

Ereanu Solima
Gabriel Serij nr. 4

din Bucuresti Str. De-
Ponore al Institutului de Identitate
Nr 008779 / 21 ml

povedesc prin prezenta ca au primit
mandatul de arestare, emis de Tribunalul Suprem
Coloziilor Militar ca nr. 215 si au fost pre-
sente la adresa indicata in mandat, in ziua de
9 Octombrie 1954, ora 8,00.

TESTAMENT

Data 8 Oct. 1954

Ereanu Solima

108

DOVADA

=====

Subsemnatul *Col. Ceure Iteu*.....
 din *Blia* str..... Nr. *22*.....
 posesor al buletinului de identitate seria.....
024821 / 9.10. lu. 7.1.

Dovedesc prin prezenta că am primit manda-
 tul de aducere, emis de Tribunalul Suprem - Colegiul
 Militar cu Nr. *24* și mă voi prezenta la adresa
 indicată în mandat, în ziua de 5 octombrie 1954, ore-
 le 8,00.

SEMNATURA *Col. Ceure*.....

DATA 4 octombrie 1954.

109
D O V A D A

Subcomandatul

din București Str. Janak Stojan
Olga Bancic Nr. 7
posedator al talonținului de identitate Serie Bof.

nr. 108812

Sevedesc prin prezenta că eu primit
mandatul de aducere, emis de tribunalul asupra
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, ora 8,00.-

SIGNATURA

Date. 2 Oct. 1954

Tom Stojan

110

D O V A D A

Subsemnatul

Laurescu Nella

din Bucuresti Str. Sandru Aldes Nr. 21
posesor al buletinului de identitate Seria 2^e

466.430

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de tribunalul suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, orele 8,00.-

SEMNAȚURA

N. Laurescu

Data. 2 Oct. 1954

111
R O V A D A

Subcomandă

Lazarovici Ionel

din București Str.

C.A. Roșeti

Nr. 14

poșteror al băletinului de identitate seria D.C.

Nr. 792002

Se vedece prin prezenta că eu primesc
mandatul de aducere, emis de tribunalul superior -
Colegiul Militar cu Nr. 215 și să voi pre-
senta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 Octombrie 1954, ora 8,00.-

SIGNAZURA

[Signature]

Data 2 Oct. 1954

112
D O V A D A

Subsemnatul Samaschin Ioan

din București Str. Prunara Nr. 54

deține al buletinului de identitate Seria Je
66 9260 / CMC - 241260 -

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

SEMNATURA J. Samaschin

Data. 2 Oct. 1954

113
D O V A D A

Subsemnatul Aime Atanasie
din Bucuresti Str. Scolii Gh. Dimitrov Nr. 132
posesor al buletinului de identitate Serie D.e.
F. 466.640.

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de tribunalul suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, orele 8,00.-

SEMNATURA

A. Aime

data. 2 Oct. 1954

DOVADA

Subcomatul

Popescu Camel

din Bucuresti Str. Ana Jaramovici Nr. 12

posesor al buletinului de identitate seria De.
nr. 5655-11 eliberat de DMC.

Dovedesc prin prezenta ca am primit
mandatul de educare emis de Tribunalul Supras
Colegiul Militar cu Nr. 315 si ma voi prezenta
la adresa indicata in mandat, in ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

SIGNATURA

Camel Popescu

Data. 2 Oct. 1954

115
B O V A R A

Sublocuitorul

Chisom Mihai

din București Str.

Călușari

nr. *75*

posesor al buletinului de identitate seria *2c*

N. 85315/950

Sevolesc prin prezenta să mă prind
comitatul de educație civică de Tribunalul Suprem
Colegiul Militar cu nr. *215* și să voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1994, ora 8.00."

SIGNATURA

Chisom Mihai

Buc. 2 Oct. 1994

116
DOVADA

Subsemnata Popazian Alexandrina
din Bucuresti, Str. Polona Nr. 85
posesor al buletinului de identitate Seria D. e.
466338

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar Nr. 215 și mă voi prezenta la
adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct. 1954,
orele 8,00.-

SEM NATURE Al Popazian

Data 2 Oct. 1954

117
B O T A B A

Subscrisorul

Mihail Moerschi

din Bucuresti, Str.

Av. Th. Gheeseu

Nr. *71*

posesor al buletinului de identitate seria

DC

596425

Dovăduiesc prin prezenta că am primit
numeralul de adrese care de Tribunalul Supras -
Colegiul Militar Nr. *315* și că voi prezenta la
adresa indicată în cerșet, în ziua de 5 Oct. 1994,
orele 3,00."

SUBSCRISORUL

M. Moerschi

Data 2 Oct. 1994

118

D O V A D A

Subsemnatul

Leson Paul

din Bucuresti Str.

pl. Victoriei

Nr. *95*

posesor al biletului de identitate seria

De

112207126

ET 8. 116 - Dovădese prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar cu Nr. *215* și mă voi pre-
zenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 Octombrie 1954, orele 8,00.-

SERINATURA

Leson Paul

Data 2 Oct. 1954

D O V A D A

Subcomandatul

Sancet. Nicolae

din București Str. Victor Gheorghiu Nr. 9

posesor al buletinului de identitate Serie 26

029849

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de tribunalul suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5
Octombrie 1954, ora 8,00.-

SIGNATURA

[Signature]

Data. 2 Oct. 1954

129
D O V A D A

Subsemnatul

Sust. gartman Emil

din Bucuresti Str.

Ouleni

Nr. 2

posesor al băletinului de identitate seria

K. 01028752

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de Tribunalul Supras -
Colegiul Militar cu Nr. 2.15 și mă voi pre -
zenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 Octombrie 1954, orele 8,00.-

SEMNATURA gk

Data 2 Oct. 1954

12
D O V A D A

Subsemnatul Vigeli Dunel
din București, Str. Ion Mavilă Nr. 10
posesor al buletinului de identitate Seria JC

N° 481.121
Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar Nr. 215 și mă voi prezenta la
adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct. 1954,
orele 8,00.-

SEMNATURA Vigeli

Data 2 Oct. 1954

122
D O V E D A

Subsemnatul Iohania Liviu
din București Str. Radu de la Afumatei 2-4
posesor al buletinului de identitate Seria _____
K.O. 192024

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

S E M N A T U R A Iohania Liviu

Data 2 Octombrie 1954

123

DOVADA

Subsemnatul *Herman Ludovic*.....

din *Cluj* str. *6 Martie*.....Nr. *30*.....

posesor al buletinului de identitate seria *Hu*.....
200734.....

Dovedesc prin prezenta că am primit manda-
tul de aducere, emis de Tribunalul Suprem - Colegiul
militar cu Nr. *2657304* și mă voi prezenta la adresa
indicată în mandat, în ziua de 5 octombrie 1954, ore-
le 8,00.

Semnatura..... *Herman Ludovic*

DATA 4 octombrie 1954.

124

DOVADA

.....

Subsemnatul Coloș Jera

din Orști str. Jiuului

posesor al buletinului de identitate seria.....

63351/512

25

Devedesc prin prezenta că am primit mandatul de aducere, emis de Tribunalul Suprem - Colegiu Militar ca Nr. 219 și îl voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 octombrie 1954, orele 8,00.

SEMNATURA Coloș Jera

DATA 4 octombrie 1954.

125

DOVADA

=====
Cly Subsemnatul *G. Leblu*
din Bucuresti str. *F. Driscu* Nr. *1*
poseasor al Buletinului de Identitate Seria
AA 00 7070

Dovedesc prin prezenta ca am primit
mandatul de aducere, emis de Tribunalul Suprem
- Colegiul Militar cu Nr. *215* si ma voi
prezenta la adresa indicata in mandat, in ziua
de 5 octombrie, orele 8,00.

SEMNATURA *Leblu*

DATA 4 octombrie 1954.

126

DOVADA

Subsemnatul PINTEA AUGUSTIN
din Huedin str. AVRAM IANCU 1 Nr. 33:
posezor al Buletinului de Identitate seria
DA Nr. 917052 1888-Zelau -

Dovădesc prin prezenta că am primit manda-
tul de aducere, emis de Tribunalul Suprem - Co-
legiul Militar cu Nr. și mă voi prezen-
ta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 octombrie, orele 8,00

SIGNATURA... [Signature]...

DATA 4 octombrie 1954.

Nu a fost gont acora.

127

ROVADA

Subsemnatul Mihail Leanu Alexandru
din Bucuresti Str. Mihail Leanu Nr. 3
poseaza al talonariii de identitate seria

scade pe prezenta al cu prietit
mentat de adresa, ca la Tribunalul Supra-
coligial Militar cu Nr. 215 si ad voi pro-
santa la adresa indicata in mandat, in ziua de
5 Octombrie 1954, ora 8,00.-

SIGNATURA Alu. Lail

Data 2 Oct. 1954

128

ROMANIA

MINISTERUL JUSTITIEI

Subsemnatul **GABOR E. ARPAD**

din ORASUL STALIN str. **ION RATIU** 28

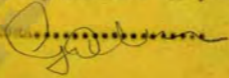
pozează al buletinului de identitate seria **700427X**

MIL. BROSOU

1/50

Revădese prin prezenta că am primit mandat de aducere, emis de Tribunalul Mureș - Colegiul Militar cu nr. **265/947** să voi prezenta la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 octombrie 1954, orele 8,00.

.....

Data 4 octombrie 1954.

129

SECRET
.....

..... WEISZ ARPAD

din DRAGI STALIN etc. PAVEL TACENCO

28-

..... potenta al buletinului de identitate copia 1977/20/23

Lucretia Corda

..... vederea unei prezenta
tul de numara, aile de
215/96X
indica in in ziua de 5 octombrie 1994,
de 8,00.

Meinberg

data 4 octombrie 1994.

130
D O V E D E A

Subsemnatul

Lajos Theodor

din Bucuresti Str.

Buxelles

Nr.

12

posesor al biletului de identitate seria

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere, emis de Tribunalul Suprem -
Colegiul Militar cu nr. *215* și mă voi pre-
zenta la adresa indicată în mandat, în ziua de
5 Octombrie 1954, orele 8,00.-

SEMNATURA

Theodor

Data 2 Oct. 1954

131
B O V A D A

Subcomandatul

Georgescu Iancu

din București Str. *Flugantilor* Nr. *34*
posesor al buletinului de identitate seria *d.c.*
466 934. C.M.C.

Sevedese prin prezenta oă' am primit
mandatul de educare emis de Tribunalul Suprem
Colegiul Militar cu Nr. *215* și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

SIGNATURĂ

[Signature]

Data. 2 Oct. 1954

132
D O V Ă D Ă

Subsemnatul Casma Vasile
din București Str. Avizelor Super Nr. 11-13
posesor al buletinului de identitate Seria _____

Dovedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere emis de Tribunalul Suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, orele 8,00.-

SEMNATURA

Sata. 2 Oct. 1954

133

D O V A D A

Subsemnatul Lucian Adolbert

din București, Str. _____ Nr. _____
 posesor al buletinului de identitate seria _____

Dovedesc prin prezente că am primit
 mandatul de aducere în fața Tribunalului Suprem -
 Colegiul Militar Nr. 215 și mă voi prezenta la
 adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct. 1954,
 ora 8,00.-

SEMNATURA _____

Lucian

Data 2 Oct. 1954

134
D O V A N A

Subcomandant

Bănescu David

din București Str.

Sft. Vinerei

Nr. 5

posesor al buletinului de identitate seria _____

34356 cmc

Devedesc prin prezenta că am primit
mandatul de aducere-căin de Tribunalul Suprem
Colegiul Militar cu Nr. 215 și mă voi prezenta
la adresa indicată în mandat, în ziua de 5 Oct.
1954, ora 8,00."

SIGNATURA _____

David

Emis. 2 Oct. 1954

BOYADA

135

Subscrisorul Dimitrie Alexandru

din Bucuresti, S-F. Bd. Magheru Nr. 12

poseaza si un certificat de identitate seria Ba

Nr. 095.694/950

Prevedea prin prezenta sa se prind
certificatul de aducere la cunostinta de Tribunalul Supra-
Colegial Militar Nr. 12 si sa se prezente la
adresa indicata in certificat, in ziua de 9 Oct. 1950,
orele 8,00."

SEMNAVA

a. Dumitru

Data 2 Oct. 1950

136

ROMANIA

subsemnatul *Maion Gheorghe*

Papa Iuliu Nr. *75*

din Bucuresti, s-a prezentat la

641822

Revedere prin prezenta al cu printr
constatul de adreasa prin de Tribunalul Regim -
Colegiul Militar Nr. *315* si al cel prezenta la
adresa indicata in continut, in ziua de 2 Oct. 1954,
orele 8,00."

SECRETAR

Data. 2 Oct. 1954

R.P.R.

TRIBUNALUL SUPREM
Colegiul Militar
dosar nr.215/1954

137

PROCES VERBAL

Sedința publică din ziua de 4 octombrie 1954;

INTEROGATOR DE IDENTIFICAREA ACUZATULUI

Numele de familie, LUCA, prenumele, VASILE, data nasterii: anul 1898, luna iunie, ziua 8, locul nasterii: comuna Catalina, raionul Sft.Gheorghe, regiunea Autonomă Maghiară. Numele părinților: tatăl Anton, mama Amalia, domiciliul: Bucuresti, str.Romniceanu nr.22, raionul I.V.Stalin, regiunea Bucuresti, cetățenia romină, de profesiune muncitor lăcătuș, fost vice președinte al Consiliului de Ministri și Ministru de Finanțe.

Starea civilă: căsătorit, are 4 copii adoptivi.

Averea personală: nu are. Soția nu are avere.

A mai fost condamnat în trecut.

Pregătirea școlară: 6 clase primare și 3 clase școală ucenici, ocupația și averea părinților: tatăl fierar, mama casnică, fără avere.

Situația militară: satisfăcut, ctg.1920 în armata austro-ungară.

PREȘEDINTE
PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de justiție

Al. Voitinovici
Al.Voitinovici

Judecător asistent
cpt.de justiție

Scuzat:
Kucy

V. Varga
V.Varga

PROCES VERBAL

Sedința publică din ziua de 4 octombrie 1954;
INTEROGATOR DE IDENTIFICAREA ACUZATULUI

Numele de familie, IACOB, pronumele, ALEXANDRU, data nasterii: anul 1913, luna ianuarie, ziua 18, locul nasterii: comuna Asuajul de Sus, regiunea Baia Mare.

Numele părinților: tatăl Francisc, mama Rozalia, domiciliul: București, str. Amiral Bălescu nr.17, raion Stalin, regiunea Bucuresti, cetățenia română, de profesiune funcționar, fost ministru adjuncț la Ministerul de Finanțe.

Starea civilă: căsătorit, are 2 copii;

Avere personală: nu are.

Pregătirea școlară: Facultatea de economie politică, Cluj, ocupația și averea părinților: tatăl comerciant, a posedat o casă, mama, comerciantă, a posedat o casă.

Situația militară: satisfăcută, ctg.1935.

PRESEDINTE
PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de justiție

Al. Voitinovici
Al.Voitinovici

Judecător asistent
cpt.de justiție

V. Varga
V.Varga

Acuzat:

Al. Varga

R.P.R.

TRIBUNALUL SUPREM
Colegiul Militar
dosar nr.215/1954

139

PROCES VERBAL

Sedința publică din ziua de 4 octombrie 1954;
INTEROGATOR DE IDENTIFICAREA ACUZATULUI

Numele de familie, SOLYMOS, pronumele, IVAN, data nasterii: anul 1915, luna februarie, ziua 14, locul nasterii: comuna Zălau raionul Jibou, regiunea Cluj.

Numele părinților: tatăl, Carol, mama Eleonora, domiciliul: Bucuresti, str.Dr.Sion nr.16, raionul I.V.Stalin, regiunea Bucuresti, cetățenia: romină, de profesiune avocat, fost vice președinte al Centrocop-ului.

Starea civilă: necăsătorit.

Averea personală: nu are.

Pregătirea scolară: doctor in drept, ocupația și averea părinților: tatăl funcționar, a posedat o vie, mama casnică, a posedat o vie.

Situația militară: nesatisfăcută.

PRESEDINTE
PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de justitie

Al. Voitinovici
Al.Voitinovici

Judecator asistent
cpt.de justitie

Al. Varga
Al.Varga

Acuzat:
Al. Voitinovici

PROCES VERBAL
Sedința publică din ziua de 4 octonbrie 1954;
INTEROGATOR DE IDENTIFICAREA ACUZATULUI

Numele de familie, CERNICICA, pronumele, DUMITRU, data nașterii: anul 1915, luna februarie, ziua 28, locul nașterii: orasul Sighet, raionul Sighet, regiunea Baia Mare.

Numele părinților: tatăl, Ioan, mama, Elisabeta, domiciliul: Bucuresti, str.Pictor Negulici nr.20, raionul I.V.Stalin, regiunea Bucuresti, cetățenia română, de profesiune subinginer, fost președintele Comitetului de preturi pe lângă Consiliul de Miniștri.

Starea civilă: căsătorit, are 2 copii.

Averea personală: 1/2 casă in orasul Sighet, soția posedă 1/3 casă.

A mai fost condamnat.

Pregătirea scolară: bacalaureat și scoala de subingineri, ocupația și averea părinților: tatăl cărăuș, a posedat 1/2 casă; mama casnică, fără avere.

Situația militară: satisfăcută, ctg.1939.

PRESEDINTE
PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
General maior de justiție

Al. Voitinăvici
Al.Voitinăvici

Judecator asistent
cpt.de justiție

V. Varga
V.Varga

Acuzat:

D. Serusich

141
P R O C E S V E R B A L
Sedinta publică din ziua de 4 octombrie 1954
INTEROGATORUL ACUZATULUI LUCA VASILE

După ce președintele i-a pus în vedere infracțiunea pentru care este trimis în judecată, probele pe care se bazează învinuirile și i-a cerut să declare ceiace este util apărării sale, acuzatul a dat răspunsurile reproduse în rezumat, după cum urmează:

* În 1918, după demobilizarea armatei austriece am fost voluntar în garda națională din comuna Lemnea. Garda națională avea misiunea de a menține ordinea ce era impusă de guvernul în frunte cu Caroli. În comună, garda națională a strâns arme de la demobilizați și a împiedecat ca notarul să fie omorât de familiile demobilizaților care erau nemulumite deoarece acesta nu dăduse în timpul războiului ajutoarele familiilor celor mobilizați. În toamna anului 1918, m-am înrolat ca voluntar în divizia secușască, care era o formațiune contrarevoluționară. La sfârșitul anului 1918, divizia din care faceam parte a fost la Ciucea pentru menținerea ordinii. De la Ciucea compania din care faceam parte s-a retras la Satu Mare, unde a participat la acțiunile de menținerea ordinii. Compania din care faceam parte nu a participat la acțiuni de apărare a moșiilor, însă alte companii au participat, compania mea a făcut numai un mars pînă la o moșie și s-a reîntors, deoarece acolo nu a fost nici o acțiune.

Cît timp am stat în Satu Mare, diferite companii au ieșit pentru a menține ordinea împotriva muncitorilor. Am participat și eu odată cu unitatea de mitraliere din care faceam parte, la o acțiune de ordine la caminul muncitoresc din Satu Mare, însă acolo nu s-au produs turburări. După aceasta, am ieșit din divizie pe baza indemnului unor muncitori din Satu Mare. Ulterior, am parasit divizia secușască și am plecat să găsesc lucru la Satu Mare și apoi la Budapesta, însă nu am fost primit în fabrica în lucru și nici în Sindicat. M-am reîntors astfel la Satu Mare și am reîntors în divizia secușască, a căror comandantă aderaseră formal la armata roșie

PREȘEDINTE
G. reș. maior de just.

Leosthin

Luca Vasile

Jud. asist.
Opt. de just.

[Signature]

machina, în realitate divizia lei pătrase caracterul contrarevolu-
 ționar și am participat și cu compania mea la o acțiune împotriva
 sovietelor locale la Bereșcaș. Clocotit nu au fost, am acționat nu-
 măi la ocuparea primăriei. În timpul unei acțiuni de înmăntare
 într-o țara și cărui nume nu mi-l amintesc, am fost socotit în o
 acțiune împotriva unui detașament de revoluționari, sub pretextul
 că acesta ar fi pășăit frontal. Au fost clocotit la care am par-
 țicipat și eu cu unitatea de mitraliere din care făceam parte,
 au cazut doi morți, din detașamentul meu, după care restul deta-
 șamentului s-a retras. Grupa din care făceam și eu parte nu a înce-
 put tratative cu trupele române și s-a complotat ca din ordinul
 regelui României, divizia securișca depune armele. În felul acesta
 a încetat orice rezistență, am fost luat și eu prizonier odată cu
 ceilalți și prin luna mai 1919, am fugit din prizonierat și am stat
 ascuns prin pădurile din țara mea, până în septembrie 1919,
 după înfrângerea revoluției proletare în Ungaria, după care am plecat
 la Brașov. La întrebarea procuraturii, precizez că la cloșnirea cu deta-
 șamentul meu a participat întreaga companie, contactul direct l-a
 luat însă o grupă din care eu nu făceam parte, asta însă nu în-
 companie a acționat după călătore. De caracterul contrarevoluționar
 al diviziei securișca mi-am dat seama în momentul când s-a primit or
 dinul de depunere a armelor și când s-a propus chiar să acționăm
 împreună cu grădă române împotriva armatei române. Astăzi nu mă
 suștin că am fost oțar român, însă în trecut am socotit că prin
 atașarea diviziei la acțiunile din 1919, am devenit și eu oțar român.
 În 1940, când am rătat că am fost oțar român, nu aveam dreptul
 să fac ascensiuni, deoarece caracterul contrarevoluționar al diviziei
 securișca era stabilit și cunoscut. Autorul diviziei mele
 l-am dat la murit în câteva priveste activitatea mea și precizez
 că au fost momente când acționând, la începutul diviziei securișca,
 am socotit că ea va acționa în cadrul armatei roșii, oțar așa după
 cum am arătat ulterior nu s-a întâmplat.

După 1919, m-am înscris în sindacatul C.F.R. și în partidul
 socialist din țara Birsei. După o activitate de câteva ani, în 1924
 am fost președintele organizației locale de partid și în anul
 secretar al Regimului Brașov. În organizațiile locale de partid eram
 înd. asist. /
 Corp. de just. /
 PRESIDINTE /
 Corp. de just. /

cunoscut ca fusesem in divizia secuiasca, era cunoscut si caracterul diviziei secuesti, așa incît eu nu am făcut nici o rela-tare cu privire la aceasta socotindu-l fapt cunoscut, de care eu nu facusem nici un secret si nici nu i-am dat importanță, dat fiind si nivelul meu politic de atunci. Textele din broșura biografică le socotesc exagerări ale autorului.

In anul 1924, urma sa se incorporeze in armata romină contingentul din care eu faceam parte. Eu făcusem multi ani armată si nu intelegeam sa fac din nou stagiul militar si apoi si disintimente nationaliste nu vroiam sa fac armata in armata romină. De acela pentru a-mi aranja situația militară, am căutat sa stau de vorbă cu Voinea Septimiu, un agent de siguranță care mă urmărea.

Trebuie să arăt că in acest timp eram un element de clasat, nu aveam încredere in izbînda apropiată a victoriei clasei munci-toare, eram dornic de a parveni in Partid, [redacted]

[redacted], si toate ace-s-tea m-a îndemnat sa-mi aranjez in mod individualist situația militară grea in care mă aflam. Stînd de vorbă cu Voinea, a-cesta mi-a spus că imi va aranja situația militară, dacă voi deveni informator al siguranței. In acest scop, m-a pus in le-gatură cu seful siguranței din Brasov, anume Preda Zamfir, că-ruia i-am dat informații in cursul anului 1924. In legatura cu siguranța, i-am dat lui Septimiu Voinea, informații verbale, in legatura cu activitatea partidului, si cu munca de partid ilegală in fapt, din acea perioadă. Lui Preda Zamfir i-am pre-dat două scrisori provenite dela (Comitetul) organele supe-rioare de partid, bătute dela Comitetul Central al Partidului, pentru fiecare scrisoare am primit si cate 500 lei dela siguranță. Deasemenea in aceasta perioada am informat pe agentul Munteanu Ion la ce activist se găsește lista candidaților co-munisti in alegerile comunale.

In decembrie 1924, am participat la o acțiune de răs-pandire de manifeste simultan in toată țara. Am fost arestat in comuna Lemnea de jandarmi si dus la Brasov, unde s-a in-ceput cercetarea mea de catre niste comisari. In timpul cercetă-rilor am fost bătut, însă a intervenit Voinea Septimiu, care mă

PREȘEDINTE
S. Al. maior de just.

Septimiu Voinea

Auzat:
[Signature]

Jud. seist.
Cpt. de just.

[Signature]

cunostea din legaturile ce avusesem cu siguranța in anul 1924, si recomandat lui Zahiu, care m-a cercetat el. Lui Zahiu i-am facut declaratii complete asupra organizatiei și caracterizez că am dezorganizat munca ilegala a partidului, deoarece am dat pe toti membrii Comitetului Central pe care ii cunosteam. Cu aceasta ocazie, desi am dat informatii complete, nu m-am angajat cu Zahiu si pentru viitor. Dela Brasov am fost dus la Bucuresti la Siguranta Generală, si apoi la Jilava si am fost pus in libertate in martie, după care m-am inapoiat la Brasov. In preajma lui 1 mai am fost chemat de inspectorul Zahiu, care m-a solicitat să determin oprirea oricăror manifestatii cu ocazia zilei de 1 mai. I-am spus că nu pot aceasta, deoarece nu faceam parte din conducere atunci. Nu am dat informatii pentru ziua de 1 mai, deoarece nu aveam. Procesul s-a judecat la 25 aprilie si am fugit inainte de a se da sentinta. Am fost condamnat in lipsă și m-am ascuns in comuna Comandău -Trei Secunc-. La sfirsitul lui august am fost prins de jandarmii din Comandău, si dus la siguranta Brasov. La siguranta am fost cercetat de Zahiu, căruia i-am relatat asupra imprejurărilor in care am fugit dela proces, am dat relatii si asupra celorlalti care au fugit cu mine, si cu aceasta ocazie am dat angajament scris lui Zahiu că voi activa pe viitor cu siguranța impotriva miscării muncitoresti, primind in acest scop si 1.500 sau 2.000 lei pentru nevoile mele personale. Cu această ocazie am propus să mi se fixeze si un om de legatura cu siguranța, pe fratele meu vitreg Varga Gavril. Dela Brasov am fost dus la Bucuresti, la subinspectorul general al sigurantei Bănciulescu căruia i-am relatat despre angajamentul cu Zahiu, si care mi-a dat instructiuni că atata vreme cît voi ita la Jilava, să dau informatii politice din inchisoare.

In 1925, am fost dus la Bănciulescu la Siguranta Generală pentru a recunoaste un arestat neidentificat si am recunoscut in acest arestat pe un membru al Comitetului Central al Partidului din acel timp. Tot in acea perioada am mai dat lui Bănciulescu informatii despre colectivul detinutilor, însă nu informatii deosebit de importante. A venit pe la mine si Varga Gavrilă, trimis de Zahiu, însă nu i-am dat informatii și i-am spus să-i comunice lui Zahiu că eu tin legatura direct cu Siguranta Generală. Apoi

PREȘEDINTE
Secției de Justiție

[Signature]

Scuzat:
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

Bănciulescu mi-a făcut legătura pentru transmiterea informațiilor, prin ajutorul de comandant, deoarece era greu de făcut legatură printr-un agent. Am mai avut o întâlnire cu Bănciulescu în anul 1927, când el mi-a cerut să conving să se înceteze o greva a foamei, declarată de detinuti. Am găsit alte forme de acțiune, încetându-se greva foamei după 25 de zile.

În 1928 am fost judecat și la eliberare Bănciulescu mi-a spus că la Brașov să țin legătura cu Zahiu. Eu am fost achitat.

La discuțiile în 1925 între Zahiu și mine, a asistat și Muntz amu Ion, care făcea serviciul de translator. Declarația dată lui Zahiu am scris-o personal, după prealabilă discuție cu Zahiu. Nu știu cine a tradus declarațiile în limba română, însă angajamentul de a servi siguranța, a fost tradus în fața mea de către Munteanu.

Cu ocazia cercetării de către Zahiu, am dat informații și despre un curier al C.C., cu numele conspirativ de Molnar, care fusese găzduit la fratele meu Varga, în trecut. E posibil să fi cunoscut un agent cu numele de Zdravcu.

Trimis la București și luând legătura cu Bănciulescu, nu a fost necesar să mai discut cele stabilite cu Zahiu, deoarece el avea actele. Cu el am discutat mai mult chestiuni viitoare, și am recunoscut angajamentul luat față de Zahiu.

Reîntors la Brașov, am reluat legăturile cu Zahiu, și reluând legăturile am primit odată 2.000 lei de lei.

În 1928, am informat Siguranța prin Zahiu, că urmează să plec la Congresul Partidului. Nu vroiam să plec deoarece nu eram sigur că legăturile mele cu Siguranța nu sunt demascate. Am fost la București la Bănciulescu, care m-a asigurat că pot să plec și am plecat în urma celor discutate cu Bănciulescu.

Bănciulescu m-a asigurat că nu se vor lua măsuri contra celor care pleacă la Congres și mi-a cerut ca la reîntoarcere să-i fac un raport informativ.

Eu nu am fost santațat de către siguranță, ci singur am trădat. Atunci când am săvârșit trădarea, am fost conștient de consecințele dăunătoare pe care ea o avea cu privire la poporul muncitor și la Partidul Comunist. Acțiunea mea a fost o acțiune dăunătoare și care în același timp urmărea să mă pună la adăpost pe mine personal.

După Congres, în afara faptului că am făcut raport asupra tuturor celor ce fuseseră la Congres, am continuat să

PREȘEDINTE
G.raleșnicu de just.

Leontina *Leontina*

Jud. asist.
cpt. de just

can legatura cu Siguranta, am dat tot felul de informatii asupra activitatii Partidului, si prin inselarea conducerii am determinat prezentarea la proces a Hanei Lifschitz. Rezultatul a fost ca Hana Lifschitz dupa o greva de 40 zile pentru aplicarea amnistiei, a murit. Am raspundere pentru moartea lui Hana Lifschitz.

Precizez ca teama mea de arestare, nu consta in faptul ca ma temeam de Siguranta, ci din contra ma temeam ca printr-o masura negandita a sigurantei sa nu fiu demascat ca tradator in Partid, ceea ce, m-ar fi dus la situatia de a nu mai putea activa nici in partid si deci nici ca agent al sigurantei, ce eram in fapt.

Din ticălosie si datorita faptului ca m-am acomodat ca agent al sigurantei, eu nu am indraznit niciodata sa ma autodemasc ca agent. In acelaș timp, faceam tot felul de teorii de autolinistire, minimalizam faptele mele, si asa am mers tot timpul.

In 1928, prin decembrie, sub pretextul unei arestari, Zahiu m-apus in legatura cu un subinspector general al sigurantei, care cred ca era Vintila Ionescu, dar nu sunt sigur daca era el. Nu imi aduc aminte precis, insa precis imi amintesc ca atunci mi s-a fixat un salariu lunar, urmind sa mi se plăteasca si pentru timpul din urma, eu am socotit atunci ca vreau deveni agent deschis al sigurantei, insa apoi am vazut ca urma sa fi utilizat tot ca agent acoperit.

In aceasta perioada am dat informatii despre intruniri si despre alte activitati de partid.

In aceasta perioada am participat impreuna cu Banciulescu si cu seful lui, la o discutie in ris si in bataie de joc asupra procesului dela Cluj. In aceasta discutie, am participat la fixarea pedepselor pentru cei din proces, spunindu-mi si eu parerea la cati ani sa fie condamnati, in raport de activitatea fiecaruia in parte.

In 1929 februarie, am fost arestat pentru acoperire de siguranta și am declarat greva foamei. Banciulescu mi-a dat dispozitii sa incetez greva foamei, insa i-am raspuns ca nu este posibil aceasta deoarece m-asi demasca. In luna urmatoare martie, am fost pus in libertate dupa 18 zile de arest.

Reusind sa obtin sarcini in legatura cu organizarea Congresului Sindicatelor din Timisoara, am raportat acest lucru

PREZIDENTE
S. r. de Just.

[Signature]

Secret:

[Signature]

Jur. asist.
Cpt. de Just.

[Signature]

lui Zăbiu, care mi-a dat instrucțiuni să predau lista comunistilor participanți la Congres, și mi-a stabilit o legătură cu un comisar din Timisoara. Am predat aceasta listă, nu-mi mai aduc aminte dacă era un agent deschis sau un agent acoperit.

La Timisoara, rezistența muncitorilor dela cămin a început printr-o hotărâre comună. Eu am fost pus în libertate la 1 mai. La proces eu am figurat, însă în fapt am fost disjuns din proces și nu am fost condamnat. Am părăsit procesul pe baza ordinului dela Siguranță. Ordinul de a părăsi procesul l-am primit dela siguranță chiar în ziua procesului.

Cu ocazia zilei de 1 august 1929. Partidul organizașe pe Valea Jiului o acțiune și eu urma să mă duc acolo. Înainte de plecare, sub pretextul unei arestări, am fost la Bănculescu care mi-a dat instrucțiuni să nu întreprind nici o acțiune, și să informez. La Petroșani, am avut legătura cu un agent al siguranței, Popescu, care m-a însoțit la adunare și direct cu șeful siguranței. Prin Popescu informațiile au ajuns la Siguranță.

Ajuns în Valea Jiului am informat siguranța despre pregătirile ce erau făcute și despre organizarea acțiunilor. Am primit ordin să părăsesc imediat Valea Jiului, dela siguranță, și m-am conformat dispozițiilor siguranței plecând. După plecare, a doua zi, greva a izbucnit și personal ma simt răspunzător prin trădarea mea, sunt părtaş la reprimarea singeroasă pe care au suferit-o muncitorii din Valea Jiului.

Am dat informații siguranței în sensul că am luat legătura cu Stieber, care era șef local al sindicatelor. Am dat și numele altora, care erau conducători ai partidului și ai organizațiilor sindicale.

Actul dela siguranță în care este vorba de rapoartele primite dela mine, îl recunosc însă eu nu am dat direct raportul siguranței, ci prin agent, așa cum am arătat, așa încât este sigur că agentul a mai adăugat și dela el, pe baza celor văzute de el personal, fiindcă a fost și el la unele întruniri, și cunostea și el pe Stieber.

Dupa greva dela Lupeni, am fost arestat și dus la Bănculescu, care mi-a cerut să-i dau o declarație că greva dela Lupeni a fost organizată din ordinul Internaționalei Comuniste. Dupa cât am

PROSECUTIE
S-ral. asist. de just.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

inteles, o astfel de declaratie era ceruta de un membru al guvernului, in scopul de a se justifica actiunea singeroasa impotriva muncitorilor din Valea Jiului, si a se face o divergență mai ales că in vremea aceea guvernul ducea tratative de a face imprumuturi in străinătate. In felul acesta se socotesă că vor putea fi in câstig bancherii care trebuiau sa imprumute guvernul. Am dat aceasta declaratie fiindcă Bănciulescu mi-a spus că daca nu o dau, voi fi damascat prin presă, ca agent provocator in evenimentele dela Lupeni, si mi se va face si un proces. Dupa ce am dat declaratia in sensul celor de mai sus, am fost pus in libertate. *

* Dupa gravadela Lupeni, sub pretextul unei arestări, am stat din nou de vorba cu Bănciulescu, care m-a intrebat de situatia din partid si l-am informat despre grupurile fractiioniste Pauker si Barbu. I-am comunicat că atunci eu nu faceam parte din nici un ul din grupuri, si ca doream să-mi păstrez sarcinile sindicale. Cu aceasta ocazie, l-am informat că urmeză să plec la o Plenara a Internationalei Sindicale. Bănciulescu a fost de părere că pot pleca la plenara la Moscova, însă că e cazul sa vorbim si cu Vintila Ionescu. Am discutat si cu Vintila Ionescu eventualitatea plecării si a fost si el de acord să plec. Nu mi-a fost teama sa plec la Plenara, fiindcă nu avusesem nici un semn ca cineva ar cunoaste situatia mea de agent provocator. Nu-mi aduc aminte daca la reintoarcerea dela Plenara Internationalei Sindicale am informat sau nu siguranta.

Arestarea inainte de plecarea la ședinta (Con) Internationalei Sindicale, a durat defapt numai o ora si am stat de vorbă. La siguranta, atunci am vorbit despre locul de trecere, este posibil sa fi vorbit si mai inainte, însă nu-mi amintesc sa fi vorbit despre aceasta dupa intoarcere.

Incă inainte de a pleca la Plenara Internationalei Sindicale, când am fost intrebat la siguranta am arătat că Pauker si Barbu se luptă între ei, si ca să-i las să se lupte că asta distruge partidul. La reintoarcere după scurt timp, am fost chemat de Bănciulescu si Ionescu, care erau cam supărați că nu i-am ținut la curent. Am analizat impreuna situatia si am

PREȘEDINTE
G-ral. maior de just.

Leontina

Suzant:
Stuca

./.
Jud. asist.
Cpt. de just.

DM

arătat că eu voi susține grupul Pauker, care era susținut și de siguranță.

Ca urmare a celor stabilite am început acțiunea în ajutarea grupului Pauker, prin presa sindicală și prin acțiuni în organizațiile de partid. Acolo unde nu am reușit, ca de pildă la Arad, Oradea sau București, m-am deplasat personal și am organizat comitete paralele de susținere a grupului Pauker. Grupul Pauker era sprijinit și materialmente de siguranță și acțiunea în folosul grupului Pauker era dusă în acord cu cele stabilite de a sprijini acest grup.

Nu-mi aduc aminte precis dacă am discutat în fapt și despre crearea comitetelor paralele, cu cei de la siguranță, însă pentru întreaga activitate de sprijinire a grupului Pauker, eu am primit de la siguranță 10.000 lei. Acțiunea mea face parte din planul întregii acțiuni fractioniste de spargere a partidului.

Cu privire la delegatul Internaționalei Sindicale, eu nu am denunțat siguranței, am vorbit numai cu Magdo despre aceasta, și mai știa și Pătrășcanu, așa că e posibil ca siguranța să fi fost informată de unul din acești doi.

În acea vreme nu am vorbit cu nimeni de la siguranță, e posibil ca în numele celor din noua conducere a partidului, după lichidarea luptei fractioniste de partid să fi ajuns prin Magdo.

După lichidarea luptei fractioniste, am fost trimis în muncă de jos, și am întrerupt legăturile cu siguranța, o singură dată am vorbit cu Magdo despre o conferință sindicală la București. Nu știu dacă Magdo a transmis aceasta la siguranță. La Iași am fost arestat un scurt timp, de inspectorul Macelaru, căruiu i-am dat declarații scrise, însă am avut discuții verbale de politică generală. Nu i-am dat informații.

Până la arestarea din februarie 1932 nu am mai avut legături cu siguranța. De la aceasta dată m-am întâlnit cu Banciulescu la direcția generală a siguranței, și am dat unele informații despre mișcarea sindicală, fiindcă nu mai aveam funcție în partid, și i-am spus că pe viitor dacă va fi necesar, vom putea sta de vorbă sub forma unei arestări.

În realitate, ulterior, nu am mai stat de vorba cu Banciulescu, fiindcă el între timp a și ieșit la pensie. Tot în timpul

PREȘEDINTE
Gen. mai. de just.

Hebrant

scuzat:
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

acela am fost la Cluj, dar nu-mi aduc aminte precis dacă(am fost) m-am intalnit sau nu cu Zahiu. Nici nu stiu daca era in acel oras sau era in Bucovina. Nu-mi aduc aminte aceste imprejurari. Am pierdut legatura cu siguranta pe aceasta perioada, pana in august 1933, când am fost rearestat dupa procesul Grivita.

In august 1933, comisarul sef Turcu mi-a propus sa fiu informatorul lui, însă eu l-am refuzat, deoarece între timp Bănciu-lescu iesise la pensie si m-am gandit sa rup legaturile cu siguranta, asa incit nu am primit propunerea.

Nu stiu unde se afla in acea perioada Vintila Ionescu.

Cele consemnate in legatura cu procesul verbal incheiat cu ocazia arestarii mele de catre Turcu, nu le-am citit, însă eu am avut discutii cu el pe baza materialelor ce s-au gasit asupra mea. Nu recunosc sa fi dat alte date lui Turcu, decat acele cu caracter general.

Turcu a fost la procesul meu ca martor al acuzaării.

Nu l-am reintalnit pe Turcu decat in 1939, când am fost luat intr-o masina, depe strada, de Turcu cu Vintila Ionescu. De aceasta dată am acceptat să reiau legatura cu siguranta prin Turcu, deoarece Vintila Ionescu mă cunostea ca vechi agent de siguranta și nu puteam să-l refuz. Cu aceasta ocazie am dat lui Turcu anumit material ilegal si despre oamenii cu care aveam legatura si veneau deschis la mine, fiindcă in acea perioada eram legal. Acesti oameni erau rude ale celor din Doftana, care se ocupau cu desfacerea lucrurilor confectionate de arestatii politici. Am mai dat lui Turcu un document al partidului, asupra situatției politice din țară, raport care constituia in acel moment linia tactica a partidului. Totusi despre acest material nu sunt sigur si nesiguranta provine din faptul că la cercetări, cu ocazia unei confruntări, Turcu a arătat ca nu-și aduce aminte ca l-am fi dat si acest ultim document.

In 1940 am rămas pe teritoriul Uniunii Sovietice si m-am reintors dupa 23 august 1944. Dupa 23 august 1944, reintors in țară aveam calitatea de membru al Comitetului Central din perioada arestării, încă dela Doftana. Socotesc că prima mea mare crimă este aceea că am ascuns si de aceasta dată partidului trecutul meu criminal, si m-am strecurat astfel pînă in cele mai mari posturi de partid si de stat.

PREȘEDINTE
G-ral. maior de just.

[Handwritten signature]

Auzat:

[Handwritten signature]

Juđ. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

146
Încă pe cînd mă aflam în Uniunea Sovietică, și apoi pe teritoriul eliberat din România, la Botoșani, am discutat cu Ana Pauker asupra rolului important ce ne va reveni în viața politică și a țării, după eliberare.

Eu m-am întors mai târziu decît Ana Pauker, în țară, și în fapt eu o consideram pe dînsa conducătorul partidului și din această cauză toate problemele le discutam cu ea. Această situație a durat pînă în 1945, pînă la conferința partidului.

În 1945, la alegerea conducerii Partidului, am arătat Anei Pauker că, după părerea mea, dînsa ar trebui să fie conducătoarea partidului, însă că acest lucru nu este posibil, din motive de ordin politic național. Cu toate acestea, după alegerea organului de conducere, am văzut-o nemulțumită și am vorbit cu ea și i-am arătat că în fapt noi vom putea asigura conducerea în mâinile noastre, mai ales că alături de mine și Ana Pauker se alăturase și Teohari Georgescu, care avea o mare simpatie pentru Ana Pauker.

La început, legăturile dintre noi nu au avut un caracter organizat în toată forma, ci ne întâlneam în diverse împrejurări și discutam eu cu Ana Pauker, și alte ori și cu Teohari Georgescu. Era o formă de schimbapăreri între noi. Adîncirea acestor legături de prietenie între noi a dat naștere la discuții și convorbiri între noi, în care a fost prilejuri bine venite ca Ana Pauker să-și arate nemulțumirile personale și să puna problema satisfacerii ambițiilor personale, atunci cînd punctul ei de vedere nu era primit în discuție, în conducerea politică. Ea era nemulțumită de faptul că nu este secretar general și la început era nemulțumită de faptul că nu era ministru, astfel Ana Pauker a căutat să mă lege cît mai mult de dînsa. Eu dat fiind trecutul neutilos, am avut interes să mă leg de Ana Pauker, ca să am pentru orice eventualitate un susținător și un sprijinitor, și vroiam să fiu menținut în conducere, fiindcă îmi dădeam seama că risc să fiu demascat. În problema compunerii partidului, din aceleasi motive arătate mai sus, am acceptat teza Anei Pauker, de a se transforma partidul (intr-un) organizatie de masă) într-un partid de masă.

În practica Ana Pauker, a fost aceea care a deschis larg portile partidului, permitînd intrarea elementelor fasciste și dusmanoase, legionare și avînd tendința de a transforma partidul într-un partid țărănesc mic burghez. Eu în mod practic nu am luat nici un fel de poziție față de aceasta.

PRESEDINTU
G.ral maior de just.

Jud.asist.
Cpt.de just.

Leahina

*Teohari
Georgescu*

...

Am susținut teza antimarxistă că în perioada trecerii, numărul chiburilor scade. De fapt teza a pornit dela Ana Pauleș, însă am preluat-o și eu.

Tot ce am făcut împotriva liniei partidului am recunoscut și recunosc că sînt acțiuni duse împotriva mea.

Socotesc că tot trecutul duse împotriva mea, explică poziția nepartinică față de țărănimă ca și toate celelalte poziții ale mele.

În activitatea mea la F.N.D. am umbrat partidul, scoțînd în evidență F.N.D. Aceasta tot datorită poziției mele.

Totdeauna am avut temere ca se va descoperi trecutul meu. Direct personal, îmi dădeam seama că nu se putea răsturna regimul, și de aceea urmăream să-mi consolidez poziția personală socotînd că astfel voi putea fi ferit de demascare.

În același scop de a mă feri de demascare l-am rugat pe Teohari Georgescu, prin 1949, să ia măsuri împotriva lui Munteanu pentru ca acesta să nu vorbească pe socoteala mea. Și cu Varga Gavril am avut discuții cerîndu-i să nu vorbească de nici o legătură a mea cu siguranța.

Cu privire la fondurile de rulment, arăt că la început au fost dotate 20 de intr. prinderi, cu titlu de experiență, fără a se aștepta însă, să se treacă la înzestrarea în masă a intr. prinderilor cu fondul de rulment. La început am socotit că fondurile alocate sunt suficiente, ulterior s-a dovedit că fiind insuficiente, deoarece s-au supraevaluat rezervele interne. Aceasta acțiune a fost o acțiune duse împotriva mea.

Răspunderea acestei acțiuni duse împotriva mea imi revine și mine ca fost conducător al Ministerului de Finanțe. Mai am însă și răspunderea că am acordat încredere unor elemente duse împotriva mea ca Iacob și Craiu, care, așa după cum s-a stabilit, au întreprins o acțiune de sabotaj, prin mijlocirea fondurilor de rulment. Eu nu am controlat cadrele cu care m-am înconjurat și au fost cazuri în care am respins majorări de fonduri de rulment pe baza lucrărilor întocmite de Iacob și Craiu, iar alte ori am respins astfel de cereri fără a cerceta documentația, iar alte ori lucrările nici nu au ajuns la mine și Iacob singur a respins sau a hotărît.

PROSEDINTE
Gen. șef de div. de just.

[Signature]

Acuzat:
[Signature]

Jud. asist.
Opt. de just.

[Signature]

Sînt (i) cazuri cînd disciplina financiară și neutilizarea justă a fondului de rulment, se datorîște însuși întreprinderilor, aceasta însă nu înseamnă că rămîne deoparte sabotarea din cadrul Ministerului de Finanțe. Acest sabotaj a fost exercitat de Ministerul de Finanțe prin Iacob, și nu este străin de răspundere nici Vijoli, care prin Banca de Stat nu a executat controlul, prin leu. Vina mea este aceea că nu am controlat lozincă de economie pe care am lansat-o și la adăpostul căreia elementele dușmanoase cu care m-am înconjurat, au putut să procedeze la sabotaj. Pe baza trecutului meu și a întregii mele activități, socotesc că în mod dialectic trebuie să apreciez că activitatea mea a fost o activitate sabotoare și dușmanoasă. Aceasta și din cauza modului cum am muncit și a elementelor cu care m-am înconjurat. Practic însă, hotărîrile cu privire la fondurile de rulment, le-am luat pe baza celor ce mi se referau de adjuncții mei.

În privința lui Iacob, eu am știut numai faptul că prin căsătorie a devenit proprietarul unei averi. Numam știut nimic dușmanos despre trecutul lui. Dealtfel, în această privință am vorbit și cu Ana Pauker și Teohari Georgescu, care mi-au spus că Iacob nu are nimic dubios în trecut. De aceea, eu pînă la demascarea lui am avut încredere în el. În ceiace mă privește pe mine, arăt că în 1929, la Moscova am încercat să-i spun Anei Pauker că eu sunt agent de siguranță. În acel moment a intrat Dori Goldstein și am încetat discuția. După asta, Ana Pauker m-a întrebat ce începusem să-i spun la intrarea lui Dori. Eu i-am spus că am glumit și ea n-a mai insistat și ulterior nu am mai reluat această discuție. În ceiace privește Teohari Georgescu, sînt sigur că el știa că sunt agent de siguranță, deoarece încă în anul 1939 la întîlnirea mea cu Turcu, a participat și Teohari Georgescu, care și el era agent informator al siguranței, și împreună față de Turcu ne-am angajat atunci ce sarcini ale siguranței să îndeplinim eu și Teohari Georgescu. Din această rezultă că el știa de mult poziția mea de agent de siguranță.

La întîlnirea din 1939 dintre Turcu, Teohari Georgescu și mine, siguranța mi-a cerut mie să-i dau materiale și documente de partid, iar Teohari Georgescu, trebuia să dea tipografia Comitetului Central și pe membrii din organizația București, pe care o conducea el.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Leobold

Asistat:
Pauker

Jud. asist.
Cpt. de just.

Doj

Ca o dovadă în plus că Teohari Georgescu era agent de siguranță este aceea că el a avut toate posibilitățile să dovedească că eu am fost agent, însă nu a făcut-o, deoarece nu avea nici un interes, fiindcă și el fusese agent de siguranță.

În legătura cu Teohari Georgescu, trebuie să arăt că numirea lui ca Ministru de Interne s-a datorit înțelegerii ce am avut cu Ana Pauker, mie mi-a convenit ca Teohari Georgescu, care fusese și el agent, să fie Ministru de Interne, fiindcă avea posibilitatea să steargăurmă activității comune din trecut. Această problemă nu am discutat-o în mod deschis cu Teohari Georgescu, însă i-am spus să aiba grije de Munteanu și mai ales de Turcu, deoarece socoteam că era de ajuns pentru ca Teohari Georgescu să înțeleagă despre ce este vorba. Dealtfel, a și înțeles, fiindcă el a și chemat pe Turcu, a stat de vorbă cu el și știu că a luat măsuri ca acesta să nu mai vorbească nimic, cu privire la noi.

În ceea ce privește înțelegerea dintre Ana Pauker, Teohari Georgescu și mine, mai arăt că Ana se înțelegea cu noi ca eu să fiu numit ministru al Forțelor Armate, însă ulterior, în Secretariat nu a mai susținut această propunere, așa încât a fost numit ministrul actual, ministrul.

Revenind la problema fondului de rulment, arăt că eu nu mi-am dat seama că ele au fost subevaluate de cât după cercetări. (Cu priv) N-am știut că s-au făcut suplimentări masive la fondurile de rulment, în timpul cercetărilor am aflat deabia că s-au făcut suplimentări de 19 miliarde de la buget, fără aprobarea Consiliului de Miniștri. Tot în timpul cercetărilor am aflat deabia că se faceau întârzieri la plata fondurilor de rulment.

Beneficiile la propunerea lui Iacob, s-au fixat pentru întreprinderi în raport cu beneficiile anului anterior.

Astfel, neexistând un criteriu științific, s-a ajuns ca, în fapt întreprinderile să nu poată realiza beneficii, și să plătească beneficiile din fondul de rulment, ceea ce a dus la un haos financiar, și la blocajul fondurilor. Aceasta o consider ca o acțiune dăunătoare. Știu că au fost așa fel de cazuri, nu-mi amintesc numele întreprinderilor.

La întrebarea cum explic, că în ceea ce privește fondurile de rulment și fixarea beneficiilor, susțin ca este răspunderea lui Iacob, în nefixarea unor fonduri care să răspundă necesităților, în timp ce în problema reformei bănești, îmi asum eu răspunderea directivelor, declar că fixarea fondurilor de rulment și a beneficiilor nu este o problemă de principiu, ci de realizare practică

PREȘEDINTE
S-RAI ASISTENT JUD.

Scuzat:
Rucy

Jud. asist.
opt. de just.

J

a unor principii care fusesera stabilite, si dat fiind ca este operatiune practica, raspunde ea revine lui Iacob, si imi revine si mie ca conducator al Ministerului prin faptul ca am acceptat pe Iacob, care era primul meu sfetnic in aplicarea practica a masurilor din cadrul Ministerului.

Mentionez ca nu am descifrat intentia dusemanoasa a lui Iacob, la timp, ci numai ulterior, cind am vazut rezultatele practice ale muncii lui. După ce am fost destituit de la Ministerul de Finante, am aflat de la fostul director al secretariatului, Eglitz, ca Iacob se supăra ^{cind} cererile pentru fond de rulment, veneau la mine si nu direct la el. Aceasta imprejurare explica de ce cele mai multe cereri de acest fel eu nici nu le-am cunoscut. Aceasta imprejurare nu o consider ca o scuza.

Legea impozitului agricol din 1949, desi a fost justa initial, a devenit nesatisfacatoare in ce-lace priveste posibilitatea fixării veniturilor gospodariilor agricole pe hectar, si chiar initial fixarea tabelului in cuprinsul legii crea dificultati. Ulterior, dificultatile s-au accentuat fiindca preturile produselor agricole aveau tendinta de crestere, iar posibilitatea de fixare a veniturilor impozabile era fixa. Lipsa legii s-a observat după un an de aplicare.

La bugetul pe 1951, in buget a fost incris un impozit agricol cu circa 3 miliarde mai mare decit erau posibilitatile de incasare ale tabelelor din lege, urmind ca prevederea bugetara sa se realizeze prin masuri ce se vor lua de Ministerul de Finante, ca sa se incaseze minimum 12 miliarde. Am dat dispozitii lui Iacob sa pregateasca lucrarile necesare pentru modificarea legii impozitelor agricole, pentru a se crea instrumentul care sa permita realizarea prevederii bugetare. Iacob a avut discutii cu celelalte ministere interesate, si pana la urma mi-a propus sa nu modificam legea, spunindu-mi ca se va putea realiza aproape 12 miliarde prin schimbări la categoriile de fertilitate superioare si prin schimbări la categorii in cadrul regiunilor. Prevederea bugetara insa practic nu s-a realizat si aceasta si din cauza ca in cursul anilor 1949, 1950, 1951, treptat se ajunsese la reducerea artificiala a numarului gospodariilor chiburesti, si neimpunerea chiburilor cu cotele suplimentare. Neidentificarea gospodariilor chiburesti, se datoreste in primul rind lui Teohari

PRESEDINTE
Gen.ral maior de just.

Scuzat:
Rucy

Jud. asist.
Cpt. de just.

Leobold Mintaru

10/1

Georgescu, care nu a luat măsurile necesare prin aparatul de resort. Răspundere am însă și eu ca conducător al Ministerului de Finanțe, deoarece m-am complăcut în lipsa de măsuri ale lui Teohari Georgescu, nu am luat toate măsurile ca și aparatul fiscal să facă identificarea chiaburilor, și nici toate măsurile în ceea ce privește stabilirea sarcinilor fiscale, deși îmi dădeam seama că preturile produselor agră-alimentare erau în creștere și se creiașe (o ruptură) între ele și taxele fiscale. Apropiindu-se reforma, problema impozitului agricol n-a mai putut să fie rezolvată.

La un an după aplicarea legii, în 1950, mi-am dat seama de consecințele scutirilor cu caracter larg ce rezultau din lege. Din această cauză, am și dat dispoziții să se facă modificări. Principali beneficiari ai acestei situații erau acei care produceau marfa multă, adică chiaburii. Practic, prin activitatea mea în cadrul ministerului de finanțe, și ca răspunzător în sectorul cooperatiei, a însemnat favorizarea chiaburimii.

Politica mea a fost de a acorda țăranilor avantajii necorespunzătoare. Aceasta politică a fost o politică țărănească, de favorizare a chiaburilor și a elementelor capitaliste. Aceasta este valabilă și în domeniul impozitului agricol și în domeniul cooperatiei.

În domeniul fiscal, impozitul nu a îndeplinit rolul său de îngrădire a elementelor chiabaresti, iar în cooperatie s-au creat elementele chiabaresti-speculative, avantajii.

În privința neîncașării creditelor de la țărani și în special de la chiaburime, ca fuseseră acordate în anii 1947, 1948, 1949, aceasta se datorează în special lui Vijoli, care nu a luat măsuri serioase de activizare a încasării acestor credite.

S-au făcut proiecte pentru a se da posibilitatea de încasare a datoriilor, însă n-au capatat formele definitive și decretul existent nu permitea încasarea, fiind forme greoaie.

Am aprobat în câteva cazuri lui Cernicica, ridicarea preturilor plafon de la achiziții pentru câteva produse agricole ce se achiziționa de cooperatie, fără a aștepta hotărârea Consiliului de Miniștri.

În felul acesta, corelația dintre preturi era în favoarea preturilor produselor agrare și în detrimentul celor industriale.

Este inexact că Cernicica s-ar fi opus la majorarea preturilor la ouă, ulei și untură. Din contra aceste majorări le-am

PREȘEDINTE
- Șeful Secției de just.

Susținut: /.

Jud. asist.
cpt. de just.

acordat ^{la propunerea scrisă} ~~la propunerea~~ a comitetului de preturi.

În 1950 fiind eram în concediu, Comitetul de preturi a fixat după indicațiile partidului, pretul plafon la unele arti cole, deci nu este vorba de o reducere ci de o fixare de plafon, asta s-a făcut, în special la vin, țuică și fructe.

La reîntoarcerea din concediu, Centrococopol prin Voitec s-a plâns că preturile sunt prea joase și prin comitetul de preturi am obținut majorarea pretului la vinuri, prin fixarea de premii la calitate.

Am avut alte concepții cu privire la reforma bănească, și am fost împotriva a se face reforma într-un timp atât de scurt. Aceasta părere mi-am exprimat-o înainte de a se lua hotărârea definitivă de a se face sau de a nu se face reforma.

Am fost împotriva reformei, și datorită faptului că socoteam că reforma bănească va scoate la iveală lipsurile Ministerului de Finanțe și sabotajul dela Ministerul de Finanțe. (Un alt motiv)

În privința unor date statistice false ce asfi cerut lui Iacob, să prezinte la comisia de pregătirea reformei, arăt că Iacob a spus că în circulație s-ar afla 15 miliarde așa cum de altfel se arăta și într-un document ce fusese înțocmit pe baza unor date, date de Vijoli. Eu socoteam că acest plus de 15 miliarde este exagerat, și am recomandat lui Iacob să facă un material din care să se analizeze și celelalte aspecte și nu numai plăsurile Ministerului de Finanțe.

Iacob a arătat că el a înțeles că dorința mea ar fi să dea date nerezale, însă în fapt el nu a dat astfel de date.

Am redus planul de casă la cheltuieli pe trimestrul IV/1951, deoarece socoteam că era încă departe de înlăturarea reformei și socoteam că trebuie păstrat echilibrul și nu mers la o inflație artificială.

În această perioadă trebuia împiedecată creșterea circulației. În același timp rebue să arăt că eu eram împotriva măririi plusului de circulație, voinđ totdeauna să demonstrez că circulația nu e mare și deci reforma nu e necesar și abor- birea plusului de circulație e posibil a fi făcută prin măsuri economice.

PRESEDINTE
Gral. maior de just.

Scuzat:

Abotimaru

Jud. asist.
Şpt. de just.

[Signature]

Pe baza aceleiasi concepii a mele de a impiedeca cresterea plusului in circulatie, care socoteam ca ~~sa~~ aduce cresterea preturilor, am dispus intensificarea incasarilor in perioada premergatoare reformei. Am mers pe linia luptei de intarirea monetei.

In privinta marfurilor vandute e cooperatie, recunosc ca am dat masuri, adica dispozitii de a se lua masuri de intensificarea vanzarilor, fiindca aceasta o socoteam necesar pentru situatia economica, iar in ceia ce priveste incasarile, planul era chiar cu 2 miliarde mai mare decit ceia ce Ministerul de Finante propusese la incasare.

Stiu ca intre 1947 si pana in toamna anului 1951, circulatia monetara a crescut. Nu pot preciza insa cu cit, a crescut si au fost salturi, fiindca am trecut de la sistemul economic capitalist la sistemul economic socialist.

Socotesc ca masuri impotriva reformei erau acelea luate de la 20 decembrie 1951 cu privire la fixarea circulatiei.

Pana la 20 decembrie, din discutii purtate chiar la Consiliul de Ministri, urma sa se faca incasari masive. Dupa 20 decembrie 1951, trebuia redus ritmul incasarilor si eu chiar am dat dispozitie sa fie redus ritmul incasarilor pana la 0, totusi Iacob Alexandru a continuat, contrar directivelor mele, sa mentina scasaritritmul+ incasarilor.

Recunosc ca impulsionearea impozitului, restringerea (planului) cheltuelilor din planul de casa si impulsionearea vanzarilor marfurilor, erau de natura sa influentese asupra ^{curseului} /circulatiei. Nu-mi amintesc daca Cerniciova mi-a vorbit de reducerea planului de vanzare a marfurilor Cooperatiei pe trimestrul IV, Dar chiar daca mi-ar fi vorbit, nu eram in masura sa dispun nimic, deoarece planul de vanzare este o sarcina de plan fixata de C.S.P.

Nu-mi aduc aminte ca la sfarsitul lui Octombrie sa fi criticat mecanizarea planului de desfacere a Ministerului Comertului Interior si a Cooperatiei.

Tin minte ca am criticat in octombrie 1951, Centrocoop-ul, pentru nerealizarea de vanzari la un stoc de marfuri greu vandabile. El a fost criticat pe motivul ca nu lichida stocurile acumulate anterior.

PRESEDINTE
G-ral. major de just.

Leuzat
[Signature]

./ Jud. asist.
cpt. de just.

[Signature]

In perioada premergatoare reformei bănești, Cernicica nega că ar putea realiza planul de vânzări la stocurile acumulate. Știu că a luat măsuri de impulsționare a vânzărilor însă numai până la finele lui decembrie, începutul lui ianuarie 1952, când s-a urmat directiva de a se încetini ritmul vânzărilor și a se realiza stocul.

Este posibil să fi respins propunerea lui Cernicica de înlocuirea unor cadre pe care eu le apreciam ca buni profesioniști.

Premierea lui Iacob am făcut-o la începutul trimestrului IV, la începutul trimestrului I, 1952 urma să se plătească. Propunerea a făcut-o în prima lună a trimestrului, în scopul de a stimula munca pe care Iacob le propusese pentru realizarea planului pe întregul trimestru.

Faptul că Iacob a continuat ritmul ridicat al încasărilor și în luna decembrie 1951 și ianuarie 1952, se datoraste faptului că și el era împotriva reformei.

Mentin că am dat dispoziții lui Iacob ca în ultima parte a trimestrului IV/1951, să înceteze ritmul încasărilor și să nu a executat dispoziția, și a menținut ritmul. Acest fapt a lovit în interesele reformei și îl consider ca un fapt dușmănos.

Răspunderea din punct de vedere al conducerii îmi revine mie, asta însă nu înseamnă că nu au răspundere și acei care în mod concret au aplicat în mod dușmănos în sectoarele pe care le-au condus, pentru care au răspuns la dispozițiile pe care le-am dat și nu le-a executat.

Trebue ținut seama și de faptul că Iacob Alexandru a fost și membru în comisia pentru reforma, cu care a ținut direct legătura.

Este adevărat că fara a controla și determinat de rugăminti, am intervenit și eu pentru sustragerea de răspundere judiciară a criminalului de război COVASNAY și a unui alt grup de criminali de război din comuna Aita Seacă.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Leosth... *Seus...*

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Signature]

Nu-mi amintesc dacă Cernicica, înainte de a face propunerea înscrisă de majorare a pretului la ulei și unură, s-ar fi opus verbal la majorarea acestor preturi.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Leosth... *Seus...*

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Signature]

Este posibil să fi avut discutii în contradictoriu cu acuzatul Cernicica, cu privire la fixarea de preturi în sectorul particular, deoarece eu eram de părere să nu se fixeze preturi maximale la piața liberă.

Planul de desfacere a Centrocoop-ului odată fixat, eu nu aveam nici o calitate să-l reduc.

Nici înainte de aprobarea hotărârii Cănsiliului de Miniștri nu ar fi fost just ca eu să am o altă părere la propunerea de plan, care fusese elaborat cu colaborarea tuturor.

În momentul cînd am trimis pe Cernicica la comisia pentru pregătirea reformei, nu i-am spus că este vorba de reforma bănească, însă ulterior prin luna octombrie, cînd m-am reintors din concediu am stat de vorbă cu el asupra lucrărilor dela comisie, ca cu unul ce știa despre pregătirea reformei, chiar din lucrările dela comisie la care el participase.

Eu am fost în concediu în tot cursul lunii septembrie 1951 și în ziua reformei, în „Luminica în care s-a făcut reforma, am fost plecat lîngă București, la Ghimpași, la o vîntătoare. Am stat acolo cîteva ore și m-am întors la București. Am fost învoit să plec de către Secretarul General.

Eu am plecat atunci, fiindcă nu aveam nici o sarcină concretă.

Din discuțiile mele cu Cernicica, a fost clar că Cernicica știa din octombrie despre reforma bănească.

În ce privește cele afirmate de Iacob că i-ași fi comunicat că s-a hotărît să se încaseze numai 9 miliarde la impozitul agricol, nu recunosc că i-am comunicat vreo sumă, eu i-am comunicat numai că s-a acceptat propunerea de a se amîna modificarea legii impozitului agricol. Este posibil să-i fi pomenit numele Anei Pauker, fiindcă vorbisem și cu ea și ea fusese de acord să se amîne modificarea legii, impozitului agricol.

Această discuție a avut loc anterior datei cînd se hotărîse infaptuirea reformei banesti și nici comisia pentru pregătirea reformei nu fusese constituită.

În ce privește poziția Anei Pauker în reforma bănească, dînsa a avut următoarea poziție: La început, înainte de constituirea comisiei, a avut o atitudine de a mă așîța, pe motiv că se pregătește reforma peste capul meu. Mai pe

PREȘEDINTE
Genral maior de just.

Leontin

Scrisor :
Leontin

jud.asist.
cp. de just.

LM

urmă a avut aceiași părere ca și minez adică părere potrivnică reformei.

Cînd s-a hotărît definitiv reforma, mi-a spus textual:
vezi că nu s-a primit părerea ta.

Nu am comunicat lui Cernicica data cînd urma să se infaptuiască reforma, deoarece aceasta nu era sarcina mea, și el putea să afle data la comisia unde lucra.

În timpul pregătirii reformei, am vorbit despre vânzări cu Cernicica, în special asupra marfurilor industriale și mi-a spus că vânzările merg normal și că imbulzeala la vânzări constituiesc cazuri izolate, aceasta el mi-a spus în perioada Decembrie 1951-ianuarie 1952. În privința situației la marfurile alimentare discutăm mai mult cu Hulduban care avea sectorul.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Constantin

*August
Dăic*

Jud.asist.
Cpt.de just.

J.M.

PROCES VERBAL

Sedinta publică din ziua de 5. octombrie 1954

INTEROGATORUL ACUZATULUI IACOB ALEXANDRU

După ce președintele i-a pus în vedere infracțiunea pentru care este trimis în judecată, probele pe care se bazează învinuirile și i-a cerut să declare ce face este util apărării sale, acuzatul a dat răspunsurile reproduse în rezumat, după cum urmează:

afirma în declarație
În timpul războiului, din banii miscării m-am întreținut personal și am dat bani și pentru întreținerea actualii mele soții Magda Farcas. Deasemenea am dat o sumă de bani și am îngrijit de casă și pentru Klein, care era pe atunci sotul actualii mele soții. Am ajutat pe Klein, fiindcă și el mă ajutase pe mine și ajutase și miscarea.

În aceeași perioadă am avut legături și cu unele elemente exploatatoare, cum este fostul fabricant Berger, care dădea și el contribuții pentru partid. Deasemenea cu familia Farcas, din care facea parte actuala mea soție.

Tatăl soției mele, cu care în acea perioadă m-am întâlnit o singură dată, a fost unul din cei mai mari acționari ai fabricii Bermata.

În 1946, m-am căsătorit legitim cu soția mea, care avea împreună cu sora ei grupuri de acțiuni la Bermata, și Prima Benet, un magazin de încălțăminte și două imobile.

La inițiativa lui Lunca, am deschis un magazin de medicamente SANDROG, care apoi s-a transformat într-un depozit de medicamente UNIDROG.

Personal nu m-am ocupat decât de cele două firme de medicamente, în ceea ce privește averea soției, cota ei parte a fost cedată și a primit numai o recompensă care era, după părerea mea, în raport de valoarea reală a averii. În ceea ce privește cota parte de avere a cumnatei mele, rolul meu a fost numai de a o convinge să renunțe la ea, contra plată.

PREȘEDINTE
G. Rașnău de just.

[Signature]

Acuzat:
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

În momentul cînd se făceau aceste tratative, eu eram conștient că vine exproprierea, însă am acceptat tranzacțiile, fiindcă am considerat că suma primită este mică și dat fiind că mi se propusese acest lucru. Recunosc că această acțiune a mea constă în a te o greșală.

În raport cu situația din Cluj, firmele SANITROC și UNITROC, erau firme puternice din punct de vedere economic. În

În ceea ce privește magazinul de încălțăminte, era un magazin mare, în timpul horticivilor a fost luat de la familia Farcas, după 1944, la propunerea lui Luncan eu, care eram activist la Regionala Cluj, am semnat o adresă către Dan Stefan, care era conducătorul organului de stat competent, cerînd să se restituie de îndată magazinul Dermata, soției mele.

Din banii astfel realizați am dus o viață care recunosc că era incompatibilă cu calitatea pe care o aveam. Deasemeni am cumpărat două turisme, succesiv, apoi primul turism care nu corespunde l-am făcut cadou. Mi-am mai cumpărat un imobil pentru locuința la București, iar fratelui meu l-am dat 1.000 de dolari pentru a-și cumpăra și el un imobil la Cluj.

Personal nu am transmis cunătăii mele Baendorf, sume de bani sau cadouri în străinătate, însă știu că soția mea i-a ajutat cu sume micușor Klein, fostul ei sot, care avea misiuni de stat în străinătate. Deasemeni cunătăa mea a fost în țară și a primit de la soție o broșe, iar apoi soția i-a mai trimis în străinătate o tabachere de aur, însă nu pot preciza prin cine.

Precizez că eu am știut de trimiterea sumei de 100 de dolari, a broșei și a tabacherii.

Pe Vasile Luca l-am cunoscut prin 1944/1945 și cînd venea la Cluj, lua masa la mine. În felul acesta au început a se naște relații prietenești între mine și el, relații care erau apropiate în raport de situația lui și de situațiamă.

În ceea ce privește sumele de bani colectate în timpul războiului, precizez că am dat sarcini de a colecta bani lui Bergner Zoltan. Nu am dat sarcini de a colecta bani lui Kertesz Maia.

Nu există o sumă minimă lunară de colectat, însă știu că Silmoi mi-a spus că Kertesz Maia avea colectată o sumă de 4.500 sau 5.000 pengos, sau în curs de colectare.

S-a întâmplat să colectez și personal diferite sume de bani, astfel am primit sume mai importante de bani de la un comer-

PREȘEDINTE
G-ral maior de Justiție

Leventin

Sigurat

Jud. asist.
Cpt. de Just

ciant Horban, dela actuala mea sotie, si o suma mai mica de bani dela Cosma Vasile. E posibil ca Vasile Cosma sa-mi fi dat si alte sumi mai mici in mai multe rinduri.

Dela Stern nu am primit bani, dealtfel pe acesta l-am cunoscut dupa eliberare.

Cu exceptiile arătate, din sumele colectate, au fost ajutati activistii si ce raminea am trimis, celace era mult mai mult decat se folosea, am trimis organului superior. Deoarece am avut directive sa nu ne ocupam direct de ajutorarea celor arestati, fiindca organizatia era mica si se putea ajunge la desconspirare.

Era clar ca trebuiau ajutati direct acei care erau activisti liberi. In acest sens nu era necesara nici un fel de directiva.

Dela Cosma Vasile am primit circa 100 de dolari in pengoa, si el mi-a spus ca sotia lui Ioja Bella o duce greu si trebuie ajutata. Eu nu aveam legatura atunci cu Ioja Bella, dar am ajutat pe sotia acestuia, cu circa o treime din suma.

Imi mentin declaratia ca pe Stern nu l-am cunoscut decit dupa eliberare si nu i-am cerut nici o suma in timpul razboiului.

Nu recunosc ca m-asi fi ocupat numai de persoana mea, neglijand pe ceilalti activisti.

Cu vreo doua saptamani inainte de eliberarea Ardealului, ma aflam in locuinta lui Seci, care era fost exploatator, atunci era coproprietar al unei fabrici de textile si el mi-a spus ca cunoaste pe un capitan hortist Homonay, care ar dori sa stea de vorba cu mine, deoarece acel capitan ar avea sentimente antifasciste, impotriva nentilor.

Am fost in principiu de acord si mai tarziu stiu ca Homonay m-a zarit in locuinta lui Lörincz, care era vecin in apropiere cu Szeci, deoarece dormeam in locuinta lui Lörincz. Capitanul Homonay, cind m-a vazut in locuinta lui Lörincz nu putea sa stie cine sunt, insa dupa cit am aflat ^{de la el} Lörincz a spus ca eu sunt comunist in ilegalitate. Ulterior, m-am intalnit cu Homonay la Szeci, fara ca eu sa fi fixat intalnirea, deoarece nu stabilisem acest lucru cu Szeci, ci-l comunissem acestuia numai in principiu ca sunt de acord a sta de vorba cu Homonay.

Nu-mi amintesc sa fi intervenit dupa eliberare pentru Homonay insa e posibil sa fi vorbit ca el sa fie folosit (in ~~scop~~ la ziarul Vilagossag.

PRESEDINTE
Gen. maior de just.

Leobold

Acuzat:

Alsecul

Jud. asist.
Cpt. de just.

W

Pana la cercetari nu am stiut ca Homonay a facut parte din serviciul de spionaj.

La intalnirea cu Homonay, acesta mi-a spus ca nu vrea sa lupte cu nemtii, si ca ar vrea sa dezerteze si eu l-am sfatuit sa faca aceasta. Stiut ca si a dezertat.

Pe Schleifel Lili am cunoscut-o prin 1933, deoaprecedea de ajutor tehnic la regionala. Am avut legaturi cu dinsa un timp scurt, dupa care nu am mai vazut-o. In 1943, aflindu-ma la Budapesta, am aflat dela sotia mea ca Schleifel Lili, este in legaturi de prietenie cu un comerciant de medicamente, care are legaturi cu Elvetia.

Dupa asasinarea lui Ioja Bela, am cautat-o pe Schleifel Lili, rugandu-o sa transmita in Elvetia stirea asasinarii lui Ioja Bela, si a teroarei din Ungaria. Ea mi-a raspuns ca nu mai are nici o legatura cu comerciantul ce avea relatii in Elvetia. Nu mai m-am intalnit cu numita decat dupa eliberare.

In 1948, pe sotul lui Lili Schleifel, l-am adus in functie de sef de serviciu la MAT, insa am fost sfatuit sa nu-l mentin si l-am concediat. Nu am sputat pe sotii Schleifel sa plece din tara.

N-am auzit pana in prezent ca Schleifel Lili ar fi fost in serviciul Gestapo-ului.

Am cunoscut pe Teleki, care era președintele partidului ardelenesc, in ziua eliberării Clujului, in imprejurarea ca am intrat in casa unde locuia, in căutarea unui sediu.

In afara de cele deja declarate nu am luat nici o alta măsură in legatura cu averea mostenita dela socri.

Dupa eliberare, cedind blocul, proprietatea sotiei si cumnatei mele, cum cumnata mea se afla in străinătate, insa era de acord cu cedarea, am determinat pe Fulop Acatiu sa intocmeasca o procura fisa prin care se arata ca cumnata mea ar fi imputernicit pe sotia mea sa faca cedarea. Am facut acest lucru dat fiind scopul pentru care era necesar actul.

Mentia declaratia ce am dat si contest adeverul declaratiei lui Fulop Acatiu.

Contest ca as fi falsificat impreuna cu Fulop Acatiu o procura pentru incasarea unei asigurari pe viață ce fusese contractata de socrul meu, sau ca as fi stiut de existenta unei astfel de procuri.

PREȘEDINTE
G.ral maior de just.

de Homonay

Scuzat: *de Teleki*

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Signature]

154

Barna a fost arestat, fiindcă a făcut un transport de medicamente fără factură pentru firma UNITROC. A fost pus în libertate la intervenția lui Luncan, eu însă nu cunosc împrejurările, însă am fost de acord cu această măsură.

*a desființarea SANOTROC-ului am primit o sumă de un milion și ceva de lei, însă nu pot preciza exact.

Sumele de bani scoase de la Dermata pentru nevoile mele personale, erau sume mici, ~~cece sara, pentru~~ felul de trai pe care îl duceam. Nu-mi aduc aminte însă cuantumul lor, fiind că s-au scos înesmi multe rînduri. Odată sau de două ori am scos de la Dermata și circa 40 de monezi de aur, pe care le-am întrebuințat pentru noi și pentru alții. Nu am făcut nici un fel de afaceri cu pieile brute.

Venind la București, am menținut legăturile de prietenie în sensul arătat, cu Vasile Luca, care m-anumit subdirector general și apoi director general la administrația livrărilor. În aceste posturi, rectific, că nu am fost numit de Luca, Ulterior, probabil la propunerea lui Luca, am fost numit ministru adjunct în 1948.

La început, am avut numai sarcina în departamentul livrărilor,

Dupa aceea am primit în sectorul meu și M.A.T., și C.A.M. iar din prima jumătate a anului 1949, la sfârșitul semestrului, sectorul în competența mea mi-a fost foarte mult lărgit, și am primit și sectoarele, imunerile asupra veniturilor populației, rectific, impozitele, veniturile statului, finanțarea economiei naționale, CASBI-ul și alte sectoare.

În 1949, am colaborat și eu la definitivarea legii impozitelor agricole. În anii următori, prin urcarea preturilor produselor agro-alimentare, legea impozitului agricol a devenit insuficientă pentru o justă politică fiscală de clasă. Mi-am dat seama de aceasta, însă nu am luat nici o măsură, datorită faptului că pe de o parte eram legat de trecutul meu și nu eram atașat clasei muncitoare, iar pe de alta parte eram legat de Luca, și sprijineam politica lui țărănistă. Eu nu mi-am dat seama în acel moment de consecințe, iar cel ce am făcut, am făcut-o numai din concepțiile mele. Într-adevăr, îmi dau seama acum că eu nu am fost atașat clasei muncitoare, deși atunci nu mi-am dat seama

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Acuzat

Jud.asist.
Cpt.de just.

Belobintin

Strand

1949

de aceasta.

In 1951, prevederea bugetara a fost fixata la 12 miliarde, aceasta necesita si odificarea legii, am facut un proiect de modificare, m-am prezentat la Ministerul de Agricultura pentru discutii, si Ministerul de Agricultura a fost de parere sa nu se mai modifice legea, si este adevarat ca am imbratisat si eu acest punct de vedere. Ulterior urma ca Ministerul de Agricultura sa raporteze Anei Pauker, iar eu sa-i raportez lui Vasile Luca. Nu stiu ce a facut Ministerul de Agricultura, eu insa am raportat lui Vasile Luca, care dupa 2-3 zile mi-a dat raspuns ca s-a hotarat sa se incaseze numai 9 miliarde. Nu mi-a spus de catre cine s-a hotarit, insa mi-aduc precis aminte ca in acea discutie mi-a pomenit de Ana Pauker. Vina in aceasta problema socotesc ca imi revine mie, ca responsabil cu acest sector, mai ale s ca Ministerul de Agricultura era preocupat mai mult de productie. Vinovat se mai face Vasile Luca, care mi-a comunicat ca s-a aprobat sa se incaseze numai 9 miliarde.

In problema stabilirii numarului gospodariilor chisbresti, eu nu pot nici o vina, deoarece aceasta sarcina revenea organelor de stat, care in acea vreme erau in subordinea lui Teohari Georgescu.

Tot acelorasi organe le revenea sarcina, adica raspunderea, in ceiaze private nestabilirea cotelor de majorare de 25-50%, de stabilirea numarului chisburilor si aplicarea justa a cotelor.

Personal am intervenit in scris si chiar verbal la Teohari Georgescu, semnalind problema neidentificării tuturor gospodariilor chisburesti.

Lui Vasile Luca i-am semnalat in mai multe rinduri aceasta situatie, el era de parere a nu se semnala situatia neidentificării chisburilor la conducerea de partid, ci numai lui Teohari Georgescu, nu stiu ce masuri a luat, insa rezultatul se vede ca numarul a scazut din an in an.

Astfel, in 1949, s-au identiciat circa 76.000 de gospodarii chisburesti, in 1950 circa 64.000, iar urmator au scazut la 59.000 sau chiar mai putin. In documentul care l-am dat lui Teohari Georgescu, am aratat ca fenomenul scaderii este mai ales accentuat in regiunile bogate din punct de vedere agricol.

In 1949, numarul gospodariilor scutite a fost cu ceva peste un milion. Pr cizez ca, chiar daca legile din 1949, nu au fost

PRESEDINTE
G. rel. maior de just.

de Vasile Luca

scuzat: Vasile Luca

Jud. asist.
Cpt. de just.

scuzat

defectuos aplicate, in schimb stabilirea sumelor era defectuasa, iar in 1951, nu s-a incasat cat s-a stabilit, ceea ce a produs enorme pagube statului. Astfel bugetul a fost lipsit de sume importante de bani, țărănimia nu a contribuit in masura ei la construirea socialismului; neimpunerea justă a creiat si situatia ca țărănimia care avea surplusuri de productie, nu era indemnata sa aduca produsele la piata, la vinzare.

In nestabilirea justă a acestor sarcini ma consider primul responsabil, insa are a raspunde si Vasile Luca.

Mentin declaratia data la confruntarea cu Vasile Luca, in sensul ca activitatea lui Vasile Luca si a mea, prin rezultatele ei nu potesti scootita altfel, decat o activitate dusmanoasa. (Precizez insa ca aceasta se refera la stabiliri, si nu la incasare.)

Dupa cat stiu eu nu am fost promovat in acest post de Vasile Luca.

Stiu in mod precis ca Solymos a fost trimis in munca la Cooperatie, de catre Luca. Deasemeni stiu, fara a cunoaste in amănunt munca dela cooperatie, ca Luca avind raspunderi in acest sector, a dispus ca reparitia de marfuri sa se faca intr-o proportie necorespunzator de mare pentru mediul rural. Dealtfel, Luca se ocupa foarte indeaproape de cooperatie, de aceia in discutii arătam ca Luca e mai mult reprezentantul cooperatiei in Ministerul de Finante, decat al Consiliului de Ministri.

Părerea mea este ca Solymos n-a corespuns la Ministerul de Finante, am arătat aceasta părere lui Luca, insa el il aprecia și a spus ca va corespunde la cooperatie.

Dupa dotarea celor 20 de intreprinderi cu fond de rulment, s-a trecut la dotarea in masa a intreprinderilor cu fond de rulment, fara a se accepta experienta primelor 20 de intreprinderi, considerindu-se ca s-a acumulat destula experienta de catre cadrele Ministerului de Finante. In prezent consider ca aceasta a constituit o gresala.

Stabilirea fondurilor de rulment s-a facut just intr-o sarcina masura, pe baze de normative și care erau stabilite de o comisie. In ceea ce priveste calculul pe baza unor materiale inutilizabile, o hotărare a Consiliului de Ministri, stabilea in mod just ce trebuie sa figureze in bilantul contabil, insa nici intreprinderile nu au respectat intotdeauna hotărarea.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Abotianu

Autent:

Alsacoh

Jud.asist.
Cpt.de just.

10/11

În privința dotării cu fonduri de rulment, direcția finanțării naționale din Ministerul de Finanțe, a făcut propuneri, pe care eu le-am redus. Vasile Luca, a redus fondurile de rulment chiar sub calculele rezultate din aplicarea normativelor, asta în anul 1950. Trebuie însă să arăt că nu era nici o obligație de a dota, pînă la o anumită dată, întreprinderi, Luca scosta pe rezervele interne ale întreprinderilor, și nu gîndeam că ulterior se vor putea completa fondurile din rezervele bugetare ce se vor crea, dacă se vor crea.

În privința fixării fondurilor de rulment, eu am dat dispoziții de a se aplica mecanic normetivele, cîciace a avut drept rezultat ca fondurile au fost insuficiente ^{în multe cazuri} nu am examinat cererile de revizuire și asta a avut influență dăunătoare ajungîndu-se la frînarea producției și la majorarea prețului de cost.

În aceasta privință, ca și în celelalte, eu am lucrat cu consimțământul lui Vasile Luca, fiindcă nu am fost un subaltern străin de Vasile Luca, ci apropiat de el.

Am prezentat propunerile mele lui Vasile Luca, ca fiind în interesul economiei naționale, de altfel și eu eram convins de acest lucru în acel moment.

În domeniul fixării beneficiilor, este adevărat că am fixat beneficii mari, cîciace e efortul clasei muncitoare. Beneficiile mari fixate au fost depășite, dar fiindcă s-a depus un efort mare însă în analiza pe întreprinderi, rezulta ca unele întreprinderi au supraîndeplinit, iar în altele nu au îndeplinit. Cîciace înseamnă că fixarea pe întreprinderi a fost inițial greșită. Defalcarea pe întreprinderi s-a făcut de Minister. În această privință, răspunderea îmi aparține mie în principal, deoarece eu Vasile Luca am discutat numai în principiu, aceasta în cîciace privește cuantumul beneficiilor, cum au fost stabilite în buget.

În cîciace privește stabilirea cuantumului beneficiilor înscrise în buget, răspunderea este a mea, împreună cu Vasile Luca. Fixarea lor pe întreprinderi cade în răspunderea ministrilor. Rezultatul beneficiilor prea mari a avut rezultatul atacării temporare a fondului de rulment, a atacării fondului directorial, cîciace a dăunat producției, unor întreprinderi cărora le-au revenit beneficii prea mari.

PREȘEDINTE
Gen. maj. de rez.

Susnat:

Jud. asist.
Cpt. de just.

Al. Luca

Luca

Apărerea planului financiar de cel economic, s-a făcut prin neînscriserea în buget a sumelor necesare pentru fondurile de rulment, necesare noilor sarcini.

În cursul anului, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri, planul de producție a unor întreprinderi era schimbat, ca urmare, se cerea schimbarea planului financiar de către unele întreprinderi care aveau plan de producție mai mare. Unele întreprinderi, de la caz la caz, unde era necesar să se schimbe planul financiar. Dacă ar fi trebuit să mă ocup de rezolvarea acestor cereri și împreună cu ministerele respective să analizăm cazurile și să găsim soluția, eu totuși recunosc că fără a eface aceasta, am respins în mod birocratic soluționarea unor astfel de cazuri, (pe motiv că nu există) atitudinea mea a constat în aceea că nu i-am ajutat să obțină planul financiar necesar.

În 1950 prevederea bugetară pentru fondul de rulment era de 5 miliarde.

Suplimentările în același an au fost de 19 miliarde lei, însă s-au dat fonduri de rulment la noi întreprinderi care înainte nu erau planificate, care nu erau înzestrate mai înainte cu fond de rulment. Suma s-a plătit treptat. Nu s-au cerut aprobări ale Consiliului de Miniștri atunci când s-au făcut treptat plata suplimentărilor. Nu era însă legal să se facă plăți fără aprobarea Consiliului de Miniștri.

Creșterea de fond de rulment nu s-au plătit până la votarea bugetului, deoarece s-a considerat legal să nu se plătească astfel de fonduri înainte de aprobarea bugetului. Nu pot preciza dacă pentru trimestrul I, erau prevăzute plăți de fonduri de rulment însă întreprinderile aveau astfel de necesități și pentru trimestrul I, însă se dădeau (aceste) împrumuturi prin bancă.

La sfârșitul lunii august 1951, am fost chemat la Consiliul de Miniștri, împreună cu alții și am aflat că urmează să se pregătească studii în legătură cu o eventuală viitoare reformă bănească. Despre acest lucru am vorbit cu Luca în mai multe rânduri și în special în septembrie, când am fost la el în comuna Țăpușna, unde se afla în concediu, și Luca s-a exprimat împotriva reformei bănești, susținând că o reformă bănească ar fi prematură mai înainte de doi ani. Eu am avut părerea, până a se hotărî efectuarea reformei, că reforma trebuie făcută în toamna anului 1952.

PREȘEDINTE
G.-ral maior de fost.

[Signature]

bucur :
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just

[Signature]

Prin noiembrie am aflat de hotărîrea de a se efectua reforma (intr-un termen apropiat). Aflînd acest lucru nu am mai făcut nici un fel de comentarii asupra reformei.

În octombrie 1951, Luca Vasile mi-a spus că se caută a se pune numai în sarcina Ministerului de Finanțe greselile din sectorul economic, și că din această cauză el era împotriva reformei și era foarte revoltat. Și eu eram nemulțumit de cele ce mi-a spus Luca cu privire de a se atribui numai Ministerului de Finanțe greutățile din sectorul economic, și de aceea am luat și eu în fapt o poziție potrivnică reformei.

Îmi mențin declarația dela anchetă că am fost împotriva reformei bănești, în sensul pe care l-am explicat aici și că în acest sens am avut o singură convorbire cu Luca.

După ce am fost arestat și în prezent îmi dau seama că activitatea mea, după ce am aflat de hotărîrea de a se efectua reforma, nu a fost dusă în scopul înlăturării reformei, ci împotriva reformei.

Recunosc că munca mea în domeniul măsurilor premergătoare reformei bănești, prin rezultatele ei, a fost daunătoare economiei naționale și reformei bănești.

În trimestrul IV/1951, am luat măsuri de impulsioneazări încasărilor, pe baza direcțiilor primite dela Luca - Nu este adevărat că după 20 decembrie 1951, Luca mi-ar fi spus să reduc ritmul încasărilor, și chiar dacă ar fi primit în fapt nu se putea reduce ritmul, din cauza că întregul aparat era mobilizat și declanșat în campania de încasări.

Pentru ianuarie 1952, am primit dispoziții de încetare a ritmului, poate chiar pe la sfîrșitul lui decembrie 1951, și ritmul încasărilor a încetat. Este adevărat că am dat o circulară pentru (încetarea rîmășitelor) închiderea scriptelor și în această circulară se indica și sarcina de încasarea rîmășitelor pe 1951, însă eu din superficialitate nu am citit circulara, așa că nu am reținut pasajul referitor la încasarea rîmășitelor. În orice caz cuantumul rîmășitelor era mic, în urma campaniei din trimestrul IV. În această privință a încasărilor am discutat și cu ceilalți adjuncți din minister, precizez că era vorba de membrii din comisia de reformă, și știu că Vijoli și Gogu Rădulescu, făcuseră propunere de majorarea circulației și încetarea

PREȘEDINTE
S-ral maior de just.

A. Popovici

Beuzat: /

Stacal

Jud. asist.
Cpt. de just.

JM

ritmului încasărilor, însă această propunere a fost respinsă. Deabia ulterior am aflat că respingerea propunerii de încetarea încasărilor a fost făcută în urma atitudinii lui Luca.

În privința planului de casă am primit dispoziții precise de la Vasile Luca, de a se întocmi un plan echilibrat.

Reducerea cheltuielilor din planul de casă pe trimestrul IV, le-a făcut Vasile Luca personal.

În trimestrul IV, am dat revizorilor un ordin prin care i-am împuternicit să ia măsuri severe pentru impulsivitatea încasărilor. Dispozițiile de ridicare de vite de muncă în vederea de-terminării la plata impozitelor, nu era o dispoziție legală.

Dispoziția de vindere a pământurilor colonistilor care nu-si plătesc impozitele, era o dispoziție legală. O astfel de măsură putând fi legală și în alte cazuri.

Recunosc continutul ordinului telegrafic, cu privire la impulsivitatea încasărilor impozitelor, dat la 17 decembrie 1951.

Măsura de închidere anuală a scriptelor este o măsură obișnuită normală.

Ritmul încasărilor din ianuarie 1952 a fost mare (mai ales) în ultimele zile premergătoare reformei, când cetățenii s-au prezentat în masă să facă plățile.

Nu contest că ramășițele încasate în ianuarie 1952 au fost cu 400% mai mare decât cele încasate în anii anteriori, însă cauzele sunt în special cele arătate mai sus.

Răspund că nici una din acțiunile mele nu le-am făcut cu rea credință. Consecințele însă acțiunilor mele, unora dintre acțiunile mele, sînt dăunătoare statului economiei naționale, caț și reformei bănești. Este vorba de acțiunile, deuncile din acțiuni, atate din luna decembrie 1951, caț și din luna decembrie 1952.

Pentru a se ajunge la încetarea ritmului, am primit dispoziții de a da aparatului fiscal ordin de a se ocupa de închiderea scrip-telor și la o anumită dată să fie trimisi la cursuri referenții încasatori de la sate. Statul începuse fixat începerea cursurilor cu referenții încasatori între 21-27 ianuarie 1952, o parte din cursuri au început chiar atunci, o parte a început mai târziu, o parte chiar cînd se efectua reforma bănească, și o parte chiar după efectuarea reformei bănești.

PRESEDINTE
G.ral maior de just.

Acuzat:

Al. Ștefănescu

Al. Ștefănescu

Jud. asist.
Cpt. de just.

Al. Ștefănescu

In practică s-a ajuns astfel ca aparatul să fie indisponibilizat in perioada de după reformă, perioadă in care el era necesar să fie mobilizat pentru incasare. Port răspunderea acestei situații prin necontrolarea modului cum s-a executat circulara ce am dat, (cocoțesc ca am o souză in faptul că posta mergea cu intarziere.)

Scuzat: *Alvace*

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Boștin

Jud.asist.
Cpt.de just.

Jy

PROCES VERBAL

Sedinta publică din ziua de 5 octombrie 1954;

INTEROGATORUL ACUZATULUI CERNICICA DUMITRU

După ce președintele i-a pus în vedere infracțiunea-pentru care este trimis în judecată, probele pe care se bazează învinuirile și i-a cerut să declare ceiace este util apărării sale,acuzatul a dat răspunsurile reproduse în rezumat, după cum urmează:

În 1931 am luat legătura cu mișcarea muncitorească prin Katz Ferdinand și Nagy Csaba .El nu făcea parte din mișcarea muncitorească, ci făcea parte dintr-un centru trotschist din Praga sau Viena. Am spus că am luat legătura cu mișcarea muncitorească, fiindcă Katz Ferdinand nu era trotschist.

Împreună cu Nagy Csabo și cu Friedman Adalbert, în 1930 și 1931, am participat la niște seminarii unde s-au prelucrat materiale cu caracter trotschist, mai precis în seminarii s-au prelucrat materiale de economie politică.Eu nu mi-am dat seama ^{sub} ce aspecte s-au predat aceste materiale, însă din discuțiile dintre ei, în afara de seminarii am făcut discuții cu caracter trotschist, de care eu mi-am dat seama.Ulterior mai eram întâlnit cu Nagy Csaba, dar nu am mai avut cu el discuții cu caracter trotschist. Prin 1936, la Cluj, fiind, am avut discuții cu câțiva studenți și am discutat despre procesul grupului trotschistilor. Eu eram atunci nelemurit, și am socotit că unii din ei sunt nevinovați, și mi-am (manifestat nemulțumirea față) exprimat părerea că unii din ei nu trebuiau condamnați și executați, deoarece (nu e) eram sub impresia tăpăului făcut în legătura cu acest proces al trotschistilor și cu agitația ce se făcuse de către Internaționala II-a. În momentul acesta socoteam că s-ar fi micșorat suprafața de atac față de Uniunea Sovietică din partea Internaționalei a II-a. După scurt timp mi-am dat seama că poziția și părerea mea nu erau juste.

PREȘEDINȚE
Gen.ral maior de just.

Acuzat:
D. Cernicica

Jud.assist.
Cpt.de just.

[Signature]

M-am reîntalnit cu Nagy după eliberare. După aceea în 1947 am reluat relațiile personale cu el din ce în ce mai strânse, cu caracter amical.

În materialele pe care le-am adresat partidului nu am arătat niciodată relațiile mele cu Nagy și discuțiile cu caracter troțchist pe care le-am purtat.

Nagy mi-a spus întâi că el la verificare a relatat asupra discuțiilor noastre din trecut, precizez că mi-a spus în general că a arătat tot trecutul lui. După verificarea mea m-a întrebat dacă eu am arătat partidului relațiile și discuțiile cu el și eu i-am spus că nu le-am arătat, la care el mi-a răspuns că am făcut bine, deoarece nici el nu le-a arătat, întrucât nu erau importante și că puteam avea amândoi neplăceri.

Pe Vasile Luca l-am cunoscut în 1945 la Sighet, când el a venit acolo pentru un instructaj pentru rezolvarea unei probleme. Ocazional l-am mai reîntalnit la Oradea de vreo două ori, și după aceea am avut relații cu el din noiembrie 1947, când am fost trimis la Ministerul de Finanțe în postul de șef al cadrelor. Am funcționat ca șef al cadrelor din noiembrie 1947 până în decembrie 1948.

În Ministerul de Finanțe, ca șef al cadrelor, nu am introdus elemente decât pe baza recomandărilor politice, aceasta în celelalte priveste funcțiile mai importante. Pentru funcții mai puțin importante am introdus oameni pe baza recomandărilor unor funcționari din Minister, după verificarea în cadrul direcției.

Pe Eiditz Zoltan eu l-am adus la Ministerul de Finanțe. Îl cunoscusem în anul 1940 și apoi după eliberare în munca politică. Când l-am recomandat nu știam că este un element necinstit. Ulterior au fost aspecte din care rezulta încrederea în el, însă nu le-am socotit cu caracter grav.

Din decembrie 1948 până în august 1950, am condus directia controlului financiar.

Controlul financiar la început a luat măsuri severe împotriva încălcării disciplinei financiare. Ulterior, la o ședință din 1949, cu revizorii controlori, Vasile Luca a arătat că corpul controlului ia măsuri prea tari și că controlul să se exercite sub formă de ajutor iar mie mi-a spus că sunt prea dur.

PREȘEDINTE
C. S. C. de just.

F. J. J. J.

Scrisor.
S. Comandant

Jud. asist.
Cpt. de just.

J. J.

Eu am căutat să mențin seriozitatea în exercitarea controlului, însă după ședința organelor de control din țară au manifestat slăbiciune și îngăduința față de *abatexi*. Severitatea controlului a slăbit, practic s-a ajuns la o slăbire a disciplinei financiare. < Din august 1950, am fost trecut președinte *la* comitetul pentru preturi.

În noul post am trecut pe baza recomandății lui Luca. Luca nu mi-a dat nici o directivă cu privire la preturi, și mi-a spus că vom discuta la timp în cadrul muncii. Luca nu a avut o linie hotărâită, însă în general înclina ușor pentru majorarea preturilor la produsele ce se achiziționau. În această privință eu aveam discuții cu el, și îmi arăta că sînt rigid.

Ca exemplu, în toamna anului 1950, eu am propus și Consiliul de Miniștri a aprobat reducerea preturilor la vinuri și *șă*. La reîntoarcerea din concediu, Luca s-a supărat pe mine și mi-a spus că datorită reducerii, producătorii nu vor putea acoperi creșterile de la bancă. Mi-a comunicat apoi că s-ar fi hotărît la Consiliul de Miniștri majorarea și pe baza dispozițiilor ce mi-a dat, s-au dat unele prime de calitate, care în parte au redus prețurile la (sita) un nivel apropiat celui anterior. Deși în 1951 am aflat că prețurile, după ce am plecat eu, s-au ridicat la nivelul *celor anterioare* reducerii făcute de mine. Majorarea parțială cu prime de calitate, a fost aprobată de Consiliul de Miniștri.

Propunerea de prime de calitate eu am făcut la directia lui Luca.

Din ordinul lui Luca, comitetul de preturi a majorat prețurile la untura și ulei, la ouă și la porceii pentru crescătorile Ministerului Exterior. Sunt două (chiar) majorări la care nu au fost date hotărâri ale Consiliului de Miniștri. Și personal am dat majorări la insistențele unor ministere, pentru produse de achiziție, majorări pe care le-am dat la directivele (generale) ale lui Luca și am discutat problemele (și) în parte cu el. De fapt aprobare scrisă de majorare, Luca nu a dat decât la ulei și untură. În rest mi-a dat directive verbale. El mi-a spus că el avea dimiter nicire dela Consiliul de Miniștri să majoreze prețurile în unele cazuri.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Kohman

Președinte:
S. Amuzic

Jud. asist.
Cpt. de just.

JM

In toamna anului 1950, tot in perioada in care Luca era in concediu, am propus si s-a dat o hotarare de fixare de preturi in sectorul particular, pentru cartofi, ceapa, fructe si alte legume uscate. La reintoarcerea lui Luca din concediu, acesta nu a fost de acord, de aceea in fapt hotarirea nu s-a mai aplicat si stiu ca personal a dat ordin militiei sa nu se urmasseasca cei cari nu respecta hotarirea.

Dupa cum am aratat, pe baza dispozitiilor lui Luca, am dat majorari in doua cazuri, la preturi fara hotarirea Consiliului. Am dat si in alte cazuri, pe baza directivelor lui Luca, cazuri pentru care ulterior a aparut si hotariri. De exemplu la lapte, Consiliul de Ministri a aprobat retroactiv.

Consecinta majorarii preturilor, este aflutul de bani in mainile elementelor capitaliste dela state. Eu cind avizam pentru majorari, am aratat si lui Luca si altora cele de mai sus, insa mi s-a raspuns ca majorarile reprezentau o necesitate. De exemplu, majorarea pretului la contractarea de bumbac era in aceasta situatie si reprezenta mare pondere. Propunerea de majorare in aceasta privinta, la inceput a avut Comitetul pt. preturi. In urma discutiiilor cu comitetul de preturi, rezultatul a fost ca majorarea produsă nu s-a realizat decat un sfert.

Din august 1951, am trecut la cooperatie in calitate de ^{vice} prim președinte, pe baza recomandării lui Luca.

Din a doua decada a lui septembrie 1951, am lucrat la comisia pentru pregatirea reformei banesti, insa nu am stiut cu ce se ocupa comisiunea, in sensul ca nu stiam ca se pregateste reforma. Eu credeam ca acea comisie se ocupa cu analiza situatiei economice, asa cum imi spusese Luca cand m-a trimis la comisie. Deabia la 9 decembrie 1951, am aflat ca in realitate acea comisie pregatea reforma banesca. Mentionez ca nu mi-am dat seama ca acea comisie pregateste reforma banesca, deoarece in anul anterior, am lucrat intr-o comisie cu compozitie similara, care se preocupa de analiza situatiei economice si de o serie de alte probleme economice.

In septembrie 1951, am primit planul de desfacerea marfurilor pentru Centrocoop, care era mare radica mai mare decat in trimestrul III si chiar mai mare decat de obicei si pentru

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Bohincan

Scuzat
D. Cernicev

Jud. asist.
Cpt. de just.

Boj

realizarea acestui plan (si pentru realizarea acestui plan) la care eu mă opusesem si care nu a rămas definitiv, am luat măsuri de impulsianarea vinzșrilor.

Mentionez că la primirea planului pe trimestrul IV, eu am facut obiectiuni ca este prea mare, s-a facut o reducere de C.S.P., însă și reducerea am socotit-o că era insuficientă si că planul a rămas totusi, prea mare.

La Consiliul de Miniștri a fost o ședință sub președintia lui Luca si eu am arătat ca planul Centrocoop-ului este prea mare, însă Luca și sustinut că planul nu este mare și ca urmare nu s-a mai redus planul de desfacere pe trimestrul IV.

In urma aces ui fapt, in octombrie am convocat directorii adjuneti dela regionale si am luat măsuri pentru a se putea realiza planul și am arătat ca trebuie să se aprovizioneze bine, să aprovizioneze cooperativele pentru a realiza planul.

Mai tarziu, pe baza insistențelor si directivelor lui Luca, s-au luat măsuri de desfacere a marfurilor prin bilciuri, țirguri, chioscuri, etc.

Tot in octombrie Luca a pus problema reducerii unor preturi la marfurile greu vandabile, in scopul desfacerii stocului de marfuri a Centrocoop-ului, adica a micșorării stocului. S-au facut reduceri cu titlu de experiență. In noiembrie Luca mi-a dat dis-zitie de extindere a salarizării procentuale in cooperatie și pentru ultimele categorii de marfuri. Precizez ca aceste directive mi le-a dat prin octombrie. In noiembrie nu s-a putut introduce încă delainceput extinderea salarizarii procentuale și reduceri la unele marfuri. De aceea pe la mijlocul lui noiembrie a fost o ședința tot la Consiliul de Miniștri, sub presedintia lui Luca, in sectorul lui, și am fost criticat aspru că nu am realizat directivele in sensul celor de mai sus.

Ca urmare, la 20 noiembrie, la ședința Consiliului Centrocoop, comitetul executiv, am luat măsuri pe baza directivelor date de Luca. In acest scop, am convocat si directorii adjunți comerciali si s-au dat circulații respective in sensul celor de mai sus.

La data de 8 decembrie, eu am aflat de infaptuirea reformei si am primit sarcina de a lua măsuri pentru constituirea unei rezerve de marfuri. Circulara din 12 decembrie, semnata de

PREȘEDINTE
G-ral. minor de just.

Bobțianu

S. Ciurcuș

Jud. asist.
Cpt. de just.

By

Șanet era de natura să producă unele greutăți, fiindcă prima parte făcea parte dintr-un text redactat anterior.

Explicatia este ca eu am tratat chestiunea cu superficialitate, cu pripesală, cred ca nici nu am citit forma definitiva a circularei, și nu eram nici lămurit dacă rezerva trebuie asigurată (din mărfurile af) și în acelaș timp aceasta să nu stingă nici realizarea planului, aceasta deoarece rezerva reprezenta numai un procent. Eu am conceput rezerva numai ca un procent, ca o parte din totalul mărfurilor de rețea. Nedumerirea mea provenea și din faptul că erau discutii dacă rezerva trebuie făcută și în rețeaua comercială, sau numai în producție. Unii spun au ca numai în industrie, ca să nu sufere aprovizionarea. Am socotit problema ca fara importanță, fiindcă în acelaș timp am reținut de la desfășurare mărfurile livrate cu intarziere.

Pana în 20 ianuarie vanzarile nu au fost mari, după 20 ianuarie pana la reforma, vanzarile au fost mari.

Despre telegrama ~~af~~ din decembrie pentru impulsionearea vanzarilor, am aflat ulterior. Era vorba de o telegrama cu privire la vanzarea de alimente. Eu nu am avut nici un rol la emiterea ei.

În timpul cat am lucrat la comisia pentru reforma bănească, ședințele se țineau prin septembrie și octombrie, uneori din doua în doua zile, apoi din decembrie chiar zilnic. Am întocmit și câteva lucrări referitoare la : evolutia preturilor dela stabilirea monetara din 1947, diversi indici de preturi și despre balanța de venituri și cheltueli a populației. În comisie se discutau probleme economice diverse.

Sustin totuși că nu mi-am dat seama că acea comisie pregatea reforma bănească.

Am lucrat cu Vijoli la balanța de venituri și cheltueli pe la sfarsitul lui octombrie 1951. Nici cu ocazia întocmirii acelei lucrări împreună cu Vijoli nu mi-am dat seama ca e vorba de pregătirea reformei. De fapt am lucrat cu un delegat al lui Vijdi, Birdea, Vijoli a citit lucrarea și a semnat-o. Lucrarea asupra evolutiei preturilor am lucrat-o eu așutat de funcționari dela comitetul pentru preturi.

PREȘEDINTE
Genral maior de just.

Șanet

D. Curusca

Jud. asist.
Cpt. de just.

mf

In prezent nu-mi aduc aminte concluziile, dar dacă am semnat lucrarea, inseamna că concluziile imi apartin.

Prin expresiunea absorbirea plusului de numerar de pe piață, eu nu am inteles reforma banearca. Dacă stiam despre reforma bănească, probabil nici nu puneam acele concluzii.

Recunosc ca pasagiul ce mi se citește din discursul ce am ținut la instalarea ca prim vice președinte la Centrocoop.

Cu privire la marfurile denumite greu vandabile, trebuie să arăt că în această denumire, au fost cazuri cînd s-au scos și marfuri care nu aveau acest caracter.

Printre așa zisele marfuri greu vandabile, e probabil sa fi fost și marfuri gresit repartizate. Este posibil ca în discursul pe care l-am ținut să fi trasat sarcina îndeplinirii planului în 11 luni la vânzări.

Rezerva de marfuri în vederea reformei, a fost la Centrocoop peste un miliard de lei. Rezerva s-a făcut ~~în~~ repartițiile din trimestrul IV și rezerva nu se referea la stoc și nu faceau dela fondul unic, ci dela fondul cu destinație specială. Socotesc ca era justa constituirea rezervei numai din repartitia trimestrului IV, și nu în raport de stockul de marfuri existent. Rezerva trebuia constituita din stoc, însă în raport de rezervele trimestrului IV.

Am aflat de un singur caz în care nu s-a făcut rezerva din fondul trimestrului IV, alte cazuri în care rezerva a fost insuficientă, în general rezerva s-a făcut, însă rezerva era mică în unele cazuri.

Precizez că discuțiile cu privire la rezerva au început abia la 5 decembrie și hotărîrea de a se asigura rezerva s-a dat abia la 20 decembrie, iar adresa dela Muscel, citată de reprezentantul procuraturii, se referea la luni anterioare. Ulterior s-a constituit oarecari rezerve și la Muscel.

Hotărîrea din 20 decembrie, privitoare la rezervă, se referea și la sortimente cu procente. Anterior circulara despre care am declarat, circulara din 12 decembrie, se referea în general la crearea de rezerve.

Eu am socotit măsura de înlăturarea reformei banesti ca justa. Poziția lui Luca dusmanoasa reformei am aflat-o abia din documentul de partid.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Abotintaru

D. Perucina

Jud. asist.
Cpt. de just.

104

Pe baza hotărîrii Consiliului de Miniştri din 21 decembrie asupra asigurării rezervei pe sortimente si procente am luat masuri de indeplinire intr-o circulară in ziua următoare, si stabilind si indatorirea de a raporta de executare pana la 1 ianuarie. Am trimis circulara prin posta expres recomandat, si a fost un caz în care circulara a ajuns la 1 ianuarie. In general circulara a ajuns in 24, 25 si 27 decembrie.

Circulara pentru creierea rezervelor, socotesc ca daca ar fi fost trimisa pe alta cale, ar fi dat nastere la zvonuri. Desigur că ea ajungînd cu intarziere, s-au produs unele pagube in realizările la rezerva, însă eu socotesc că mi-am făcut datoria, si arăt că cealalta reţea comercială a trimis aceiasi circulara la 24 decembrie.

Precizez că in circulara din 12 decembrie, am arătat ca rezervele să se faca in vederea aprovizionării pentru sărbători, fiindcă in felul acesta puteam acoperi motivul real pentru care se făcea rezerva.

Nu am participat nici la prima şedinţasi nici la cîteva din primele şedinţe ale comisiei pentru pregătirea reformei băneşti. Nu am participat fiindcă nu am fost chemat.

PRESEDINTE
G-ral maior de justitie

[Signature]

[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

PROCES VERBAL

Sedinta publică din ziua de 5 octombrie 1954;

INTEROGATORUL ACUZATULUI SOLYMOS IVAN

După ce președintele i-a pus în vedere infracțiunea pentru care este trimis în judecată, probele pe care se bazează învinuirile și i-a cerut să declare ceia ce este util apărării sale, acuzatul a dat răspunsurile reproduse în rezumat, după cum urmează:

Pe când eram student la Facultatea din Cluj, scriam laziarul local din Zalău, ~~SILAGY~~ și la alte ziare din Cluj, articole cu caracter nationalist sovini. În teza de doctorat am proslăvit regimul fascist și regimul hitlerist și am calomniat Uniunea Sovietică. Ca student am făcut parte din partidul ardelenesc maghiar și apoi ca avocat la Zalău, din Frontul Renasterii Nationale, secția maghiară. În Zalău am avut funcția de jurist-consult al organizației județene a partidului ardelenesc și după 1940 am fost secretarul aceleiași organizații.

În 1941 am devenit juristconsult al poliției din Zalău.

În calitate de procuror juristconsult al poliției din Zalău, am semnat o hotărâre de internare în lagăr a unui număr de 362 cetățeni evrei, hotărâre ce fusese redactată de judecătorul polițienesc din Zalău. Prin această faptă am săvârșit o crimă împotriva umanității. Nu am avut curajul să refuz sancționarea acestui act prin semnatura mea.

Știu că cei pentru care semnase internarea în lagăr, au fost duși în mai multe lagăre și în urma în lagăre în Germania, unde au murit numeroși dintre ei. Din cei 362 pentru care am semnat ordinul de internare știu că s-au reîntors foarte puțin, cel mult 10. Știu că printre cei a căror internare am semnat-o au fost tineri, femei și bătrâni de peste 70 ani. Eu nu știu situația lor exactă, fiindcă am semnat hotărârea fără să o examinez atent.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

[Signature]

Acuzat:
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

✱ Cei internati nu se facusera vinovati de nici un fapt, internarea lor era o masura din partea Germaniei.

Am semnat hotărârea de internare fiindcă socoteam că nu-mi pot ajuta cu nimic și că în locul meu ar fi semnat altul.

✱ Am avut procura dela cei refugiatii în Ardealul de Sud pentru administrarea averilor lor. În aceasta calitate în 3-4 cazuri am vindut din bunurile celor refugiatii și mi-am însusit banii.

La eliberarea Zalăului de armata sovietică, m-am pregătit să fug, însă dat fiind că Horthy a dat o proclamație în legătura cu armistițiul, m-am hotărât să rămân pe loc.

Eu credeam că hitleristii se vor întoarce și am făcut propagandă în acest sens. ✱

✱ În evenimentele din timpul eliberării, cu sprijinul unor cetățeni locali printre care preotul localnic, prefectul care era liberal, și alții, am fost ales primar. Ulterior m-am înscris în partid pentru a-mi mentine postul. Tatăl meu fusese primar la Zalău în 1919 și în 1940.

În timpul reformei agrare am sprijinit pe moșieri, împotriva reformei, și am luat și bani în acest scop pentru a sprijini dela baronul György din comuna Crasna.

În calitate de primar eu am condus CASBI-ul. Mi-am însusit și unele lucruri dela CASBI, am restituit ulterior acele lucruri, afara de un tablou, reprezentând o fată brunetă, care a rămas la mine. Mi-am însusit și un aparat de radio dintre cele strinse dela populație și depozitate la primărie, și l-am făcut cadou soferului meu. Deasemenea am ajutat pe unii apropiați ai mei să obțină lucruri dela CASBI în mod ilegal, și am mai restituit unele lucruri ilegal unor persoane care mi s-au adresat.

Ulterior, ca deputat am luat diferite sume de bani dela cetățeni pentru diferite intervenții ca: eliberare de autorizare de cazare pentru fieră tuică, eliberări de pasapoarte, achiziționări de produse și altele. ✱

✱ Pe Vasile Luca l-am cunoscut la Zalău în 1945. După ce am devenit deputat, m-am împrietenit cu Toth Geza, fratele lui Vasile Luca, aceasta împrietănire a avut drept rezultat că tot Geza m-a susținut la Luca, apoi în 1947 am fost șefraportorul (lui) al bugetului artelor.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Kebothman

Scuzat:

Alajonkai

Jud.asist.
Cpt. de just.

Joy

und. asist.
Cpt. de just.

Justi
Cpt. de just.

Justi
Cpt. de just.

PRESEDINTE

General maior de just.

dama unei deasurari a munitii.

Sabotarea ce am facut-o la cooperatie, am facut-o si prin
introducerea in fiecare luna a unui noi scheme, creind astfel ne-

intinatia. Am sabotat tinerii cu avansam educatie hitlerista si uram
am deasurari: aceasta actiune de sabotaj am facut-o din proprie

lui Luca Vasile. Acolo am cantat sa ordon hnos prin activitatea ce
- 1 - La cooperatie am trecut in martie 1950, dupa recomandarea
institutiilor, fara nici un fel de critici.

ce am savarait noi, a fost de a facenduceri cat mai masive tut tor
tar si unificari pentru toate institutiile. Aspectul sabotajului

am si amman eu. In aceasta comite, schemele tinerii a se face uni-
de catre Luca personal care dadem dispozitii verbale, si practice apro-

luaram direct cu Luca Vasile. La comite de stat in fapt se luara
stat pentru nationalizarea aparaturii de stat. In aceasta calitate

La 1 decembrie 1948, am trecut ca secretar al comitet de
instruind unste bunuri.

obligatiilor catre statul sovietic, intraziind predarea bunurilor si
mista de lichidare si am avut o activitate de sabotare a indeplinirii

Tot in acea perioada am fost numit si la CASMI, membru in co-
ditrul meu avocatat.

servindu-ma de un certificat prin care atestam ca a functionat in
men 1-am numit in comite de revizuire din Salaj si 1-am marit penete

stamentul de a nu se socoti al (penali) averile ambilor. Pe tatal
apoi pe unii pensionari care erau fosti exploratori, mai ales prin

Generale de Penali din partea Ministerului. Acolo am incercat sa
In calitate de consilier superior, am fost delegat la Casa

un delegat al U.P.M. caruia s-a spus ca vrea sa lucreze cupersoana
superior administrativ la Ministerul de Finante. Luca m-a cerut dela
Dupa aceea la 3 decembrie 1947, am fost numit consilier
a avut un caracter nationalist-sovint.

ine un discurs in Parlament. Am tinut discursul si acest discurs
rate din Ardeal. Luca m-a arde si mi-a trimis dispozitii de a
tite cu Luca Vasile, si fiind convins asupra institutiilor si outu-
Cu aceasta ocazie, in comite de buget am strins rela-

103

Am sabotat si prin intocmirea unor planuri nereale, stabilind sarcini de plan unor regiuni care nu aveau produse, si stabilind sarcini reduse unor regiuni care aveau posibilități mari. Am mentinut in planuri si pozitii de marfuri inexistente. Am intocmit si planuri de marfuri, anarhice, favorizând unele regiuni, de exemplu regiunea din care faceam parte, Cluj. Directia planificării a sesizat neregulile in plan sub forma încălcării disciplinei, însă nu am luat nici o măsură.

Serviciul de preturi era tot in subordinea mea. Am dus o actiune a maririi preturilor de achizitie. Socoteam ca astfel planurile se vor realiza mai usor si stiam ca si Luca este de aceeași părere. Apoi, de altfel, si aici găsisem o formă de a sabota. Eu am mers pe linia sabotării disciplinei financiare si in general a sabotării activității Centrococoșului.

Cit am fost la cooperatie în Finante, mi-am însusit unele lucruri mărunte, apoi un radio, un frigider, am dat premii la oameni pentru a nu mă denunța că îi inselasem in trecut la Zalău, Am facut si un act fals pentru a transporta vinul dela via mea, personal.

Am falsificat si acte pentru tatăl meu că ar fi funcționar al cooperatiei, pentru a putea obtine un buletin de populatie.

Am facut si comenzi de materiale inutile a sute de mil de lădite de ambalaj, 2000 de căruci, etc. Am blocat si salariile a 40.000 de ciobani dela stinele cooperatiei, producând mari nemulțumiri. Am achitat salariile de abia după ce s-a facut o reclamație prin Consiliul de Miniștri.

La primirea reclamației am plătit, fiindcă m-am temut de urmărirea faptei mele si pentru a nu se descoperi actiunea dusemănoasă a mea.

La cererea lui Vasile Luca, după reforma bănească, am intocmit o lucrare documentară pe care Luca mi-a spus că trebuie să o prezinte Consiliului de Miniștri si in care am falsificat datele pentru a dovedi că in trimestrul IV/1951 si ianuarie 1952, cooperatia a vândut o cantitate de marfuri mai mică decât cea planificată. In acest scop am utilizat ca cifra de plan 43 miliarde in loc de 40 miliarde cat era real, astfel încat procesul realizării a fost prezentat cu mult mai scuzat decât era in realitate.

PREȘEDINTE
G-ral maior de justitie

deboștin deștat:
deboștin

Jud. asist.
Cpt. de just.

deboștin

Am mai întocmit o lucrare despre cooperatie, in care am prezentat o situatie nereala cu privire la cooperatie.

Eu am falsificat datele prezentate lui Luca, pentru sa-l apara, deoarece citisem scrisoarea inchisa si cunosteam invinuirile ce-i fussera aduse, asa incit stiam ce fel de lucrari ii trebuia lui Luca. L-am ajutat, fiindca si el ma ajutat pamine cind m-anumit in posturi demare raspundere.

In privinta salarizarii am propus odata scoaterea a 40.000 de salariati, aceasta in scopul de a produce turburari in activitatea cooperatiei.

Am cautat deasemeni sa maresc salariilor asa zisilor tehnicieni din cooperatie, care erau fosti afaceristi, aceasta din cauza ca ma simt am solidar cu ei.

In toamna anului 1951, am avut dispozitie de la Luca Vasile de a pune in practica salarizarea procentuala a vinzatorilor din cooperatie. Eu nu stiam atunci de reforma baniasca, insa apare evident ca aceasta masura era menita a sabota reforma, prin sustragerea unei sumi importante de bani din reforma baniasca, ca urmare a simulării vinzării.

Prin masuri de oprire a creditelor, am forțat fuzionarea cooperativelor mici in cooperative mari, aceasta masura era de natura sa dezorganizeze si ea munca cooperatiei. *

In activitatea mea, am obtinut deseori aprobări de la Cernicica, care mi-a dat uneori si aprobări peste hotăririle Consiliului de Ministri, aceasta mai ales la preturile de achizitie a produselor agricole.

Dupa arestare mi-am dat seama ca masurile luate de Cernicica, urmau sa loveasca in succesul reformei banesti. Astfel in trimestrul IV, a organizat o masiva vânzare de marfuri celace era de natura sa loveasca in reforma, desi, asa dupa cum el mi-a spus dupa infaptuirea reformei, el cunostea in trimestrul IV ca se pregateste reforma.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

[Signature]

[Signature]

Jud. asist.
Opt. de just.

[Signature]

Precizez ca atunci cand Cernicica, dupa reforma mi-a spus ca el stia de pregatirea reformei, mi-a comunicat ca el a aflat despre pregatirea reformei de abia la 8 decembrie 1951, desi lucrase in comisie cu mult mai inainte. Tot atunci mi-a spus ca el inca inainte cu un an, lucrind intr-o comisie economica, la comitetul de preturi, a facut propuneri asupra preturilor din domeniul financiar, insa propunerile sale nu au fost

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

[Signature]

tepsat:

Jud. asist.
opt. de just.

[Signature]

ținute în seamă.

Atunci când am afirmat că Cernicica a sabotat, prin măsurile ce a luat, reforma bănească, am considerat că el știind despre reformă dela 8 decembrie, toate măsurile ce le-a luat după 8 decembrie, fiind de natură să nu servi reforma, constituiau acțiuni de sabotare a acesteia.

Astfel de impulsționări (de) masuri de impulsționare a vânzătorilor au fost: organizarea de târguri și piețe, reduceri de preturi la marfurile greu vandabile, repetate sedințe de impulsționare a vânzătorilor, etc.

Sedințele pentru impulsționare a vânzătorilor, au început în luna octombrie, reducerile de preturi/greu vandabile s-au făcut în noiembrie, tot în noiembrie s-au făcut primele ieșiri la târguri.

Nu pot preciza, însă cred că în decembrie și ianuarie nu s-au mai ținut la Centrococ sedințe pentru impulsționarea vânzătorilor.

Când m-am referit la majorarea preturilor la achiziții, m-am referit la cererile pe care le-am făcut către comitetul de preturi al cărui președinte era Cernicica și am cerut majorări ca de exemplu la cartofi, majorări care s-au dat. Documentația în această privință, există chiar la dosar.

Nu pot preciza dacă fixarea pretului la cartofi, reprezenta o majorare sau era o necesitate reală.

Nu știu că în decembrie 1951, și în ianuarie 1952, acuzații Cernicica să fi luat măsuri de restrângere a vânzătorilor care fuseseră impulsionați în octombrie și noiembrie 1951.

Din contra, și în decembrie și în ianuarie Cernicica se interesa ca ritmul vânzătorilor să nu scadă. În decembrie și ianuarie, când i-am prezentat realizările de plan la vânzări, a fost mulțumit și mi-a spus, satisfăcut, că în urma măsurilor luate de el vânzările au început să meargă bine.

În ianuarie 1952, a existat un plan de desfășurare provizoriu, care dacă îmi aduc bine aminte era de circa 20 de miliarde. Rectific, și arăt că era de circa 10 miliarde.

Planul nu știu când s-a primit, probabil că ulterior,

PREȘEDINTE
Gen. al. major de just.

Acuzat:

Jud. asist.
Cpt. de just.

in fapt in cursul lunii ianuarie s-a lucrat pe baza unui
proect de plan. Din dispozitiile lui Cernicioa, in ianuarie
s-au inregistrat vinzarile chiar zilnic.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Leontina
Stancu

Jud.asist.
Cpt.de just.

Tom

C.N.S.A.

TRIBUNALUL ~~MINISTR~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU ^{Magistru}

Președintele Tribunalului ~~Suprem~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Durghiu Petre în vârstă de 52 ani,
de profesie fost polițist. cu domiciliul în București, Str. Lucei
Nr. 15

, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
crt. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

În anul 1929, eram șef de siguranță. În cursul lunii
octombrie în ziua de 7, fiind de serviciu la siguranța statului
a fost adus în stare de arest numitul LUCA LASZLO, depus de
un agent, pentru cercetări. L-am încarcerat, i-am făcut proces
verbal de percheziție corporală și după aceea, la orele
5 după masă, când a venit șeful Corpului Detectivilor VINTILA
IONESCU, i-am prezentat actul de deținere al numitului LUCA
LASZLO, și acesta mi-a dat dispoziție să-i prezint pe acest
arestat. L-am dus în Cabinetul inspectorului și m-am retras
la serviciul meu. Peste un timp, poate să fi fost un ceas, un
ceas și jumătate am fost chemat din nou în cabinetul lui
VINTILA IONESCU, unde la el se găseau LUCA LASZLO și BANCIU-
LESCU TEODOR, șeful Brigăzii a III-a Siguranță. Am primit dis-
pozițiuni să-l duc pe LUCA LASZLO la locul de unde l-am adus,
și să aștept dispozițiuni. Peste un timp am fost chemat și
mi s-a dat dispoziție ca pe LUCA LASZLO să-l pun în libertate
imediat. L-am scos din arest și i-am dat lucrurile pe care
le aveam asupra mea și l-am pus în stare de libertate.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just

[Signature] Martor, *[Signature]*

~~Exonerat~~ Jud. asist.
cpt. de just.

Acestea sunt cunoștințele pe care le am în legătură cu această persoană.

Documentele ce mi se prezintă din prezentul dosar poartă rezoluția mea , este scrisul meu personal și semnătura mea.

M A R T O R,

M. N. Șchiu

PRESEDINTE
G-ral maior de justiție

Leobold Măruș

Judec. asistent
Cpt. de just.

[Signature]

C.N.S.A.S.

TRIBUNALUL XXXXXX SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Atăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior Ing. Gheorghe Just, VOITINOMICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului XXXX Suprem al R.P.R.:

Martorul Esanu Sabina în vârstă de 54 ani,
de profesie Funcționară cu domiciliul în București, str.
Gabriel Perș Nr. 4. după ce s-au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către ~~șef~~ asistent :

Pe locul ~~șef~~ asistent :
Fe Iucaș îl cunosc din 1928. Era în preajma Congresului
al IV-lea al Partidului. El a venit atunci ca delegat la Congres.
Eu i-am făcut legătura pentru a putea pleca mai departe la locul
unde se ținea Congresul. Activitatea sa înainte de 1928 nu o
cunosc. Eu așa putea să vorbesc ceva, despre activitatea sa de
după 1928.

După ce a fost ales în conducerea epartiidului, în perioada
1929-1931 în perioada aceea cînd în conducerea partidului s-au
strecurat elemente dusemane partidului, care au provocat lupta
fracționistă, care a dus la dezbinarea unității partidului, în
lupta fracționistă fără de principii, care a fost provocată de
acești trădători ai clasei muncitore. Laca a avut un rol conâp-
cator. Îmi aduc aminte, ca eu eram atunci membru în Comitetul
Orășnesc al Partidului la București. Laca a venit în acea pe-
rioadă, la multe sedinte ale Comitetului Orășnesc de partid,
acest el nu a avut directă legătura din partea conducerii cu Co-
mitetul orășnesc. Dar la izbornirea luptei fracționiste-si în

PREȘEDINTE.

G-ral maior Ing. Just.

Martor,

Esnu Sabina
Esanu Sabina
București, Jud. asist.
opt. de just.

timpul acestei lupte, Luca si Pauker au venit la Comitetul orasenesc. Ea sa cerut activului de partid din Bucuresti sa se alieze, sa se alature luptei pornite de ei, de dezbinare a partidului. Pentru ca la baza acestei lupte izbucnita in sinul partidului, n-au existat divergențe principiale, ci era o actiune criminală de luptă pentru cucerirea conducerii partidului, de a mentine posturi in conducerea partidului, masa partidului a fost antrenată de afce jocul acestei actiuni criminale. Ei au cerut sa ne alăturăm acestei lupte si sa rupem legatura cu cei care nu se alătură. Si astfel, s-a dus această actiune nu numai in capitală, ci si in țară. Astfel că cei care nu aderau la lupta dusă de Pauker si Luca si cei citiva din jurul lor, sînt declarați dusmani, oameni care nu sînt alături de partid, trebuie ruptă legatură cu ei.

Luca a condus direct, a avut direct legatura cu organizatiile de partid din Transilvania si Banat si acolo el a avut un rol foarte activ. Acolo s-au dezbinat organizatiile de partid, s-au creat organizatii paralele cu conduceri separate. Luca a avut in mina sa, sindicatele. Din partea C.C. el a avut sarcina de a se ocupa cu problema muncii sindicale. Avind sindicatele in mîna, a antrenat si sindicatele in această luptă fractionistă, rupindu-le de la preocupările lor, le-a rupt de masă si de preocupările lor zilnice. A pus la dispozitia fractiunii Pauker si a celorlalti, organul Central al Consiliului General al Sindicatelor "Viața Muncitoare", "Viața Muncitoare" a fost folosită in acea perioadă, pentru a demasca pe activistii de partid, de a demasca activitatea lor. In coloanele "Victii Muncitoare" au apărut articole, care vorbeau despre tovarăsi, despre activitatea lor. Asa era cazul unei tovarăse, Ana Luscan și Stela Roitman care era secretar general al MOPR-ului. In Viața Muncitoare a apărut un articol in care era desconspirată activitatea ei. Se arata că ea a primit cota dela Comitetul Inter. national al MOPR-ului si că detine bani si că nu vrea să-i trimită la inchisori si din cauza aceasta cei inchisi suferă de foame, pentru că ea tine banii la ea si nu-i trimite. Erau secrete de partid, care astfel au fost predate in mîinile siguranței, vorbind despre activitatea tovarasilor, care pe urmă au avut de suferit prigoana siguranței. Nu mai vorbesc că această poziție pe care a avut-o Luca si cei din jurul lui de a decima rindurile activului de partid, prin politica pe care a dus-o, a actiunii de izolare a maselor, actiuni individualiste, de a scoate activii pe stradă cu orice ocazie, fără a munci serios in adîncime in întreprinderi pentru mobilizarea maselor din întreprinderi. De fiecare dată erau date dispozitii să se facă actiuni, să se iasă in stradă, dar tot aceiasi oameni, activul de bază al partidului, așa că

PRESEDINTE
G-ral

Martor,

Jud. asist.
cpt. de just.

siguranța putea ușor să-i înconjoare și de fiecare dată cădeau zeci și zeci de activiști din cei mai buni, din cei mai devotați partidului.

Din aceasta perioadă 1929-1931, am ațit așa avea eu de spus.

În perioada 1938-1939 Pătrășcanu era îndepărtat din muncă. Îmi aduc aminte că în 1938 a apărut un articol în Lupta de Clasă, unde Pătrășcanu era arătat ca troțkist, era demascată activitatea lui Pătrășcanu, ca o activitate troțkistă. În 1939, când Luca s-a eliberat din închisoare și Pătrășcanu la legătura cu el, după un timp foarte scurt și aceasta a batut la fiecare activist în ochi, fiecare și-a pus întrebarea cum se poate că de abia Pătrășcanu a fost înlăturat din muncă, a fost izolat de partid și după eliberarea lui Luca din închisoare și după contactul pe care Pătrășcanu îl are cu Luca, s-a refăcut numai decît legătura, lui Pătrășcanu îi sunt restabilite legăturile de partid. Activiștii de partid au comentat atunci foarte serios această chestiune.

În vara anului 1940 eram în Bucovina. Activiști și Partidului Comunist Român discutau foarte des și se mirau de atitudinea pe care o are Luca, în muncă pe care a făcut-o el acolo la Cernăuți. A primit o muncă de răspundere, era locțiitor al Sovietului din Cernăuți. În această calitate, ca om care trebuia să fie, ca muncitor legat de masă, cunoscut, el s-a izolat, s-a rupt de masă, s-a aristocratizat și foarte greu se pătrundea la el, în schimb s-a înconjurat de o serie întreagă de elemente duse-mănoase, străine de clasa muncitoare, în enturajul cărora s-a complăcut foarte mult. Unul dintre acești prieteni ai săi, era doctorul Vitner care frecventa foarte des, casa sa. Despre acest doctor o să povestesc cine a fost el și ce atitudine a avut în timpul războiului.

Acest doctor Vitner în timpul războiului a colaborat cu nemții, deși era evreu. Era în Moghilău omul Gestapo-ului. Cînd nemții s-au retras, Vitner a fost luat și nu s-a mai întors la Cernăuți, deoarece îi era frică de judecata poporului, cînd Bucovina se va elibera, venind în București. În București s-a întâlnit cu Luca, care l-a introdus într-o muncă de răspundere la Ministerul Sănătății. Eu m-am întors în țară în mai 1945 din Uniunea Sovietică. Eu am auzit dela tovarășii care au fost în Moghilău despre aceasta, despre purtarea criminală a lui care a lăsat să

PREȘEDINTE
G-ral maior de just. mărtor

[Signature]

[Signature]

Jud. asist.
cpt. de just.

[Signature]

moară sute de oameni în getou fără a le da o mână de ajutor. Tovarășii, când am plecat, mi-au spus să-l caut în București și să-l predau în mâinile autorităților pentru a răspunde de faptele lui. Când am venit în țară și am aflat că are o muncă de răspundere, am făcut o scrisoare către C.C. Am mai făcut o a doua scrisoare după o perioadă de timp, când am aflat că nu s-a luat nici o măsură. Am făcut apoi o a treia scrisoare, pe care am trimis-o direct pentru Ana Pauker. Când am văzut că nu se iau măsuri, că el continuă să rămână acolo, am căutat oameni care au fost în Mogailău și am cerut să scrie C.C. și să deaște cine este acest Vitner.

Vreau să arăt în concluzie, cu cine s-a înconjurat, pe cine a căutat să introducă în aparatul de stat, nu se poate ca 3 scrisori pe care eu le-am trimis, precum și alte scrisori pe care alți cetățeni le-au făcut, să nu fi ajuns la urechile sale, dar cu toate acestea nu a ținut seama de ceiace s-a scris, ci a căutat să mențină mai departe, într-o muncă de răspundere în aparatul de stat un element dușmănos, care să submineze munca acolo unde a fost pus. Vreau să spun că acest Vitner în momentul când a simțit că-i pierе pământul de sub picioare, a fugit în țară. Atitudinea criminală pe care a avut-o Luca, de a împiedeca introducerea în viață a liniei partidului, în construirea bazei economice a socialismului, are rădăcinile ei mai adânci, și aceasta nu este decît o continuare a activității trădătoare a lui Luca, din anii de ilegalitate ai partidului, sau poate mai dinainte.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Martora,

E. Baculescu

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

În fața noastră, G-ral maior Magistru VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului Militar Suprem al R.P.R.;

Martorul Gabor E. Arpad în vârstă de 56 ani,
de profesie fotograf, fost agent Siguranței cu domiciliul în orasul Stalin
str. Ion Ratiu nr. 28, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.I.M. a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier asistent :

În anul 1924, seara după serviciu, prima dată l-am vă-
zut pe dl. Luca Vasile, venind cu Lambert, fost secretarul Sin-
dicatului Alimentar din or. Stalin, însă după orele de serviciu,
l-am văzut venind în cabinetul inspectorului Siguranței.

Pentru mine era suspect ce căuta el, pentru că stiam sine-
este și m-am întâlnit cu omul de încredere a lui Zachiu, Vasi-
lescu și Vasilescu mi-a răspuns ca informatării de obicei vin
după ore de serviciu, nu în orele de serviciu și vin în cabine
tul inspectorului.

După anul 1946 am locuit în Cernat. Venind cu tramvaiul
la or. Stalin, m-am întâlnit cu Septimiu Voinea în tramvai și
ne-am apucat să discutăm unele chestiuni și printre altele l-am
spus "ai văzut ce om mare a ajuns Vasile Luca, deși a fost omul
siguranței" și atunci el mi-a spus ca și el l-a văzut de câteva
ori la inspector și mi-a spus că inspectorul l-a pus și pe el
să-l cheme pe Vasile Luca să vină seara la el, în timpul când
nu mai era nimeni la siguranță.

PREȘEDINTE

G-ral maior Magistru

Martor

Magistru Jud. asist.
opt. de just.

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul Munteanu Ion în vârstă de 62 ani,

de profesie fest polițist. cu domiciliul în orașul Stalin

Str. Matei Basarab No. 66., după ce s'au adus la îndeplinire disp.

nr. 179-182 și 275-280 C.J.M., a început urmărirea depozitile care a fost reprodusă în rezumat de către greșier:

Pe acuzatul LUCA VASILE, l-am cunoscut în anul 1923 pe cînd am fost agent special de siguranță cl.I-a la Serv.Special al Siguranței din Brașov.

LUCA VASILE știu că se numea LUCA LASZLO. În 1925 cu ocazia unei arestări a sa în Jud.Trei Scaune a fost adus la Brașov. Cu această ocazie LUCA LASZLO s-a angajat că va fi agent informator. Știu acest lucru intrucit am luat parte la cercetări în calitate de agent de siguranță ca translator din limba maghiară în limba română. La cercetări a mai participat și translatorul VOINEA SEPTIMIU. LUCA LASZLO a spus că va deveni agent informator și atunci inspectorul ZAHIU i-a spus că va avea un salariu pentru el și soția lui. El a primit să devie informator la propunerea lui ZAHIU și să lucreze cu acesta. Cu această ocazie ZAHIU i-a dat suma de 1.500 lei. Tot cu această ocazie LUCA VASILE, a propus ca legătura dintre ei să o facă fratele său VARGA GABOR, care mai tîrziu a devenit și el informator cu care am lucrat eu. După terminarea cercetărilor lui LUCA VASILE, acesta a fost înaintat la București.

G-ral maior de just. Ion Munteanu

Martor,

~~XXXXX~~ Jud.asist.
cpt.de just.

L-am mai văzut în 1928, când ZAHIU m-a chemat la dînsul și mi-a spus să-l aduc pe LUCA la el. I-am răspuns inspectorului că LUCA este închis, la care inspectorul mi-a răspuns; că a venit azi noapte acasă și că s-a eliberat eri, cerîndu-mi să-l aduc imediat.

M-am dus și l-am adus pe LUCA, ne-am prezentat la inspectorul ZAHIU, care tocmai în acel moment număra banii pentru informatori. ZAHIU, atunci a scos 2.000 lei pentru LUCA, și mi-a spus să-l trimit pe VOINEA SEPTIMIU pe care-l folosea pentru traduceri. LUCA a primit 2.000 lei.

Stiu foarte multe despre LUCA LASZLO în legătură cu activitatea sa provocatoare.

Despre VARGA GABOR, știu că a lucrat cu mine, cu inspectorul general ZAHIU, ne-a dat informații.

În urma rapoartelor făcute despre LUCA nu s-a luat niciodată nici-o măsură.

În 1924 în august, am auzit pe VOINEA SEPTIMIU și GABOR ARPAD, spunînd că LUCA ar avea ^{legături cu ZAHIU/}, dar eu nu l-am crezut pentru că cunoșteam activitatea sa, dar văzîndu-i totuși comportarea lui am făcut note însă nu s-a luat nici-o măsură.

În orice notă informativă pe care am dat-o chiar înainte de plecarea lui la Moscova, am raportat și oficial dar nu s-au luat nici-una fel de măsuri.

Cu VOINEA SEPTIMIU, am vorbit despre LUCA și înainte și în 1949 cu ocazia venirii sale la mine. Atunci VOINEA mi-a spus că LUCA VASILE, a fost agent informator al inspectorului general ZAHIU.

Notele din dosar poartă numărul meu de agent 233 pe care l-am avut în anul 1928.

M A R T O R ,

BRESEDINTE
G-ral maior de just.

Jud.asist.
Cpt.de just.

TRIBUNALUL ~~Suprem~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1964

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDEU

Președintele Tribunalului ~~Suprem~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Mihailcanu Alexandru în vârstă de 52 ani,
de profesie _____ cu domiciliul în București
Str. Mintuleasa nr. 3, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în
rezumat de către Jud. asistent:

L-am cunoscut pe Luca în 1925, cu prilejul unui proces
înscenat de guvernul burghezo-mosieresc împotriva C.C. al PCR.
Cu Vasile Luca am avut o serie întreagă de acțiuni, acțiuni în
legătura cu Partidul Comunist Român, cu Blocul Muncitoresc Tă-
rănesc, cu Sindicatul Unitar și Presa. În toate aceste ac-
țiuni pe care le-a desfășurat Vasile Luca, s-au constatat o
serie de fapte, în vremea acelor suspente, fapte care de altfel
au dovedit linia lui fracționistă, linia lui de spargere a
mișcării muncitorești, pentru care a fost demascat de Comi-
tetul Central al P.C.R. Voi expune o serie întreagă de lucruri,
de fapte din această activitate.

În 1928, Vasile Luca a fost arestat de către siguranța
generală. Cu ocazia acestei arestări i s-a confiscat lui Vasile
Luca suma de 26.000 lei, bani ai Blocului Muncitoresc Tă-
rănesc. După o scurtă detenție a fost eliberat. Venind la Blocul
Muncitoresc Tărănesc, Vasile Luca m-a însărcinat pe mine să
merg la siguranța generală și să cer cei 26.000 lei, care fu-

PREȘEDINTE

G-ral maior de just.

Martor,

Jud. asist.
cpt. de just

seseră la siguranța generală, iar ducându-mă acolo am luat legătura cu Banciulescu și numai după o mică discuție cu acesta, mi-a înapoiat banii și după aceasta mi-a arătat că "banii nu sunt ai blocului muncitoresc țărănesc, cum spunsam eu, ci sunt banii Partidului, ce nu știu noi ?" Reintors cu banii la Bloc, în rîndul tovarășilor din cadrul Blocului, li s-a părut foarte suspect eliberarea lui Vasile Luca și restituirea banilor.

Al doilea fapt este acela, privitor la rezoluția Congresului al IV-lea al P.C.R.; Vasile Luca a fost arestat de Siguranța Generală și eliberat după câteva zile. Cu această ocazie, a povestit despre Vasile Luca o serie de lucruri Bella Brainer, care era în biroul conducerii clasei muncitore, lucruri care s-au confirmat, că inspectorul siguranței i-a arătat rezoluția Congresului al IV-lea al P.C.R. și i-a cerut lui Vasile Luca să spună că această rezoluție este a lui. A fost foarte surprinzător faptul că Vasile Luca a fost eliberat, după câteva zile de la arestare. Mai târziu Vasile Luca a spus că această rezoluție ar fi fost găsită la Samuel Margulis, care făcea parte din C.C. al P.C.R. Și această eliberare de atunci a provocat iarăși o oarecare discuție și suspiciuni în rîndurile tovarășilor care lucrau în legătură cu Vasile-Luca.

Mai târziu, în 1929, am început să lucrez cu Vasile Luca mai strîns și zi de zi, în toate acțiunile mai importante ale blocului muncitoresc țărănesc. Aceste acțiuni au fost următoarele: acțiuni întreprinse de blocul muncitoresc țărănesc, unde s-au ținut adunări, o serie de intruniri convocate de bloc, a doua acțiune a fost Congresul Sindicatelor Unitate la 7 aprilie. În legătură cu acest Congres, s-au petrecut următoarele fapte, care iarăși au deșteptat o serie de suspiciuni. A avut loc o mare intrunire a blocului muncitoresc țărănesc, la care au participat în vremea aceea mai multe mii de muncitori. La un moment dat, am constatat că desi Luca, care făcea parte din conducerea partidului în vremea aceea, cum și din conducerea blocului muncitoresc țărănesc, a dispărut cu o jumătate de oră înainte de asaltul jandarmilor din vremea aceea, care au arestat câteva sute de muncitori. Am fost arestată și eu împreună cu doi tovarăși de la Comitetul Central al Blocului Muncitoresc Țărănesc, iar peste 4 zile a fost adus la Vacaresti și Vasile Luca. În tot timpul acesta, la Vacaresti, în rîndul tovarășilor care au fost arestați, s-a comentat și dis-

PREȘEDINTE

G-ral/maior de just.

Martor,

./.

Jud.asist.
Cpt.de just.

cutat tocmai aceasta disparitie a lui Vasile Luca la venirea si-gurantei. In timpul detentionii la Văcărești, Vasile Luca a avut atitudine de resemnare care nu corespundea cu responsabilitatea pe care o avea față de toate actiunile întreprinse pentru eli-berarea celor arestați. Cu aceea ș ocazie la București au fost între-rinse actiuni de tovarășii care au fost arestați în ofară de el, el așteptând camflindu-si aceste actiuni ale lui. Eliberat din închisoare, după această actiune, dela sala Constructorul, am fost și noi eliberati și atunci s-a petrecut un fapt foarte caracteristic. Am fost trimisi la Chișinău, la o conferință a Blo-cului Muncitoresc Taranesco, iar înainte de a fi trimisi la Chișinău am fost ales delegat la Congresul dela Berlin, care s-a ținut impo-triva războiului, am fost arestat la Chișinău, și cînd am venit la Bucuresi, cerînd ca să plec acolo unde partidul m-a trimis, am constatat cu surprindere că a fost trimis în locul meu la Berlin Lucretiu Patrascanu și Samuel Margulius, dar ceiace este mai in-teresant și caracteristic la această chestiune, este că la întoar-cerea lor dela Berlin, a lui Patrascanu Lucretiu și Samuel Margu-lius, desi problema împotriva războiului era o sarcină principală a organizației, atât Lucretiu Patrascanu cat și Samuel Margulius, care au fost trimisi de conducere, a cărui responsabil era Vasile Luca, n-au ținut nici o conferință, n-au scris nici un rînd în presa muncitorească. Vreau să arăt aceste fapte tocmai pentru a arăta atitudin a de atunci a lui Vasile Luca, care a fost o atitu-dine de izolare de mase, a organizațiilor și sindicatului.

La Congresul dela Timisoara, s-au petrecut o serie in-treaga de fapte. Am fost și eu la Congresul dela Timisoara, și după terminarea Congresului -eu am fost președintele comisiei de re-zoluție -și cunosc aceste împrejurări bine. Congresul nu a început așa cum trebuia, în urma unor tratative duse de Koloman Müller, Luca și ceilalți, Congresul în loc să se țină în ziua cînd trebuia, a fost amînat în ziua de paști. Această amîinare cînd în uzine nu erau muncitori, a caracterizat tocmai această actiune de la ince-putul Congresului. Congresul a avut loc și în prima zi a lui, a intervenit siguranța generală, în legatură cu tablourile Marelui "emin, care au cerut să le dăm jos. Au început discutii pe această linie. Numai în urma presiunii din sală a tovarasilor de atunci, care au ince-ut să strige, să spună "jos terocrea" și să-i impună atunci preșidiului în frunte cu Vasile Luca, aulnat atitudine și a fost nevoită siguranța să părăsească sala. După Congres, a avut

PRESEDINTE
G-ral maior de just.
[Signature]

martor,
[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.
[Signature]

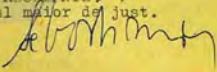
loc inmormintarea corpului lui Fonagy unde s-au petrecut o serie intregă de fapte, in tot timpul inmormintării. După arestarea conducătorilor Congresului, in primul rînd siguranța si guvernul de atunci au organizat actiuni impotriva comunistilor. S-au luat hotărîri in timpul asediului căminului, ca să se ceară siguranței si reprezentanților care conduceau represiunile, ca imediat să părăsească căminul, Delegatii însărcinați cu această chestiune, au cerut să se înceteze asediul căminului. La un moment dat, cînd aveau loc aceste discutii, aceste tratative, la care am participat si eu in calitate de delegat, la un moment dat in timp ce masele de muncitori din Timisoara veneau spre cămin, pentru a determina eliberarea celor din cămin, Vasile Luca, care era in spatele meu, a ridicat o batistă albă in semn de capitulare in fața represiunii forțelor reactionare deatunci.

Imediat a inceput teroarea. Am fost arestati majoritatea Congresului, au fost arestați copii si femei, urmă o teroare sălbatecă.

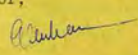
După aceasta, am constatat cu surprindere că Vasile Luca a fost eliberat inaintea tuturor, desi Vasile Luca era considerat ca adevăratul conducător al Congresului, desi Vasile Luca a condus Congresul. Toate acestea ne-au determinat pe noi, care eram in inchisoare, ca să gîndim cum se explica această eliberare a lui Luca. Ni s-a spus că Vasile Luca, care se numea Luca Laszlo, la interogatoriu a spus că îl cheamă Luca Vasile si siguranța care pe noi ne-a determinat pe vremea aceea să facem o serie intregăde luni de inchisoare, siguranța l-a eliberat pentru confuzia făcută intre numele lui Luca Vasile si Luca Laszlo.

După această eliberare s-a petrecut iarăsi un fapt caracteristic. Cei din inchisoare, au declarat greva soamei pentru eliberare. Intre timp, a fost trimis la Timisoara Lucretiu Patrascanu. El avea sarcina tocmai ca să ducă actiunea pentru eliberarea noastră din inchisoare. In loc ca Lucretiu Patrascanu să ducă această actiune a noastră, să mergem pe aceeași linie, el primise sarcina si dela Luca, dela Consiliul Central al Sindicatelor, el a dus o actiune, care in cele din urmă, s-a terminat prin scurgerea grevei. Greva a incetat printr-un vot care

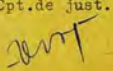
PRESENTE
G-ral maior de just.

Martor,

Jud. asist.
Cpt. de just.

a avut majoritatea oportunisată în frunte cu Luca. Aceasta s-a petrecut în timpul congresului dela Timisoara. Toate aceste fapte pe care le-am expus, toate cele petrecute în legatură cu banii care i-au fost restituiti; în legatura cu Congreaul al IV-lea al P.C.R., în legatura cu sala Constructorul...

Acestea sînt împrejurările pe care le cunosc.

Cu privire la actul ce se găsește în dosar, și care mi s-a citit, arăt că acest act Vasile Luca cînd a fost arestat de siguranța generală cu ocazia acestei arestări, s-a găsit la el suma de 26.500 lei. Această sumă găsită la Vasile Luca, după arestarea sa de cîteva ore sau o zi, după care a fost eliberat, Vasile Luca, s-a prezentat la blocul muncitoresc țărănesc și în urma unei ședințe s-a hotărît ca eu să merg la siguranța generală pentru ca să mi se restituie acești bani. Noi, C.C. al blocului muncitoresc țărănesc din vremea aceea nu aveau un buget așa de mare. Banii mi-au fost restituiți mie și aduși la C.C. al blocului muncitoresc țărănesc și predați lui Vasile Luca, Banii mi-au fost restituiti de către inspectorii de siguranța Vladimirescu și Bănciulescu.

PRESEIINTE
G-ral maior de just.

Martor,

Beboștina *Alaba*

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU ^{magistrat}

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul TURCU NICOLAE în vârstă de 63 ani,

de profesie fost polițist cu domiciliul în București Str.

Mina Gheorghe No.5, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
nr. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

Am fost șef de poliție de siguranță și am avut
conducerea Serv. de urmărire a mișcării de stînga în siguranța
generală a Statului, în care calitate l-am cunoscut pe Dl.
VASILE LUCA, în împrejurările următoare; Că Dsa. a fost
identificat ca membru în conducerea Centrală a Partidului
avînd calitatea de secretar însărcinat cu organizarea mun-
citorilor în Sindicate și în atare împrejurări a fost urmă-
rit de siguranță ca unul ce a luat parte și în activitatea
grevelor dela CFR și cu ocazia aceasta fiind urmărit a fost
arestat de organele siguranței în luna august 1933 și adus
la siguranță.

A fost cercetat de mine cîteva zile, asupra mate-
rialului propagandistic găsit la dînsul și asupra activității
dînsului în Partid și în toate împrejurările cu privire la
organizarea muncitorească. Dl. LUCA VASILE, a dat siguranței
și un expozeu asupra mersului congresului muncitorilor dela
Timișoara cînd s-au format Sindicatele și cînd s-a organizat
consiliul general al Sindicatelor Unitare, a cărui conducă-

PREȘEDINTE.

G-ral maior de Just.

..//..

Martor,

~~XXXXX~~ Jud. asist.
Cpt. de just.

ter era dnasul și cu un anume MULLER.

Dl. LUCA VASILE, în timpul cercetărilor cit a durat cu mine câteva zile m-am purtat cu dnasul foarte civilizată, fără nici un fel de presiune, fără nici un fel de a-l face să vorbească altceva decît numai ceea ce este, cu privire la activitatea sa mi-a dat o serie de informații, mi-a făcut o serie de destăinuri cu privire la activitatea Partidului Comunist clandestin atît în organizarea muncitorilor, cit și în celelalte acțiuni alte Partidului.

mi-a dat informațiuni vaste, în care propriu zis am considerat că făcînd o adevărată lecție care mi-a servit mie ca profesionist la modul cum trebuie să urmăresc această mișcare fiindcă mi-a spus în amănunt totul cum se lucrează pe teren. Cu această ocazie văzînd că vorbește și că este dispus să vorbească în timpul cit noi stăteam în birou, noi fumam țigări, am servit și câteva cafele și atunci a devenit mai amical cu mine așa încît nu i-am mai vorbit cu Dle LUCA, i-am spus " nene LUCA ", acum sunt hotărît să cunoaștem totul dela Dta și Dl. LUCA, văzînd că vorbește și în urma informațiilor prețioase pe care mi le-a dat am considerat că este cazul să-i pîrupun să fie informatorul siguranței.

I-am propus să fie informatorul siguranței și Dsa., cu mențiunea că nu-l mai voi trimite în judecată și voi căuta pe cit este posibil prin mijloacele de siguranță să-l apăr și de condamnarea care a avut-o cu ocazia mișcării CFR-iste cînd a fost condamnat în lipsă.

Dsa. mi-a spus că nu se poate că trebuie să fie trimis în judecată fiindcă nu vrea să rămînă compromis în fața Partidului Comunist și după ce se va elibera va căuta să ia contact cu mine spunîndu-mi că-mi va trimite răspuns chiar prin soția sa și că a încercat dela început să fie informator, dar mi-a spus că trebuie să punem la punct această chestiune într-o întrevvedere pe care o vom avea-o amîndei și pe care am avut-o după cum va urma din cele ce voi spune.

Ulterior nu l-am mai văzut decît în 1939 cînd eșise din închisoare și mi-a dat un telefon la care mi-a fixat o întilnire în Str. Avrig, la un chioșc de ziare la ora 9 seara.

M A R T O R, //.

PRESEDINTE

Genral maior de just.

Jud. asist.
Cpt. de just.

Aceasta a fost cam pela jumătatea lunii octombrie 1939.

M-am dus la această intilnire, l-am găsit acolo citind la chioșc afișele de ziar, i-am dat bună seara, i-am dat mina, după aceasta ne-am dus într-o bodegă în apropiere unde am intrat în camera patronului ca să nu ne vadă nimeni, am stat în camera patronului la o masă, acolo, am servit o gustare și cite o sticlă cu bere și în timpul acesta, am stabilit modul cum trebuie să lucreze cu noi, cu siguranța și a acceptat să fie informatorul siguranței dându-i numele conspirativ " TOMA " și fixindu-i o leafă de 8.000 lei lunar.

După aceea am fixat pentru a doua seară o nouă intilnire pentru că trebuia să vină să-l vadă și festul inspector general VINTILIA IONESCU, care astăzi este decedat, și am fixat o a doua intilnire pe Str. Fluierului colț cu Bdul. Pache în fața farmaciei " Boreni ". La ora 8 seara am venit cu VINTILIA IONESCU și cu mașina l-am văzut pe LUCA în fața farmaciei, l-am luat în mașină, el luind loc lângă inspectorul VINTILIA IONESCU, iar eu lângă șofer și am pornit cu mașina pe Bdul. Iancului în jos pînă în păduricea Pantelimon, unde acolo după ce am făcut citeva curse pe aleele din pădure, ne-am reîntors înapoi și am venit pînă în Str. Mihai Bravu în fața farmaciei " Laveazier ", unde LUCA s-a dat jos și a plecat înspre tranvaiul 24. I-am fixat intilnire pentru a doua zi în Str. Avram Iancu unde exista un parc și acolo am spus că în parcul acela mă va găsi pe o bancă la orele 9 seara.

Atunci LUCA a venit la avea intilnire și mi-a comunicat ca o primă informație dispoziția Partidului Comunist pentru organizarea muncitorilor în Sindicate și sindicalizarea țăranilor dela sate, adică să facă o alianță dintre țăranii dela sate cu muncitorii dela orașe, așa cum prevedea, chiar mi-a atras atenția după cum prevedea sarcinile Partidului Comunist, ținută la o plenară, nu mai țin minte a cita plenară a fost a partidului în care se vorbește acolo, să se facă alianța între țăranii dela sate și muncitorii dela orașe.

După aceasta ne-am despărțit și i-am dat intilnire aproape în fiecare seară. Am avut vre-o săptămîină intilniri aceasta seara la orele 9 pe străzile Avram Iancu, Dumitru Racoviță, Stefan Mihăileanu și Avram Iancu și la a doua intilnire cînd

M A R T O R,

PRESEDINTE
G. Nicolae
G. Nicolae

Jud. asist.
Cpt. de Just

[Handwritten signatures]

[Handwritten signature]

m-am întâlnit cu dînsul pe Str. Dumitru Racoviță, mi-a dat și o copie depe raportul Partidului Comunist către străinătate, cu privire la activitatea Partidului din cursul anului.

Această copie am prezentat-o inspectorului general VINTILA IONESCU, care a luat act de ea și a difuzat-o la organele noastre superioare, la departamente. Si atunci i-am dat și 8.000 lei, prima leafă pe luna aceea și în fiecare seară ne întâlneam, cînd pe Str. Antim, cînd pe Str. Mihaileanu și mi-a dat multe informații. Dle președinte, informații cu privire la modul cum activează Partidul Comunist în toate ramurile lui de activitate și mi-a spus că în Sindicate s-a luat măsuri de Partidul Comunist ca să se organizeze o opoziție roșie adică l-am întrebât ce înseamnă această opoziție roșie și mi-a explicat că sunt comuniști care se introduc în conducerea Sindicatului și atunci cînd se provoacă o grevă, acești comuniști din conducerea sindicatelor împinge această grevă pe linia politică pentru că așa patronul va avea teamă și le va satisface revendicările profesionale și economice, după cum pretindea ei.

L-am întâlnit Dle președinte tot timpul pînă în anul 1940. Iar după aceea a zis că se duce în Rusia, am aflat că a plecat din localitate, plecînd în Rusia, dar după cum s-a comunicat Siguranței, el a fost arestat la frontieră și la frontieră a fost condamnat la 8 luni închisoare și cînd Rusia a ocupat Bucovina l-am găsit în închisoare și l-au luat dinșii acolo la Cernăuți. LUCA mi-a mai dat informații amănunțite și despre modul cum activează Partidul în celelalte organizații de masă, și pe baza acestor informații și în special acelea care se refereau la grevele în întreprinderi și baza acestor informații noi siguranța am arestat multe cazuri, atît în capitală cît și pe Valea Jiului, arestînd membrii comunisti care erau agitatori și care puneau la cale grevele pentru revindecări și așa s-a întîmplat că multe organizații din acestea au căzut date de LUCA și alți informatori, că noi nu am avut numai unul pentru că se știe că dacă Siguranța nu ar fi avut asemenea informatori de talia lui LUCA și alții, siguranța n-ar fi putut să descopere nimic, avînd la îndemînă asemenea informatori siguranța a dat la iveală și descoperi organizații comuniste.

PREȘEDINTE/
G-ral membru al just.

MARTOR,

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

In timp ce eram arestat in iunie 1950, am fost chemat in audiență la TEHARI GEORGESCU.

Am fost intrebat tot de informatorii care i-a avut siguranta din mișcarea comunistă.

I-am comunicat că VASILE LUCA mi-a făcut un expozeu asupra întregii mișcări, cind a fost in cercetare la mine, din care am considerat că este dispus să trădeze mișcarea și de aceea i-am făcut și propunerea să fie informator.

TEHARI GEORGESCU, m-a tratat foarte bine, mi-a oferit să fumez țigări, atunci cind am vorbit cu dînsul era aproape desbrăcat de calitatea de Ministru de Interne, și mi-a vorbit personal spunindu-mi că dacă cunosc care sînt informatorii să-i divulg Dăale.

Eu n-am divulgat pe LUCA ca informator, pentru că n-am putut să fac această divulgare atunci, din cauză că știam că e să aibă aceste lucruri repercursiuni asupra mea.

De aceea m-am abținut de a nu comunica atunci.

M A R T O R,

Colus

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Fortin

Jud.asist.
Cpt.de just.

avot

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior ~~Maș. just.~~ VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului ~~XXXX~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul Voinea Septimiu în vârstă de 60 ani,
de profesie fost polițist cu domiciliul în Orașul Stalin Str.
Gh. Lazăr No.29, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

Pe VASILE LUCA, îl chema LUCA LAZLO. L-am cunoscut
la o adunare de 1 mai 1924, unde a vorbit și el. De atunci
am mai ținut legătura cu el, ne-am mai întâlnit la ședințele
sindicale, vorbeam din când în când cu el chestiuni în le-
gătură cu mișcarea muncitorească. Eu eram în calitate de
de atunci agent oficial al siguranței. În 1924, vara mă du-
ceam la serviciu și în apropiere de serviciu m-a acostat LUCA
și mi-a spus că nu știe ce să facă pentru că este urmărit de
Cercul de Recrutare pentru nu știu ce chestiune și dacă pot
să aranjez situația. I-am spus că nu pot dar dacă interviu la
șefii mei se poate, însă dacă fi aranjează cineva această Ches-
tiune să știe că trebuie să servească în schimb pe această
persoană și a afirmat că este de acord. Atunci eu am făcut
o notă informativă, m-am prezentat la inspectorul general
ZAHIU, spunându-i că acest om ar putea fi de folos și că
cred că ar putea să dea informații. A doua zi i-am prezen-
tat lui ZAHIU și l-am lăsat acolo. Ce a aranjat cu el nu
știu, dar mai târziu în același an, mi-a spus ZAHIU că

PREȘEDINTE.

G-ral maior ~~Maș. just.~~

Martor,

~~XXXX~~ Jud.asist.
opt.de just.

după masă spre seara, să riu ia serviciu că are ceva cu mine. M-am dus la ora 5. La ora 7 m-a chemat la el, am intrat prin biroul secretarului, am deschis ușa și în acel moment șeful de cabinet al lui ZAHIU, a strigat să nu intru, dar eu văzusem înăuntru pe LUCA VASILE instalat într-un fotoliu și vorbind cu ZAHIU. Apoi eu am așteptat afară. După aceea s-a deschis ușa, am intrat și mi-a dat ZAHIU niște scrisori, material pe care să-l tradus urgent. L-am luat, m-am dus acasă și am lucrat toată noaptea la aceste traduceri. La ora 6 m-am prezentat la servici și am dat lucrarea. Mai târziu în noaptea, m-a chemat din nou ZAHIU și m-a întrebat dacă l-am mai văzut pe LUCA, i-am spus că nu. După două săptămâni ZAHIU, mi-a spus că dacă îl văd pe LUCA să-l rog să vină la el. Atunci mi-am dat seama că LUCA nu poate fi decât informatorul lui ZAHIU. În preajma Crăciunului i-am văzut pe LUCA la Banca de Credit Maghiară și mi-am amintit cele spuse de inspectorul ZAHIU.

Atunci am dat un telefon și i-am întrebat pe ZAHIU, dacă mai are nevoie de el. Mi-a răspuns că nu mai are nevoie. Mi-am dat seama că LUCA, a fost la inspector între timp.

A doua zi seara, am fost chemat din nou la inspector, în cabinetul lui l-am găsit pe LUCA, mâta rezemat cu spatele la biroul inspectorului. În față se află trei arestați; *Koteles, Botinec* și *Jochi*..... și KOTELES ILONA, o fetiță de 15 ani, mai era și șeful siguranței din Odorhei LIPOVEANU CONSTANTIN, ginerele lui ZAHIU. ZAHIU mi-a spus să întreb pe fată ce misiune avea în mișcare, ce făcea cu corespondența, de unde o lua. Fata a tăgăduit, atunci LIPOVEANU, a început să o bată, s-o tîrască, văzînd aceasta m-am adresat revoltat lui LUCA, spunîndu-i cum poate să se uite la cele ce se întîmplă. Atunci el a intervenit spunînd să lase fata în pace că va spune el totul. ZAHIU l-a chemat pe GOJOCARU și i l-a dat pe LUCA, care a venit la siguranță și eu cot la cot cu el la masă i-am tradus declarația din ungurește în romînește în care el a arătat de unde a primit materialul și legăturile pe care le avea cu Comitetul Central al Partidului. Traducerea am dat-o lui GOJOCARU. A doua zi am aflat că a fost transportat la București și mai mult nu știu.

Nu l-am mai văzut decît în 1925 luna septembrie cînd a fost arestat de jandarmeria din com. Comandău.

PRESEDINTE
 General maior de just.

M A R T O R ,
Fanica Selynieu

Jud. asist.
 Cpt. de just.

Botinec

20/11

Atunci a dat o declarație pe care am tradus-o, în care LUCA, arăta cum a reușit să fugă, cine i-a finanțat, cine le-a dat bani, câți bani, unde s-a dus el, și spus tot. A dat nume, a arătat adrese exacte unde s-au dus și unde pot fi găsiți ceilalți. Atunci mi-am dat seama că este informatorul Siguranței.

Despre faptul că LUCA a fost informatorul Siguranței, am vorbit în anul 1945 și 1948 cu MUNTREANU și GABOR ARPAD, spunându-i lui GABOR cine a fost LUCA și uite ce om mare a ajuns.

Declarația ce-mi este arătată în dosar este declarația lui LUCA dată în luna septembrie când a fost arestat de jandarmeria din Comandău, semnată de el și este scrisul meu, pe care am tradus-o în limba română și despre care am vorbit.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

M A R T O R,

Fortin

Fosina Septimiu

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Signature]

TRIBUNALUL ~~Judecătoresc~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1951
înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului ~~Judecătoresc~~ Suprem al R.P.R.
Martorul Weisz Arpad în vârstă de 53 ani,
de profesie funcționar cu domiciliul în or. Stalin
str. P. Toacenco nr. 28, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
rezumat de către ~~grefierul~~ asistent:

Il cunosc pe Vasile Luca din 1920 din mișcarea muncito-
reasca din Brașov. Am lucrat împreună cu el la sindicate, iar
din 1923 am fost membru de partid.

La arestarea din 1924 Vasile Luca a vorbit în fața si-
guranței, a trădat tovarășii, devenind un trădător al clasei
munci care. Purtarea sa la închisoare a fost o purtare de trăda-
tor, de demobilizarea celorlalți tovarăși închisi. Când a vă-
zut că ceilalți tovarăși au fost chinuți, el a început să facă
educație fiică pentru demobilizarea lor.

Din Jilava am primit mai multe scrisori din partea lui
pentru că eu eram secretarul Ajutorului Rosu, pentru că nu am
ajutat pe soția sa care nu era o tovarășe și care avea un post
bun. A trimis mai multe scrisori din închisoare cu amenințări
că după eliberare ne vom socoti.

Am mai avut legături în Oradea în 1928 când mi-o cerut
să-i fac legătura cu Partidul. Eu am făcut acest lucru. Am mai
lucrat cu el în București la sfârșitul anului 1931 pe linia sin-
dicale.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.
Magistral

Martor,

Grefier, Jud. asist.
opt. de just

In 1932 aprilie a trebuit sa tin'o sedinta conspi-
civa. La aceasta sedinta au fost convocati mai multi tov.
Sedinta era organizata de mine. Cind a venit Vasile Luca eu
am urmarit fiecare tov. care intra in casa ca sa vad daca nu
vine cineva dupa ei, dupa Luca insa era un civil. L-am intre-
bat daca nu e urmarit. Mi-a spus ca nu, sedinta insa nu s-a
tinut. Peste trei zile noi am fost arestati, casa a cazut.

Eu avusesem o intalnire la ora 6 cu Vasile Luca, in
ziua aceea si toate strazile dimprejur erau pline de agenti.
El a declarat ca nu a fost urmarit. Mai tarziu am aflat insa
ca a fost arestat dar a fost pus in libertate de siguranta.

Luca a venit la Brasov si a anuntat sa facem asimi-
larea cu fractionistii condusi de el si va sprijini miscarea
cu bani.

Ins. PRESEDINTE
G-ral maior de just.

qeth
ni Ssubotesei

Mein Anzjig

Jud.asist.
cpt.de just.

WJ

TRIBUNALUL ~~Militar~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~Militar~~ Suprem al R.P.R.;

Martorul Ciurea Petre în vârstă de 43 ani,

de profesie ofiter activ cu domiciliul în or. Stalin, str.

Matei Basarab nr.22, după ce s'au adus la îndeplinire disp.

art. 179-182 și 275-280 C.J.M. a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în rezumat de către ~~scrier~~ asistent:

În anul 1949 am fost președintele Tribunalului Militar Sibiu. În mai a venit spre judecare procesul lui Pete Iulin și alții pentru înaltă trădare.

La al doilea termen, în timpul dezbaterilor s-a ridicat din sală un cetățean și furios a strigat în gura mare că judecăm oameni nevinovați. Am suspendat ședința și am esit pe culoar, am ieșit și ei și din nou acel cetățean mi-a spus același lucru.

L-am întrebat cine este, mi-a răspuns că este Toth Gheza, deputat, frate cu Vasile Luca și că are mandatul dela Vasile Luca pentru a interveni în acest proces, și în calitate sa de deputat.

L-am replicat că forul meu superior este Dir. Sup. Militară apoi a plecat să vorbească la telefon cu Vasile Luca la București și a vorbit. Ulterior am aflat acest lucru. Cetățenii din Alta Șeaca s-au raliat la trupele germane și au tras în trupele eliberatoare.

PREȘEDINTELE TRIB. SUPREM AL R.P.R.

G-ral maior de just.

Martor,

~~scrier~~ Jud. asist.
opt. de just.

PROCES VERBAL

=====

Astăzi, 6 octombrie 1954

Inaintea noastră, Gral Maior de just. VOITINOVICI ALEX.
Președintele Tribunalului Suprem al R. P.R.

Martorul MODORAN VASILE în vîrstă de ⁴⁹...ani, de
profesiune funcționar, cu domiciliul în București Str.Sft.
Treime No.13, după ce s-au adus la îndeplinire disp.art.179-182
și 275-280 C.J.M. a făcut următoarea depoziție care a fost re-
produsă în rezumat de către greșier;

Referitor cu modul cum au fost înzestrate întreprinderile
cu fonduri de rulment cunosc două împrejurări; prima împreju-
rare, în a doua jumătate a anului 1950, Controlul Financiar pe
bază directivelor mele am făcut un control sondaj la o serie
de întreprinderi pentru a vedea cum s-au făcut înzestrările cu
fonduri de rulment; constatările au dus la rezultatul că s-au
dat fonduri de rulment mai mari decît necesarul. Aceste consta-
tări le-am prezentat titularului ministerului VASILE LUCA și el
mi-a spus să vorbesc cu colegul meu IACOB.

I-am arătat colegului meu IACOB că la o serie de întreprinderi s-au dat fonduri de rulment mai mari decît cele necesare iar el mi-a spus că știe acest lucru și a explicat această pe faptate că documentele prezentate de către întreprinderi nu erau exacte și a spus că va lua măsurii. Această este prima împrejurare.

A doua împrejurare, Controlul Financiar care era în subordinea mea a cercetat în luna august sau septembrie 1951 cauzele pt. care s-au blocat conturile întreprinderilor statului la Banca de Stat și între aceste cauze a stabilit și insuficiența fondului de rulment stabilite de Dir.Finanțări, arătînd că această

PREȘEDINTE,
Gral Maior de Just.

de Voștinașcu
Martor,
Modoran,
//.

Jud.asis.
cpt.de just.

Pop

insuficiență se datorește faptului că atunci când s-au stabilit fondurile de rulment de către Dir.Finanțării, debitorii dubioși au fost trecuți drept debitori buni, mărfurile greu vandabile au fost trecute mărfuri vandabile și o serie de materiale supra normative, au fost trecute ca materiale care puteau fi întrebuințate imediat.

Concluziile acestui raport le-am prezentat titularului ministerului, VASILE LUCA și el mi-a spus să le arăt și lui IACOB. IACOB, atunci probabil că lipsea, și am prezentat chestiunea lui CRAIU care era ajutorul lui IACOB. CRAIU cunoștea această chestiune înainte de a-i spune eu, pe baza informațiilor care i le dăduse șeful Controlului Financiar MEIROVICI. I-am cerut lui CRAIU, dacă este cazul să se ia măsuri care să fie prevăzute de H.C.M., întrucât noi pregăteam o hotărâre a Consiliului de Miniștri pentru a remedia cauzele care avuseseră influență asupra acestui blocaj.

El mi-a spus, că nu este nevoie să le introduc în H.C.M., pentru că chestiunile acestea le-a rezolvat prin măsurile directe, așa că H.C.M. care am pregătit-o noi nu a mai cuprins partea aceasta a fondului de rulment și a cuprins numai sancțiunile privind aparatul Băncii de Stat și întreprinderile economice ale Statului.

Datorită faptului că fondurile de rulment se dădeau mai mici, aceasta a influențat într-o mare măsură asupra blocajului, și a contribuit să frneze activitatea întreprinderilor statului în anul 1951, fapt cunoscut de VASILE LUCA, și din rapoartele lui VIJOLI AUREL. Aceste împrejurări cunosc în legătură cu stabilirea fondului de rulment de către M.F.

Inzeestrarea întreprinderilor cu fond de rulment la început adică în anul 1949 și trim.I-1950, a avut această deficiență în sensul că s-au dat fonduri de rulment mai mari decât necesarul constatat de Controlul Financiar care a controlat aceste inzeestrări în semestrul II-1950.

Ulterior în luna august s-au septembrie 1951 când Controlul Financiar a cercetat cauzele blocajului, atunci s-a constatat că între cauzele blocajului care s-a produs în anul 1951, au figurat și insuficiența fondurilor de rulment stabilite de Dir.Finanțării, insuficiență provocată de modul cum s-au stabilit debitorii, mărfurile greu vandabile și materialele supra normative.

Președintele
Leont
MARTOR,
MEN - d. d. d.

ful. makut
Ar. de just.
-Vint

La prima constatare, adică că fondurile de rulment sunt mai mari, IACOB a spus, "cunosc situația și noi vom lua măsuri ca să fie, controlat mai atent, materialul prezentat de către Ministerele respective".

Eu n-am cercetat să văd măsurile concrete luate de el însă când s-a cercetat în 1951 cauzele blocajului s-a văzut că în anul 1951 fondurile de rulment erau mai mici decât era nec sar. Atunci am vorbit cu CRAIU întrucît IACOB, lipsea atunci și CRAIU a spus că va lua măsurile respective în sensul că va lăguri ce intră în posturile de; debitori, marfuri vandabile și materiale supranormative.

Problema înzestrării fondurilor de rulment constituia obiectul de activitate al direcției finanțării, iar dir. fin. era în sectorul de activitate a lui IACOB ajutat de CRAIU.

Problema care intra în cadrul de activitate al direcției Finanțării și constituia sectorul lui IACOB, interesa în acelaș timp și în mod direct pe titularul ministerului Ministerului respectiv, pe VASILE LUCA și fiecare ministru adjunct raporta lui VASILE LUCA problemele care intrau în sfera de activitate a fiecăruia.

Raportul acesta al controlului financiar prin care s-au arătat cauzele blocajului, eu l-am arătat și lui VASILE LUCA prin octombrie 1951 și deci el a cunoscut toate problemele care privesc blocajul, nu numai privitoare la Direcția Finanțării ci și problemele care privesc Banca de Stat și întreprinderile economice ale Statului.

VASILE LUCA mi-a spus să vorbesc cu IACOB, iar în ceea ce privește problemele băncii de Stat, mi-a spus să vorbesc cu VIJOLI.

Am luat contact cu CRAIU fiindcă IACOB lipsea atunci și desigur că acesta a informat pe IACOB care era titularul sectorului respectiv.

Referitor la suplimentările fondului de rulment provocată de faptul că s-a dat peste necesar nu cunosc suma întrucît cercetarea făcută de Controlul Financiar privea numai o parte de întreprinderi, ea nu s-a făcut la toate întreprinderile, și nu-mi amintesc cît a reprezentat suma dată în plus la întreprinderile controlate, acest lucru se poate

*Prin directia
de control*

MARTOR,
M. Stoian

*Jos control
Cpt. [Signature]*

însă vedea din raportul respectiv care se află la Dir. Controlului Financiar.

În anii 1950 și 1951, îmi amintesc că s-au făcut suplimentări la creditul stabilit pentru fonduri de rulment la începutul anului, însă n-ași putea afirma că toate aceste sume reprezentau diferența datorită împrejurărilor pe care le-am arătat. În 1950, suplimentările care s-au făcut la creditul pentru fonduri de rulment, întrucît nu exista disponibil la rezerva bugetară, s-au făcut în mod ilegal din ^(60?) sursa contului Min. de Finanțe, și ulterior s-a făcut legalizarea lor.

Deasemenea și în 1951 s-au făcut ^{de} suplimentări pentru fonduri de rulment din rezerva bugetară. Atunci în 1950 cît și în 1951 s-a cerut aprobarea Cons. de Min. conform practicii aprobată de IUGA atunci, iar sumele ^{ulterior} au fost plătite în mod ilegal înainte de a avea aprobarea Consiliului de Miniștri.

*Respectiv la
ce s-a cerut
de Minister
de Finanțe*

În legătură cu activitatea desfășurată la Ministerul de Finanțe în perioada premergătoare reformei bănești, cunosc împrejurările în care s-a aprobat proiectul de plan de casă pe trim. IV.1951 de către VASILE LUCA. La proiectul planului de casă pe trim. IV.1951, prezentat de VIJOLI AUREL, prezent fiind și IACOB, VASILE LUCA a cerut să se facă o serie de tăieri la capitolul de cheltueli și anume;

La Capitolul " Deplasări ", la capitolul " Cărauși " și la capitolul " Miniștere exceptate ".

Aceste tăieri au fost destul de substanțiale. În același timp el a întrebat pe VIJOLI, dacă suma care fusese trecută la încasări și care urma să fie încasată de la populație cu titlul de impozit, ~~suma~~ a fost văzută de IACOB. Fiindcă era prezent și IACOB acesta a spus că suma este reală. În urma acestor tăieri VASILE LUCA a provocat o scădere a circulației monetare față de suma inițial prezentată.

Desigur VASILE LUCA în calitate de membru al colectivului de reformă bănească, știa de reforma bănească. Firesc era ca la acest plan de casă, atitudinea lui să fie alta decît cea pe care a avut-o și anume pentru a asigura succesul reformei bănești, era necesar ca circulația monetară să fie lăsată să se creeze într-un ritm anumit, fiindcă interesul reușitei reformei bănești cerea acest lucru, și nu era normal ca, tocmai atunci, circulația monetară să scadă, așa cum a făcut LUCA.

*Președintele
de Comisie*

M A R T O R ,
Moldoveanu

*Judecătoresc
G. J. J.*

Era deci firesc ca cheltuielile să nu fie tăiate ci să fie lăsate la un nivel de așa natură încât să conducă la un volum de circulație monetară mai ridicată.

Deasemeni în ceace privește încasările provenite din impozite, impozitele să nu se încaseze într-un ritm viu să se ducă la realizarea unei sume mare și care să provoace o scădere a circulației monetare ci să fie încasate după un ritm mai lent și mai ales impozitul agricol, pentru a realiza o circulație monetară mai ridicată.

modificat de mine 14.10.59

Prin urmare, la planul acesta de casă pe trim.IV. 1951 înainte de reforma bănească, VASILE LUCA a avut o atitudine cu totul contrarie interesului dictat de asigurarea succesului reformei bănești, și prin măsurile luate a încercat să frneze reușita reformei bănești.

În legătură cu această problemă, mai cunosc trei împrejurări.

Prima împrejurare când IACOB i-a raportat lui VASILE LUCA că a luat măsuri ca serviciile de încasări ale Ministerului și ale Băncii de Stat să fie deschise și în zilele de sărbătoare.

A doua împrejurare, la sfârșitul lunii decembrie 1951, IACOB ALEXANDRU, fiind și eu prezent în cabinetul lui VASILE LUCA, ia raportat că datorită măsurilor pe care le-a luat el, a realizat o cifra record la încasările impozitelor agricole, 99% și că deasemeni a reușit să mărească încasările la restanțele de impozite dela populație. O a treia împrejurare, pe care o cunosc, legată de reforma bănească a fost aceea că în timp ce eu eram în cabinetul lui LUCA, în ultima zi de schimb a reformei bănești, VASILE LUCA a primit o situație provizorie dela Banca de Stat cu rezultatele schimbului. El a citit situația și a luat-o la telefon pe ANA PAUKER și i-a spus ; " Vezi ANA că tot eu am avut dreptate, banii au fost mai mulți la oraș". Nu știu ce a spus ANA însă eu i-am spus că situația este provizorie și el i-a complectat acest lucru lui ANA PAUKER în convorbirea ce a avut-o. Acestea sunt chestiunile pe carele cunosc eu în legătură cu reforma bănească.

După reformă este evident că trebuiau luate măsuri ca cheltuielile să se desfășoare într-un ritm mai încet, mai

12.10.59
Președintele
14.10.59

MARTOR,
14.10.59

Ind. content
14.10.59

redus, pentru a nu determina pe piață un volum prea mare de bani, față de mărfurile care existau pe piață și încasările de impozit trebuiau intensificate pentru a determina o intrare cât mai mare de bani în contul statului.

O împrejurare pe care am pierdut-o din vedere a avut loc la cîtva timp după reforma bănească, probabil la o săptămînă, sau o săptămînă și jumătate. În timp ce eram în cabinetul lui VASILE LUCA prezent fiind și IACOB, acesta i-a atras atenția lui VASILE LUCA că ar trebui să se dea frîu mai liber cheltuelilor la salarii, ca acestea să nu se mai plătească ca pînă atunci în tranșe și cu cote reduse. Deasemeni, ^{cu} banii care se dădeau pentru deplasări și pentru alte scopuri legate de finanțarea economiei naționale, intrucît acum a trecut de faza pericolosă, ^{adina adică} imediat după reforma bănească, ^{acut} ar trebui deci să fim mai largi în cece privește măsurile privitoare la eșirile ^{acut} bani. VASILE LUCA i-a răspuns " eu am pus această problemă, dar tov. dela partid nu au fost de acord". IACOB a spus " bine dar va suferi economia națională" și VASILE LUCA atunci i-a răspuns " nare decît să trosnească că pe mine nu mă privește". Aceasta era o împrejurare pe care am pierdut-o din vedere. Aceasta a fost la 8 sau 10 zile după reforma bănească.

basaturile în pragină au fost modificate de mine Rodovan

În privința încasărilor după reformă n-am nimic de menționat fiindcă nu cunosc problema.

Aș putea să enumăr o serie de călcări ale H.C.M. în legătură cu următoarele fapte;

- La mijlocul anului 1950 VASILE LUCA la propunerea lui IACOB a fost de acord să fie înzestrate întreprinderile Comerțului Exterior cu suma de 3 miliarde, cu ~~totul~~ de experiență.

Eu am primit această dispoziție și am rugat pe ^{Directorul} Bugetului să se intereseze ce prevede practica socialistă în legătură cu înzestrarea întreprinderilor Ministerului Comerțului Exterior cu fonduri de rulment. La cîtva timp după aceasta, am constatat că practica socialistă nu prevedea înzestrarea întreprinderilor comerțului exterior cu fonduri de rulment cîle urmau să folosească creditele Băncii de Stat. Am adus la cunoștință lui VASILE LUCA acest lucru și el a spus " bine, acum le-am dat, ei au nevoie de bani pentru executarea acordului". Eu i-am spus că trebuie să ne restituie suma însă VASILE LUCA mi-a răspuns "ei nu vor să putea să ne dea suma pentrucă au dat-o deja la furnizori cu titlul de avans".

[Signature] M A R T O R ,
[Signature]

[Signature]
jul. onstent
[Signature]

Am vorbit și cu IACOB și el a spus, la început, că această înzestrare e just făcută însă ulterior a trebuit să recunoască că nu a fost justă operația. Baniș au fost ramburșați de Comerțul Exterior, o parte la sfârșitul anului 1950 și o parte în cursul anului 1951. Tot anul 1950, VASILE LUCA a aprobat suma de 500 milioane cu titlul de investiții pentru întreprinderile Comerțului Exterior, plătită din fondul " Diferență la mărfuri din import și export " care era ardimistrat atunci de Ministerul Comerțului Exterior.

I-am spus atunci că este ilegală această operațiune. Baniș au fost folosiți direct de către Comerțul Exterior din fondul pe care-l aveau la ei. Operația a fost ilegală fiindcă trebuia făcută prin Comisia de Stat a Planificării, prin introducerea ei în Planul de Investiții și cu aprobarea Consiliului de Miniștrii. Deasemeni din fondul secret al Ministerului de Finanțe s-au plătit o serie de sume cu aprobarea lui VASILE LUCA pentru premii și alte scopuri în contradicție cu legea de organizare a fondului secret.

Legea de organizare prevedea că nu se dau sume decît pentru scopuri care interesează interese superioare de stat. Nu s-au luat nici cel puțin o aprobare a Consiliului de Miniștrii pentru derogarea dela această prevedere. Tot aici menționez că prezentarea Planului de casă și al Planului de credite la Consiliul de Miniștrii, la fiecare trimestru, se producea după ce aceste planuri erau puse în aplicare.

Prin urmare toate operațiunile care au avut loc în perioada dela începutul fiecărui trimestru și pînă în momentul cînd apărea H.C.M. erau ilegale, ele fiind făcute numai cu aprobarea lui VASILE LUCA, fapt care era împotriva legii, intrucît el nu avea acest drept prin lege.

Toate acestea constituiau în primul rînd, o nesocotire a drepturilor Consiliului de Miniștrii, o călcare a acestor drepturi și în al doilea rînd, o evitare a controlului Consiliului de Miniștri asupra Ministerului Finanțelor. Tot aici pot să menționez că Planurile de Casă și Planurile de Credite erau prezentate la Consiliul de Miniștrii fără a fi întovărășite de rapoarte detaliate de analiză atît a planurilor executate

Președinte:
[Signature]

MARTOR,

[Signature]

Jul. Costel
[Signature]

cît și a proiectelor de plan, rapoartele din care să rezulte problemele principale, legate de politica de credit și politica monetară, precum și deficiențele constatate și totodată măsurile luate de către Ministerul de Finanțe, pentru remedierea acestor deficiențe.

Deasemeni în ceea ce privește prezentarea bugetului, proiectele de buget erau prezentate la Consiliul de Miniștrii în mod sumar și verbal, fără o analiză detaliată asupra executării anului scurs, unde să se arate cum s-a desfășurat executarea bugetului la încasări și plăți, ce creșterii, ce deficiențe au fost la Minister, ce deficiențe au fost la Ministerul de Finanțe, ce măsuri a luat Ministerul Finanțelor și propunerile cu măsurile de trebușcă luate pentru evitarea acestor deficiențe.

Deasemeni VASILIE ILOA, sub motiv că dădea rapoartelor către Marea Adunare Națională - un caracter politic, el elimina materialul destinat să lămurească operațiile posturilor importante din buget.

Așa a lipsit din aceste rapoarte o problemă destul de importantă cum a fost problema, creditelor speciale acordate de Banca de Stat în 1949, 1950 și 1951 pentru înzestrarea cu fonduri de rulant a întreprinderilor, fără a se arăta la ce volum a ajuns creditul, și fără a arăta că, concomitent cu excedentul realizat în fiecare an la buget, există totuși datorie față de Banca de Stat care n-a fost încă rambursată de Ministerul Finanțelor.

Deasemeni nici în ceea ce privește problema capitală a modului cum s-a desfășurat Planul de Investiție, nu s-a rezervat în aceste rapoarte un capitol, în care să se analizeze cu toată profunzimea, creșterile care existau și trebuiau să fie cunoscute și de către Consiliul de Miniștrii și Marea Adunare Națională, precum și măsurile luate de Ministerul Finanțelor. Desigur că prezentarea acestor rapoarte și acestor probleme în mod sumar, a avut ca rezultat că aceste organe supreme ale Statului, cum era Consiliul de Miniștrii și Marea Adunare Națională, nu au putut cunoaște în fond problemele legate de politica financiară, stabilită de Partid și Guvern și pe care Ministerul de Finanțe avea sarcina să o traducă în fapte și nici modul cum își îndeplinește Ministerul de Finanțe sarcina primită.

În să arăt că VASILIE ILOA a fost mulțumit de felul în care s-a făcut încasările înainte de reforma bănească.

[Handwritten signature]

M A R T O R ,
[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten notes and signatures at the bottom right]

me)
 El nu a manifestat nici o mulțumire și nici nu a făcut nicio observație lui IACOB că a luat o măsură nepotrivită în legătură cu intensificarea încasărilor impozitului agricol și a restanțelor. Raportul prezentat de IACOB ALEXANDRU a fost înaintat la sfârșitul lui decembrie 1951.

Data precisă nu mi-o reamintesc, însă știu că era spre sfârșitul anului, când IACOB a prezentat datele raportului în legătură cu încasăările impozitului agricol și a restanțelor.

IACOB ALEXANDRU nu putea de unul singur fără știința lui IUCA să reducă suma impozitului agricol de la 12 miliarde, cât se stabilise inițial, la 9 miliarde, fără ca acesta să știe. În legătură cu chestiunea aceasta pot să adaug următoarele;

La începutul anului 1951 s-a prevăzut în buget la impozitul agricol suma de 12 miliarde, IUCA spunând că Partidul a hotărât modificarea legii impozitului agricol. La mijlocul anului 1951, aproximativ prin luna mai, IACOB mi-a spus că IUCA i-a comunicat că nu se mai modifică în acel an legea impozitului agricol, se vor modifica numai normativele de impunere. Oă el IACOB a întocmit propunerile cu această modificare a normativelor și a ajuns că suma care va fi încasată se ridică la 9 miliarde, adică cu 3 miliarde în plus față de 1950. La câteva zile după această convorbire am întrebat pe IUCA asupra acestei probleme și el mi-a confirmat că nu se mai modifică legea impozitului agricol ci numai normativele de impunere și că el a fost de acord cu suma de 9 miliarde propusă de IACOB. Pe baza acestei schimbări s-a introdus în evidențele noastre la buget suma de 9 miliarde.

Pe anul 1949 începând din luna Iulie și până în Decembrie 1949 Banca de Stat a acordat pentru înregistrarea cu fonduri de rulment credite speciale în valoare de cca. 12 miliarde. Pe anul 1950, a acordat o sumă de 18 miliarde și pe anul 1951 până în momentul când a fost plătită această datorie, respectiv noiembrie 1951, Banca de Stat acordase circa 8 miliarde, deci în total 38 miliarde.

Nici în raportul bugetului pe anul 1950 și nici în raportul bugetului pe anul 1951 nu s-a răcut vre-o mențiune de existența acestor datorii, provenite din creditele speciale la Banca de Stat.

Președinte: M. A. R. T. O. R.,
 M. L. J. O. V. A. S.
 Iacob Alexandru
 G. B. G.

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior Jud. asist. VOITIKOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului Militar Suprem R.P.R. :

Martorul: ARSENE ȘTEFAN în vârstă de 30 ani,

de profesiune prof. universitar cu domiciliul în București B-dul Dacia.

, după ce s'au adus la îndeplinire disp. art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în rezumat de către greșter:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu acuzații.-

Pentru a înțelege mai bine problemele economice și financiare petrecute în anul 1951 și evenimentele petrecute atunci, este necesar să împărțim anul 1951 în două perioade.- O perioadă începând din luna august până când a existat hotărîrea de efectuarea reformei bănești, perioadă în care era necesar să se acționeze în mod normal, conform hotărîrilor și sarcinilor trasate atunci și a doua perioadă august până în ianuarie 1952 inclusiv, cînd toate hotărîrile și sarcinile trasate erau concentrate în vederea realizării scopului, efectuarea reformei bănești.- În casaca privește planul de cassă, trebuie menționat că planul de cassă este un instrument după care se finanțează întreaga economie națională, că fără plan de cassă întreaga economie planificată ar fi paralizată, deci necesitatea existenței unui plan de cassă pe trim.IV al anului 1951 reeșea din aceste nevoi pe de o parte, iar pe de altă parte, lipsa unui plan de cassă, a unui plan normal de cassă pe trim.IV 1951, ar fi atras atenția asupra scopului care se punea în

PREȘEDINTE

G-ral maior Jud. asist.

Martor,

Greșter Jud. asist.
opt. de just.

față, efectuarea reformei bănești.-

Trebuie deasemeni menționate și alte lucruri în legătură cu planul cassăi și anume că virful circulației bănești este în trim.3 ca urmare a faptului că în acest trimestru se fac o serie întreagă de plăți, în legătură cu plata cotelor obligatorii, cu plata contractelor scadente în acest trimestru, cu plata achizițiilor.- Deci acest virf de circulație bănească, este în trimestrul 3. În lunile octombrie-noembrie circulația bănească se menține, însă la un nivel ridicat, ca urmare a faptului că plățile se continuă masiv și în octombrie-noembrie, iar circulația începe să scadă deabia în a doua jumătate a lunii decembrie, ca urmare a faptului că încep să se facă o serie întreagă de încasări.- Circulația începe să scadă masiv în trim.I al anului.- Cum se prezenta planul de cassă pe trim.IV al anului 1951? Am arătat la început care este dinamica unui an normal.- Primul proiect al planului de cassă, prevedea - spre deosebire de un an normal și avînd în vedere scopul lui, reforma bănească, o creștere a circulației bănești de cca.3 miliarde, redus de către LUCA ulterior la un miliard, deci spre deosebire de un an normal, planul de cassă pe trim.IV 1951 prevedea o creștere a circulației bănești.- Această reducere, VASILIE LUCA a făcut-o tocmai în scopul de a lovi în reforma bănească.- Ce s-a realizat însă? în loc de o creștere a circulației bănești cu un miliard, s-a realizat o scădere a circulației bănești cu lo miliarde.- Cum s-a putut face acest lucru ? Acest lucru s-a putut pe două căi importante și în primul rînd pe calea impozitelor.- Prevederea bugetară pe anul 1951 aprobată în prima perioadă a acestui an, prevedea încasarea a 12 miliarde la impozitul agricol. Această prevedere bugetară, atunci cînd a fost defalcată pe regiuni, de către conducerea Min.de Finanțe, respectiv de LUCA și IACOB a fost defalcată călcînd legea și anume au defalcat numai 9 miliarde lei pe regiuni, în loc de 12. În hotărîrea de aprobare a acestei defalcări, nu s-a atras niciodată atenția asupra acestui lucru și se scria că în conformitatea cu legea bugetară, se defalcă încasările pe regiuni după tabelele existente.- Cînd s-au adunat aceste tabele, s-a văzut că sînd defalcate 9 miliarde și nu 12, era oare cazul ca în prima parte a acestui an, cînd nu se hotărîse încă efectuarea reformei bănești, să se facă o asemenea reducere a impozitelor, categoric că nu era cazul.- În acel moment trebuia executată prevederea bugetară.-

Cînd însă au început să se intensifice încasările de impozit ? Incasările de impozite au început să se intensifice în a doua perioadă a anului, adică tocmai atunci cînd se hotărîse

MARTOR,

*Președintele
de Comisie*

de faț. buget

*de faț. sinteză
9/1/51*

deacum efectuarea reformei bănești, adică în momentul cînd nu era deloc necesar aceasta, ci din contra, de forțarea încasărilor.- Cum s-a forțat ? Prin fel de fel de mijloace. S-au trimis circulări de presiune asupra aparatului de jos, de încasare a acestor impozite, prin promisiuni de primiere. Trebuie să menționez că premiile acestea au fost promise la începutul trim.IV, au fost acordate în ianuarie 1952 și plătite efectiv după reformă, în lei noi, bineînțeles pentru a nu nemulțumi aparatul fiscal; aceasta s-a făcut sub directivele dușmănoase care s-au dat.- Ceeace trebuie menționat este că după reforma bănească, atunci cînd era necesară o stimulare a încasării impozitelor, atunci cînd prin această stimulare a încasării impozitelor trebuiau aduse mîi multe mărfuri pe piață, acel aparat care a fost pus în toamnă ca să forțeze ritmul încasărilor, a fost băgat în școală și ca urmare a lovit în interesele Statului, care le avea în acel moment.- Aceasta este o cale.-

O a doua cale este aceea de a forța ritmul vânzării mărfurilor.- Această forțare a ritmului vânzării mărfurilor s-a făcut deasemenea prin fel de fel de circulări care au fost date aparatului de jos și în special cooperăției, pentru a realiza planul în 11 luni.- Ba mai mult, s-a introdus sistemul de salarizare procentuală, adică prin aceasta s-au stimulat vânzările, determinînd pe vânzători, aceasta în timp ce se discuta și se lua hotărîrea constituirii de rezerve necesare susținerii reformei bănești.-

Ca urmare a acestei forțări a vânzării de mărfuri, magazinele au fost golite de mărfuri foarte bune.- Deabia prin ianuarie 1952, spre sfîrșitul acestei perioade, înainte de reforma bănească, cînd cumpărătorii n-au mai avut ce să găsească în magazine, lucruri bune, au început să cumpere și unele mărfuri greu vandabile.- Fără îndoială că și în legătură cu mărfurile greu vandabile trebuiesc spuse unele lucruri.-

Mai întîi ca urmare a faptului a muncii dezorganizatoare care s-a dus la cooperăție, condusă de IJCA, o serie întreagă de mărfuri de cea mai bună calitate au fost repartizate nejust pe regiuni, adică ceea ce trebuia într-o regiune s-a trimis în alta și invers.- Pentru regiunea respectivă se considera marfă greu vandabilă. Aceste mărfuri au fost vindute în marea lor majoritate în această perioadă, perioadă

MARTOR,

[Signature]

[Signature]

în care datorită avonurilor lansate de oameni tot din jurul fostei conduceri a Ministerului de Finanțe, populația a început să asalteze magazinele, deci au fost vândute mărfuri așa zise greu vandabile, dar acele mărfuri în mare parte erau de foarte bună calitate, însă erau prost, greșit, intenționat repartizate pe regiuni.- Iată dar un lanț de fapte.-

În întrebarea formulată se spunea dacă IACOB ALEXANDRU a acționat în neștiință de cauză în legătură cu reforma monetară, respectiv inconștient. Este foarte greu de închipuit așa ceva, cînd există un lanț de fapte, toate împotriva intereselor Statului.- Este foarte greu de imaginat ca aceasta să facă inconștient și este foarte vizibil că acest lucru s-a făcut în mod conștient și bine organizat, premeditat.- Aceasta s-a făcut în fond pentru a lovi în interesele Statului, punînd să se încaseze sume prin diverse căi, prin impozite și vânzări de mărfuri, în schimbul cărora Statul să dea mărfuri de care avea nevoie la reformă, aceasta cu scopul de a lovi și mai departe în leul nou.

Exemple sunt mai multe.- Am să iau unul.- După cum se știe recolta de struguri, respectiv producția de vin a anului 1951 a fost destul de bună. În conformitate cu contractele încheiate de Stat - direct sau prin cooperatie - cînd a venit toamna, conform contractelor Cooperatia s-a prezentat prin organele sale să preia acest vin.- Vinul a fost preluat și cum - ca și în alți ani - nu existau suficiente spații de depozitare, acest vin a fost lăsat spre păstrare la producători, devenind însă proprietatea Statului.- Statul ca și în alți ani, în momentul cînd vinul a fost trecut în proprietatea lui, trebuia să plătească contravaloarea acestui vin.- Cînd însă a fost plătit acest vin ? Prin dispozițiile date Cooperatiei condusă de IUCA, acest vin nu a fost plătit nici în octombrie, nici în noiembrie, nici în ianuarie 1952, ci deabia după reforma bănească.- Cine erau proprietarii celor mai mari cantități de vin ? Proprietarii erau elementele capitaliste, chiaburii dela sate, care dețineau suprafețe importante de vii și care elementele la reforma bănească s-au dovedit că au schimbat cele mai mari sume din țară.- Ca urmare a acestui fapt, Statul a fost lovit în interesele sale și s-a dat posibilitate ca după reformă, acestor elemente să li se pună la îndemînă sume mari de bani, cu care să speculeze și să lovească mai departe în interesele Statului nostru.- Iată unul din aceste exemple.-

MARTOR,

Prof. dr. I. I. I.
de la București

Stefanescu

Jud. - Martor
Col. V. J.

Am fost membru al Comisiei pentru pregătirea reformei bănești din august și pînă la sfîrșit, avînd funcția de secretar al acesteia.-

Nu-mi amintesc despre depunerea unor circulări date de Cooperație în legătură cu constituirea rezervelor de mărfuri. Au fost depuse o serie întreagă de circulări elaborate de către Cooperație, nu știu dacă și aceste circulări în legătură cu constituirea rezervelor de mărfuri.- Au fost depuse și circulări elaborate de către Ministerul de Finanțe, circulări care au dus și au lărgit zvonurile în jurul reformei bănești,- circulări care au fost puse în fața Comisiei, după ce au fost transmise pe teren.- Amănunte în legătură cu prima circulară, nu cunosc.-

Planul de cassă a fost aprobat.- Acuzatul IACOB știa la fel de bine ca și ceilalți membri ai Comisiei, că urmează să se efectueze reforma bănească, știa la fel de bine ca și ceilalți membri, că nu este necesară forțarea încasărilor și vînzarea mărfurilor și știa poate mai bine ca ceilalți membri ai Comisiei, pentrucă de cîteva ori s-a atras atenția asupra acestor măsuri care nu trebuiesc luate. Problema se pune după mine în felul următor : planul de cassă prevedea o creștere a circulației bănești, ori a întrebă acuzatul IACOB pe cineva din Comisie dacă trebuie să scadă circulația cu lo miliarde ? Astfel se pune problema, că în loc să execute planul așa cum era cu o creștere, în loc de executarea acestui plan, a fost o scădere de lo miliarde lei.-

Am explicat dela început că exista o serie întreagă de măsuri care trebuiau să-și urmeze cursul normal pe deoparte pentru a nu stînjiți economia, iar pe de altă parte pentru a nu eși la iveală scopul care era urmărit, adică efectuarea reformei bănești.- Nu era deloc necesar să se atragă atenția lui IACOB asupra acestor lucruri, pentrucă în ședința de constituire a acestui colectiv și în ședințele următoare s-a atras atenția în general asupra întregii activități și asupra tuturor problemelor care se puneau în fața fiecăruia de a urmări totul, pentru a crea condițiile necesare reformei bănești.-

MARTOR,

Procurorul:
Seborhine

Defendant

Jud. on the spot
Got way

Am cunoștință de următoarele : în cadrul secretariatului din care făceam parte, aveam sarcina să string și să analizăm o serie întreagă de date pregătite de către membrii comisiei. În toată perioada dela începutul activității și pînă la sfîrșitul ei, am întîmpinat deosebite greutăți în stringerea materialului pregătit de către IUCA și IACOB.- Mai mult decît atît, veșnic mi se spunea că nu există suficiente exemplare și cred că nici pînă astăzi anumite materiale n-au fost trimise la Comisie.-

În ceea ce privește situațiile cerute, fără îndoială că atîta timp cît s-a dat ca sarcină constituirea de rezerve de mărfuri în vederea reformei bănești, care se constituie pe deo parte din producție, iar pe de altă parte din stocurile existente, deci cînd existau asemenea directive și măsuri, fără îndoială că s-au făcut pentru lărgirea circulației bănești în orice caz, nu pentru restrîngerea ei.- Fără îndoială că atîta timp cît s-a atras atenția asupra faptului că nu trebuie forțat ritmul încasărilor, nu se urmărea o restrîngere a circulației bănești, în niciun caz, și dacă asemenea situații au fost cerute - menționez din nou - că au fost mari greutăți în prezentarea materialelor pentru analiză la colectivul constituit, aceasta în vederea controlării dacă se execută asemenea sarcini sau nu.-

Repet din nou că nu m-am referit în legătură cu materialele ce trebuiau trimise la C.S.P.-În acea perioadă de timp întreaga mea activitate era legată exclusiv de această problemă, aceste materiale n-au fost depuse la secretariatul colectivului Comisiei instituite pentru reforma bănească, decît foarte foarte rar și precizez acest lucru, pentru că măsurile luate pentru forțarea încasărilor, ca și cele pentru vînzarea mărfurilor, cînd au fost prezentate, au constituit o surprindere pentru membrii colectivului, care cunoșteau cu totul alte directive.-

Cu privire premiile ce s-au acordat pentru forțarea încasărilor, aceste informații au fost luate de noi după aceea, dela însăși aparatul fiscal, care a executat aceste ordine.- Precizez ca amănunt că au fost date premii nu numai în bani, ci și în diferite obiecte ca: ceasuri de aur și altele.-

În președinte:
[Signature]

MARTOR,

[Signature]

Jud. onisfaut:
[Signature]

În primul rînd, cînd m-am referit la acest lucru, de fapt m-am referit tot la LUCA. În al doilea rînd, toate aceste măsuri care duceau la forțarea încasărilor și a vânzărilor, se reflectau în planul de casă, care era analizat, trebuia să fie analizat de către fosta conducere a Ministerului de Finanțe, respectiv LUCA și IACOB, deoarece Banca de Stat era în subordinea Ministerului de Finanțe și prin lege avea sarcina să analizeze acest plan de casă, pentru a fi legat tocmai de scopul care era urmărit.-

Deci, dacă nu direct - pentru că aici LUCA conducea operațiunea - însă indirect acuzatul IACOB cunoștea și știa la ce poate să ducă o forțare a încasării impozitului și în același timp forțarea vânzării mărfurilor.-

Au fost date circulări de către Bancă, de către Cooperație, de către Ministerul de Finanțe, în momentul în care zvonurile începuse, în momentul în care Banca dăduse o serie întregă de circulări cu privire la diferite plăți și încasări, în momentul în care cooperația a dat și ea o serie întregă de circulări, precum și acele circulări date de Ministerul de Finanțe, care vorbeau despre forțarea ritmului de încasări, aceste circulări au dus la lărgirea zvonurilor, la intensificarea lor.-

La prima latură: în condițiile care existau în special la chiaburime, la elementele capitaliste dela sate, sume foarte mari de bani, în condițiile în care Statul și Cooperația erau golite de mărfuri, ca urmare a directivelor date de LUCA la Cooperație și în aceleași condițiuni o intensificare a încasării impozitelor, nu pot nicidecum să ducă la o stimulare a vânzărilor de mărfuri de către sectorul particular, pentru că în asemenea condițiuni Statul neavînd mărfuri și deci rolul lui de regulator pe piață fiind scăzut, a dat posibilitate chiaburilor să vîndă pe piață anumite mărfuri și din banii rezultați să-și poată satisface necesitățile de plata impozitelor impuse de fisc.- Deci în asemenea condițiuni, categoric în trimestrul IV 1951, nu înseamnă aceasta o stimulare a vânzărilor pe piață, aceasta trebuia să stimuleze vânzările după reformă, atunci cînd au fost băgați agenții fiscali în școli, atunci ar fi însemnat

Președintele: MARTOR,
S. I. Iacob

Jul. Iacob
G. Iacob

o stimulare, însă atunci nu s-a făcut acest lucru și el a lovit în interesele Statului.- În ceea ce privește cea de a doua latură cu privire la faptul dacă asemenea circulări prin încasarea impozitelor pot să liniștească opinia publică că nu ar fi o reformă, aici trebuie expus următorul lucru : aceste chestiuni și aceste circulări trebuiesc privite ca un complex.- Nu numai faptul că au fost lansate circulări de încasări, de forțarea ritmului încasărilor, dar aceste circulări grevate pe zvonuri, grevate pe faptul că au fost date și alte circulări de către Banca de Stat și Cooperatie, nu pot să liniștească opinia publică.- Trebuie arătat aici, că toate aceste măsuri și toate aceste acțiuni nu erau analizate de marea masă a populației prin prisma gândirii pe care o aveau ei pe baza celor care elaborau asemenea chestiuni.-

Impulsionarea încasărilor în trimestrul IV legată de prima întrebare, nu avea legătură cu vânzarea mărfurilor din sectorul de Stat către populație.- Sume foarte mari de bani erau la elementele capitaliste dela sate. Repet că era suficient să vîndă cineva mărfuri agricole pe piață, cum ar fi cîteva ouă sau o găină, în aceste condițiuni cînd Statul nu putea să-și exercite rolul său de regulator pe piață, astfel că aceste sume au fost suficiente ca să golească și magazinele de Stat.-

Din plusul de circulație - așa arăta schimbul - și așa s-a și întîmplat, ei și-au plătit și impozitele la care au fost forțați, au golit și magazinele și le-au rămas și bani pe care apoi i-au schimbat.- Acești țărani vindeau acele produse care nu puteau să le țină de pe o zi pe alta, speculîndu-le la piață și obținînd sume foarte mari de bani.-

Hotărîrea de a se efectua reforma bănească, a fost comunicată la prima ședință a colectivului, la instituirea lui - întîi ca temă de studiu în ziua de 26 aug.1951 și la cîteva zile după aceea,-nu prea multe - ca o hotărîre a Biroului Politic și a Guvernului.-

Nu cunosc dacă i s-a comunicat sau nu lui CERNICICA să nu realizeze planul de casă pe trim.IV 1951.- Cunosc foarte bine că CERNICICA în trim.IV trebuia să constituie rezerve.- Atît prin H.C.M., cît și cu mult înainte, în

*Președinte:
Leodh...*

MARTOR,
Stefan...

*Șef consiliu
Epd. 2117*

in timpul discuțiilor care s-au purtat in cadrul Comisiei, CERNICICA știa de acest lucru.- Menționez că Comisia era autorizată să ia anumite măsuri operative in legătură cu asigurarea reformei bănești și in legătură cu constituirea acestor stocuri, CERNICICA a primit sarcini.-

Constituirea de rezerve de mărfuri, in Comisia s-a hotărît - nu-mi aduc aminte ziua exactă - in luna decembrie, cînd s-a discutat și problema necesității efectuării acestor rezerve, precum și sarcinile in legătură cu cei care făceau parte din Comisie.- Se trecuse in fapt la executarea acestui lucru cu cîteva săptămîni înainte.-

In planul de muncă al Comisiei însărcinată cu reforma bănească, problema constituirii rezervelor de mărfuri, era problema centrală, in asemenea condițiuni fiind necesară.- Efectuarea reformei bănești figura încă din luna septembrie; această chestiune a fost discutată in sept.1951 in nenumărate rînduri, iar in cursul lunii noiembrie s-a hotărît trecerea la efectuarea acestor stocuri.- Mai tîrziu a apărut și H.C.M.-

Lui CERNICICA i s-a comunicat mai tîrziu că se va efectua reforma bănească, decît celorlalți membri ai Comisiei, el lucra in Comisie fără să cunoască această chestiune, însă din cauza faptului că participînd la ședințe nu era greu să discutăm aceste probleme fiind prezent unul care nu știa, s-a pus la un moment dat problema ca să i se spună și lui, la care IACOB ALEXANDRU ni-a spus: "putem să-i spunem, că in fond el știe mai de mult această chestiune, i-a spus-o IUCA".-

In trimestrul IV 1951, constatîndu-se că există aceste mărfuri - așa zise greu vandabile - repartizate greșit pe regiuni, am hotărît să se facă o nouă repartizare a acestor mărfuri.- Menționez însă că datorită formelor birocratice găsite de CERNICICA DUMITRU pentru rezolvarea acestora, datorită formelor birocratice pentru stabilirea prețurilor, această operație a durat foarte mult, iar cînd a început, a dus la efecte foarte reduse.- Ca un exemplu trebuie să dau că sulfatul de cupru, care trebuia să fie repartizat

MARTOR,

Președintele
Sebastian

Jud. asistent
Opt. 20/51

în aceste regiuni unde existau vii, în planul de repartizare s-a luat întreaga cantitate dată Cooperăției pe țară și a fost împărțită egal pe toate regiunile și acolo unde nu era posibil să crească vița de vie.- Dispoziția de repartizare a sulfatului de cupru, s-a făcut de către Ministerul Agriculturii în felul următor: Ministerul Agriculturii spunea că are nevoie în regiunile cutare, care sunt viticole de atita sulfat de cupru. Ministerul Agriculturii nu spunea niciodată și nu se ocupa niciodată de alte regiuni care nu erau viticole. De obicei Ministerul Agriculturii spunea că este necesară în anumite regiuni cantitatea de sulfat de cupru, ori sulfatul a fost repartizat pe toate regiunile.-

Nu-mi amintesc dacă circulara din 12 decembrie în legătură cu constituirea rezervelor de mărfuri, a fost trimisă de CERNICICA.-

Cu privire la propunerea făcută de CERNICICA DUMITRU la 15 dec.1951, de introducere la fondul unic a unor mărfuri industriale, aceasta a fost respinsă deoarece acele mărfuri erau absolut necesare populației muncitoare dela orașe.- În condițiile în care muncitorii dela orașe o duceau foarte greu datorită acestor acțiuni care s-au făcut cu impozitele, cu vânzarea mărfurilor, datorită speculei și dat fiind că erau condițiuni create pentru chiaburi, deoarece la sate chiaburii dețineau cele mai mari sume de bani, s-a propus să se treacă aceste mărfuri spre a fi vândute la sate contra diferitelor alte produse agricole pe care țăranul trebuia să le dea, dar țărani puteau să dea nu numai porumb, grâu și alte produse absolut necesare producției, ci puteau să dea pentru aceste produse și o serie întreagă de produse neesențiale în momentul acela pentru economie, deci ar fi însemnat ca să se ia din produsele necesare asigurării strictului nivel de trai al muncitorilor, pentru că elementele capitaliste în schimbul unor produse mai puțin importante, să poată să acumuleze aceste bunuri.-

Președinte
Levinson

MARTOR,

Antonov

Judecristent

Ant. Iorg

TRIBUNALUL MILITAR

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Azi, 5 Octombrie

1954

 înaintea noastră, 5-5 *red* *Waw* Magistrat

Teodorovici Alexandru

Președintele Tribunalului Armatei Suprem, al R.F.R.

 Martorul MAINA MARESCU

în vârsta de 38 ani.

 de profesie prof. universitar, cu domiciliul în București

 după ce s-au adus la îndeplinire dispozițiile art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea declarație care a fost reprodușă în
 Numărul chestionarelor era cunoscut, deoarece erau documente de Partid dela Planșara C.C. al PMR din 3 Martie 1949, cu privire la transferarea socialistă a agriculturii în care se arăta că numărul gospodăriilor chibburăști reprezintă 5,5% din totalul gospodăriilor individuale țărănești.

Aceste documente de partid, au fost publicate. Această cifră de 5,5% este bătută pe o documentație științifică făcută pe baza recensământului populației și a gospodăriilor agricole din 1948, lucrare care a fost apoi studiată ani de ani, pînă în toamna anului 1951. Deci numărul gospodăriilor chibburăști era cunoscut printre-un document de partid și printre-un document de stat.

Fără de aceste documente de partid și de stat, cunosc că în timpul lucrărilor pentru pregătirea reformei țărești, acuzațunii IACOB a depus o documentație anti-științifică prin care căuta să dovedească că numărul chibburilor ar fi scăzut an de an și că această documentație a lui este rezultatul număr-

PREȘEDINTE,

Grigore Magistru

Magistrat

Martor,

Șelbshinsky
 Martor
Marii sau
Catrin

Șelbshinsky

Șelbshinsky

rătoarei făcută pe teren de către colaboratorii lui.

IACOB a arătat în special cu ocazia unei ședințe a Comisiei pentru pregătirea lucrărilor reformei bănești, ședință care-mi amintesc că s-a ținut la sfârșitul lunii Noiembrie, că documentele de partid și de stat cu privire la calculul chiaburilor, nu este o lucrare bazată pe un studiu științific, că nu este reală.

Membrii comisiei pentru pregătirea reformei bănești au arătat în această ședință lui IACOB că documentația de PARTID pe baza căreia s-a calculat numărul chiaburilor, reprezintă calculul real, totuși acuzatul IACOB a continuat să respingă în mod brutal documentația prezentată în această ședință și să susțină cu tărie că numărul chiaburilor ar fi scăzut. I s-a arătat de către Comisia pentru reforma bănească că tocmai în perioada de trecere de la capitalism la socialism pe baza studiului legilor obiective economice, numărul gospodăriilor chiaburești nu poate să scadă ci din contră numărul gospodăriilor chiaburești crește în mod absolut (numeric) și din nou s-a arătat documentația precum și baza științifică pe care a fost elaborată lucrarea prin care se stabilise numărul chiaburilor.

Acuzatul și în această ședință ca și înainte a mers pe linia de a nega, de a refuza, pe linia respingerii documentației de Partid și de stat, cu privire la determinarea justă a numărului chiaburilor, susținând că numărul chiaburilor ar fi sub 2% din gospodăriile individuale luate în totalitatea lor.

Mai mult, la încheierea acestei ședințe, acuzatul IACOB a cerut să i se aducă o documentație pentru ca să o arate și lui LUCA. Deasemeni, această documentație i-a fost prezentată din nou acuzatului IACOB a doua zi, după ședința Comisiei pentru reforma bănească, la Ministerul de Finanțe în cabinetul său.

I s-au dat explicații cum a fost făcută; el din nou a avut această atitudine de respingere a calculelor și de contrapunere a unor date false, totuși a spus că el va arăta aceste date mai sus, adică legăturii lui superioare, LUCA.

A doua zi, după ce i-am predat lucrarea, fiindcă că mi dădeam seama de importanța acesteia pentru pregătirea reformei bănești, m-am prezentat la el și l-am întrebat de părerea lui în această problemă.

*Inexistență
sechestr*

MARTOR

Marius Mănuș

Julian

142

Si de data aceasta, mi-a raspuns ca documentatia este falsa, nereala si ca argumentele si documentatia lui IACOB aprobate de MICA, ar fi cele reale si ca numarul chiburilor considerat ca sczut an de an si ca totalul prezentat de comisie nu este just.

Ne punem intrebarrea, ce a urmarit acuzații IUCA și IACOB în timpul pregătirii reformelor bănești, în a susține că numărul gospodăriilor chiburești a scăzut an de an, nicogând numărul gospodăriilor chiburești pînă la aproape un sfert din numărul real al gospodăriilor chiburești existente în toamna anului 1951?

Este ușor de înțeles că a urmarit să lovească în hotărârile de Farid, care arătau că numărul gospodăriilor chiburești reprezintă 5,5% din totalul gospodăriilor individuale să lovească în documentația de stat, care determina în mod exact numărul chiburilor la sfirșitul anului 1951, aceasta fiind că ei căutau să ascundă numărul gospodăriilor chiburești care se măntseră an de an din 1948, tocmai ca urmare a măsurilor sabotare pe care le luase conducerea de atunci a Minst. de Finanțe, în trunite cu IUCA și IACOB.

Tocmai măsurile lor de favorizarea elementelor chiburești, care determina îngroșarea numărului chiburilor, vroiau să-l ascundă prin prezentarea unei documentații, cum că în decursul celor 2-3 ani numărul gospodăriilor chiburești ar fi scăzut la un sfert. Ei căutau să ascundă prin minimalizare, puterea economică a elementelor exploatare capitaliste dela sate, fiindcă tocmai în ecțiunea lor anti-parvizică, anti-statală, acuzații IUCA și IACOB se bazau pe această și pe puterea lor economică.

Iată deci, că ei, în mod conștient, au căutat să ascundă numărul real al chiburilor. Pentru ca să ascundă că prin măsurile lor favorizase creșterea numerică a chiburilor, și tocmai că nu vroiau să facă reforma care ar fi lovit economi cește toate în elementele exploatare, Dessement, reforma bănească era în măsură să demaște politica dughănoasă și sabotajul săvârșite la Ministerul de Finanțe, descoperindu-se astfel sabotajul acuzațiilor IUCA și IACOB.

Lucrările pentru pregătirea reformei bănești au constat într-o analiză profundă a întregii economii naționale.

Această lucrare cu privire la analiza economiei naționale,

Memorandum

M A R T O R

Ministerul de Finanțe *Ministerul de Finanțe* *Ministerul de Finanțe*

Sub Minister

cuprinzînd atît situația producției cit și aceea financiară a scos la iveală în mod co nvingător măsurile anti statale pe care le luase conducerea Ministerului de Finanțe și care lovea în industrializarea țării, în construirea socialismului.

Aceasta documentație, făcută cu ocazia elaborării reformei bănești, a demascat și acțiunea sabotoare în legătură cu finanțarea economiei naționale. A rezultat în mod clar și evident acțiunea de sabotare prin mărirea prețurilor. Deasemenea, în acțiunea pregătirii lucrărilor a ieșit în evidență cum prin politica sabotoare financiară s-a umflat surplusul circulației bănești, iar prin măsurile pe linia Cooperației s-au favorizat elementele exploatare din domeniul rural.

Complexul acestor lucrări necesare reformei bănești, a servit la demascarea acțiunilor sabotoare ale fostei conduceri a Ministerului de Finanțe în frunte cu LUCA și IACOB.

Deasemeni, și în timpul desăvîrșirii acțiunii pentru reforma bănească și a operațiilor care au urmat după aceasta, a ieșit la iveală acțiunea sabotoare a fostei conduceri a Ministerului de Finanțe, în frunte cu LUCA și IACOB.

Acuzatul LUCA s-a izolat de lucrările pentru pregătirea reformei bănești, izolare care a făcut parte de altfel, dintr-un întreg lanț de acțiuni sabotoare îndreptate în contra reformei bănești.

După reforma bănească ei au căutat prin neînscutirea impozitelor să lovească deasemeni în succesele înfăptuite prin reforma bănească.

Toate acestea, atît din epoca de pregătire cit și după efectuarea reformei bănești, a arătat sabotajul care a fost înfăptuit de conducerea de atunci a Ministerului de Finanțe în frunte cu LUCA și IACOB.

Cunosc faptul că după aproximativ 2 săptămîni dela reforma bănească, conducerea de atunci a Ministerului de Finanțe în frunte cu acuzații LUCA și IACOB a pregătit o așa zisă documentație bazată pe insumarea proceselor verbale dela centrele de schimb, documentație în care căutau să dvedească că surplusul de bani în circulație a fost mai mult de jumătate de orașe.

S-a expertizat atît documentația cit și materialele care stătea la baza acestei documentații, adică procesele verbale dela centrele de schimb.

M A R T O R ,

[Signature]

[Signature] Jul 1951

Rezultatul acestei expertize economice a fost următorul:

In primul rînd a descoperit un fals grosolan metodologic, in sensul că se grupase o serie de comune și tirgușoare cu caracter agricol, la oraș, in felul acesta se umflase grupa mediului urban.

Prin această grupare, falsă, de trecere a unor comune și tirgușoare la mediul urban, ei urmăreau să arate că suma de bani, surplus in circulație, s-ar fi aflat in mediul urban, in mîinile muncitorilor.

Desigur, după descoperirea acestor falsuri grosolane, expertiza a făcut o grupare justă pe baza proceselor verbale ale centrelor de schimb, grupîndu-le pe mediul rural și pe mediul urban.

Din aceasta a rezultat că două treimi din sumele preschimbate se aflau in domeniul rural, se aflau în cea mai mare parte in mîinile elementelor exploatare dela sate, și nu așa cum se arăta in documentația falsificată, că sumele preschimbate ar fi fost mai mult de jumătate la orașe.

Este evident și clar că a urmărit din nou conducerea sabotoare a Ministerului de Finanțe in frunte cu LUCA și IACOB. Ei au căutat așa cum au făcut și înainte de reforma bănească și in timpul lucrărilor reformei bănești să demonstreze că surplusul de numerar s-ar afla la orașe și nu in mîinile exploataților dela sate. Aceasta, cu intenția de a arăta că reforma bănească nu era necesară, motivînd cum că banii s-ar afla la orașe, in mîinile muncitorilor și de aceea nici nu-i bine să se facă reforma bănească. Desigur, ei căutau și după reformă să minimalizeze poziția economică a elementelor exploatare dela sate in vederea luării de către ei, in mod conștient, a măsurilor de sabotare, in interesul susținerii elementelor capitaliste dela sate, pe care se sprijineau in acțiunea lor antistatală și antipartinică.

La aceasta trebuie să adaug faptul că după reforma bănească, conducerea de atunci a Ministerului de Finanțe, in contra directivelor ce s-au dat de a stimula încasarea impozitelor de la sate, tocmai atunci au găsit să saboteze din nou încasările.

M A R T O R,

Președintele
Com. Naț. de Cercetare Științ. și Ist. a Rev. 1947
Prof. dr. Gheorghe Brăncuș

Sub. contul.

Iată că și după reforma bănească, mergînd pe aceeași linie consecventă de sabotare a acțiunii antistatală, au căutat să lăvească în reforma bănească și în redresarea economică a țării.

Este ușor de înțeles că într-o acțiune economică ca reforma bănească, acțiune care are un caracter profund financiar, organele Ministerului de Finanțe și fosta conducere a Ministerului de Finanțe, să fi avut un rol de seamă în elaborarea lucrărilor, în ducerea acțiunii practice a reformei bănești.

Mai mult, conducerea Ministerului de Finanțe din acea vreme, în frunte cu LUCA VASILE, trebuia, pe baza hotărîrilor de Partid și guvern, să participe efectiv la lucrările de pregătire ale reformei bănești.

Iată care este deci rolul Ministerului de Finanțe și a conducerii Ministerului de Finanțe într-o astfel de acțiune economică care are un aspect profund financiar.

Deaceia, este lesne și ușor de înțeles că LUCA avea foarte multe sarcini în pregătirea reformei bănești, atît înainte cît și în timpul efectuării reformei.

Că LUCA VASILE, a găsit de cuviință, ca în momentul crucial al acțiunii reformei bănești, adică în ziua cînd trebuia să înceapă acțiunea practică pe teren, să se ducă la vinătoare, aceasta arată pe deplin acțiunea de izolare intenționată pe care a dădus-o Luca, față de lucrările reformei, și față de acțiunea practică a desăvîrșirii reformei și această izolare a lui nu este întîmplătoare, ea este cunoscută, fiindcă face parte din lăunțul de acțiuni sabotoare, dinainte și după reformă. Deaceia, și prin plecarea tocmai în ziua aceea, a reformei la vinătoare, se vede clar sabotajul acuzatului LUCA.

Așa cum am arătat, rolul Ministerului de Finanțe în acea vreme, era foarte important. Relatez faptul pe care-l cunosc cu precizie, că, chiar în ziua cînd LUCA mergea la vinătoare, el era căutat de membrii comisiei pentru reforma bănească, pentru a semna o circulară importantă.

Se poate vedea în mod clar, acțiunea de sabotare a lui LUCA și IACOB, atît în timpul pregătirii reformei bănești,

Ștefan
Iacob

MARTOR,

Mareșal

J. Constant
et alii

prin falsificarea continuă premeditată a materialului, și prin poziția pe care a avut-o în această perioadă, față de lucrările prezentate de Comisie, căutînd să deponă o documentație falsă, pentru a apăra poziția lor contrară reformei, deoarece știau că reforma bănească va duce la demascarea lor

Trebuie să reținem că nu întimplător, în această perioadă a reformei bănești, ei căutau să se opună documentației de pregătire a reformei, pentru a contracara reforma pentru a ascunde sabotajul lor.

Tov. Stancu Marin și cu mine, pe baza documentației de partid, de care am vorbit, pe baza documentației de stat, am primit sarcina de la comisia de reformă bănească într-o ședință, ca să studiem din nou numărul chiaburilor, și să-l prezentăm apoi lui IACOB. Într-adevăr a doua zi, am prezentat un document pe care l-am semnat și am arătat care este numărul chiaburilor, adică un număr care coincidea procentului arătat în documentația de Partid, și de 4 ori mai mare decît cel arătat de IACOB.

El a luat o atitudine brutală, respingînd documentul și căutînd să justifice datele sale false.

A doua zi m-am dus la IACOB și i-am spus să-mi comunice ce părere are asupra acestui document important pentru reformă.

Mi-a răspuns că datele bune, sunt acelea ale Ministerului de Finanțe, bazate pe realitățile de jos, adică, o cifră care reprezenta un sfert față de cifra reală a numărului gospodăriilor chiaburești din toamna anului 1951

Faptele stau așa cum le-am arătat aici, că în ceea ce privește stabilirea exactă a numărului chiaburilor, la care s-a lucrat încă din vara anului 1948, și că această documentație era rezultatul unor îndelungate cercetări științifice și nu numai a unei comisii formată atunci cu ocazia reformei bănești. Dar IACOB a avut o atitudine de sabotare de a ascunde faptul că în anii 1949-1959, 1951 crescuse numărul absolut al chiaburilor datorită tocmai măsurilor lui IACOB și LUCA, care favorizau generarea chiaburilor în această perioadă. Repet că pe baza lucrărilor făcute de comisie, au existat criterii pentru determinarea gospodăriilor chiaburești, deoarece aveam un material rezultat dintr-un recensământ

Președintele
Comisiei
 M A R T O R,

Manea
Manea
Int. content
ca 1957

mint al populației și al gospodăriilor agricole, materia-
le care ajută la determinarea numărului gospodăriilor
chiaburești. Tot acest material, a stat la baza crite-
riilor de determinare a gospodăriilor chiaburești.

Documentul fals prezentat comisiei de reformă în
privința rezultatelor schimbului, despre care am amintit
și în care erau menționate sumele preschimbate la sat și
la oraș, a fost lucrat la mașinile de adunat, dela Banca
de Stat, iar analiza a fost făcută la Ministerul de Fi-
nanțe, fiindcă era foarte firesc ca LUCA și IACOB să cu-
noască rezultatul reformei din punct de vedere al cantu-
lui schimbului.

Este clar că în acea perioadă, adică 2-3 săptămâni
după reforma, atât LUCA cât și IACOB, au încercat de ne-
numărate ori să demonstreze pe baza acestor cifre că banii
așa cum susțineau ei, au rostat la oraș și nu la sate și că
deci ei au avut dreptate când s-au opus reformei.

Eu am avut ocazia să aud această părere a con-
ducerii Ministerului de Finanțe de atunci, în această pro-
blemă.

Acuzatul IACOB a făcut parte din comisia re-
formei în care s-a analizat cum s-a desfășurat reforma,
pentru redresarea economică a statului.

M A R T O R,

*Președintele
Comisiei*
Manea Mărisca
Jel. omteut.
Gt. usg.

TRIBUNALUL ~~XXXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

6 octombrie 1954
Astăzi, în fața noastră, Gral. Maior de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU,
Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.,
Martorul OSMA VASILE în vârstă de 50 ani,
de profesie funcționar cu domiciliul în București Str.
Dionisie Lupu No. 11, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
nr. 179-182 și 275-280 C.I.M., a făcut următoarea declarație care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu acuzații.

Pe acuzaatul IACOB ALEXANDRU, l-am cunoscut în anul 1939.

Pînă la dictatul dela Viena, în timpul ilegalității am avut legături cu mișcarea revoluționară, iar după dictatul dela Viena, în 1941, cînd aproape toți tovarășii au fost arestați la mine au rămas niște bani dela Partid, niște dolari și franci francezi, și atunci IACOB nemai avînd din ce trăi, pentru că tovarășii au fost arestați mi-a spus ca să valorific acești bani și să-i dau lui.

Eu am făcut această treabă. Banii cred că i-a folosit în interesele lui personale, deoarece după cît știu eu în 1941 nu a funcționat Partidul, toți tovarășii fiind arestați.

În ceea ce privește atitudinea lui IACOB în timpul anilor 1941-1944, arăt că a fost un tovarăș de al nostru IOJA BELA, care a trăit în ilegalitate. Soția lui IOJA BELA a venit la mine și mi-a spus că nu are din ce să trăiască. Atunci eu m-am dus la IACOB și i-am spus ca să-i dăm bani,

PREȘEDINTE
G-ral maior de just,

Martor,

~~XXXXXX~~ Jud. asist.
Cpt. de Just.

însă i-a dat bani care nu-i ajungeau ca să poată trăi.

Deasemeni nu cunosc nici-un caz ca familiile comuniștilor care au fost arestați să fie ajutați din acești bani.

IACOB ALEXANDRU, a fost secretar de Partid și a avut o atitudine foarte nejustă față de tovarăși, a avut o nevastă pe care a lăsat-o și s-a căsătorit cu fiica celui mai mare bogătaş, iar după război când a fost seceta mare el nu a trăit ca toată lumea, el a trăit foarte bine, astfel că toată lumea vorbea de felul cum trăiește IACOB.

PREȘEDINTE
G.ral maior de just

M A R T O R,

Jud.asist.
cpt.de just

TRIBUNALUL ~~MINISTRĂR~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, octombrie 1954
 înaintea noastră, G-ral maior Maghiară just., VOITINOVICI ALEXANDRU
 Președintele Tribunalului ~~Ministră~~ Suprem al R.P.R. :
 Martorul Luncan Adalbert în vârstă de 46 ani,
 de profesie funcționar cu domiciliul în București
 , după ce s'au adus la îndeplinire disp.
 art. 179—182 și 275—280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
 rezumat de către greșter:

Pe IACOB ALEXANDEU l-am cunoscut aproximativ în anul
 1938 în mișcarea muncitorească din orașul Cluj.

Din activitatea lui pe care o cunosc din 1938—1941
 cînd eu am fost arestat de poliție, de jandarmeria maghiară
 fascistă și am fost eliberat apoi de Armata Sovietică, în
 noiembrie 1944 deținut în lagăre și închisori și în această
 perioadă pînă în iulie 1941, eu am avut legătură cu mișca-
 rea muncitorească și în acest timp am avut legătură puțină
 cu IACOB, nu prea largă și l-am cunoscut ca activist în
 mișcarea muncitorească. Atît cunosc din activitatea lui
 din 1938, pînă în 1941 Iulie, pînă cînd am fost arestat.

După 1941, eu am fost închis cum am arătat pînă
 în noiembrie 1944 cînd am evadat lîngă Budapesta și am fost
 eliberat.

În perioada aceasta vreau să spun un lucru foarte
 suspect. În 1943 în ianuarie sau februarie am venit din
 concediu fiind scos din tabără de lîngă Budapesta, unde am
 primit un concediu de 3 luni de zile. Într-o seară de

PREȘEDINTE
G-ral maior ab. just.
 Magistrat

///.
 Martor,

Greșter, Jud. asist.
 Opt. de just.

iară prin ianuarie -februarie, exact nu știu în parcul din Cluj, m-a oprit acuzatul IACOB și m-a întrebat; " Ce Die.LEB- că înainte așa mă numeam- nu cunoști oamenii săraci?" M-a mirat foarte mult când l-am văzut, pentru că în urma trădării din mișcarea muncitorească a fost descoperită munca ilegală a Partidului și mulți muncitori au fost arestați. Sigguru IACOB a fost acela care nu a fost arestat. Dar nu numai că nu a fost arestat însă el se plimba în orașul Cluj deși agenții ^{de securitate} au încercuit orașul Cluj, și era mascat. Am început să discutăm și am venit în centrul orașului, iar când am traversat centrul orașului i-am spus; " Ascultă IACOB, te știu mascat, dar pe mine mă cunosc agenții jandarmeriei maghiare, și cunoscându-mă pe mine pot să fi descoperit" și el a spus " Lasă nu-i nimic ". Eu totuși după câte am înțeles când am trecut pe drumul care era foarte popular, am luat o batistă și mi-am acoperit fața ca să nu fie el descoperit. Un lucru care consideram foarte suspect, în martie a trebuit să mă prezint la proces, și am primit o condamnare după care am fost eliberat de Armata Sovietică. Acestea știu din această perioadă. În decembrie 1944, am sosit la Cluj și m-am prezentat la Partid, unde am fost pus la muncă la Consiliul Sindical din Cluj, în birou și am primit munca în problema economiei și finanțelor din orașul Cluj. Acolo o serie de proprietari de întreprinderi au părăsit întreprinderile, au fost unii capitaliști care au luat cu ei fondurile întreprinderilor și mașinile înainte de a veni armata Sovietică. Eu am avut sarcina ca toate întreprinderile comerciale să fie puse în funcțiune. Aceasta pentru că aveam sarcina să ajutăm frontul care era încă în război . De la fosta fabrică " Dermata", acum " IANOS HERBAK " trebuia să dăm armatei Sovietice, încălțăminte și această sarcină am avut-o de la Partid și Guvern. Mi s-a dat sarcina să numim acolo unde întreprinderile au fost folosite oameni care să continue activitatea. O afacere mare pe care IACOB ALEXANDRU a făcut-o este următoarea; Intr-o zi Comandamentul Sovietic a găsit un mare depozit de medicamente din Cluj, care aprovizionau toată lumea din Ardeal și a comunicat Consiliului Sindical, că sunt o serie de medicamente pe care le pune la dispoziția populației, medicamente care mai erau valabile și ar fi fost păcat să se strice, pentru că erau foarte multe materii prime și ne-a dat acestea.

M A R T O R ,

pe deplin:
de la...

Jan...

de la contact:
Gr. ...

Noi am fost de părere ca să le punem în circulație mai ales că era lipsă mare de medicamente. Am înființat acolo sub conducerea unui tov. HIRS A. o farmacie și cu acesta am discutat ca să aprovizionăm populația din Abdealul de Nord unde au fost și lupte și unde șovinismul era mare, ca să aprovizionăm și să le folosim aceste medicamente pentru oamenii muncii, care au avut mare nevoie după război de medicamente.

La un moment dat, IACOB ALEXANDRU, care avea o cumnată în Paris și al cărui soț era cunoscut ca un reacționar și soția lui IACOB ALEXANDRU, care era fiica celui mai mare acționar dela "Dermata", avînd un bloc mare unde locuiau activiștii de Partid, a venit cu propunerea IACOB ALEXANDRU ca să se cedeze această clădire, în schimb ca să-i fie lui cedată această drogherie. Spunea că nu o face pentru el ci pentru cumnată deoarece are obligațiuni față de ea, al cărui soț era cunoscut ca un reacționar. Din anumite împrejurări s-a făcut acest lucru, ca activiștii de Partid și Sindicali să aibe unde locui. Așa s-a întimplat că această întreprindere a fost preluată de IACOB ANDREI, fratele său și această drogherie s-a numit "Samodrog".

Sute de milioane de lei au fost ridicate pînă la stabilizare, bani pe care i-a ridicat IACOB ALEXANDRU dela această drogherie. Mai tîrziu cînd a văzut că treaba merge foarte bine, a luat doi cetățeni unul KERTESZ și WEISBERGER care a făcut un contract prin care un venit de 70% îi revenea lui IACOB, 20% lui KERTESZ și WEISBERGER și restul fratelui său, astfel s-au încasat sute de milioane.

IACOB ALEXANDRU, a făcut afaceri mari, însă s-a acceptat în fața opiniei publice a muncitorilor, că aceasta nu este a lui, că este a cumnatei sale din Paris căreia îi trimitea cocșei și dolari.

A doua afacere a lui IACOB ALEXANDRU, este aceea cu magazinele de ghetă din Cluj, unde sub numele soției sale și prin influența pe care o avea în Cluj, a făcut un contract prin care vindea produsele "Dermatei" prin aceste magazine.

S-a acceptat și acest lucru, pentru că scopul a fost ca să aprovizionăm oamenii muncii din Cluj și țărînia

M A R T O R,

Prezintă:
Levysh...

Jur. contul
Ed. Voz

muncitoare prin aceste magazine.

Acest magazin a scos 698 milioane lei pînă la reforma monetară și după aceea cel puțin un milion sau două a luat dela acest magazin. Aceste date le știu prin șeful contabil care mi-a pus la dispoziție statele.

Aceasta era a doua afacere a lui IACOB.

IACOB ALEXANDRU, avînd foarte mulți bani a avut și o mașină personală. Un conducător care a făcut parte din mișcarea ilegală a avut mașina pe care a vîndut-o Cooperativei "Victoria" din Cluj cu suma de 600.000 lei stabilizați.

Muncitorii cu care am avut legătură înainte de 23 august, înainte de a fi arestat în 1941, fiindcă eu lucram și atunci în munca sindicală, aceștia în 1947, au venit la mine, muncitorii dela această cooperativă - și au spus că au ajuns într-o situație foarte gravă, că IACOB ALEXANDRU i-a impus să cumpere o mașină, de 600.000 lei, care nu valorează nici 200.000 lei.

Eu le-am spus ca să nu dea, că sunt banii muncitorilor și nu au dreptul.

O altă afacere mult mai gravă care vreau să o arăt. La "Dermata" au fost mai multe grupuri de acționari. Un grup era numit "Grupul PARKAS" - soția lui IACOB ALEXANDRU și două fiice a fostului acționar dela "Dermata" - care au exploatat pe oamenii muncii dela "Dermata", care din cauza exploatării au făcut greve, pe care chiar și eu le-am condus. Acești acționari ai grupului PARKAS, care în parte au fost reprezentați de IACOB ALEX. și pe de altă parte de Dr.HELLER și HERMAN LUDOVIC, s-a intervenit în scopul, cînd s-a văzut că în țările de democrație populară se face naționalizarea, numai la noi în țară nu s-a făcut, și fiecare om conștient a văzut că va veni și timpul cînd industria noastră va fi naționalizată și desigur că scopul era ca aceste întreprinderi să fie trecute în posesiunea statului, cu toată averea lor mobilă și imobilă și de aceea în foarte multe întreprinderi au fost numiți în conducerea Administrației, tovarăși cinstiți, care să ducă și să asigure ca, capitaliștii care erau prezenți în aceste întreprinderi să nu saboteze și să asigure ca în momentul cînd va fi naționalizarea în țara noastră, care era așteptată de oamenii muncii să fie trecute aceste întreprinderi în condițiuni cât mai bune și să nu fie stricate de capitaliști.

Fapt concret a fost că s-au cumpărat aceste acțiuni ale grupul PARKAS, de un grup democrat și s-a stabilit ca să

MARTOR,

*Explicat de:
Levi...*

Jan...

Julian...

fie plătită această sumă în dolari ^{su} elvețieni. Era vorba să se plătească în mai multe rate și această sumă a fost pusă la dispoziția cumnatei lui IACOB ALEXANDRU, la Zürich, într-o bancă capitaliștă. Era semnificativă atitudinea lui în această problemă, ^{atitudinea lui} dușmănia contra revoluționară, contra intereselor clasei muncitoare, a lui IACOB ALEXANDRU. Cei doi acționari Dr. HERMAN LUDOVIC și HELLER, când au văzut că se apropie naționalizarea au spus că ei renunță să li se plătească în străinătate dolari pentru că acești doi oameni au ajuns la o conștiință cetățenească ca să spună că nu este just că în țară nu s-a făcut naționalizarea și noi să scoatem banii pentru capitaliști în străinătate.

Ei au fost de acord ca să renunțe, dar IACOB ALEXANDRU nu a fost de acord și a făcut toate demersurile ca să scotă banii în străinătate. Numai prin influența acestor doi cetățeni cinstiți, ca reprezentant, a fost obligat chiar IACOB ALEX. să cedeze "ca vechi revoluționar" cum spunea el că este și mai ales a fost obligat că între timp a venit hotărârea mult așteptată a oamenilor muncii - naționalizarea -.

Vreau să spun în fața Tribunalului Suprem, la începutul anului ¹⁹⁴⁵ eu m-am dus la IACOB ALEXANDRU la 12 Km. de București unde locuia el într-o casă mare luxoasă, într-o fermă și i-am spus; "IACOB ALEXANDRU, am muncit cu tine în mișcarea muncitorească și eu care am muncit cu tine pot să spun că te-ai depărtat de clasa muncitoare, ai devenit capitalist și susții interesele lor și îți atrag atenția că mergi pe un drum greșit" i-am arătat toate aceste lucruri pe cari le spun în fața Tribunalului Suprem și IACOB ALEXANDRU a rămas foarte surprins și pe urmă a spus; "N-ai venit la mine ca un vechi tovarăș, ai venit ca un dușman, ai adunat toate datele acum. Eu ca vechi revoluționar care am ajuns la internațională și mi s-a dat dreptul, tu vii să-mi spui că m-am depărtat de clasa muncitoare".

Vreau să spun că el m-a amenințat odată, nu este o problemă personală faptul că m-a amenințat, însă mi-a spus "O să-ți fac eu ție prin VASILE LUCA". Nu întâmplător a spus IACOB ALEXANDRU, pentru că el era foarte bun prieten cu VASILE LUCA.

VASILE LUCA, a venit de multe ori la Cluj, în anii 1945-1946. El ca om care știa și limba maghiară și limba română și acolo fiind șovinismul mare, când a venit în Cluj a vorbit

M A R T O R,

Președintele:
Iacob Alexandru

Jurământ

Jurământ
și mișc.

și ungurește și rominește și la cine s-a oprit VASILIE IUCĂ.? IACOB ALEXANDRU, care a avut o casă luxuoasă cu toate bunătățile și VASILIE IUCA, când a venit la Cluj și a stat la IACOB ALEXANDRU în locuință, atunci nu s-a mai putut merge la IACOB ALEXANDRU că era acolo IUCA, care era caspotele lui. Nu este întâmplător că m-a amenințat.

Un alt aspect la Ministerul Finanțelor unde a fost VASILIE IUCA și IACOB ALEXANDRU, oamenii spuneau că dacă vrei să rezolvi ceva la VASILIE IUCA, dăte la IACOB ALEXANDRU. Aceasta dovește legătura lor foarte strinsă și prietenească dintre VASILIE și IACOB ALEXANDRU.

Nu știu care sunt acuzațiile care sunt aduse lui VASILIE IUCA. Eu le cunosc numai din documente. În legătură cu afacerile lui IACOB ALEXANDRU, vream să arăt anumite aspecte care au fost foarte clare. IACOB ALEXANDRU a dus o viață ca un capitalist și acest lucru s-a aflat și la steliernul GER și la "Derzeta" și la alte uzine.

La Cluj, în 1945 era gaz metan unde locuia IACOB ALEXANDRU și acolo au fost introduși și au trăit activiști care aveau un alar modest și care făceau la cântină. În locuință a fost un ceas, care făcea cît gaz se consuma și acest ceas era la măgăria de alimente.

Muncitorii care se duceau la diferiți tovarăși din această locuință au spus că nu au găsit nimic în locuințele acestor tovarăși pentrucă ei făceau la cântină, însă la IACOB ALEXANDRU, în casă se găsea șampanie, ciocolată, sardale și toate lucrurile bune, și acest lucru se discuta în rîndul muncitorilor.

Unul din consumatorii din orașul Cluj, în problema înaintat era IACOB ALEXANDRU. Aceste lucruri s găsseau în locuința și casa lui IACOB ALEXANDRU.

IACOB ALEXANDRU, a susținut și alte interese ale capitaliștilor. M-a invitat de citeva ori acasă la el și vă dau un exemplu fiindcă m-am ocupat de introducerea acelor întreprinderi care au fost pînăsite cu intenția ca să se facă sabotaj și greutăți regiunilor noastre au fost încadrate în G.A.S.B.I. și odată m-a invitat IACOB ALEXANDRU la el acasă și acolo am găsit o capitaliștă fostă soție a unui succesos

M A R T O R ,

Ștefan Ștefan

Ștefan Ștefan

al lui ^{Varga} WALTER . Capitaliștii din Cluj au început să revină după terminarea războiului și el a intervenit ca să nu fie sub controlul Statului, această întreprindere și să fie redată capitaliștilor.

Am vrut să arăt acest exemplu ca legată de acțiunile dela " Dermata " și alte afaceri ale sale și acestea n-au făcut altceva decît a ^{și ajută revivirea} reînvia capitalismului. In viața lui afacerile lui nu a făcut altceva decît a compromite statul de democrație populară și mișcarea muncitorească și a vrut să ducă la reînvierea capitalismului.

Vreau să arăt însă încă o chestiune, în Ardealul de Nord în 1945-1946, unde agenții englezi au vrut să transforme țara într-un focar de război între populația din Ardeal, și în această perioadă IACOB ALEXANDRU, ^{prin structura sa} a dat dovadă că este un dușman al clasei muncitoare.

Aceasta am vrut să arăt în legătură cu activitatea lui IACOB ALEXANDRU și felul activității care s-a resfrînt în rîndul oamenilor muncii.

Respectat: M A R T O B,
W. Walter

Jud. Oristau.
Al. Varga

TRIBUNALUL ~~MIKITA~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior ~~Magda~~ Just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~MIKITA~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul: Orboc Geza în vârstă de 52 ani,

de profesie funcționar cu domiciliul în Cluj

Im. Julei nr 25, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în
rezumat de către grefier:

Din grupul foștilor acționari dela uzinele "Dermata" a
făcut parte ANHAU DIONISIE pe de o parte și pe de altă parte
grupul de acționari FARGAS, care era reprezentat de MAGDA FARGAS,
soția acuzatului IACOB ALEXANDRU.-

Înainte de naționalizare a fost ridicată o sumă, precis
nu-mi amintesc, însă în jurul sumei de 20 milioane lei, care a
fost ridicată din partea ce li se cuvenea lor.- Aceasta s-a pe-
trecut în perioada aprilie - decembrie 1947.-

După stabilizarea din 1947 nu-mi amintesc amănunțit cât
s-a scos.- Mai mult a fost ridicat spre sfârșitul anului, deci
după stabilizare.-

Acești bani, după cum am văzut atunci și văd și acum,
au fost scoși pentru a îngreuna și împiedica dezvoltarea eco-
nomiei naționale.-

Banii au fost ridicați sub pretextul despăgubirii evrei-
lor, ceea ce m-a mirat, întrucît IACOB ALEXANDRU n-a lucrat nici-
odată în fabrica "Dermata" și nu știu cum ar fi avut dreptul de

PREȘEDINTE
G-ral maior ~~Magda~~ Just.

Martor,

5778, Jud. ai st.
cpt. de just.

a despăgubi personal și a ridica bani.-

Deasemeni arăt că în timp ce mă aflam la Direcția Centrală a "Dermatei" din str.Speranței - București, fiind trimis în delegație, am văzut aici vreo 5-6 camioane și vorbind cu șoferii, care nu puteau să plece fiindcă era zăpadă mare, mi-au spus că au adus piei care s-au vândut la bursa neagră, nu așa cum ar fi trebuit să fie puse în circulație.- Aceste piei nici n-au avut marca întreprinderii și pe ele nici nu se vedea de unde veneau acestea.- Este o legătură clară pentru mine, că acuzatul IACOB ALEXANDRU în calitate de membru de partid, în funcție de conducător, dacă s-a căsătorit cu FARCAS MAGDA și a susținut acțiunile întreprinderii, sigur că nu se poate ca să nu fi cunoscut părțile acestea în ceea ce privește afacerile soției sale.-

PREȘEDINTE

G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud.asist.

Cpt.de just.

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior, ^{Magistral} G. Just. VOITIROVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului Militar Suprem al R.P.R. :

Martorul Herman Ludovic în vârstă de 43 ani,

de profesie funcționar cu domiciliul în Cluj str. 6 Martie
Nr. 30.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.

art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în rezumat de către grefier:

Grupul acționarilor FARCAS a fost compus din două grupuri: un grup a fost FARCAS IOSIF și grupul FARCAS MOZES.- Acestea au fost compuse din FARCAS SOFIA și FARCAS EDITH.- Grupul FARCAS IOSIF a fost compus din FARCAS MAGDA, care s-a căsătorit cu IACOB ALEXANDRU.-

IACOB ALEXANDRU din 1945 a fost secretarul Regiunii de Partid din Cluj.- În această calitate a sa el răspundea de problemele economice, însă pe lângă rezolvarea problemelor economice care i-au revenit în atribuțiunea lui, el a rezolvat cu multă abilitate și problemele economice particulare, de interes personal și iată cum: Acest grup de acționari a ridicat multe beneficii dela fabrica "Dermata" din care beneficii a revenit cotă parte și lui IACOB MAGDA și acuzatului IACOB ALEXANDRU.- Imi aduc aminte că beneficiile acestea ce au fost ridicate pînă la vânzarea acțiunilor, au fost ridicate în cocișei de aur.- Deasemeni IACOB ALEXANDRU în anul 1947, pe la mijlocul acestui an, a dat o notă telefonică lui HELLER IOSIF, care a fost unul dintre acționarii grupului FARCAS MOZES și a

PREȘEDINTE,
G-ral maior, ^{Magistral} G. Just.

Stoichin

Martor

Herman Ludovic

III Judecată
Grefier, cpt. de jub t

spus lui HELLER IOSIF să vină la București și totodată să-mi spună și mie să viu la București.- Am venit cu HELLER IOSIF la București și ne-am dus la IACOB ALEXANDRU, unde am găsit-o pe soția lui.- Acolo IACOB ALEXANDRU i-a spus lui HELLER IOSIF și soției sale: "Uitați-vă, acum este momentul să vindeți acțiunile voastre, în-cît să obțineți valută în străinătate.- Vă comunic condițiile vin-zării acțiunilor, dar insist să acceptați aceste condițiuni, deoa-rece o astfel de ocazie încă odată nu va mai reveni!"-

HELLER IOSIF și IACOB MAGDA au și consimțit la vânzarea acțiunilor și s-a încheiat o minută în care s-a precizat prețul vânzării.- Dacă îmi aduc aminte bine, oca. 300 mii dolari plătibili în străinătate, la o bancă în Elveția.- Suma urma să fie deschisă pe contul cumnatei acuzatului IACOB ALEXANDRU, FARCAS EDITH și FARCAS SOFIA, măritată acum, care domiciliază în Haifa.-

S-a deschis contul și dacă mi-aduc bine aminte, două rate s-au achitat, oca. 80 mii dolari.- În contract s-a mai prevăzut că în caz că nu se achită vreo rată, atunci contractul devine nul și acțiunile urmează să fie restituite proprietarilor anteriori, această clauză în urma insistenței foștilor proprietari.-

După ce s-au achitat două rate, eu care am reprezentat un grup în fruntea căruia a fost AIZIC B., mi-am dat seama că nu este just ca sume așa de mari în valută să fie trimise în străi-nătate. M-am dus la HELLER IOSIF și l-am determinat să renunțe la restul pretențiilor sale.- Am vorbit și cu MAGDA IACOB și aceasta a fost foarte șovăitoare, n-a dat răspunsul imediat, iar mai târziu a spus că ea nu dispune asupra acțiunilor, acees-tea fiind pretențiunile sorei sale, care locuște la Paris și astfel nu poate renunța la pretențiile sorei sale, derivînd din contract.-

Din toate aceste venituri ce s-au realizat, IACOB ALEX. și-a creat o viață luxoasă, o viață pompoasă, tocmai în acel timp cînd poporul muncitor o ducea destul de greu.-

PRESEDINTE
G-ral maior de justiție

MARTOR,

[Signature]

[Signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Signature]

TRIBUNALUL ~~XXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1949

Inaintea noastra Gral. Maior de Justitie VITINOVICI ALEXANDRU
Preşedintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.

Martorul NEIA IONESCU in vârstă de 33 ani,
de profesiune funcţionară cu domiciliul în Bucureşti Str.
Sandu Aldea No.21, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 şi 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

Despre activitatea desfăşurată de IACOB ALEXANDRU,
in legătură cu problema fondului de rulment cunosc următoarele;
Problema fondului de rulment s-a pus pentru Ministerul
nostru pentru prima dată, in octombrie 1949, când Dir. Finanţării
a primit dispoziţiuni dela fostul Ministru Adjunct IACOB ALEX.
să facă dotarea întreprinderilor naţionalizate cu mijloace de
rulment proprii. Dotarea întreprinderilor trebuia să aducă o
îmbunătăţire în viaţa lor, prin faptul că primeau fonduri de
rulment nepurtătoare de dobânzi cu care să-şi poată duce acti-
vitatea lor.

Ca problemă tehnică care s-a pus, ca să se facă
dotarea pe baza ultimului bilanţ contabil, pe care întreprin-
derile îl întocmiseră, adică bilanţul dela 30 iunie 1949 şi pe
baza normativelor de fond de rulment care fuseseră calculate
de către o comisie mixtă, formată din Comitetul de Stat al
Planificării, Ministerul Finanţelor şi Ministerul Economic.

Dela început s-a pus problema că întreprinderile
proaspăt naţionalizate, cuprind in activul lor o serie de

PRESEDINTE,
G-ral maior de just.

[Signature]

Martor,

[Signature]

~~XXXXX~~
Jud. asist.
Cpt. de just.

materiale care fusese ră adunate de fostii patroni și care aveau o utilizare lentă sau complet neutilizabile și mărfuri nevandabile sau greu vandabile, care nu aveau nici-o legătură cu producția.

În momentul dotării am primit dispoziție dela Foșul Ministrului Adjunct că acele materiale care au utilizare lentă de mai multă ani și deci nu pot fi utilizate într-un ciclu de fabricație și acele mărfuri greu vandabile să fie trecute în activul cert al întreprinderilor. În acest fel întreprinderile au fost obligate pe deoparte să ia credite dela Banca de Stat ca să-și poată duce activitatea lor fiindcă materialele constituiau un activ mort, iar pe de altă parte să-și dubleze activitatea producției cu o activitate comercială de valorificare a acestor bunuri. Consecințele imediate a dotării în felul acesta au fost că pe deoparte întreprinderile luiud credite trebuiau să plătească dobânzi care le înălcrau prețul de cost și nu puteau să-și îndeplinească sarcinile com- plect așa cum ar fi trebuit și pe de altă parte erau sustrase dela activitatea lor productivă, făcînd și operațiuni comerciale.

Problema aceasta a fost în 1949. După aceea în 1950 și 1951 a fost necesar ca întreprinderile să-și recalculeze mij- loacele de rulment în funcție de noile sarcini pe care le primeau în acești ani.

Sarcinile fiind mai mari înseamnă că trebuie să se primescă creșterea de fond de rulment. Întreprinderile cunoșteau mai bine problema fondurilor de rulment și în anii următori au încercat să-și recalculeze în funcție de noile sarcini pe care le-au avut.

Unele întreprinderi își calculaseră greșit fondurile de rulment la început și au cerut să li se acorde măjorări, să corecteze greșelile pe care le-au făcut în anul 1949.

Am primit dispozițiuni atunci cînd au venit fondurile de rulment la verificat să nu ținem seama de noile condiții de care vorbeau întreprinderile și să ne mășinam pe viteza de circulație a mijloacelor fixate în 1949, deci să reducem normativule la acest nivel.

PREȘEDINTE
General maior de stat

M A R T O R,

Ind. G. Ist.
Spt. de Just.

Rezultatul a fost că unele întreprinderi au rămas mai departe cu mijloace de rulment sub normal.

De exemplu; în 1950, am redus dela cea-14 miliarde la cea.7 miliarde normativele de fond de rulment, mergând pe această viteză de circulație.

Dar nici această sumă pe care noi am dat-o în cifra pentru creșterea de fond de rulment nu a fost prevăzută în buget. În buget s-a prevăzut o sumă mai mică de oca. 5 miliarde pentru toate necesitățile de fonduri de rulment nu numai de creștere, sumă care a fost consumată din primul trimestru.

Ulterior trebuia să întâmpinăm o seamă de greutăți și să întârziem finanțarea, încercînd să facem suplimentări pentru trimestrele ulterioare.

Ministerele Economice care au constatat lipsa de fonduri de rulment la întreprinderi, au cerut Ministerului de Finanțe pentru întreprinderile în cauză să acorde suplimentări. Aceste suplimentări însă nu s-a acordat, deocît în cazuri foarte rare și întreprinderile cu geluri de mijloace de rulment au rămas mai departe cu ele. Creșteri de fonduri de rulment deosemeni nu s-au acordat la timp, de exemplu; în 1951 creșterea fondului de rulment s-a acordat masiv, deabia în mai, deci aproape după două trimestre de activitate, timp în care întreprinderile au trebuit fie să ceară credite dela Banca de Stat, fie să se sustragă dela obligațiunile lor dela buget, dela vărsarea beneficiilor sau impozitelor.

Ca consecință au fost ca pe deoparte erau întreprinderi care avea geluri de mijloace de rulment, aromotive sub normal și cu aceste geluri își ducea activitatea cu greutate și încercau să ia fie credite dela Banca de Stat, încercîndu-și prețul de cost și nerealizîndu-și beneficiile și pe de altă parte că nu putea să-și ducă activitatea lor.

Unele întreprinderi aveam mijloace ~~de~~ rulment largi și-și permiteau să-și creeze stocuri în dauna celorlalte întreprinderi, stocuri care au constituit mai tîrziu o problemă grea de rezolvat și o consecință încă a acestor geluri financiare.

M A R T O R,

PREȘEDINTE
G-ral major de Just. Ș. Ștefan

Jud. asist.
Cpt. de Just.

[Handwritten signature]

S-au blocat conturi de decontare a întreprinderilor creînd greutăți în activitatea de aprovizionare și desfășurare a mărfurilor.

În legătură cu dispoziția dată de IACOB ALEXANDRU, cu privire la problema beneficiilor ce s-a fixat întreprinderilor țin să arăt că pentru prima dată, problema planificării beneficiilor s-au pus în anul 1951. Conform indicațiilor care ni le dădea literatura sovietică, și conform practicii trebuia să se calculeze beneficiile calculate pe baza realizărilor pe anul expirat, la care trebuie să se adauge sarcinile noi de creșterea producției și sarcinile de reducerea prețului de cost, aplicată numai la producția ce se putea compara cu cea din anul trecut. La aceasta trebuia să adăugăm sau să scădem devierile obiective care interveneau de la un an la altul, de exemplu; modificările de prețuri, modificări de condițiuni de aprovizionare și așa mai departe.

Am primit dispozițiuni de la început de la fostul ministru adjunct IACOB ALEXANDRU, să facem planificarea beneficiilor ținînd seama de creșterea producției, aplicînd sarcini de reducerea prețurilor de cost la toate produsele, indiferent de comparabilitatea și necomparabilitate, și să nu ținem seama de devierile obiective care intervin.

Deși am făcut calcule pe aceste cifre, n-am ajuns la o cifră care să mulțumească conducerea Ministerului și atunci am primit dispozițiuni de la fostul Ministru adjunct IACOB ALEX. să majorăm sarcinile de beneficiu, nu după un calcul științific, ci cu o cifră de oca. 15 miliarde, pe care n-am mai putut să o repartizăm pe Minister, decît într-un mod cu totul mecanic fără nici-un calcul la bază și fără să avem în vedere planul economic, sau sarcinile întreprinderilor.

Consecința acestui fapt a fost că pe unele Minister, Dir. Generale și mergînd pînă jos la întreprinderi, s-au fixat sarcini prea mari de beneficii, iar pentru alte întreprinderi sarcini foarte mici față de posibilitățile lor.

Aceste sarcini s-au fixat - am spus pînă jos la întreprinderi - și au rămas fixate pentru întreg anul. Nu s-a mai putut face nici-o modificare deși Ministerele au cerut ca în cadrul cifrei pe Minister să se facă deplasări de la o întreprindere la alta în așa fel ca să corespundă activității lor.

PREȘEDINTE
Gen. dir. de just.

MARTOR,

Jud. asist.
Cpt. de just.

Leontina I. Garescu

ju

Rezultatul a fost, că întreprinderile care aveau beneficii prea mari planificate, au fost nevoite să-și verse chiar fondurile lor de rulment , rămânând cu goluri financiare și alte întreprinderi să aibe . beneficii peste plan mari, care le-au rămas cite un trimestru întreab la dispoziție , creindu-le posibilități să-și creeze stocuri de materiale și mărfuri care nu le era absolut necesar imediat.

S-au cerut de către Ministere să se modifice aceste sarcini, însă răspunsul a fost că nu se poate face modificare decît pe baza H.C.M. Ori din moment ce fondurile din buget nu era fixate pe întreprinderi ci pe Ministere, Ministerul Finanțelor ar fi avut posibilitatea să aprobe deplasări de sarcini corespunzătoare dela o întreprindere la alta.

Au fost cazuri cînd a semnalat aceste situații lui IACOB ALEXANDRU. Dau un caz concret al Ministerului Industriei Ușoare, care în două rînduri a adus niște memorii la Ministerul Finanțelor și angajîndu-se să realizeze cifra de beneficii așa mari cum erau pe Minister, dar să i se aprobe o repartizare pe Direcții Generale și întreprinderi. La aceste memorii n-am primit răspuns, am făcut un referat , n-am primit o rezoluție scrisă însă IACOB ALEXANDRU mi-a spus verbal să înapoiez lucrările spunînd că planul financiar este fix și nu poate fi modificat.

În perioada 1949, eu nu eram conducătoare în Dir. finanțării, însă am arătat directorului de atunci - LAZAR - că există patru categorii de materiale în activul întreprinderilor, materiale cu utilizare lentă, materialele neutilizabile complet, mărfuri greu vandabile și mărfuri complet nevandabile. Directorul în fața mea a spus că nu poate să dea un răspuns, fiindcă nu știe care este răspunsul pe care-l va da conducerea și a a plecat la conducerea Ministerului de atunci, la fostul ministru adjunct IACOB ALEXANDRU - nu aveam consilierî pe vremea aceea și a venit cu răspunsul înapoi și mi-a comunicat; Ministrul adjunct IACOB a comunicat că două categorii de materiale- materiale cu utilizare lentă și mărfurile greu vandabile, rămîn mai departe în activul întreprinderilor, urmînd ca ele să ia credite și să caute să le valorifice între timp, iar numai mărfurile neutilizabile complet și mărfurile nevandabile să fie scoase din activul întreprinderilor.

PREȘEDINTE
G-ral major de just.

M A R T O R,

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Direct mie nu mi s-a dat aceste dispozițiuni, pentrucă nu eram conducătoare, însă prin Director.

Am mai arătat că întreprinderile pe lângă activitatea lor productivă au trebuit să se sustragă dela această activitate, încercind să facă operațiuni comerciale, oferte de mărfuri care le stătea ca balast în întreprinderi și trebuiau să le poată valorifica pentru a-și putea căpăta fondul lor de rulment.

Am spus că se ocupa și cu această activitate comercială, care nu le stătea în sarcină.

Aceasta dat fiindcă au fost împinși de faptul că nu avea fonduri, trebuia să apeleze la credite, să plătească dobânzi și atunci de frica dobânzilor și creditelor, acestea le încărcă prețul de cost, au fost nevoite să neargă să facă aceste operațiuni comerciale.

La prima întrebare am arătat că mi s-a dat o cifră pe economie și noi în cadrul Direcției am fost obligați să o împărțim cum vom putea Ministerelor, Direcțiilor Generale și întreprinderilor, pentru motivul că nu mai aveam nici-un fel de calcul științific. La bază era o cifră de 15 miliarde mai mult care trebuia împărțită ori cum am putea. Am înmărit pe Ministere și am comunicat Ministerelor și pe urma am chemat delegații Ministerelor pentru a face împărțirea pe Direcții Generale și întreprinderi. Era imposibil prin orice sistem de calcul, ca Ministerele să-și poată repartiza singure aceste cifre, care nu decurg din nici-un fel de calcul. Au fost Ministere care au trimis delegați, însă au fost ministere cum este Ministerul Industriei Alimentare care nu și-a trimis nici-un delegat și nu a vrut să recunoască cifra și împărțirea pe întreprinderi. S-a făcut chiar în cadrul Dir. Finanțării pentrucă era un termen de respectat.

Referitor la beneficii țiu să arăt că beneficiile s-au realizat, nu în forma în care erau repartizate pe Ministere fiindcă am spus că nu era un calcul la bază, însă pe baza eforturilor întreprinderilor de a-și depăși planul, deci în cifra această planificată, înglobându-se și beneficiul peste plan. Pe lângă aceasta prin modificarea de sortimente, fiindcă întreprinderile și Ministerele au fost obligate să încerce să alunece pe această pantă, să fabrice mai multe mărfuri care să le aducă beneficii mai mari chiar dacă nu erau de primă necesitate,

PREȘEDINTE
Gen. maj. de just.

MARTOR,

Jud. asist.
Cpt. de just.

Leona Maria Jancu

[Signature]

lăsând la o parte mărfurile care erau absolut necesare, dar cu o rentabilitate mai mică.

Era multe întreprinderi care și-au vărsat beneficiile din fondul de rulment. N-aș putea să dau o cifră, dar dau un exemplu; în Industria Ugoară, în Dir. Preindustrializării care funcționa cu întreprinderi sezoniere cu fonduri de rulment și cu credite și-au vărsat majoritatea întreprinderilor complet fondurile de rulment și creditele obținute de la Banca de Stat.

M A R T O R,

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Levyth Orde

Jud. asist.
Cpt. de just.

J.M.

TRIBUNALUL ~~XXXXXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral Major de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.

Martorul BANESCU DAVID în vârstă de 38 ani,

de profesie contabil cu domiciliul în București
str. Sf. Vineri Nr. 5

, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu acuzații.-

Din activitatea dușmănoasă în legătură cu acuzații
IACOB, în legătură cu dotarea de fonduri de rulment, trebuie să
arăt că această activitate a început cu dotarea primelor lo in-
treprinderi, care au fost luate de experiență.- Dotarea se fă-
cea pe baza unui bilanț contabil, care nu avea la bază un in-
ventar factic.- Astfel în activul bilanțului întreprinderilor
existau materiale fără utilizare pentru întreprinderi, așa cum
au fost preluate dela naționalizare, produse în curs de fabri-
cație care nu mai produceau și produse finite nevandabile.- Cu
ocazia dotării primelor lo întreprinderi, s-a considerat de colec-
tivul care a lucrat la dotare, că trebuie făcută și asanarea si-
fuației financiare a întreprinderilor și a scos din activul
acestor întreprinderi, materialele inutilizabile, produsele
nevandabile precum și debitorii litigioși și dubioși care exis-
tau în activ.- În urma acestei operațiuni, au rezultat o serie
de fonduri care trebuiau alocate dela buget, întreprinderilor
pentru a fi dotate.- ALEXANDRU IACOB a dat o dispoziție ca să

PREȘEDINTE,

G-ral maior de Just.

Martor,

Asist.
Cpt. de Just.

se reintroducă în activul cert al întreprinderilor, în sensul că dobârrea să se facă în așa fel încît bugetul să nu dea prea mult întreprinderilor, în schimb întreprinderea să dea cît mai mult la buget.-

Plata fondurilor se făcea cu mare întârziere. De obicei se dădeau întotdeauna după aprobarea bugetului care se făcea cu întârziere, deși activitatea întreprinderilor era în continuare ~~ca~~ la 1 Ianuarie, totuși plățile s-au făcut spre sfîrșitul trim. II.-

Consecința pentru întreprindere a fost faptul că au fost reținute la timp, au avut conturile blocate și n-au putut să facă față anuntor plăți ca: salarii, furnizori, impozite către Stat.- Aceasta a atras amenzi și penalizări pentru întreprindere și majorarea prețului de cost al produselor.- Nu a existat nicio hotărîre a Consiliului de Miniștri care să stabilească ce intră în activul cert al întreprinderilor.-

PRESEDINTE

G.-ral maior de Just

MARJOR

Jud. asist.
Cpt. de Just.

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, Octombrie 6 1954

Înaintea noastră, G-ral Maior ~~Maier~~ Just. VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.

Martorul CRISAN MIHAI în vârstă de 37 ani.

de profesiune funcționar cu domiciliul în București Calea
Călărași Nr.75.

, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în
rezumat de către grefier:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu niciunul dintre acuzați.-

Pe IACOB ALEXANDRU l-am cunoscut întâi când am fost funcționar la Departamentul Livrărilor, înainte de a veni în Ministerul Finanțelor, când el răspundea o perioadă și pentru Departamentul Livrărilor, cam prin 1949.-

În legătură cu activitatea lui la Departamentul Livrărilor, cunosc doar indicațiile și ordinele pe care le-a dat cu privire la felul de a se recruta cadrele, eu avînd munca de șef de cadre în acea perioadă.-

În legătură cu munca de cadre, am căutat ca acolo să îmbunătățim compoziția socială a cadrelor din Departamentul Livrărilor, care era foarte proastă, existînd o serie de elemente provenite din burghezie, marea burghezi și elemente dușmănoase.- Am încercat să îmbunătățim această compoziție, dar am întâmpinat greutăți și opoziția netă a conducerii Departamentului, care mi-a arătat că primesc ordin expres și dela IACOB și dela VASILE LUCA, ca vechile cadre, vechii specialiști, indiferent de orientarea lor, de felul lor de a fi, de trecutul lor, să
PREȘEDINTE,

G-ral Maior ~~Maier~~ Just.

[Signature]

Martor,

[Signature]

Grefier Jud. asist
Opt. de Just

[Signature]

fie utilizați.- Astfel noi am primit ordin de a încălca grosolan politica de utilizare a cadrelor vechi, a specialiștilor vechi.-

În 1950, am trecut la Ministerul de Finanțe,- Dir. Finanțării, în calitate de consilier tehnic.-

La Direcția Finanțării, IACOB ALEXANDRU a dat indicațiuni precise din care a reeșit o atitudine și o orientare dușmănoasă cu privire la nevoile întreprinderilor pe care noi le finanțam, în ceea ce privește calcularea fondurilor de rulment și în ceea ce privește calcularea beneficiilor acestor întreprinderi--

Fondurile de rulment au fost calculate, așa cum au fost calculate într-o perioadă anterioară, când cunoșteam foarte puțin atât noi, cât și întreprinderile despre această muncă de planificare. Ne-am trezit că o serie de întreprinderi aveau fonduri de rulment insuficiente, care trebuiau recalulate, deoarece nu le ajungeau o serie de elemente din fondul de rulment pentru a să poată să trăiască, să și ducă activitatea. Eu n-am reușit pentru că am întâmpinat această opoziție că fondul de rulment rămâne așa, ca de exemplu: eu am avut sectorul social-cultural, adică întreprinderile cu caracter economic din cadrul Ministerelor cu activitate social-culturală. De pildă, o întreprindere Institutul Cantacuzino, ^{pentru că} partea aceasta a spațiului economic al Institutului, a avut fondul de rulment greșit calculat atât din cauza mea, cât și din cauza întreprinderii. În mijlocul anului ne-am trezit că acestei întreprinderi îi lipsește elementul de fond de rulment pentru animalele de experiență și lipsește o sumă destul de mare. N-am reușit să acopăr acest gol de fond de rulment, din cauza dispozițiilor primite,- adică rezoluția lui IACOB ALEXANDRU, că se așteaptă sfârșitul anului pentru a se vedea care vor fi realizările, ș.a.m.d.-

Consecințele au fost că întreprinderea a fost nevoită să vîndă, să rămînă fără o serie de animale de experiență: cai, cobai, șoareci, ca apoi în anul viitor să trebuiască să le poată răscumpăra și avea să aibă foarte multe greutateți în achiziționarea lor, căci aceste lucruri nu se găsesc cu ușurință.-

PREȘEDINTE
G-ral maior dr. Just.

MARTOR,

Jud.asiet.
Cpt.de just.

Seboșan

Lu Irșan

PROCES VERBAL

(Audierea unui maritor)

Astăzi, 6 octombrie 1942

Înaintea noastră, Gen. Col. Mihail Kăstăradinchev, VOJINSKOVICI ALEXANDRU
 Președintele Tribunalului MIHAIKAK SUDULUI AL R.P.B. :

Maritorul Dinu Atanasie

În vârstă de 47 ani,

de profesie funcționar cu domiciliul în București Bdul. Gh.

Districtul No. 29

după ce s-au adus la îndeplinire disp.

art. 179—182 și 275—280 C. J. M., a făcut următoarea depozitie care a fost reproducă în
 rezumat de către greșter :

Dotarea întreprinderilor din sectorul de construcții s-a făcut după niște norme care existau în Uniunea Sovietică. Cu toate că la noi nu erau ceast condițiuni totuși s-a mers pe linia de a se acceda mijloacele de rulment, care nu erau suficiente pentru a-și îndeplini sarcinile de plan. Cu toate că aceste lucruri au fost demonstrate complet, că situația deia noi, nu se potrivește cu situația din Uniunea Sovietică, totuși s-a merșianut dotarea unităților astfel că întreprinderile au avut de suferit în activitatea lor.

În ceea ce privește plantificarea beneficiilor în sectorul de construcție, se știe că există un deșeu, la care există o anumită cotă de beneficii. Cu toate acestea când se traseu sarcini nu se ținea seama de această cotă fixă prevăzută, fixându-se cote arbitrare, ceea ce ducea la situația ca întreprinderile să consume și mijloacele de rulsent proprii.

Dir. Planificării a arătat necesitățile exacte.

Încheierea s-a făcut, au venit însă dela IACOB ALEX.

PREȘEDINTE.

Gen. Col. Mihail Kăstăradinchev

•/•

Maritor,

Gen. Col. Mihail Kăstăradinchev
 Greșter din Colegiul
 Pal. de Just.

neresolvate. In general toate intreprinderile de construcții au fost în această situație. Consecința a fost că întreprinderile vărsându-și mijloacele de rulment drept beneficii n-au putut să-și facă aprovizionarea la timp și în felul acesta sarcinile din planul de Stat n-au putut fi executate la timp. În H.O.M. nu-mi amintesc precis dacă era prevăzut clar ce trebuie scos din activul cert al întreprinderilor și ce anume se prevedea în această privință, însă directivele care erau dela conducere, erau de a scoate cât mai puțin dela întreprinderi și dacă putem să facem în așa fel ca întreprinderile să verse cât mai mult la buget. Este știut că întreprinderile aveau fel de fel de materiale creanțe moștenite dela foștii patroni, însă nu s-a ținut seamă de acest lucru și a fost lăsată cu tot acest balast, astfel că ele au avut de suferit depe urma acestei situații fiind obligate ca atunci cînd aveau prisos să contracteze credite la Banca de Stat și să le verse la bugetul statului.

Personal nu am primit dela IACOB ALEXANDRU dispoziția de a ^{scote acest} balast ^{din activul} (în arhiva) întreprinderilor.

Dispozițiile erau dela conducerea Direcției, ori directorul nu avea legătură decît cu Dl. IACOB.

Între directorul respectiv și IACOB ALEXANDRU, exista un secretar general și mai tîrziu un consilier ministerial, cu care lucra în mod nemijlocit.

Lucrările se depuneau lui IACOB ALEXANDRU, prin intermediul secretarului general CRAIU.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

M A R T O R ,

Jud. asist.
Cpt. de just.

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior ~~XXXX~~ la just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R. _____;

Martorul MAIOR GHEORGHE _____ în vârstă de 34 ani,
funcționar, directorul
de profesiune Contabilității M.I.U. cu domiciliul în București str. Popa
Tatu Nr. 76.

_____ după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C. J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu niciunul dintre acuzați.

În Ministerul Industriilor Ușoare, problema grea care a
fost, este aceea a beneficiilor fixate așa cum au fost fixate de
Ministerul de Finanțe, care nu s-a bazat pe niciun calcul real.

Aceste beneficii au fost fixate de Ministerul de Finanțe,
ca sarcină în care trebuie să ne încadrăm obligatoriu și chiar
dacă am fi vrut să facem obiecțiuni asupra acestei sarcini, n-am
avut posibilități, pentru că nu ni se primeau planurile întreprinderilor
decît dacă ne-am încadrat în sarcina care ne-a fost
dată. - Spre exemplu în 1951, sarcina a fost cu aproximativ 60%
mai mare decît cea care a fost propusă inițial. - Cînd am vrut să
descurcăm de unde provine această majorare mare față de propu-
nerile noastre, n-am putut s-o lămurim și am făcut o serie de
calculare ca să ajungem la o concluzie cum s-a stabilit această
cifră, ajungînd la concluzia că, cu totul nerațional s-a calcu-
lat și s-au prins anumite cifre de diferențe bugetară, care au
trecut dela Comerț la Industria Ușoară, fără nicio bază de calcul
Aceasta a determinat ca întreprinderile, o mare parte din întreprinderi,
n-au putut să-și realizeze sarcinile și au întin-

PREȘEDINTE,

G-ral maior de ~~XXXX~~

Martor,

SPOROC Jud. asist
opt. de just

pînă la greutăți financiare în cursul anului; au trebuit să verse beneficiile din propriul lor fond de rulment, ceea ce a făcut ca să aibă în permanență greutăți de ordin financiar, aceasta în tot cursul anului 1951, în special în sectorul preindustrializării plante industriale, în sectorul bumbacului au fost asemenea cazuri destul de des, chiar multe.-

În ceace privește dotarea cu mijloace de rulment și aci au fost multe greutăți.- Noi am cerut în repetate rînduri să se revizuiască, deoarece în 1949 cînd s-a făcut dotarea, nu s-a făcut complet și perfect și am cerut să se revizuiască. Totuși nu ni s-a admis să se revizuiască în cursul anului 1951 și abia ulterior în 1952-1953 s-au rectificat multe greșeli în dotarea cu fond de rulment.-

În 1951, beneficiile s-au realizat pertotal, însă un număr de circa aproximativ 40% din întreprinderi, n-au realizat sarcinile.- Realizarea însă s-a datorat - pentru că noi am analizat atunci cauzele care au determinat realizarea beneficiilor - au fost că existînd prețuri diferențiate la import și la bumbacul din țară, aducîndu-se o cantitate mai mare din import care era mai eficient, aceasta a determinat ca beneficiile să fie realizate.- Dacă nu s-ar fi întimplat acest lucru, beneficiile ar fi fost mult sub nivelul planificat.-

Împărțirea beneficiilor propuse de Ministerul de Finanțe de 16 miliarde, pe direcții generale și întreprinderi, a fost făcută de către Ministerul de Industrie Ușoară, așa cum am mai spus.- Fiind obligați să ne încadrăm în sarcina dată de Ministerul de Finanțe, nu am putut să repartizăm decît ceea ce ni s-a dat de către Ministerul de Finanțe, deoarece nu ni se primeau planurile întreprinderilor altfel, decît dacă ne încadrăm în cifra dată de Ministerul de Finanțe.-

În 1951, de multe ori am făcut intervenții, am fost și personal la IACOB ALEXANDRU și chiar cu Tov.Ministru Adjunct dela noi, tov.DRÎNCEANU, de repetate ori am cerut ca în cursul anului - între trimestre chiar - să facem diferite revizui, însă răspunsul întotdeauna a fost categoric că nu se fac modificări în buget în cursul anului.-

În cazul celor 40% de întreprinderi, care n-au putut să ajungă la realizarea sută la sută, ele au fost obligate să plătească beneficiile din fondurile de rulment și au avut greutăți financiare din această cauză.-

PREȘEDINTE
G.ral. alior de Justiție

MARPOUL

Jud.asiist.
Opt.de Just

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]

TRIBUNALUL ~~MINISTRĂRII~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior, de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~MINISTRĂRII~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul: Leb Wilhelm în vârstă de 41 ani,
de profesie contabil cu domiciliul în Cluj, Str. Fabrus
Ianoș No. 1.

, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179—182 și 275—280 C. J. M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

In ianuarie 1951, am fost chemat la Dir.Gen. a
Industriei Laptelui pentru încheierea bilanțului financiar.
Sosind la Direcțiune, am primit o cifră de control adică
un beneficiu dinainte stabilit. Noi ne-am opus deoarece
ni s-a spus ca să facem calculele în așa fel încît să
iasă această cifră dinainte stabilită. Din calculele
pe care noi le-am făcut nu a eșit această cifră ci cea
reală însă fiind obligați am recalculat pentru a eși
cifra de control dată de Ministerul de Finanțe. Ca re-
sultat a eșit un fond de rulment de 1.811 mii lei vechi,
iar beneficii numai la începutul trimestrului a fost
de un milion 662 mii, așa că la sfîrșitul primului tri-
mestru în baza dispozițiilor de atunci a fost blocat
contul și din cei 1 milion 811 mii, au fost predate din
fondul nostru 1 milion 662 mii, rămînînd întreprinderea
cu un fond de miment de 169 mii lei vechi.

In această situație n-am putut plăti țărănilor
producători care și-au dat cota de lapte, dușmanul de

PREȘEDINTE,
G-ral maior, de just.

Martor,

Jud. asist.
Cpt. de just.

clasă a profitat de pe urma acestui lucru spunindu-le că să
gu dea laptele la stat deoarece Statul nu le plătește, deși
nu erau în cunoștință că nu statul ci unii care au înțeles
să ducă această politică greșită au creiat această situație.
Un alt aspect economic este acela că încep să apară speculanții
care în mod zilnic veneau câte 6 -7.000 de țărani care-și lăsa
munca de acasă pentru a aduce cu un preț întreit lapte pe piață.
În perioada așa zișelor sărbători dela 50-60 lei cît se vindea
Kgr.de lapte ajunsese la 70 lei, deși prețul oficial al
laptelui era de 18 lei. Astfel muncitorii au fost obligați să
plătească de 3 ori mai mult un Kgr.de lapte , iar pe de altă
parte nu au putut aproviziona muncitorimea cu protecția muncii,
așa cum prevede codul muncii, astfel că prevederea cu privire la
protecția muncii din codul muncii, nu a putut fi dusă la bun
sfârșit.

AUTOARE

M A R T O R ,

Leboviciu

PRESEDINTE
G-ral maior de justitie

Leboviciu

Jud.asist.
Opt.de just.

[Signature]

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior ~~de drept~~, VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului Militar Suprem al R.P.R. :Martorul Georgescu Toma în vârstă de 42 ani,
de profesie funcționar cu domiciliul în București
str. Plugarilor Nr. 34.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

In trimestrul 4, 1951, am primit dispozițiuni dela fostul ministru adjunct IACOB ALEXANDRU, de a intensifica acțiunea încasărilor.- Eu personal am fost trimis la regiunea Galați, în mod deosebit, pentru a intensifica acțiunea la încasări.- Această regiune fiind secetoasă, încasările mergeau slab și totuși s-a pus accentul pe ridicarea încasărilor în această regiune.-

Am primit dispoziție pentru intensificarea încasării pentru întreg trimestrul 4, se punea accentul pe lichidarea debitelor mai mult decât planul, să se lichideze fiecare poziție de rol, așa îmi amintesc că mi s-à spus.- În această campanie de impulsionare a încasărilor, au fost trimiși în afară de funcționarii Direcției respective, și funcționari din alte Direcții: de ex.:dela Dir. Veniturilor de Stat îmi amintesc că s-au trimis.- Campania de impulsionare a durat până la sfârșitul trimestrului și a durat și în ianuarie.- Am mers eu la reg. Timișoara și tot cu sarcina asta, printre altele și sarcina de intensificarea încasării impozitelor dela populație.- Aceasta s-a petrecut în ianuarie în prima parte a lunii, înaintea reformei bănești.-

PREȘEDINTE

G-ral maior ~~de drept~~.

Martor,

Grefier, Jud. asist.
opt. de just.

După reforma bănească un timp am fost reținuți în Capitală eu și alți revizori, pentru verificări în Capitală, la unitățile din Capitală, - însă s-a atras atenția unităților dela regiuni, de a încasa intens impozitele abia către 20 ale lunii februarie, după cît îmi aduc eu aminte. - N-aș putea să știu din ce cauză dela 20 febr. s-a atras atenția unităților din regiuni, însă cred că intenția a fost de a se prelungi situația aceea de neîncasare imediat după reformă și numai după o perioadă oarecare. -

Îmi amintesc că la plecarea în regiune, imediat după 31 dec., la prima plecare, nu-mi amintesc cînd a fost asta, în orice caz la începutul lunii ianuarie, mi-a vorbit fostul ministru ALEXANDRU IACOB și ne-a atras atenția că în perioada aceea de început de an, trebuiesc încasate impozitele și în special rămășița și trebuiesc așezate impozitele, pentrucă spre a face o încasare bună, trebuie impozitele ^{acumulate} (acumulate) la timp și bine așezate. - S-a arătat în general încasarea tuturor debitelor, așa îmi amintesc eu. -

Această ședință a avut loc la revizia de impozite la mezaninul din localul Ministerului. - Au participat revizorii Direcției și poate și din partea Direcției cineva, dar nu-mi aduc aminte cine, însă revizorii erau. -

În cursul lunii ianuarie nu am primit nicio dispoziție privitoare la încetinirea ritmului încasărilor. -

În ce privește încetinirea ritmului, s-ar fi putut lua o măsură eficace, fără să desconspire reforma, în sensul că fiind perioada de închidere a scriptelor pe 1951 și deschidere pe anul 1952, exista posibilitatea de a aduce agenții fiscali care fac încasării dela populație, la sediul unităților, adică la raioane sau la circumscripțiile financiare. -

În ce privește circulara care s-a dat la sfîrșitul anului 1951, cu privire la închiderea scriptelor, - îmi amintesc că se vorbea și de intensificarea încasărilor. -

Era o campanie deosebită prin amploarea ei, fiindcă se luase și funcționari dela alte Direcții, nu numai funcționarii Direcției speciale, Direcției Impozitelor pe Veniturile Populației. -

Îmi amintesc că s-au dat premii speciale. - Îmi amintesc odată, cînd eu nu am luat parte la această ședință, însă mi-am spus tovarășii cînd am venit, era un etaj deasupra noastră - adică la et. I, (noi cu Dir. Impozitelor pe Veniturile Populației, eram la mezanin) și deasupra noastră la una din săli s-a ținut o ședință specială pentru premierea funcționarilor

PREȘEDINTE

MARTOR,

G.-ral maior de just.

Jud. asist.
opt. de just.

care au luat parte dela alte Direcții și cu Direcția noastră la campania de încasări pe trimestrul IV.-

Nu-mi aduc aminte cînd s-a ținut această ședință, însă în orice caz către sfîrșitul trimestrului, cred că spre sfîrșitul lunii decembrie.-

În ceea ce privește dispozițiunile pentru sechestrarea și vânzarea acelor bunuri, care altfel după lege erau apărute de sechestrare, îmi aduc aminte că era un ordin special dat atunci cînd au plecat tovarășii în campania de intensificare în trimestrul IV.- Eu aveam o muncă separată de acest colectiv care a plecat în mod special, pentrucă eu eram trimis la regiunea Galați și nu am luat parte la colectivul acela general, însă știu că s-a dat un ordin special în care spunea să se sechestreze și animalele trăgătoare, nu știu numărul exact al acelu ordin, dar era un ordin special în această privință.-

Relativ la dispozițiunile de sancționarea funcționarilor fiscali, care dau dovadă de delăsare, cu îndepărtarea din serviciu și alte sancțiuni, nu-mi aduc aminte dacă erau prevăzute în ordinul acela, însă instrucțiunile s-au primit verbal în acest sens că cei care nu încasează - chiar mie personal mi-a spus fostul ministru IACOB ALEXANDRU - că ar trebui să scăpăm de toți ăștia care nu vor să facă treabă la încasări atunci în trimestrul 4 sau începutul lui ianuarie.-

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

Leoboldescu

MAIOR,

King

Jud.asist.
Cpt.de just.

King

TRIBUNALUL ~~MINISTR~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior ~~de just.~~ VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~Ministr~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Radulescu Gheorghe în vârstă de 61 ani,

de profesie avocat cu domiciliul în Buc. Gral. Ernest Broșteanu No. 21

, după ce s'au adus la îndeplinire disp. art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în rezumat de către grefier:

În legătură cu activitatea dusă de VASILE LUCA și IACOB ALEXANDRU, cu privire la dotarea cu fonduri de rulment și problema fixării beneficiilor pentru întreprinderi cunosc următoarele;

În primăvara anului 1950, când s-au dotat întreprinderile cu fond der rulment, VASILE LUCA ca ministru de finanțe care patrona această lucrare, s-a împotrivit ca dotarea întreprinderilor să se facă cu fondurile Băncii de Stat, adică în loc ca Ministerul de Finanțe să doteze întreprinderile conform sistemului socialist cu fondurile Ministerului de Finanțe, dotarea s-a făcut cu o parte din fonduri la Băncii de Stat, adică cu datorile pe care întreprinderile le aveau la Banca de Stat. Acest procedeu era nelegal fiindcă conform principiilor socialiste rolul Băncii de Stat nu era de a deta cu fondurile ei întreprinderile ci numai a da credite pentru ajutorarea economiei naționale, lucru ce era prevăzut destul de clar în legea de organizarea Băncii de Stat. Prin

PREȘEDINTE,

G-ral maior ~~de just.~~

Martor,

~~de just.~~ Jud. asist.
cpt. de just.

acest procedeu s-a pãgubit Banca de Stat de resursele ei normale cu care trebuia sã ajute economia naționalã, cu mai multe zeci de milioane de lei.

- Banca de Stat conform legii ei de organizare a întocmit în 1950 în trim.III un plan de credite pe care l-am supus spre aprobare lui IACOB ALEXANDRU. În acest sens am fost împreună cu reprezentantul Bãncii și cu MARIN LUFU, vicepreședintele Bãncii de Stat la Ministerul de Finanțe fiind chemați de IACOB ca sã examinãm planul de credite deoarece VASILE LUCA, nu era la Minister. După o examinare sumară IACOB ALEX. a hotãrît ca Banca de Stat sã taie din planul de casã o sumã de 10 miliarde. La aceastã hotãrire reprezentantul Bãncii a protestat spunînd cã o tãere așã de masivã ar putea avea ca consecințã blocarea conturilor unor întreprinderi care vor fi jenate din lipsã de fonduri. IACOB a raspuns cã chiar dacã se va închide unele întreprinderi el nu admite sã se neargã cu un astfel de plan chiar cu riscul închiderii întreprinderilor.

- Banca de Stat a întocmit pe trim.IV-1951 un plan de casã normal, la care ulterior s-a adãugat o sumã excepționalã de mare la încasãri din datoriile pe care le avea Banca de încasat dela țãrani. S-a mers la VASILE LUCA spre aprobare cu acest plan, așã cum prevedea legea. După ce reprezentantul bãncii s-a întors dela VASILE LUCA, mi-a spus cã acesta a tăiat din cheltueli și anume din capitolul " cumpãrãri de anumite piese " de care aveau nevoie întreprinderile. Am rămas mirat de aceastã tãere pentru cã niciodatã VASILE LUCA nu a fãcut asemenea tãeri. Consecința a fost cã dupã puțin timp în octombrie Banca a fost invadatã de o serie de cereri din partea întreprinderilor din toatã țara pentru cã nu aveau numarul necesar. Banca de Stat a întocmit în aceastã împrejurare un raport cãtre VASILE LUCA, arãtîndu-i evenimentul care s-a arãtat și consecințele tãerii din planul de casã a acestei sume. Raportul s-a întors cu neaprobarea categoricã și scrisã a lui VASILE LUCA care a spus " nu se aprobã " consecința a fost cã întreprinderile nu au putut sã-și recupereze numeralul , adicã sã cumpere materiale cu un leu care peste cîteva luni numai însemna aproape nimic, nu sã se restrîngã cheltuelile în momentul acela.

M A R T O R ,

Președintele
Slovohin

S. Stănescu

Juliuz Stăncu
G. V. V. V.

După reforma bănească, s-a constata că Ministerul de Finanțe nu a depus toate diligențele pentru ca imediat după reformă impozitele să fie încasate. Menționez că chiar în unele zile încasările se reduceau la câteva sute de mii de lei pe zi, când încasarea normală ar fi trebuit să fie pînă la 10 milioane, adică nu se încasa decît cel mult 10%.

- În 1950 Banca de Stat a inițiat o largă conferință cu toate Ministerele pentru a se vedea defecțiunile din Ministeri și a se găsi soluțiile cele mai bune a fi luate de către Ministeri împreună cu Banca din punct de vedere al finanțării.

Din constatările făcute defecțiunile la Cooperative erau multiple și foarte grave. SOLYMOS nu a luat măsurile convenite deși a promis că se va face în curînd toate forțările ca ele să fie îndreptate.

În 1951, am avut o conferință lărgită la care a fost și VOITEC și toți reprezentanții Cooperației în care s-a examinat de ce Cooperația nu poate să-și realizeze planul ei de desfacere.

SOLYMOS nu a avut o atitudine justă la această conferință arătînd că cea mai mare parte din vină o poartă Comisia de Stat a planificării și Comerțul de Stat, iar dînsul a promis că va lua măsuri de îndreptare, măsuri care nu s-au luat.

Am avut multe întrevederi în calitate de consilier al Băncii de Stat cu SOLYMOS. Astfel am sesizat că responsabili Cooperatorilor care veneau să fie aprovizionați cu mărfuri li se pretindea ca nota de comandă cu care veneau să se aprovizioneze să fie în alb ce însemna că responsabili Cooperației veneau cu nota în alb adică nu treceau pe notă mărfurile de care aveau nevoie în Cooperativa lui ci să completeze această notă Uniunea Cooperatoristă cu ceea ce vroia ea să-i dea, adică fi arunca marfa după cum credea ea.

Beșchetu: S. M. Șulescu
S. Șulescu

M A R T O R,

Preș. contact.
G. M. Șulescu

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, Gral Maior de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU
Magistral

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul DINU CONSTANTIN în vârstă de 53 ani.

de profesie inginer cu domiciliul în București
Str. Sft. Stefan No. 16. după ce s'au adus la îndeplinire disp.

art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în rezumat de către grefier:

Voi vorbi despre planificarea anului 1951 la care am participat ca funcționar în Dir. Finanțării Economiei Naționale.

Cu prilejul acestei planificări financiare pe anul 1951, fosta conducere a Ministerului de Finanțe, în speță Dl. IACOB, fost ministru-adjunct, a tins la încărcarea întreprinderilor și organizațiilor economice de Stat cu sarcini foarte grele de plan. În particular, pot vorbi despre beneficii. Pe de altă parte nu s-a făcut coordonarea planului financiar cu planul economic.

În ce privește supra-încărcarea întreprinderilor și organizațiilor economice de Stat, cu sarcini de plan financiar s-a procedat în felul următor;

Dl. IACOB, într-o ședință de lucru, ne-a trasat câteva principii și directive, principii și directive care au contribuit substanțial la această supra-încărcare și anume; Că bugetul, începând cu anul 1951, se sprijină ferm pe planul financiar și că, drept urmare, trebuie făcută o planificare foarte bună, în sensul ca să

PREȘEDINTE,
Gral Maior de Just.
Magistral

Alboștina

Martor,

C. Tim

~~XXXXXX~~ Jud. asist
Cpt. de Just.
Pop

punem sarcini corespunzătoare maximului posibilităților întreprinderilor (acestea era un prim principiu). Al doilea că, odată fixate sarcinile și odată bugetul votat, aceste sarcini de plan devin și ele lege, cași bugetul și impoziția așa de just pînă jos, adică dela cifra totală pe economia națională și pînă la întreprinderi. În sfîrșit, în stabilirea cifrelor de control pe care conducerea Ministerului, în speță IACOB, le folosea pentru ca să verifice (așa ar fi trebuit) cifrele care rezultau pentru noi, sectoarele de finanțare, din verificările de bilanț - la stabilirea acestor cifre de control a întrebuițat metoda devia-tă de a se întemeia pe realizările anului 1950 (anul precedent) și nu pe planul, eventual ajustat în funcție de realizări, pedeparte, iar pedealtă parte de a nu ține seama de toate variațiile accidentale dintre anul 1950 și 1951.

În acest chip cifrele la care s-a ajuns au fost înalte, au înglobat în sarcinile pe întreaga economie și probabilele și certele depășiri, după indicii economici ai Comisiei de Stat a Planificării. Așa fiind, au înglobat de fapt și supra-efortul de depășire, al întreprinderilor; prin urmare s-a planificat de fapt, trasindu-l ca sarcină, efortul maxim.

Repartizarea cifrei pe economia națională, la minis-tere (31 de ministere), dela ministere la 110 direcții generale, iar apoi la 2.700 întreprinderi, la această repartizare, pornindu-se dela cifra pe economia națională care era fixată la limitele posibilităților, adăugîndu-se erorile fatale de repartitie, agravate și acumulîndu-se din ce în ce mai mult pe măsură ce te adîncești spre unități mai mici (dela economie la ministere, o primă treaptă; dela ministere la direcții generale, o altă treaptă; apoi dela di-recțiuni, la întreprinderi) - a condus la faptul că o sumă de întreprinderi au fost supra-încărcate cu sarcini de plan financiar în speță de beneficii. Rezultatul a fost că nu s-au realizat de către întreprinderile supra-încărcate, aceste beneficii. Consecințele le voi spune mai pe urmă.

Însă menționez dela început că, după ce cifrele au fost stabilite așa, ele din păcate au fost considerate înghețate de sus pînă jos adică pînă la întreprinderi, devenind un fel de corset teribil în care au fost bătute întreprinderile supra-încărcate. Este clar.

Pe dealtă parte planul financiar n-a fost dela început coordonat cu planul economic. Cu sarcinile trasate în acest

M A R T O R ,

Președintele
L. Ștefan

C. Bînu

J. Constantin
G. Neguș

chip, el depășea cu mult, în multe locuri, limitele rezultate din indicii de plan ai Comisiei de Stat a Planificării.

Ar fi trebuit, după indicațiile literaturii de specialitate și după dreapta rațiune, să se facă o coordonare între planul financiar și planul economic. Asta nu s-a făcut, nu știa de ce, dar am constatat că nu s-a făcut. Era treaba conducerii Ministerului s-o facă, cu conducerea Comisiei de Stat a Planificării. Nefăcându-se la început, nu s-a făcut nici în timpul anului. În timpul anului se impunea pentru un motiv în plus; pentru că în 1951 Comisia de Stat a Planificării a apreciat că nu a venit momentul pentru economia noastră, în stadiul de pregătire în care se afla aparatul de planificare economico-financiar (pe Com. de Stat o interesa aparatul său, bine înțeles și acela al ministerelor și întreprinderilor), nu a sosit încă momentul să treacă la o planificare în forme definitive de la începutul anului (cu repartiția pe trimestre, definitivă) și practica încă metoda că sarcina - era definitivă pe anul întreg, dar repartiția pe trimestre era provizorie și revizibilă trimestrial, iar aceste revizuirii sistematice, trimestriale, ale planului economic, în special ale planului de producție conduceau la modificări ale sarcinilor de plan pe întreprinderi. Aceste modificări, neurmte de modificări ale planului financiar, au dus la decalaje (adică nepotriviri)noui.

Toate aceste cauze au condus la rezultatul că unele întreprinderi nu au realizat sarcinile de plan de beneficii. Ce consecințe a avut aceasta? S-au creat goluri în mijloacele de rulment ale întreprinderilor, pentru că sarcinile de beneficii duceau la obligații de vărsăminte de beneficii ca și cum ar fi fost realizate. Neamnd de unde să le verse și vărsându-le totuși, întreprinderile realizau goluri în mijloacele de rulment. Unele au recurs pedeață parte la indisciplinii de plan financiar; n-au vărsat, ori la buget, ori la Banca de Investiții cota-parte din beneficii, planificată sau nu au plătit furnizorii - care erau tot industriei din economia de Stat, - prin urmare a dezordine financiară.

Acele întreprinderi, care au ajuns la goluri în mijloacele de rulment și n-au putut să fie ajutate de direcțiile generale, au suferit, pentru că teoretic vorbind exista mijlocul (decretul 16/1950) să fie ajutate, însă practic existau direc-

MARTOR,

*Președintele
Le... ..*

C. Tim

*Jud constaut
1957*

ții generale care, avînd prea multe întreprinderi pierzătoare, nu aveau de unde să-și creeze un fond de manevră cu care să ajute pe cele în dificultate. Fără să pot cita cazuri concrete, ași menționa Direcția Generală a Cărbunelui, în care peste 90% producția este deficitară, (adică întreprinderi pierzătoare) și nu avea de unde (cu mai puțin de 10% rentabile) să strîngă un fond de manevră, cu care să ajute pe cele deficitare.

Este probabil- fără să pot afirma cu certitudine- că în asemenea cazuri (și nu este numai Direcția Cărbunelui, dar pe asta o cunosc eu) în asemenea cazuri a suferit și planul de producție.

MARTOR,

C. Dina

Președintele
Leodhina

Jud. onorabil:

Art. 109

TRIBUNALUL SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954
Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINGVICI ALEXANDRU
Magistrat
xxxxx Suprem al R.P.R.
Președintele Tribunalului Militar
Martorul Damaschin Ion în vârstă de 44 ani,
de profesie funcționar cu domiciliul în București
str. Frumosa nr. 54, după ce s-au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
rezumat de către greșor:

În cursul anului 1951, trim. IV și I ianuarie 1952,
am primit dispoziții de intensificarea maximă a încasărilor,
dispoziție care fost dată direct și prin conducerea secți-
ilor financiare din București unde eram încadrat. Dispoziții
similare au fost date în cadrul unei conferințe la care au luat
parte șefii secțiilor financiare raionale și inspectorii din
București.

După ce s-a arătat sarcinile care ne revin parti-
cipanții la conferință au luat cuvîntul și au arătat situația
existentă luîndu-și totodată angajamente.

La sfîrșit, acuzatul IACOB ALEXANDRU a luat cuvîntul
și a cerut ca să se deună toate eforturile pentru reușita
acestei acțiuni. Această consfătuire a avut un caracter
special datorită faptului că se cerea intensificarea
strînerii impozitelor totodată promițîndu-se și premii.

Aceste premieri s-au dat la sfîrșitul anului
1951 și la începutul anului 1952, deci s-au dat în mai
multe rate. Eu personal am primit la 25 octombrie odată

..//.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.
Magistrat,

[Signature] - Martor,

xxxxx Jud. asist
Greșor, opt. de jt

20.000 lei dela IACOB ALEXANDRU, deci la sfirşitul anului 1951, în bani nestabilizaţi, iar în bani stabiliizaţi nu am primit intrucit nu mai eram în Bucureşti.

În legătură cu intensificarea încasărilor pentru luna ianuarie 1952, eu nu am primit dispoziţii direct dela IACOB ALEXANDRU deoarece la sfirşitul anului 1951 era chemat directorul cu POPESCU. Aceste acţiuni de intensificarea încasărilor au continuat, iar rezultatele nu au fost bune. Pentru executarea acestor ordine s-au folosit metode diferite. În această epocă s-au întrebuişnat metodele cele mai aspre ca ; ridicarea obiectelor din casă şi altele.

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

MARTOR,

Sebastian

Handwritten signature

Jud. asist.
Cpt. de just.

Handwritten initials

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar.

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, General Magistru JUST. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului MILITAR SUPREM AL R.P.R. :

Martorul DIMOFTE ALEXANDRU în vîrstă de 40 ani.

de profesie Funcționar financiar, în vîrstă de 40 ani,
cu domiciliul în București

, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

L-am cunoscut pe acuzatul IACOB ALEXANDRU ca minis-
tru adj. al Ministerului de Finanțe, pe cînd eram în Oradea,
cu ocazia unei ședințe de analiză a muncii. După aceea
la Cluj, în 1950, iar în 1951 personal la Oradea, la 9 noem-
vrie cu ocazia unei ședințe în care ni s-a trasat sarcini de
lichidarea debitelor în rolul fiscal. Mi s-a recomandat să or-
ganizez o întrecere și să chem și alte regiuni din țară la rea-
lizarea acestor campanii. Cu această ocazie, acuzatul IACOB
ALEXANDRU mi-a promis recompensă în bani și obiecte, respec-
tiv caesuri acelorora care vor reuși realizarea planului de in-
casări pe anul 1951, sau vom lichida toate debitele de încasări
din rolul fiscal.

Mi s-a propus să expediez o telegramă, ministrului de
Finanțe VASILE LUCA, prin care sp-mi iau angajamentul că voi
realiza 97% din debitele din rolul fiscal, lucru pe care eu
nu l-am făcut, fiindcă știam că aceasta este imposibil, deoa-
rece mulți din debitori, foști negustori, etc. acum erau în-
cadrați în cîmpul muncii, în cooperative sau întreprinderi de
PREȘEDINTE,

GENERAL Magistru DE JUST.

Martor,

Voitinovici Alexandru

Grefier
JUD. ASIST.
Cpt. de Just.

stat, și deci stringerea datoriilor era greu de realizat.

La 21 noiembrie 1951 am fost chemat la Ministerul de Finanțe și mi s-a încredințat conducerea direcției de impozit pe veniturile populației. Această funcție eu am luat-o imprimare la data de 25 noiembrie 1951.

După venirea mea la conducerea acestei direcții, s-a continuat activitatea de încasarea impozitelor, începută la data de 5 octombrie 1951. Prin ordinul dat de IACOB ALEXANDRU să ceară să se încaseze toate impozitele înscrise pe rol.

La 17 decembrie 1951, IACOB ALEXANDRU a anunțat telegrafic toate unitățile financiare din țară, prin care cerea încasarea tuturor datoriilor înscrise în rol, și arăta că singura justificare pentru neincasarea tuturor impozitelor și taxelor datorate de chiaburi și negustori, este doar trimiterea lor în judecată ca sabotori fiscali.

În afară de aceste ordine scrise și a celor obișnuite, se mai urmărea încasarea impozitelor și pe calea telefonică, în același timp s-a hotărât primirea situațiilor chenzinale din 5 în 5 zile, la unele impozite, cum sunt cele pe clădiri, a taxelor de timbre, la care în cursul lunii dec. s-a observat că suntem departe.

La începutul anului 1952, unitățile din țară, au pornit la încasarea impozitelor conf. ord. primit din 30 dec. 1951, care prevedea încasarea imediată a resturilor de impozite din anul precedent.

Pe data de 2.I.1952, au plecat în țară echipe de revizori, Conf. obiceiului, înainte de plecare pe teren IACOB ALEXANDRU a venit cu GRATU IOAN și a trasat sarcini în legătură cu planul pe care trebuia să-l realizeze în primul tim. al anului 1952.

La data de 17.1.1952, din ordinul lui IACOB ALEXANDRU, s-a ținut la Minist. Finanțelor o ședință de analiză a muncii cu toți șefii unităților financiare din capitală. Cu această ocazie s-a analizat situația încasărilor pe anul 1951, și cu câteva zile înainte de această ședință, unii funcționari din compania ce a vădese loc pentru realizarea planului de încasări fusese premiați. La fel a fost sancționate secțiile financiare Nr.6 și Nr.13, din capitală pentru alabe realizări obținute.

La ședința care a fost convocată la Ministerul de Fin. s-au prezentat planurile și sarcinile pe care noi le aveam de în-

[Signature] *[Signature]* MARTURUL A. *[Signature]*

Defecti: 22/11/52

MAR. MOR. A. P. ...

In lectura cu premile, comosc ca s-au dat premii in lei
vechi pentru activitatea depusa pe anul 1951. In banti noi pentru
activitatea depusa pe anul 1951, nu s'au sa se li det.

Premiti in obiecte s'au facut la 9 februarie 1952 cu oca-
zia unei sedinte de analiza monoli ce s-a tinut la ministerul
de finante cu sciri seccilor tinuatoarele din faza, dar tot pen-
tru activitatea depusa pe anul 1951.

In loc sa s'afect la data de 25.11.52 cum prevedea decretul
nr. 36 din 25 februarie 1952, s-a realizat numai la data de 5 mar-
tzie 1952.
monetara realizarea planului de incasari la impozitele agricole,
1 martie 1952. Intrucat nu s-au luat masuri imediate dupa reforma
contabilitatii normale. Nu am fost trimis pe teren la data de
de 20.11.1952 si o parte din materialul ministerului dela dir.
noxi din cadrul directiei veniturilor statului in jurul zilei
populare si a placet la 5.11.1952. Au placet deosebit revit-
exan revizori din cadrul directiei impozitului pe veniturile
Revizorii care trebuia sa plece imediat dupa reforma pe teren
stator, din 5 in 5 zile, si in special la impozitele agricole.
bnegeti. Prin acest ordin se cerea situatii de incasarea impo-
LUCA si prin care s-a luat masuri pentru consolidarea reformei
B-a redactat un ordin circular pe care l-a semnat VASILE
nu cu același ritm ca in trim. IV. 1951.
După reforma bănească încasările nu fost efectuate înși
prea mică față de luna dec. 1951.
multumit și încasările în perioada I și 15 februarie 1952, și în
față de rezultatele obținute, al. IACOB 4., s-a arătat ne-
15 februarie 1952. De față în cabinet era și al. CRAIU.
la dl. IACOB ALEXANDRU cu situația încasării în perioada I și
la 18.1.1952, seara, pe la orele 8.30, m-am prezentat
și în perioada trim. IV. și anulul 1951.
cat cu convingerea că noi trebuie să continuăm încasările ca
fante ca înainte, nu și dintre noi, printre care și eu am ple-
ozat că în perioada lunet Jan. 1952, se va duce același cam-
tea în față. Detoria răpătat de IACOB ALEXANDRU a pre-
engajamente în lectura cu îndepărtarea planului ce le sta-
In cadrul directiei uniti din participanti și-au luat
deplinit pe luna februarie 1952.

152

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, Gral. Maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~XXXX~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul PINTEA AUGUSTIN în vârstă de 69 ani,
de profesie secretar la Sc. de Tractoriști din Huedin.

după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în
rezumat de către greșier:

Pe acuzatul SOLYMOS IVAN, îl cunosc de când era copil, iar mai bine l-am cunoscut de când am lucrat împreună deo-
rece în calitatea mea de decan al Baroului Avocaților din
Sălaș l-am însoțit în Barou.

În 1940, după dictatul dela Viena, trebuie să fi fost
membru al Partidului Ardelenesc, deoarece Partidul Ardelenesc
era Partidul de Guvernământ. Dînsul a fost numit jurisconsult
al Secției Județene Tutelare.

Ca privire la activitatea sa ca avocat aş putea
să arăt următoarele; BRATES IOAN, refugiat din Ardealul de
Nord, avea proprietate o casă și o vie, SOLYMOS IVAN a vîndut
această casă fără aprobarea lui BRATES.

Un alt caz vă pot arăta. SOLYMOS a transcris pe
numele său și al mamei sale casa refugiatului LUCA PETRE
de profesie șofer, ulterior a vîndut această casă altor-
persoane. Pentru a realiza acest fapt fără aprobarea lui
LUCA PETRE, SOLYMOS IVAN s-a folosit de un act fals.
SOLYMOS IVAN a fost jurist consult al poliției

///.

PREȘEDINTE.

Gral. Maior de just.

Sebastian Martor, *Alina*

~~XXXX~~ Jud. asist.
cpt. de just.

Alina

din Zalău, funcție care în organizarea poliției maghiare era echivalent cu cea de procuror.

La poliție se judecau contravențiile iar SOLYMOS IVAN, funcționa ca procuror. Stiu că dacă poliția a participat la deportarea evreilor atunci cu sigur că SOLYMOS IVAN, în calitate de procuror a fost acela care a dat avizul pentru deportarea lor.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

MARTOR,

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Handwritten signature]

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

TRIBUNALUL ~~MINISTERUL~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral Maior ~~de~~ Just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~Ministerul~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Lazarovici Saul în vârstă de 42 ani,

de profesie contabil cu domiciliul în București str.

C.A. Rosetti nr. 14, după ce s'au adus la îndeplinire disp.

art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în rezumat de către grefier:

Il cunosc pe acuzatul SOLYMOS.- Din activitatea lui cunosc din cele constatate de mine, după ce a plecat de la Ministerul Finanțelor și am fost numit eu în locul lui, director al Direcției State, în activitatea ce a depus-o, în afară de faptul că a dat dovadă de neprincipialitate, a dat dovadă de o serie întreagă de acțiuni dușmănoase și așa putea să arăt un exemplu; statele prin care s-a cerut să fie aprobate de Direcția Statelor, o serie de posturi pentru spitalele care deserveau minierii din Valea Jiului.- SOLYMOS le-a respins.- Sau la spitalele unde se cereau un număr infim de posturi, SOLYMOS le respingea, ca în aceeași zi să se aprobe la Ministerul Comerțului Exterior o serie de posturi, câteodată inutile, prin aceasta căutând să lovească în clasa muncitoare.- Deasemeni călca în mod ilegal, fără a ține seama de dispozițiile legale, hotărârile Consiliului de Miniștri și aproba o serie de drepturi care aducea cheltueli inutile și care loveau în economia Statului.- De exemplu: a aprobat din proprie inițiativă, să

PREȘEDINTE,

G-ral Maior ~~de~~ Just.

Martor,

VOITINOVICI
Jud. Asist.
Cpt. de Just.

călătorească cu Cl.I, unele categorii de salariați, fără să aibă acest drept.- La fel în problema deplasării sunt o serie întregă de reglementări și aceasta arată în mod vădit acțiunea de a lovi în clasa muncitoare, sau aprobările lui se băteau cap în cap, pentrucă nu știa cum să decidă cu aprobarea diurnei: să socotească diurnele după ore sau după calitate și în general o serie de reglementări care au lovit în economie și care sunt publicate și sunt cunoscute.-

Mai cunosc și un alt caz în activitatea pe care a depus-o SOLYMOS.- De ex.: dacă s-a cerut să se acorde unor muncitori pământ angajați la Canal, să nu plătească cantina pînă la primirea salariului cînd urma să achite retroactiv, SOLYMOS a respins.- În acelaș timp a aprobat 25.000-30.000 lei avans pentru cărăușii particulari mici agricultor. Asemenea aprobări sunt numeroase și se găsesc în arhiva Ministerului.- În activitatea lui SOLYMOS era o totală neprincipialitate.-

Sunt numeroase acte la Direcția Statelor, unde pe aceiaș lucrare era avizul lui SOLYMOS favorabil și nefavorabil; aceste cazuri sunt foarte numeroase.-

În toată activitatea sa, s-a vădit acțiunea dușmănoasă pe care a dus-o.

PREȘEDINTE
Gen. al. maior de just.

Leostin

MĂRTOR,

Mujica

Jud. asist.
Cpt. de just.

J. J.

TRIBUNALUL ~~de Justiție~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 194

Înaintea noastră G-ral maior Măg. just. VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului Suprem al R.P.R. :

Martorul Ungureanu Dumitru în vârstă de 33 ani,
de profesiune funcționar cu domiciliul în București
B-dul Republicii Nr.47.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

Nu sunt rudă și nici în dușmănie cu acuzatul SOLYMOS
IVAN.- Am lucrat împreună cu el din 1949 pînă în 1950-1951, cînd
a fost mutat la Cooperatie.- Din activitatea lui cunosc că
în timpul cît a funcționat ca secretar al Comisiei de Simpli-
ficare și Raționalizare a aparatului de Stat, nu lucra prin-
cipial și a căutat să lovească în interesele Statului.-

La stabilirea fondului de salarii pentru Sfaturile Popu-
lare în anul 1950, el cu a lui putere, a dat dispozițiuni unei
funcționare subalterne, să scadă fondul de salarii cu cinci
miliarde.- După ce el a fost tras la răspundere de către Tov.
Ministru Adj. MODORAN, el a căutat să se descurce și să arunce
vina pe tov. BLANDA, subalterna sa.- Noi am vorbit despre aceasta,
de ce căuta să se disculpe și am căutat să lămurim situația,
însă el refuza să recunoască.- Acesta nu a fost un caz în-
templător.- Eu acum pot să precizez că era o acțiune organi-
zată, însă la ora respectivă nu mi-am dat seama.-

În legătură cu tabelele Nr.2, Decizia Consiliului de

PREȘEDINTE,

G-ral maior Măg. just.

Martor,

x Grefier Jud. asist.
cpt. de just.

Ministri Nr.47/1949, prevede că tabelele Nr.2 se aplică tehnicienilor, numai la întreprinderile economice.-

SOLYMOS cu a lui putere, a aprobat să se aplice acest tabel Nr.2 și la personalul ad-tiv din întreprinderile economice, deși tabelele Nr.2 - conform Deciziei - trebuiau aplicate numai tehnicienilor.- Prin aceasta el a extins și a lovit în sistemul de salarizare, care a fost stabilit prin această Decizie în mod just,- deci din acest al doilea exemplu rezultă că nu se gîndea la economii, ci la sabotarea economiei naționale.-

PRESEDINTE

G-ral maior de just.

Leoshin

.....

.....

MARTOR,

Agurion

Jud.asist.

Cpt.de just.

Jung

TRIBUNALUL ~~ȘI ÎNALȚUL~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALE ANDRU

Președintele Tribunalului ~~ȘI ÎNALȚUL~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Lustgart Emil în vârstă de 52 ani,
de profesie instructor central al CENTROCOOP în domiciliu în București str.
(Ovidiu) Orfeu nr. 21, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greller:

Nu sunt rudă cu acuzatul SOLYMOS IVAN și nici în dușmănie.
Am lucrat împreună cu el dela jumătatea anului 1951.- Din cadrul
activității comune, pot să spun despre problema salarizării :
cînd am venit în CENTROCOOP, acuzatul SOLYMOS organizând salari-
zarea în cooperatie, am observat că nu s-a procedat bine. Nu
s-a folosit materialul sovietic, care avea un sistem foarte bun
de salarizare, în care pentru produsele de circulație lentă, se
dădea un coeficient mai mare, astfel ca să fie stimulată vinza-
rea și vînzătorul să fie stimulat, ca să se ocupe de vînzarea
acestor produse și pentru produsele de circuit rapid, se dădea
după sistemul sovietic, un coeficient mai mic.-

La introducerea salarizării procentuale, acuzatul
SOLYMOS IVAN a lucrat împreună cu un cunoscut legionar VASILE
BOCAN -,peste capul Direcției Planificării, SOLYMOS IVAN a in-
trodus un sistem invers sistemului sovietic.- La produsele cu
circulație lentă, a dat un coeficient mai mic decît cel prevă-
zut în Uniunea Sovietică și la acele produse cu o circulație

PRESEDINTE,
G-ral maior de just.

[Signature]
Martor,
[Signature]

Judec. asist.
cpt. de just.

rapidă, a dat un coeficient mai mare, fapt care a făcut ca de aci să rezulte că vânzătorii să nu mai fie interesați în realizarea rentabilității unității cooperatiste.- Imediat ce am observat acest lucru, l-am sesizat verbal și în scris.-SOLYMOS susținea că este bine așa cum a făcut el. Mai mult, atunci când am insistat ca să se schimbe acest coeficient, a taxat aceasta ca o acțiune contra-revoluționară.-

Despre acordarea fondurilor de salarizare - după desoperirea devierii - știu un lucru concret : Cooperația a organizat stinele cooperatiste.- Pentru salariile personalului acestor stini, noi ne-am înțeles cu tovarășii dela C.S.P.ca să le vedet să căutăm formele necesare, ca să fie plătite.- Când a aflat acuzatul SOLYMOS, a interzis categoric plata salariilor, deși am stabilit fondurile din care să se facă și m-a obligat ca să blochez aceste fonduri.- Aceasta a făcut ca oamenii să nu mai vrea să lucreze și stinele să se oprească.- Am primit telefoane din țară și am arătat că acest lucru dă peste cap activitatea stinelor. Numai după ce a fost sesizat Consiliul de Miniștri, acuzatul SOLYMOS a permis plata salariilor.-

Toată activitatea sabotoare a acuzatului SOLYMOS, o atribui atitudinii dușmănoase pe care a avut-o față de regim.-

In luna ianuarie 1952, Comitetul Executiv a dat o decizie ca să se controleze cum se utilizează fondul de salarii al Cooperației și SOLYMOS a interzis să se facă acest lucru, astfel că noi care aveam această atribuție, am fost puși în imposibilitatea de a face acest control.-

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

[Handwritten signature]

MARTOR,

[Handwritten signature]

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Handwritten signature]

TRIBUNALUL ~~MIKTAJ~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 Octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral ~~Maior~~ Just. VOITINOVICI ALEXANDEU
Președintele Tribunalului ~~MIKTAJ~~ Suprem al R.P.R.

Martorul Lazăr Gheorghe în vârstă de 45 ani,
de profesie contabil cu domiciliul în București
str. Bruxelles Nr. 2.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu acuzatul SOLYMOS IVAN.-
Am lucrat împreună cu SOLYMOS la Centrocoop.-

Prin munca pe care a dus-o acuzatul SOLYMOS în coopera-
ție, în materie de organizare contabilă, prin reducerea sche-
melor și Fondului de salariu, acțiune care a fost întreprinsă
în primăvara anului 1951, a desorganizat munca evidenței și
controlului și fraudele au crescut și totodată și volumul de-
bitorilor, care au primit credite și nu au livrat mărfurile
respective.-

În urma măsurilor luate de SOLYMOS, de a se reduce un
număr de 30-40.000 salariați din Cooperație, s-a redus schema
la contabilitate și a revizorilor controlori pe raioane.- Acest
lucru a făcut ca să slăbească controlul și aceasta a făcut să
sporească fraudele și volumul debitorilor să crească și să ducă
la dezorganizarea Cooperației.-

În legătură cu creditele acordate la Cooperație, la
circulația mărfurilor, acestea au fost alcătuite pe bază de
proiect și susținut la Banca de Stat, după proiectul întocmit de
PREȘEDINTE.

G-ral Maior de Just.

Leborintan

Martor,
Likharov

~~OGATK~~ Jud. asist
Cpt. de Just.

AVI

resortul Direcției Finanțe.- În această direcție, SOLYMOS nu a dat sprijin.-

Si la achiziție sprijinul era foarte puțin și foarte rar.- Mergeam la Bancă ca să susținem și să documentăm necesitatea creditelor, pentruca activitatea Cooperăției să se desfășoare în bune condițiuni.-

În Cooperăție, mai ales după reforma administrativă, cînd Cooperăția a intrat în noua împărțire administrativă a țării, a slăbit controlul financiar intern, datorită faptului că s-a redus de către SOLYMOS un număr mare de revizori, ceea ce a dus la slăbirea controlului.-

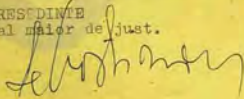
Cooperativele erau obligate să cedeze Centrococoop-ului o cotă de 4% din beneficiul lor.- Această cotă a fost pretinsă de SOLYMOS pînă la sfîrșitul trimestrului III al anului 1950 și după aceea s-a făcut o verificare de către Comit. de Stat și s-a redus la 2%, în urma dispoziției primite, deoarece se scădea nejustificat rentabilitatea unităților cooperatiste.-

Pentru a forța ilegal fuzionarea în masă a cooperativeelor, SOLYMOS a inițiat un sistem de finanțare, de altfel neexistent în niciun sistem de finanțare și care ducea la o fuziune financiară în masă pentru cooperativele care erau slabe economic, ori acestea erau foarte multe.- Ca o consecință a acestui fapt, multe din cooperativele fuzionate nu se puteau aproviziona normal, întrucît erau distanțe foarte mari dintre comune și comunele de centru, ceea ce împiedicau buna lor activitate de aprovizionare și desfacere.-

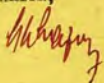
Fondurile de premiere și fondurile președintelui le-a utilizat acuzatul SOLYMOS personal, deși nu avea acest drept, dreptul era al președintelui Centrococoop-ului și pentru fonduri de premiere trebuia să hotărască Comitetul Executiv.-

În legătură cu fondul de premiere, a acordat premii nejustificate diferiților salariați - printre care și șoferului său.- Acest lucru s-a manifestat cînd nu mai eram în Centrococoop, eu eram plecat în Uniunea Sovietică și atunci a luat el această problemă și a abuzat de aceste fonduri.-

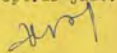
PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud.asist.
Cpt.de just.

Astfel, un fost șef de serviciu sau director din Ministerul de Finanțe, cunoscut de-al său, care fără să fie funcționar al Cooperației, SOLEIMOS mi-a solicitat să-i dau avizul de premiere, însă eu am refuzat și totuși după plecarea mea, eu am auzit că i s-a plătit un premiu în mod ilegal.-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

[Handwritten signature]

MARTOR,

[Handwritten signature]

Jud.ssist.
Cpt.de just.

[Handwritten signature]

C.N.S.A.

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 Octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral Maior de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului Militar Suprem al R.P.R. :

Martorul Torok Stefan

în vârstă de 43 ani.

de profesie contabil cu domiciliul în București

str. Olga Bancic Nr. 70, după ce s'au adus la îndeplinire disp. art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în rezumat de către grefier:

Despre activitatea lui SOLYMOS IVAN în ceea ce privește utilizarea fondurilor de salarii, pot spune că a avut o activitate de dezorganizare.-

În 1951, într-o ședință a Comisiei de Stat a Planificării, a arătat că Cooperăția poate să elibereze din serviciu 40.000 de angajați.- În urma acestei măsuri, ^{activitatea} (achizițiile) ar fi fost reduse; deasemenea ar fi fost distrus aparatul administrativ.-

În 1952, a desființat la cooperativele sătești, postul de casier, impunând ca președintele să facă acest serviciu, ceea ce nu se putea face din punct de vedere practic și politic.-

Tot în 1952, a trecut la o fuziune forțată, care a dezorganizat cooperăția în special în regiunea Craiova, unde au fost fuzionate 400 cooperative.-

În ceea ce privește creditele trimestriale, continuu s-au cerut credite noi, pentru ca la sfârșit să fie iar nevoie de credite și în loc să se mobilizeze fondurile proprii, a apelat la credite din partea Statului.-

PREȘEDINTE,
G-ral Maior de Just.

Martor,

Jud. asist.
Cpt. de Just.

Fondurile proprii erau utilizate în lucrări care nu erau necesare.- În București a făcut un restaurant de mare lux, pe Bulevard, care nu era necesar și care a costat 18 milioane numai localul - fără mobilier.-

Personalul era mereu redus.- A propus o reducere a personalului contabil.- În ceea ce privește controlul financiar acelaș lucru, deși hotărârile Consiliului prevedeau că revizorii nu vor fi reduși, totuși în Cooperație s-a redus un revizor din doi, la fiecare uniune raională.-

PRESEDINTE

G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud. asist.

Cpt. de just.

Leobowicz Mihail Stocu

[Signature]

TRIBUNALUL ~~MAIOR~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 6 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~MAIOR~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Lesen Paul în vârstă de 49 ani,
de profesie funcționar cu domiciliul în București, -
calea Victoriei nr.95, după ce s'au adus la îndeplinire disp.

art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în rezumat de către greșler:

Nu sunt rudă sau în dușmănie cu niciunul din acuzați.-

La Centrococop am fost directorul Planificării.-

În ceea ce privește activitatea lui SOLYMOS, în general a avut o atitudine de dezorganizare a sistemului contabil. Susținea ca în schema unităților de jos dela cooperative să nu fie suficienți contabili; la cooperative mari a lăsat numai un contabil, care nu putea face față.- La unele unități a lăsat un număr mic de contabili, a dezorganizat munca de evidență statistică, cu toate că Cooperatiia avea nevoie de un organ de statistică, în schemă nu era trecut.- Acest lucru a dus la imposibilitatea unui control financiar, care s-ar fi putut face numai pe baza unei evidențe contabile, ceea ce a făcut să se creieze fraude de zeci de milioane lei, evaluați după reforma bănească la oca. 60-70 milioane.- Aceasta a dus la dezorganizarea Cooperatiiei, pentru că nu puteau să facă față plăților către industrii, care deasemenea sufereau pentru că relațiile lor erau stinjenite, în urma cărui fapt industriile nu puteau să plătească.-

PREȘEDINTE

G-ral maior de just.

Martor,

Greșler, Jud.asist.
opt.de just

În ceea ce privește utilizarea fondurilor, nu era ocupația mea.- După părerea mea însă, a avut intenția de a încurca și sabota: în 1951 s-a dus la Comisia de Stat a Planificării și a spus că poate reduce 40 de mii salariați din Cooperație. Dacă acest lucru s-ar fi făcut, s-ar fi dezorganizat activitatea întregii organizații, se lăsau 40.000 de oameni ai muncii în afară, ceea ce ducea la dezorganizarea Cooperatiei.-

Deasemeni în ce privește salarizarea procentuală, a stabilit procente mult prea mari la plata salariilor vânzătorilor și a gestionarilor, ceea ce nu a dus la o concordanță cu salariile plătite în industrie.-

Imediat după reforma bănească, am cerut ca acest lucru să fie schimbat, pentru că se ajungea la salarii foarte mari 1.200-1.500 avea un funcționar la cooperativă, față de un muncitor miner și muncitorii din industrie era o diferență prea mare și aceasta lovea și în reforma bănească.- Mai mult, SOLYMOS a spus că Comitetul Executiv nu este de acord cu acest lucru.- Ulterior m-am interesat și am aflat că el nici nu fusese pe acolo.-

În ceea ce privește sabotarea activității ^{financiară} cooperatiste, aceasta nu intra în domeniul activității mele.-

PREȘEDINTE

G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud.asist.
Cpt.de just.

TRIBUNALUL ~~Militar~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1964

Înaintea noastră, G-ral maior Magistrat. VOICINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~Militar~~ Suprem al R.P.R.:

Martorul Peltz Sandu în vârstă de 31 ani,
de profesie lector universitar cu domiciliul în București str. Dr.
Georgescu Nr. 27, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșter:

Aprobarea de prețuri pentru produsele alimentare era
făcută de CERNICICA, fără a se consulta situația din prezent,
deci nu se studia profund elaborarea prețurilor.- În cea mai
mare parte, ele erau aceleași ca înainte.- De obicei ordinesle
emise veneau din partea lui VASILE LUCA.-

Un caz concret de stabilirea acestor prețuri, a fost
majorarea dela sfârșitul anului 1950 și începutul anului 1951,
la diverse produse de achiziție, la ce produse precis, nu-mi
reamintesc.-

În Minister aveam funcția de șef al secției de coordo-
nare.- În foarte multe cazuri, propunerile făcute de Secția de
produse alimentare refereau pentru menținerea prețurilor și
CERNICICA era de acord, însă când se prezenta la VASILE LUCA,
spunea că trebuie să se facă majorarea.- Un caz elocvent în
această privință este acela din oct.-noembrie 1950, deci în ulti-
mul trimestru al anului, când s-au stabilit prețurile la unele
fructe ca: mere, pere, prune, struguri, care au fost stabilite

PREȘEDINTE,

G-ral maior Magistrat.

Martor,

Greșter Jud. Dist.
Cpt. de just.

Atacului III
Formularul 7

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

prin H.C.M. în lipsa lui VASILE LUCA, care era în concediu și la care s-a lucrat direct cu Tov.GHEORGHIU DEJ.- La reînțoarcerea lui VASILE LUCA, cam prin ianuarie-februarie 1951, acesta a dat ordin de schimbarea prețurilor mai înainte stabilite (prețuri care erau corespunzătoare), prin acordarea de credite comerțului exterior pentru a-și îndeplini planul.- În ceea ce privește rapoartele asupra activității prețurilor dela reforma din 1947-1951, s-au întocmit asemenea rapoarte.- Prima formă era întocmită de către noi și o prezentam lui CERNICIGA, care îi dădea forma definitivă.-

Ultimul raport a fost întocmit în anul 1951, cam prin august-septembrie, fără ca noi să știm că este privitor la efectuarea reformei bănești din anul 1952.- La efectuarea unor astfel de rapoarte aveam mult de muncă, cum a fost cazul celui din ultima perioadă care nu a fost restituit de multe ori înapoi, deoarece nu corespunde cerințelor conducerii.-

Datele noastre pentru întocmirea raportului erau luate de către noi de pe teren.- Din aceste date rezulta o disproporție între prețurile produselor agricole și industriale, între cele vindute de țărani și cumpărate de către ei.- Din datele culese de pe teren, se urmărea ascunderea realității.- de către CERNICIGA.- Diagramele întocmite de către Serv.de Coordonare pe care l-am condus eu, au fost înaintate, nu știu însă cui și nu știu să fi fost modificate, întrucât ele erau întocmite pe baza datelor date dela Comisia de Statistică.-

Știu că au fost făcute câteva reduceri de prețuri la produse agricole de achiziție ca: seară, orz. Altele nu-mi reamintesc.-

Momentan nu pot da relații în ce cazuri s-au făcut modificări la raportul prezentat Comisiei pentru pregătirea reformei monetare.-

Diagrama reflecta cel mai clar situația prețurilor, întrucât era întocmită pe baza datelor certe și ea arăta tendința de creștere a prețurilor.-

Nu-mi reamintesc dacă raportul prezentat era în concordanță cu datele din diagramă.-

Deasemenea nu-mi reamintesc dacă în perioadă cât a fost pre-

PRESIDIUL

G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Handwritten signatures and initials]

ședințe CERNICICA al Comitetului de Prețuri, au fost luate
măsuri de majorarea prețurilor produselor industriale, care
au fost vindute țărănilor.-

Mi se pare că s-au făcut bilanțuri în care să se vadă
câți bani au intrat la sate prin majorare de prețuri și câți
au eșit, însă în colaborare cu Dir.de Statistică.- Noi am
participat.- Nu a fost conducere efectivă.-

În anul 1950, s-au fixat prețuri la produsele agricole
alimentare, prin aceeași hotărâre care s-a luat în lipsa lui
VASILE LUCA.-

În 1951, s-au făcut reduceri de prețuri la legume, prin
măsurile luate de Consiliul de Miniștri.-

La furaje, nu-mi reamintesc, fiindcă s-au făcut mai
multe propuneri, când pentru majorare, când pentru micșora-
rea prețurilor.- Exemplu de majorarea prețurilor este acela
din ianuarie 1951, când s-a majorat prețul ouălelor dela
10 la 13 lei.- CENTROCOOP-ul nu s-a opus acestei majorări.-

MARTOR,

PRESEDINTE
G-ral maior de just

Lebărnica ~~*Județul*~~

Jud.asist.
Cpt.de just.

Just

229

TRIBUNALUL ~~MIKKKAR~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului ~~MIKKKAR~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Buri Silvestru în vârstă de 45 ani,
de profesie mecanic electrician cu domiciliul în București str.
Roma Nr. 2.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșler:

Am lucrat împreună cu acuzatul CERNICICA în cadrul

Centrocoop-ului, în calitate de director comercial.-

Acuzatul CERNICICA a venit în Cooperatie în a doua
jumătate a lunii august 1951. S-a instalat în Biroul Cabine-
tului Președintelui, fără să fie prezentat de nimeni. Știam
atunci că a venit ca /locuitor de/ Președinte.- Leg aceasta, pentru că din
prima zi când a venit, am fost chemat și mi-a cerut date în
legătură cu desfacerea mărfurilor, care sînt stocurile, cum
se desfac, cum sînt impulsionate /lucrările și cum se respectă
contractele.- Aceste date le cerea în termen foarte scurt,
imposibil de realizat și cînd insistam că nu se pot face, eram
amenințat că trebuie făcute, spunîndu-mi că principalul este
că el a cerut aceste date și că trebuie să se facă acest lucru
nu să se spună că nu se poate.- Mai tîrziu s-a ocupat cu pro-
blema desfacerii stocurilor, care de altfel era o preocupare
de bază a acuzatului CERNICICA.- O parte din aceste stocuri
se aflau în depozite la cooperative și la bazele de aprovizio-

PREȘEDINTE,

G-ral maior de just.

Martor

~~X~~ Jud. asist.
Cpt. de just.

nare, iar o altă parte pe rețeaua de desfacere.- Această măsură de desfacere a mărfurilor era o preocupare personală a lui CERNICICA, în care sens a organizat desfacerea de mărfuri din bazele Centrococooop-ului, amenințând cu bătaia pe acei care nu îndeplineau dispozițiile date de dînsul.-

A avut loc impulsioneare dela data cînd cînd am fost director comercial și pînă la 1 ianuarie 1952.-

Această impulsioneare a avut loc în permanentă și din ce în ce mai accentuat.- Dispozițiile în cecece privește desface-rea mărfurilor erau categorice și acei care nu îndeplineau dispoziția de desfacere a mărfurilor și de realizarea planului de cassă, erau socotiți și amenințați ca sabotori.-

Cam prin luna decembrie, la 12 dec., a plecat o circulară care avea semnătura lui GANET, însă care nu era semnată de el, ci după o semnătură cu acul, după o matriță, circulară care era făcută din dispoziția lui CERNICICA.-

Nu știu cine a dat ordin să se semneze astfel, însă prin această circulară se spunea ca să se ridice toate mărfurile dela beneficiar, care pînă la 20 dec, să fie desfăcute.- Menționez că erau două feluri de marfă: industrială și alimentară.- În privința mărfurilor alimentare, se spunea ca să se încetineze vînzarea lor, urmînd ca vînzarea lor normală să se facă ulterior, în urma noilor dispoziții ce le vom primi.-

Acesta este cuprinsul circularei. Circulara a plecat la 12 decembrie și a fost dată în jos, luîndu-se măsuri ca ea să ajungă cît mai repede.- Circulara a ajuns la toate raioanele.-

Știu că s-a dat o telegramă cu următorul conținut: "puneți imediat în vînzare mărfurile alimentare"- Aceasta a fost în ziua de 22 decembrie și se referea la circulara Nr.267323/258.-

Circulara prevedea în privința mărfurilor alimentare să se încetineze vînzarea în vederea sărbătorilor de iarnă și să se facă rezerve de mărfuri.- Ulterior a venit telegrama privitoare la circulara nr.267323/258 prin care se punea în vedere punerea în vînzare imediată a mărfurilor alimentare.- Telegrama s-a dat pe ziua de 22 decembrie și este semnată de mine.- În momentul cînd telegrama a fost trimisă, cred că nu eram în direcție, deoarece sub numele meu, a semnat GURĂLIUC PETRE.- Așa se obișnuia, primeam dispoziții dela acuzatul CERNICICA, care lucra direct cu mine, peste capul vicepreședintelui de resort,-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just

MARCOȘ

Jud.asist.
Cpt.de just

Telegrama s-a dat din ordinul lui CERNICICA.-Dealtfel dăduse dispoziția ca nicio telegramă, nicio circulară nu pleacă fără controlul, fără aprobarea lui verbală sau scrisă.- De obicei se ferea să dea aprobări scrise și în acest sens îmi amintesc că mi-a dat dispozițiune să întocmesc o telegramă, spunându-mi cum să o fac, după care i-am prezentat concepta, spunându-mi că este bună. Cerându-i să-mi pună viza, mi-a răspuns:"ce ești birocrat mă și-ți trebuie aprobare?", după care mi-a scris pe conceptă "văzut".-

Dau caz concret de regiuni în care a avut efect deosebit telegrama aceasta asupra stocului de mărfuri.- Eu am fost delegat la Constanța cu inventarierea stocurilor, în vederea reducerii de prețuri.- CERNICICA se ocupa cu constituirea rezervelor de mărfuri, în vederea acestor reduceri de prețuri.- Când am ajuns la Constanța, m-am interesat care sînt stocurile, însă am constatat că din mărfurile alimentare nu mai rămăsese niciun stoc.- Cum eram în ajunul sărbătorilor, s-au vîndut imediat, mai ales că la aceasta au contribuit și telegrama și svonurile care începuseră să se răspîndească, astfel că chiaburii care dețineau sumele cele mai mari de bani, cumpărau mărfuri din cooperativă cu căruțele.- Au fost cazuri cînd se cumpărau tot ceea ce exista în rafturi.- Asemenea cazuri au fost semnalate și de alți delegați care au fost în alte regiuni, în același scop.-

Cînd i s-a raportat lui CERNICICA despre svonurile existente în legătură cu reforma și cînd i s-a spus că se desfac mărfurile în așa fel, acesta era satisfăcut, spunînd că acesta este un prilej pentru a ne putea îndeplini planul de cassă.- Chiar și în ședințele care s-au ținut, a arătat și subliniat că trebuie să ne folosim de aceste svonuri în desfacerea acestor mărfuri.-

Era o dispoziție ca mărfurile să se vîndă în tirguri și bîlciri, care se făceau ocazional.- Accentul deosebit pe desfacerea de mărfuri de către bazele comerciale, care erau lo la număr și în deosebi baza Nr.4, care eșea regulat în talcioc, aceasta din dispoziția lui CERNICICA, s-a pus în trimestrul 4.-

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

MARTOR

Jud.asist.
Cpt.de just.

În trimestrul 4 s-a acconetuat acest lucru. Dealtfel după fiecare târg trebuia să se prezinte situația stocurilor desfăcute la fiecare târg în parte.-

În decembrie a fost telegrama în legătură cu desfacerea stocurilor de mărfuri.- Nu a fost o dispoziție pentruca să se încetineze ritmul vânzării.- N-aș putea să precizez dacă s-au ținut ședințe cu directorii în privința aceasta, pentrucă în ultimul timp numai lucra cu mine, ci cu ADRIAN și KISGYORGY.- ADRIAN a venit la Comercial la 1 ianuarie, însă lucra la planificarea mărfurilor împreună cu el.-

N-aș putea să precizez când mi-a dat CERNICICA dispoziții pentru trimiterea telegramei, dar sînt sigur că nu putea să plece o telegramă, fără aprobarea sa.-

Nu-mi amintesc să fi discutat telegrama cu cineva și nici dacă aceste mărfuri se vor desface, anterior de telegramă.

În legătură cu cotele mici de alimente pe trimestrul 4, erau centre muncitorești care erau slab aprovizionate.- Din această cauză veneau adrese dela regiuni prin care se arăta că muncitorii din centrele muncitorești respective, erau nemuțumiți.- Această situație am adus-o la cunoștință acuzatului CERNICICA.-

Nu știu dacă mie personal mi-a dat dispoziții în acest sens sau altcuiva.-

În ceea ce privește sistemul de vânzare a mărfurilor în târguri, bîlciuri și în talcioc, era în perioada svonarilor, cînd se desfăceau toate mărfurile.- Era un fel de a se spune - freu vandabile. Parte din ele erau confecțiuni de damă, greșite și strîmte, care nu se puteau purta.-La sate, așa cum am spus, acestea se vindeau cu căruța.-

PREȘEDINTE

G-ral maior de just.

MARTOR,

Jud.asist.

Cpt.de just.

TRIBUNALUL MILITAR SUPRAEM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954.

Înaintea noastră, G-ral m.i. Magistru Just. VOTINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului MILITAR SUPRAEM AL R.P.R.;

Martorul Ganet Nicolae în vârstă de 31 ani,
de profesie muncitor forestier cu domiciliul în București
str. Pictor ISCOVEȘCU nr. 9, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșier:

Circulara care mi-a fost prezentată este o circulară în legătură cu stocurile de mărfuri și este semnată de KISGYORGY EMERIC. Nu cunosc în ce împrejurări a fost ea semnată însă mai târziu am aflat - eu fiind plecat dela birou și când am întrebât cine a semnat-o mi s-a spus că a avut sarcină dela CERNICICA să dea drumul la circulară.

Pe CERNICICA DUMITRU, îl cunosc din primăvara anului 1951 și în legătură cu el cunosc două probleme; în primul rând majorarea prețurilor la contractările animale și reducerea beneficiilor dela 7% la 3,1/2% și o altă problemă majorarea prețurilor la oi.

Ne-am înțeles ca prețurile pentru export să fie aprobate de guvern și de departament. În acelaș timp am aflat că departamentul cumpăra la prețurile noastre de export și acest lucru a făcut să existe o perturbare în teren, neîndeplinindu-se planul, lucru ce a dus la infome-tarea clasei muncitoare.

CERNICICA a venit în Cooperatie la sfârșitul lunii august 1951.

PREȘEDINTE

G-ral m.i. Magistru Just.

Martor,

Greșier, Jud. Asist.
Cpt. de just.

În acest timp am fost și eu ridicat în funcție de conducător, însă în mod formal.

Dece spun aceasta, pentru că el lucra peste capul meu și chema directorii ca să desfacă mărfurile.

În legătură cu majorarea de prețuri CERNICIOA dădea dispoziții pentru că avea intenția să saboteze reforma bănească.

În legătură cu intensificarea vânzării mărfurilor cunosc că pe rețea era o serie de mărfuri și nu se putea să se vină cu desfacerea mărfurilor în masă și de aceea s-a mers pe linia să se vândă mărfurile greu vandabile și în urma acestei metode a lui, CERNICIOA a dat dispozițiunii să se desfacă mărfurile.

În perioada august-septembrie și începutul lui decembrie s-au scos în târguri mărfuri. Chiar CERNICIOA singur mergea cu mașina să vadă dacă se desfac mărfurile, pentru că să nu se mai vină înapoi cu ele.

Au fost două cazuri la Centrocoop în care s-a semnat în fals când se dădea circulări și ambele în legătură cu reforma bănească.

Circulara din 12 decembrie nu am discutat-o cu CERNICIOA DUMITRU, deoarece el nici nu lucra cu mine, el lucra cu KISGYORGY și ADRIAN și cu el a discutat această circulară.

Acuzatul CERNICIOA DUMITRU, a dat dispoziție la începutul lui Noembrie de a se face reduceri de prețuri la mărfurile greu vandabile, care nu se puteau vinde.

Această chestiune n-am discutat-o înainte cu U.C.E.C.O.M.-ul .

Despre reducerea beneficiilor Cooperăției la achizițiile de vite de la 7% la 3% o poate arăta acuzatul CERNICIOA DUMITRU.

La contractările de vite eu am participat însă nu am putut înțelege nimic și acuzatul CERNICIOA a făcut așa cum știa el ca să poată să saboteze.

În vederea desfacerii mărfurilor în târguri CERNICIOA a fost cu mașina în târgul Obor, unde a sancționat vre-o patru gestionari care au spus că nu au afișat prețurile la mărfuri și se vând foarte greu.

În noiembrie 1951, după ce a avut loc o ședință la Consiliul de Miniștri pentru analizarea planului pe octombrie s-a convocat de către CERNICIOA, o ședință la Consiliul General.

PREȘEDINTE
Șeful biroului de presă

MARTOR,

Sub. asist.
Cpt. de presă.

La această ședință CERNICICA a convocat aparatul de jos, iar când unul dintre aceștia a ridicat anumite critici CERNICICA, i-a spus directorului dela Caransebeș că-i va tăia capul și astfel a intimidat întreaga ședință.

In toate ședințele Centrocoop-ului CERNICICA se referea că directivele vin din partea lui VASILE LUCA.

Eu nu am semnat circulara din 12 decembrie, după plecare. ei.

M A R T O R,

PRESEDINTE
G-ral maior de just.

negativ
Leontovich

Jud.asist.
Cpt.de just.

[Signature]

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
 Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral Maior de Just. VOITINOVICI ALEXANDRU
 Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R.

Martorul KISGYORGY EMERIC în vârstă de 42 ani,
 de profesie contabil cu domiciliul în București B-dul
 Republicii Nr. 51.-, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
 art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
 rezumat de către greșier:

Nu sunt rudă și nici în dușmănie cu acuzatul CERNICICA.
 În cursul trim. IV al anului 1954, în stocul cooperăției
 se găseau o serie de mărfuri, care în parte proveneau încă din
 stocurile din 1949-1950, mărfuri care proveneau în majoritate
 dela cooperativele de producție și constau în special în: cos-
 tume pentru femei, pantaloni confecționați în mășuri necores-
 punzătoare și alte asemenea mărfuri.-

În cursul trim. IV măsurile luate de dl. CERNICICA în pri-
 vința desfacerii acestor mărfuri, au constat în faptul că noi
 care lucram în Direcția Comercială, am primit instrucțiuni de a
 trimite circulări și am convocat ședințe cu vice-președinții din
 sectoarele comerciale din raioane, directorii dela regiunile de
 cooperatie și directorii de baze Centrococ.- Aceste ședințe
 s-au ținut odată pe lună.- În aceste ședințe s-a prelucrat ne-
 cesitatea desfacerii acestor stocuri greu vandabile în primul
 rînd și în al doilea rînd, de a debloca fondurile cooperăției,
 de a plăti dobânzi mai puține și a avea fondul necesar de rul-
 ment în cooperatie.-

PREȘEDINTE,

G-ral Maior de Just.

[Signature]

Martor,

[Signature]

~~XXXXX~~
 Jud. asist.
 Opt. de Just.

Deasemeni am primit dispoziții dela CERNICICA pentru a face circulări, în mai multe rânduri, în trim.IV, prin care atrăgeam în mai multe rânduri atenția celor în cauză - înțeleg uniunile raionale -, pentru desfacerea acestor produse.-

În cursul trim.IV, livrarea mărfurilor din sectorul încălțăminte și în general produsele Ministerului Industrii Ușoare, au fost livrate de Dir.Gen.de Desfacere, care a luat ființă în trim.IV și a început să funcționeze.- Aceste livrări au avut o serie de greutăți și lipsuri datorită faptului că nu aveau magazine speciale D.S.D. și din această cauză livrările către unitățile cooperăției au avut o serie de lipsuri.-

În urma unei ședințe avute la Ministerul Ind.Ușoare, la care au luat parte din partea M.I.U.: consilierul COGOIU, GANET, CERNICICA și cu mine, s-a ajuns la clarificarea la o parte din aceste greutăți și neînțelegerile care existau între aceste două resoarte.- Această ședință a avut loc la sfârșitul lunii noiembrie. În urma acestei ședințe, întorcându-mă la Cooperăție, în ziua de 5-6 dec., tot într-o ședință ce a avut loc în Cabinetul lui CERNICICA, la care au luat parte cei interesați, adică șefii de serviciu și cu mine, s-a hotărât de a fi convocați în diferite puncte ale țării (5-6 centre mari) pe vice-președinții cu sectoarele comerciale, directorii adjuncți, șefii de servicii, unde să se prelucreze necesitatea lichidării contractelor ce existau între Ministerul Industrii Ușoare și Cooperăție, privind livrarea de mărfuri textile și încălțăminte prin Dir.G-rale de desfacere.-

Consiliul de ședință

În această ședință s-au fixat condițiile și formele pentru a se ajunge ca să se lichideze contractele existente.-

În acest sens am întocmit instrucțiuni pe care le-am prezentat lui CERNICICA, ce au fost modificate de el.- Acestea reprezintă prima parte a circulării din 12 decembrie.-

Pentru ziua de 9 dec., ceilalți colegi din Direcția Comercială, fiind plecați în diferite centre ale țării, la București am rămas numai eu cu CERNICICA și astfel ședința a fost convocată pentru 9 decembrie.-

Consiliul de ședință

Prima parte a acestei circulări a fost pentru ridicarea mărfurilor noastre din depozitele M.I.U.-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

MARTOR,

Wojciech Genciu

Jud.asist.
Cpt.de just.

JM

Cu instrucțiunile care reprezintă prima parte din circulară, colegii mei au plecat pe teren.-

A doua parte a circularii, în vederea restrîngerii des-facerii produselor alimentare, a luat viață în următoarele împrejurări : În ziua de 9 dec., CERNICICA mi-a spus că este chemat la dl.PETRESCU, pentru anumite instrucțiuni și mi-a spus să țin eu ședința cu cei convocați în vederea lichidării contractelor, conform instrucțiunilor anterioare.

După ce CERNICICA a venit dela dl.PETRESCU, m-a scos din ședință și mi-a spus că a primit instrucțiuni ca să se restrîngă desfacerea produselor alimentare.- În acest sens s-a întocmit un proiect, pe care l-am dat dînsului și l-a completat și cu această parte a plecat la dl.PETRESCU.

Eu am prelucrat aceste probleme în ședința din 9 dec. deci și partea a doua, care prevedea restrîngerea desfacerii produselor alimentare.- Menționez că cei prezenți au fost nemulțumiți, pentrucă tocmai înainte de sărbători se luau astfel de măsuri în vederea restrîngerii desfacerii produ-selor alimentare.-

A doua zi, proiectul de circulară care a avut corecturi făcute de mîină, deci împreună și cu a doua parte, am dat-o dactilografiei ca s-o transcrie din nou. În ziua de 10 dec. m-am dus cu forma definitivă a circularii la CERNICICA, întrebîndu-l cine o semnează.- El mi-a spus că o va semna dl.GANET.- Atunci eu i-am răspuns că nu este acasă, față de care mi-a spus să așteptăm.-

Eu am găsit modalitatea ca ea să fie semnată cu ace, apărînd semnătura lui GANET pe hîrtie.- Cu acest lucru CERNICICA a fost de acord, ceea ce eu am și pus în practică în urma dispoziției dată de CERNICICA.-

~~Menționez că numai partea a doua a circularii a fost vădată de Președintele C.S.A.-~~

În fond această a doua parte a circularii a fost anulată printr.o telegramă din 22 dec.1951, însă nu cunosc împreju-rările trimiterii acestei telegrame.-

Anterior acestei circulari, știu că nu au fost luate măsuri ca mărfurile care se aflau în stoc să nu fie vindute, adică mărfurile livrate cu întîrziere ca să nu fie desfăcute.-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just,

MARTOR,

Jud.asist.
Cpt.de just.

Leobor...

...

...

*Tăcut de mine
aceste două...*

In alte împrejurări eu nu am mai semnat astfel de circulări.-

Concepta circulării din 12 dec. știu că a fost vizată în colțul stîng de CERNICICA DUMITRU și se găsește la Direcția Registraturii.-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Leoboldman

MARTOR,

W. J. J. J.

Jud. asist.
Cpt. de just.

J. J.

C.N.S.A.S.

TRIBUNALUL ~~MIHAIL~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

236

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954
 înaintea noastră, G-ral maior de just., VOITINOVICI ALEXANDRU
 Președintele Tribunalului Suprem al R.P.R. ;
 Martorul Mihail Maeveschi în vârstă de 48 ani,
 de profesie funcționar cu domiciliul în București
str. Aviator Iliescu nr. 71, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
 art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depozitie care a fost reprodusă în
 rezumat de către grefier:

**In legătură cu împrejurările în care a fost
 majorate prețurile la ouă, ulei și untură nu pot da
 amănunte în această privință pentru că în sectorul pre-
 țurilor agrare eu nu am lucrat delă început.**

**Majorarea prețurilor la bumbac s-au făcut în urma
 unei hotărâri luate de Comitetul pentru Prețuri.**

**Poziția lui CERNIGICA în această problemă era
 aceea că considera, neoportună majorarea prețurilor la
 bumbac.**

**În 1950, când LUCA era în concediu s-au dat
 două hotărâri ale Consiliului de Miniștri pentru redu-
 cerea prețurilor la legume iar a doua pentru reducerea
 prețurilor la fructe.**

**Nu cunosc dacă s-au luat măsuri de majorare a
 prețurilor la vin și la țuică în toamna anului 1950.**

**În primăvara anului 1951 nu s-a luat nici-o
 măsură pentru scăderea prețurilor de achiziții la
 legume proaspete și furaje, care s'au făcut cunoscută.**

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.
 G-ral maior de just.

Martor, *Leostimac M. Măntănuș*

Grefier, Jud. asist.
 opt. de just.

A existat o propunere de finanțarea fondului unit, însă această propunere nu a venit dela GERBICIA ci dela Cooperatie sau pe altă linie. Această finanțare a fondului unito umărea înlesnirea schimbului de produse între industrie și economiă țărănească.

ca
Propunerea pentru restabilirea echilibrului între prefiurile industriale și agricole, să se majoreze prefiurile la unele produse industriale destinate țărănilor nu a venit dela GERBICIA DIMITRI. Această măsură a fost luată înainte de venirea lui.

In 1950, a existat un raport în care se semna dea lajuul între prefiurile industriale și agricole.

Mai cunosc faptul că s-a majorat prefiurile de vânzare la unelele agricole, la fire de bumbac, la zahăr, cherestea dar nu pot preciza cum s-a făcut și nici dacă GERBICIA DIMITRI era în perioada aceea acolo.

PRESEDINTE

Diral major de just.

M A R T O R .

Und. asist.
Opt. de just.

de la raportul D. Dimitri

de la

TRIBUNALUL ~~MINISTER~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de Just., VOITINOVICI ALEXANDRU

Președintele Tribunalului Militar al R.P.R. :

Martorul: Papazian Alexandrina în vârstă de 34 ani,
de profesiune funcționară cu domiciliul în București
Str. Polonă Nr. 85., după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșter:

În privința majorării prețurilor de achiziții la ulei și untură am primit dispozițiuni dela conducerea C.P.P. al cărei președinte era CERNICIGA. În momentul când s-a întocmit nota nu sosise încă propunerile însă mi s-a spus că vor sosi și întra-devăr, acestea ulterior au sosit. ~~Am~~ avut aprobarea lui VASILE LUCA. În privința ouălelor au fost discuții câteva zile însă pînă la urmă s-a aprobat majorarea prețurilor. Punctul de vedere al C.P.P.-ului era să nu se majoreze prețurile la bumbac. Majorarea prețului la gogoșile de mătase, s-a făcut în urma propunerii Minis. Industriei Ușoare cu care CERNICIGA a fost de acord. Reducerea prețurilor la legume și furaje în anul 1951, s-a făcut la propunerea tuturor ministerelor interesate prin Hotărîrea Cons. de Miniștri Nr. 85. Atunci punctul de vedere al lui CERNICIGA, a fost pentru această reducere.

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

G-ral maior de Just.

Martor,

dl. Papazian.

Greșter, Jud. asist.
cpt. de just.

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. Al. Voitinovici

Președintele Tribunalului Militar Suprem al R.P.R.;

Martorul Zaharia Liviu în vârstă de 50 ani,
de profesie contabil cu domiciliul în București Str.
Traian Nr. 205.

după ce s-au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C.J.M., a făcut următoarea depozitie care a fost reproducă în
rezumat de către grefier:

În problema măririi prețului la bumbac, acuzatul CERNICICA s-a declarat împotriva acestei majorări, însă pînă la urmă, în realitate prețurile s-au mărit. În discuțiile ce au avut loc cu ocazia ședințelor la Comitetul Pentru Prețuri, nu s-a făcut nici o propunere de majorarea prețurilor la bumbac. Nu cunosc atitudinea pe care a luat-o acuzatul CERNICICA în timpul cît lucra la Centrocoop, față de majorarea prețurilor la legume.

Nu cunosc dacă acuzatul CERNICICA în discuțiile care au avut loc referitor la majorarea prețului la bumbac și tutun, să fi fost de acord cu aceste majorări.

Nu-mi amintesc dacă acuzatul CERNICICA, în vederea reducerii decalajului la unele produse a propus majorarea prețurilor la unele produse industriale, desfăcute în sectorul țărănesc. Nu cunosc problemele de mai sus pentru că eu am lucrat la sectorul ed-tiv. În ședințele de lucru la care lua parte și CERNICICA nu se hotărau prețurile, fiindcă acestea veneau stabilite de sus. Mă refer la unele ședințe.

PREȘEDINTELE TRIB. SUPREM AL RPR

G-ral maior de just.

Martor,

Jud. asist.
cpt. de just.

TRIBUNALUL MILITAR SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, G-ral maior de just. Al. Voitinovici

Președintele Tribunalului ~~Militar~~ Suprem al R.P.R. ;

Martorul Hulduban Vasile în vârstă de 35 ani,

de profesie croitor cu domiciliul în București Str. Ghica Tei Nr.44.

, după ce s'au adus la îndeplinire disp. art. 179-182 și 275-280 C.J.M. a făcut următoarea depoziție care a fost reprodușă în rezumat de către greșier:

Prețul de achiziție la ouă l-a majorat CERNICICA. În ce împrejurări, nu-mi aduc aminte.

Eu am fost împotriva majorării prețului la miei și la alte produse. Eu nu am primit de la VASILE LUCA să fac rezerve alimentare, ci acest ordin l-a primit Președintele Centrocoop-ului AGIU CONSTANTIN.

Eu am fost la VASILE LUCA, nu cînd s-a anunțat să se facă rezerve ci pentru a-mi exprima dezacordul în legătură cu această problemă.

Dispozițiile de a se face rezerve alimentare, au fost date de VASILE LUCA, în noiembrie 1951. Eu nu am cerut și insistat să se majoreze prețul la lapte în primăvara anului 1951.

Vă rog să -mi permiteți să spun cele ce știu despre CERNICICA DUMITRU:

Eu l-am cunoscut la diferite ședințe care se țineau la Consiliul de Miniștri sau la Ministerul de Finanțe...

PREȘEDINTELE TRIB. SUPREM AL RPR

G-ral maior de just.

Martor,

677/54 Jud. seist.
opt. de just.

În primăvara 1951, CERNICIOGA a dat dispoziții scrise departamentului Industriei Cărnii ca să plătească prețul de 22 lei per Kgr. la carnea de oaie, necesară consumului populației, adică la un preț egal cu prețul pe care îl plătesc noi pentru o calitate excepțională a cărnii de oaie pentru export, în timp ce prețul pentru consumul intern, era de 26 lei per Kgr.

Însă după ce am văzut consecințele grave pe care le-a avut mărirea prețurilor de către CERNICIOGA și l-am sesizat, fiindcă pe atunci eram vice președinte al Centrocoop-ului, ulterior s-au dat dispoziții de reducere a prețului la carne.

Ca o consecință a măsurilor luate de scumpirea prețului de achiziții, departamentul industriei cărnii și centrocoopului, nu și-au putut îndeplini planul de achiziționarea a 400.000 oi, pentru consumul populației, creîndu-se goluri în aprovizionarea clasei muncitoare.

CERNICIOGA în general a dus o politică de mărire a prețurilor la produsele agricole și în calitate de prim vice președinte la Centrocoop, El a dat ordin, fără știrea Comitetului Executiv lui CHIRTES TRAIAN să mărească prețurile la untură dela 40 la 80 lei, și în felul acesta a lovit în interesul oamenilor muncii.

În privința legăturilor dintre CERNICIOGA și VASILE LUCA, pot să spun că prin luna august 1951, VASILE LUCA m-a chemat și mi-a spus că CERNICIOGA va veni la Centrocoop. Deci CERNICIOGA a fost trimis de VASILE LUCA acolo în calitate de prim vice președinte al Centrocoopului.

CERNICIOGA s-a dovedit imediat ce a venit în Centrocoop, a fi un element dușmănos împotriva liniei Partidului.

Îmi aduc aminte că prin martie 1952, CERNICIOGA nu a fost de acord cu critica adusă de C.C. al P. M. R. în cuprinsul scrisorii închise referitor la circulația mărfurilor pe trimestrul IV, 1951 și ianuarie 1952, în cadrul Centrocoopului. El a declarat aceasta în ședința Comitetului Executiv.

Despre VASILE LUCA, am de arătat următoarele:

El, în calitate de Secretar al C. C. al P. M. R., de vice președinte al cons. de Miniștri și Ministru al Ministerului de Finanțe, a dus o activitate criminală de sabotaj împotriva Statului, cu scopul împiedicării făuririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare și de consolidarea aceastei alianțe. Această acțiune de subminare, după cîte cunosc eu, a dus-o sub trei forme :

1) A dus o politică de avantajare a chiaburilor, întărind poziția lor economică și aceasta, ce să dovedească într-adevăr că el este sprijinitor al chiaburimii.

2) Prin dispozițiile și măsurile pe care VASILE LUCA le-a dat Centrocoopului în domeniul economic, și care fiind duse la îndeplinire,

MARTOR, *[Signature]*

nu au făcut altceva decât să lovească în alianța dintre
clasa muncitoare și țara muncitoare, în ceea ce privește apăr-

ca alimente.

Ca să măcheze aceste acțiuni diagnosticale, VASILE LUCA, în
colaborare cu ANA PĂUNER și GEORGHIU GEORGHIU, au reușit să
organizare în România de a intra în responsabilitate agricole colec-
tive, mărind contractul țării politice a partidului.

În cadrul Centrocop-ului, VASILE LUCA a acționat în re-
țea următor :

VASILE LUCA, detașat aici din martie 1950, deta Con-
gresul Cooperatist și înțeles în conducerea cooperatistă o serie
de elemente care s-au dovedit diagnostice legitime noastre. În con-
știent din martie 1950, VASILE LUCA l-a introdus în Comitetul Exe-
cutiv, pe SOIMON IAN. Tot cu ocazia acestui congres, a intro-
dus în comitetul executiv de un prieten și familiar sale anume
SZABO ADALBERT. În toată 1951, între în comitetul executiv un alt
element diagnostic, prieten al lui VASILE LUCA și anume NAGY VIOLA.
În septembrie 1951, VASILE LUCA a mai introdus un colaborator și
lui și anume pe GERGIU DUMITRU.

La sfârșitul lunii iulie 1951, VASILE LUCA m-a chemat la
Președinția Comitetului de Ministri, și mi-a dat dispoziția să
opresc activitatea departe de întreg teritoriul țării. Acest fapt
a dus ca planul de centralizare să nu poată fi realizat, lo-
vind astfel în politică partidului și a guvernului.

În toamna anului 1950, VASILE LUCA a dat dispoziții centro-
copului, ce să preia din patrimoniul Ministerului Industrial
Alimentare duminică societății de stat AFROACTA, cu întregul său
inventar. În primăvara anului 1951, din dispoziția lui VASILE LUCA
- care a dat o Centrocopului, s-au preluat de către cooperatist
cca. 500 magazine și 50 autoconsumabile societăți de stat AFRO-
ZAR. Tot în urma dispozițiilor lui VASILE LUCA, Centrocop-ul și a
preluat de la M.C.I., depozitele de cherestea și materiale de con-
strucție, date COMLEN, iar în septembrie 1951, mi-a dat dispoziții
să se pregătesc cooperatist pentru prelucrare farmaceutică nenaționa-
lizate, lucru care nu a îndeplinit, fiindcă m-am oprit în anul
1951, VASILE LUCA cu SZABO ADALBERT au înțeles vințicioare de că-
tre cooperatist, înlocuind Decretul nr. 22/1949 și Marele Adunare

Nățională, de organizare și M.A.P.

Prima mare de țară
PREȘEDINTE
NĂȚIONALĂ, de organizare și M.A.P.

1951
1951
1951

1951

C.S.F. a dispus vinificarea a 800 vagoane. După citeva zile, SZABO ADALBERT, a anunțat că VASILE LUCA a dispus să nu se țină seama de această cifră, și să se procedeze la vinificare nelimitată. Pentru achitarea acestor sume, VASILE LUCA a aprobat Centrocoop-ului mari sume de bani, deasemeni și pentru organizarea pivnițelor.

În iulie 1951, după aprobarea Decretului Nr.112, al Prezidiului Marelui Adunări Naționale, VASILE LUCA într-o ședință la Cons. de Miniștri, de față fiind și eu, a dat dispoziții organelor Ministerului Comerțului Interior, ca să se elibereze cât mai multe autorizații pentru exercitarea comerțului particular de carne cu mențiunea să nu se facă nici un fel de greutăți comercianților de carne, și să nu li se limiteze beneficiile.

Odată ce s-a transmis această dispoziție, speculanții primind autorizații, ei au plecat în târguri și piețe și în timpul cel mai scurt prețul la carne a crescut de 3 - 4 ori, față de cel pe care-l plătea Centrocoop-ul.

Cînd i-am adus la cunoștință lui VASILE LUCA că această metodă contravine hotărîrilor Marelui Adunări Naționale, el nu a vrut să țină cont de aceasta. Am făcut după aceea o sesizare scrisă, prin care am arătat și cerut să se aplice în spiritul luptei de clasă directivele Decretului Nr.112, al Marelui Adunări Naționale fiindcă după directivele lui Vasile Luca, se călcau Hotărîrile Partidului din 3 - 5 martie 1949, în care se prevedea îngrădirea sectorului particular. VASILE LUCA a început să vorbească în diferite ședințe la Președinția Cons. de Miniștri sau la Ministerul de Finanțe că dacă nu este carne aceasta se datorește greșelii pe care a comis-o partidul și guvernul prin atitudinea față de unii chibauri sași și băgarea în casele lor a țărănilor "puturoși" care nu știu să deosebească capra de vacă" și care "suie vaca în pod ca să-i dea fîn".

În primăvara anului 1951, din dispozițiile lui VASILE LUCA, în stinele cooperatiste s-au primit chibauri, fapt care a dus la minimalizarea luptei de clasă și la lovirea alianței dintre clasa muncitoare și țărăimea muncitoare, fiindcă chibaurii pătrunși în stine aveau aceleași drepturi ca toți ceilalți proprietari de oi.

Sesizînd acest lucru, VASILE LUCA mi-a răspuns că pe noi nu ne interesează ale cui oi pătrund în stînă, ci brînză lor. Saptul că chibaurii intru la un loc cu țărăni muncitori, VASILE LUCA l-a lăsat la o parte, fiindcă voia tocmai această intrare a chib-

PRESEDINTE
G-ral maior de just. *[Signature]* MĂRIOR, *[Signature]* *[Signature]*
Fid. constat: *[Signature]*

burilor în rîndurile țărănimii muncitoare.

În aprilie 1951, a fost o ședință la Centrococop, unde s-au discutat probleme de aprovizionarea populației cu ocazia zilei de 1 mai. La această ledință, a luat parte și VASILE LUCA și în urma discuțiilor la care a participat a reeșit că unitățile nu pot să cumpere păsări la prețurile practice de cooperatie.

El în loc să combată această tendință de mărire a prețurilor, s-a adresat ședinței spunînd : " Ce pretenții aveți voi dela acești oameni, vreți să facă mai mult decit ei pot ? ", prin aceasta dînd aprobare de mărire a prețului la păsări.

VASILE LUCA a căutat să saboteze reforma bănească din ianuarie 1952. A căutat prin aceasta să acopere politica sa dușmănoasă de favorizare a chiaburimii de lovire în alianța dintre muncitori și țărani muncitori. După ce a avut loc reforma bănească, VASILE LUCA mi-a cerut urele cifre, care îi trebuiau la o ședință și totodată m-a întreat cum merg achizițiile. I-am răspuns că țărani iși vînd produsele și deci pot în felul acesta să aprovizioneze centrele muncitorești. " Da ", mi-a răspuns el, " dar si văzut că cei mai mulți bani s-au pșsit la muncitori nu la țărani ". Prin aceasta, el vînd să acopere faptul că în urma reformei bănești, s-au găsit sume mari de bani la țărani.

Pentru a dovedi încă odată că el este un sprijinitor al elementelor instărite dela sate, a trecut la fapte și astfel în februarie 1952 l-a anunțat pe AGIU ca să plătească sumele de bani datorate producătorilor de vin dinainte de reforma bănească în raport de 1 - 20 lei. Eu l-am întreat pe directorul general BELE PETRE dela Dir. Generală a Treburilor a Consiliului de Miniștri despre această problemă și mi-a spus că în conformitate cu H.C.N. sumele datorate producătorilor agricoli dinainte de reforma bănească, se vor plăti în raport de 1 - 200 lei. Iată încă un fapt care dovedește dușmănia față de regimul nostru democrat popular .

VASILE LUCA deși susținea că este prieten al țărănimii, în realitate era un dușman al țărănimii muncitoare. Cunosoc un caz concret, acela petrecut în Reg. Sf. Gheorghe sau Trei Scaune.

Un frate al lui VASILE LUCA anume (TOTH GHEZA), a forțat țărănimea să intre în gospodăriile agricole colective, recurgînd la acte de violență și teroare. Astfel a chemat la miliție noaptea pe unii țărani muncitori și i-a amenințat, iar pe unii pur și simplu i-a acționat cu picioarele de grindă, ameni-

Președinte al Com. de Control: Iulian Cuz
Judecator
St. U. R. V.

ținându-i cu spinzurătoarea. Tăranii s-au speriat și s-au adresat C.C. al P.M.R., să lămurească această situație. De toate acestea, LUCA VASILE avea cunoștință, deoarece săptămânal se deplasa la Sf.Gheorghe, discutând cu frații săi aceste probleme, fiind de acord cu ei și încurajându-i.

Prin aceasta, VASILE IUCA a căutat să ascundă că el în realitate era un apărător al chiaburimii și capitaliștilor.

La întrebarea lui CERNICICA, răspund că l-am cunoscut la o ședință privitoare la probleme de aprovizionare, unde am participat și eu. Eu am fost acolo cu scopul de a interveni pentru a se scădea prețul unor produse agricole.

Nu-mi aduc aminte dacă am discutat cu CERNICICA problema prețurilor la vin și țuică.

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

MAIOR

Jud.asist.
Ept.de just.

TRIBUNALUL ~~XXXXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954.

Înaintea noastră, G-ral maior de just. Al. Voitinovici

Președintele Tribunalului ~~Militar~~ Suprem al R.P.R. :

Martorul Szabo Albert în vârstă de 44 ani,
de profesie horticultor cu domiciliul în București
Bastiliei Nr. 22, după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179—182 și 275—280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către greșler:

Eu nu știu nimic cu privire la majorarea prețului de
achiziție la untură și ulei.

În anul 1951 în ceea ce privește prețurile legume-
lor, a fost o decizie Nr. 85 care prevedea că periodic să se
schimbe prețul la legume și zarzavaturi. Dacă analizăm proble-
ma, această decizie care a fost propusă de CERNICICA, nu a fost
justă. Era perioada când chiar prețul pe piața liberă era mult
mai mic, decât la stat. Centrocop-ul a intervenit, și eu perco-
nal am arătat și discutat că nu este just acest lucru cuprins în
Decizia Nr. 85. Modificările acestei decizii se puteau face la
propunerea Comitetului pentru prețuri fapt ce n-a avut loc.

Știu că în perioada înainte de reforma bănească, CERNI-
CICA a dat dispozițiuni de impulsionarea vânzării mărfurilor,
fără știrea comitetului executiv și a președintelui Centrocop-
ului. Țin minte precis că a dat odată o telegramă uniunilor
raionale și Regionale în această privință.

Nu am cunoștință de legăturile ce au existat între CER-

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

Magistru

Martor

G-ral Jud. asist.
opt. de just.

NICOLA și VASILE LUCA. Eu sunt din Sf. Gheorghe - Trei Scaunțiar pe Traian și familia acuzatului LUCA i-am cunoscut. Despre activitatea acestora, în legătură cu colectivizarea forțată a țărânilor cunosc următoarele:

În anul 1950 în com. Lex și alte comune, țăranii au fost constrinși, forțați să intre în colectiv, fiind amenințați că vor avea de suferit consecințe dacă nu vor face aceasta. În această privință știu că au fost arestați nu numai țărani ci chiar femei și copii. Aceasta a dus până acolo, încât țăranii din aceste comune s-au răsculat, și Guvernul a fost nevoit să trimită un delegat care să arate că cele întâmplate nu sunt din dispoziția sa și nici nu sunt în concordanță cu linia guvernului și așa s-au liniștit lucrurile. Această acțiune de colectivizare forțată a fost dusă de secretarul ~~com.~~ de partid care era cumnatul lui LUCA anume (SCHUSLER) ^{secretar de securitate} care era fratele lui LUCA anume TOȚH GHEZA și șeful securității, care era tot un frate al lui LUCA, VARGA GABOR. -

*secretar de securitate
Schusler*

PREȘEDINTE
G-ral maior de just.

[Handwritten signature]

MARTOR

[Handwritten signature]

Jud. asist.
Cpt. de just.

[Handwritten signature]

TRIBUNALUL ~~XXXXXX~~ SUPREM AL R.P.R.
Colegiul Militar

PROCES VERBAL

(Audierea unui martor)

Astăzi, 7 octombrie 1954

Înaintea noastră, Gral maior de just. VOITINOVICI ALEXANDRU
Magistru

Președintele Tribunalului ~~XXXXX~~ Suprem al R.P.R. _____ :

Martorul VIJOLI AUREL în vârstă de 52 ani.
de profesie funcționar cu domiciliul în București Str. Ion
Movilă No.10.

după ce s'au adus la îndeplinire disp.
art. 179-182 și 275-280 C. J. M., a făcut următoarea depoziție care a fost reprodusă în
rezumat de către grefier :

Față de planul de desfacere a Centrocloop-ului, în
toamna lui 1950 respectiv în ședința în care s-a stabilit
planul de desfacere al Centrocloop-ului, CERNICIGA a avut o
poziție cât timp era în fața mea, de a susține ca să se dea
mărfuri mai multe pentru Cooperație însă CERNICIGA când era
în fața colectivului în care prezida LUCA VASILE, nu spunea
nici un cuvânt. Eu am obiectat de mai multe ori lui CERNICIGA
dece nu cere, și dece nu susține aceleași lucruri și atunci
când este de față cu LUCA. Asta a fost bineînțeles înainte
de trim.4 al anului 1951, adică înainte de reforma bănească,

Eu nu-mi aduc aminte ca înaintea ședinței dela Consiliul de Miniștri, din octombrie 1951, să fi vorbit cu acuzațul CERNICIGA DUMITRU la telefon și el să-mi fi cerut părerea asupra planului de desfacere al mărfurilor.

Este o minciună ceace susține acuzatul CERNICIGA DUMITRU, că eu ași cunoaște faptul că la ședința din noiembrie 1951, unde s-ar fi analizat planul de desfacere pe luna octombrie, sub președinția lui LUCA, unde s-au dat noi instrucțiuni

PREȘEDINTE,
G-ral Maior de Just.
Magistru

././.

Martor,

~~XXXX~~ Jud. asis
~~XXXX~~
Cpt. de just.

in ceea ce privește desfacerea mărfurilor și unde Centrocôop-ul cu ocazia aceasta a fost criticat, deoarece în noiembrie eu nu am fost în țară, am fost în străinătate.

Deasemeni este o minciună cele ce susține acuzatul CERNICIGA DUMITRU în sensul că după ședința dela Consiliul de Miniștri care a avut loc sub președenția lui LUCA și unde eu i-ași fi promis că voi lua cuvîntul și îl voi susține.

Nu-mi aduc aminte precis cînd s-a pus problema în cadrul Comisiei de pregătire a reformei monetare, cu privire la constituirea rezervelor de mărfuri, însă știu că această problemă a fost pusă în luna octombrie 1951.

Eu am făcut parte din colectivul de pregătire a reformei bănești, din care a făcut parte și CERNICIGA DUMITRU, însă el a venit ceva mai tîrziu de cînd a început colectivul, fără să-mi aduc aminte precis cînd.

CERNICIGA a avut sarcini și a prezentat lucrările cerute de comisie și a luat parte efectiv la pregătirea reformei bănești.

Foarte curios mi se pare că CERNICIGA spune - cu toate că a luat parte regulat la colectiv și lua parte și la comisie - că nu cunoaște se pregătește reforma bănească. Fără îndoială că a știut acest lucru. Nu știu dacă atunci cînd CERNICIGA a fost adus în colectiv, i s-a spus acest lucru sau nu.

În legătură cu neîncasarea datoriilor aș putea face o expunere mai amplă asupra cauzelor care a determinat neîncasarea lor. În anul 1948, s-au dat în urma secetei care era în țară, credite agricultorilor. S-au încasat o bună parte din datoriile date, dar totuși au mai rămas o parte însemnată neîncasată. Se încasau greu datoriile din două cauze; fie că debitorii nu puteau să plătească, fie că debitorii nu vroiau să plătească. Ceea ce a determinat ca să nu poată plăti debitorii datoriile, este situația grea care s-a creat în agricultura noastră. Normal era ca în timp ce producția industrială creștea și producția de mărfuri de origine agricolă. Ori ce s-a întimplat la noi?, nu numai că nu s-a stimulat producția agricolă, dar după mine s-a pus chiar piedici producției, prin haosul economic creat de complicității lui VASILE LUCA, de TEOHARI GEORGESCU, de ANA PAUKER care în loc să dea liniștea necesară agricultorilor, ca să producă cît mai mult, ca să meargă producția agricolă în pas cu cea industrială, în departamentele de care erau ei responsabili, la agricultură, la colectări, la interne; s-a mers cu șicanele și cu arestările în masă pentru fleacuri, colectările s-au făcut în mod arbitrar, în gospodări

M A R T O R ,

*Președintele
Comisiei*

*Judec. Constit.
Col. 107*

colective și forțau țăranii ca să intre. Toate acestea au creat un mediu cu totul defavorabil producției agricole. Dar partea mai gravă era nu numai că producția agricolă n-a mers cum trebuia, în pas cu producția industrială, dar a dat o lovitură a alianței clasei muncitoare cu clasa țărănească.

În aceste împrejurări mulți dintre țărani, în special dintre țăranii săraci nu puteau plăti datoriile. Au fost sigur și elemente capitaliste la țară care puteau să plătească și nu vroiau să plătească. Banca s-a străduit să încaseze datoriile, însă nu avea la îndemână un instrument eficace, de a sili pe cei cari pot să plătească să-și achite datoriile. Chestiunea s-a pus în fața lui VASILE LUCA în anul 1950, că nu se pot încasa datoriile băncii. VASILE LUCA s-a mulțumit cu această situație de neîncașarea datoriilor agricole. Văzînd punctul acesta slab, am găsit o soluție la începutul anului 1951 venind cu un proiect, care dădea posibilitatea pe deoparte să fie executați pe calea excepțională, care o folosea fiscul, debitorii agricoli, cari nu vroiau să-și plătească datoriile și pe de altă parte să se atribue bunurile care se obțin prin executarea debitorilor, sectorului socialist.

Era dificultatea cînd se încerca executarea debitorilor, că nu apăreau cumpărătorii pentru a cumpăra bunurile care se scoteau în vînzare. Acest proiect l-am dat lui VASILE LUCA, care la reținut foarte mult timp deși am stăruit mult să i se dea drumul.

În octombrie, dacă nu mă înșel la 15-16 octombrie 1951, cînd pregăteau reforma bănească VASILE LUCA m-a chemat la Minister și mi-a spus să trec imediat la executarea debitorilor, pe căile pe care le are Banca la dispoziție, fiindcă proiectul nu merge. Am protestat că nu era nici un rost ca la o muncă enormă, fără rezultat să punem aparatul băncii, rezultat în loc să se ocupe de problemele care sînt folositoare economiei. El mi-a spus că trebuie să executăm cu orice preț debitorii, în special elementele capitaliste, deoarece așa s-a hotărît de conducere. A trecut un timp și la sfîrșitul lunii noiembrie sau în jurul lui 1 decembrie, VASILE LUCA m-a chemat la Minister, spunîndu-mi ca să perfectez proiectul respectiv dîndu-i formele legale și să execut, după proiectul respectiv debitorii agricoli, în timp ce pregăteau reforma bănească. Eu am protestat, dar fără rezultat. Văzînd această situație care lovea grav reforma bănească, m-am dus la Comisie care mi-a spus că să țin proiectul pînă după reforma bănească, căci nu are nici un sens să încasăm datoriile agricole înainte de reforma bănească.

M A R T O R ,

*Reprezentant
[Signature]*

Jub. minist. [Signature]

adică în loc să luăm bani în monedă nouă întărind leul nou ~~scutit~~ să încasăm lei vechi.

În trim.4 pe la 10 octombrie, VASILE LUCA împreună cu președintele Comisiei de Plan, a creat o comisie din 2 inși. - de la comisie de plan; BALACEANU PSTRE și MOISESCU și din partea Ministerului de Finanțe, IACOB ALEXANDRU și cu mine, care să dea forma definitivă planului de casă. Adică să fixăm ce sume trebuie pusă în plus în circulație în trim.4.

Ne-am intrunit la mine la birou. Eu cu IACOB ALEXANDRU am convins pe cei de la Comisia de Plan ca să rămână planul de casă alcătuit așa cum îl făcuse Banca de Stat, adică cu un plus de circulație de 3 miliarde. IACOB ALEXANDRU a fost perfect de acord cu mine.

A doua zi mi-am prezentat la VASILE LUCA, unde l-am găsit pe IACOB ALEXANDRU, și i-am arătat cele stabilite de comisie, crezând că este bucuros că i-am convins pe cei de la Comisia de Plan, să cadă de acord cu noi, dar când a văzut planul cu un plus de circulație de 3 miliarde a sărit în sus și a spus că trebuie redus. Deși am protestat vehement, cu o sete nemai pomenită, a tăiat 2 miliarde din cele 3 miliarde, adică să fie în circulație numai 1 miliard în plus, față de 3 miliarde cum era planul alcătuit de Banca de Stat. Sigur că chestiunea aceasta a lovit direct în reforma bănească.

Trebue să relatez că IACOB ALEXANDRU care cu o zi înainte a fost de acord cu mine, în loc să susțină același lucru a trecut de partea lui VASILE LUCA și a spus; "tov. LUCA sint de acord să tăiați astfel", iar mie în particular mi-a șoptit; "lasă VIJOLI că este mai bine așa, să crape odată". Trecând la alte chestiuni nu i-am întrebat ce a vrut să înțeleagă prin cuvintele acestea. Sigur că a avut consecințe tăierile lui VASILE LUCA, cu complicitatea lui IACOB ALEXANDRU, a lovit în reforma bănească, a fost un act de sabotare a reformei bănești. Menționez că a fost singurul plan tăiat de VASILE LUCA din toate cîte le-a alcătuit Banca de Stat. Din cauza tăierilor masive s-a cerut suplimentări din partea întreprinderilor într-un număr în sumă impresionat de mare, cum nu s-a întîmplat niciodată. Era normal ca suplimentările să se aprobe pentru că suferea astfel producția și în plus era în interesul reformei bănești.

Ce s-a întîmplat, VASILE LUCA a tăiat din suplimentările cerute, foarte puțin s-a dat din ceace s-a cerut, o parte a fost respinse integral și celelalte au fost tăiate masiv-

VASILE LUCA mi-a spus mie odată "vezi VIJOLI, tot eu am avut dreptate, că la oraș se găsesc mai mulți bani decît la sate"

M A R T O R ,

Proșchiuța
[Signature]

Jud. onteut
[Signature]

teză cu totul contrară realității, pentru că unde mergeau cei mulți bani, la elementele capitaliste dela țară. Mi-a cerut VASILE LUCA să-i prezint o listă de localitățile care erau asimilate ca orașe și care în fapt nu erau orașe adevărate. I-am prezentat - conform legii administrative - toate localitățile asimilate ca orașe, el a subliniat unele din aceste localități și a spus să le scoatem din mediul urban și să le trecem în mediul rural, însă au rămas multe localități și chiar orașe care trebuia trecute la mediul rural. De altfel toată lucrarea aceasta trebuia făcută altfel și chiar și în adevăratele orașe sînt agricultori. Cum a procedat el nu a arătat situația exactă. Referitor la planul de credite pe trim.3 al anului 1950 țin să arăt că LUCA VASILE la lăsat să-i țină locul, în lipsă, pe IACOB ALEXANDRU, care deși nu se pricepea în materie de credite, pentru a-l prezenta la Consiliul de Miniștrii. Astfel s-a întimplat și în trim.3 al anului 1950. Cu prilejul acela îmi aduc aminte, că m-am dus la IACOB ALEXANDRU împreună cu GHEORGHE RADULESCU fost consilier, sau cu MARIN LUPU, vicepreședinte unul din aceștia doi (nu-mi aduc precis cu care). Am prezentat planul de credite lui IACOB ALEXANDRU care fără analiză, fără nimic a tăiat pur și simplu zece miliarde.

Eu am protestat, "cum tai fără să cercetezi, cum tai în mod arbitrar, va suferi producția, se va închide din fabrici". IACOB ALEXANDRU a ripostat "ce importanță are dacă se închid 30% din fabrici". Asta a fost situația cu planul de credite pe trim.III al anului 1950. Consecințele au fost că pe deoparte a suferit efectiv producția, pe de altă parte a fost singurul caz cînd Banca de Stat a trebuit să depășească prevederile din planul de credite aprobat de Consiliul de Miniștrii. Deoarece dacă nu se depășea era un adevărat dezastru. Prin urmare a trebuit vrînd nevrînd să călcăm Hotărîrea Consiliului de Miniștrii din cauza tăierii masive făcute de IACOB ALEXANDRU.

Referitor la alcătuirea tabelului cu localități și la schimbarea localităților dela urban sau rural, IACOB ALEXANDRU nu a avut nicio contribuție. VASILE LUCA a lucrat singur.

Îmi dați voie să arăt ce s-a întimplat în legătură cu sabotarea lui VASILE LUCA.

VASILE LUCA nu numai că a tăiat planul de cassă la plăți cu 2 miliarde dar a mai făcut și altceva, propunerile pe care le-am făcut eu în scris care toate le-a respins categoric.

M A R T O R ,

Bebeșel
Luca Vasile
Luca Vasile
 1 Jul. 1950
 G. H. H.

duceau la întărirea leului nou. Aceste măsuri constau; din achiziții importante prin acordare de prime; prin mărirea plăților la capitelele cărăușie, deplasări, prin cumpărarea prin instituțiile exceptate (pentru a nu desconfira reforma bănească) pieșe de schimb și materiale dela elementele speculative din crașe; prin manevrarea fondului unic astfel încît să se vindă cît mai puține mărfuri industriale și să se obțină cît mai multe mărfuri agricole; prin reducerea la minimum a încasărilor datoriiilor agricole și ale impozitelor.

Toate măsurile acestea ar fi dus la întărirea leului nou. Reforma bănească - țin să menționez - dacă din punct de vedere tehnic al schimbului a dat rezultate foarte bune, cum s-au menționat chiar în comunicatul care s-a dat după aceea - a avut punctul acesta slab, datorită sabotării lui VASILE LUCA, care a determinat o circulație bănească foarte redusă.

IACOB ALEXANDRU nu a făcut nici o propunere în legătură cu întărirea leului nou.

Deasemeni IACOB nu a știut de propunerile mele arătate mai sus.

IACOB ALEXANDRU nu a mers pe linia propunerii făcute de mine, dovadă că la Ministerul de Finanțe s-au încasat impozite mai mari în trim.IV. și ianuarie 1952 ca niciodată.

De aceasta răspunde afară de ~~peștii~~ VASILE LUCA, imediat IACOB ALEXANDRU.

Nu mi-a spus nimic IACOB ALEXANDRU referitor că ar exista posibilități legale ca să poată da orice sumă pentru achiziții. Lucrurile s-au petrecut așa cum am arătat eu.

M A R T O R ,

Prescrita f. j. Rodna

Jub. onteut. G. V. V.

PROCES VERBAL (MINUTA) nr.180

Astăzi, anul 1954, luna octombrie, ziua 8;

Tribunalul Suprem al R.P.R., Colegiul Militar, compus conform art.8 din legea nr.7/1952 și art.39 din legea nr.5/1952, din:

Președinte: G-ral maior de Justiție VOITINOVICI ALEXANDRU
Președintele Tribunalului Suprem al R.P.R.

Asesori : G-ral maior ENESCU ION
G-ral maior DEMETER ALEXANDRU

Deliberând în secret, conform art.291-295 C.J.M., asupra culpabilității și aplicațiunii pedepselor în cauza penală privitoare pe:

1. LUCA VASILE, învinuit pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949 cu modificările ulterioare, comb. cu art.1 cod penal;

b) activitate intensă împotriva clasei muncitoare prev. și ped. de art.193¹ cod penal.

2. IACOB ALEXANDRU, învinuit pentru: crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949, cu modificările ulterioare comb. cu art.1 cod penal.

3. SOLYMOS IVAN, învinuit pentru:

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949, cu modificările ulterioare, comb. cu art.1 cod penal;

b) crima împotriva umanității prevăzută de art.3 lit.c și pedepsită de art.4 din legea nr.207/1948, cu modificările ulterioare.

4. CERNICICA DUMITRU, învinuit pentru crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949, cu modificările ulterioare, comb. cu art.1 cod penal.

Pentru motivele ce se vor vedea în corpul sentinței și în unire în parte cu concluziunile procurorului militar.

./.

IN NUMELE POPORULUI
HOTARASTE :

Cu unanimitate de voturi declară pe:

1. LUCA VASILE, culpabil pentru:
 - a) crima de subminarea economiei naționale;
 - b) activitate intensă împotriva clasei muncitoare.
2. IACOB ALEXANDRU, culpabil pentru crima de subminarea economiei naționale.
3. SOLYMOS IVAN, culpabil pentru:
 - a) crima de subminarea economiei naționale;
 - b) crima împotriva umanității.
4. CERNICICA DUMITRU, culpabil pentru crima de subminarea economiei naționale.

Asemenea cu unanimitate de voturi declară că sînt circumstanțe atenuante în favoarea acuzatului SOLYMOS IVAN în ceiace privește crima împotriva umanității și în favoarea acuzatului CERNICICA DUMITRU în ceiace privește crima de subminarea economiei naționale.

Cu unanimitate de voturi condamnă pe:

1. LUCA VASILE, pe baza art.2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul 199/1950, comb.cu art.1 cod penal și în conformitate cu art.3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al.2 cod penal, la moarte și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminarea economiei naționale.

Pe baza art.193¹ cod penal, îl mai condamnă pe acuzat la muncă silnică pe viață pentru activitatea intensă desfășurată împotriva clasei muncitoare.

În conformitate cu dispozițiunile art.101 c.p., acuzatul LUCA VASILE va executa pedeapsa cea mai gravă.

2. IACOB ALEXANDRU, pe baza art.2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul 199/1950, comb.cu art.1 cod penal și în conformitate cu art.3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al.1 cod p. la 20(două zeci) ani muncă silnică și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminarea economiei naționale.

Conform art.463 C.J.M. compută detentiunea preventivă dela 26 martie 1952.

3. SOLYMOS IVAN, pe baza art.2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul 199/1950, comb.cu art.1 cod penal și în conformitate cu art.3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al.1 cod penal la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminarea economiei naționale.

Pe baza art.3 alit.c și art.4 din legea 207/1948 cu modificările ulterioare, comb.cu art.157 cod penal, îl mai condamnă pe acuzat la 10 (zece) ani muncă silnică pentru crima împotriva umanității.

În conformitate cu disp.art.101 cod penal, acuzatul SOLYMOS IVAN va executa pedeapsa cea mai gravă.

Conform art.463 C.J.M. compută detentiunea preventivă dela 12 iunie 1952.

4. CERNICICA DUMITRU, pe baza art.2 din legea 16/1949 devenit art.3 din decretul 199/1950, comb.cu art.1 cod penal și în conformitate cu art.3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al.1 cod penal, comb.cu art.157 cod penal, la 3 (trei) ani închisoare corecțională, pentru crima de subminarea economiei naționale.

Conform art.463 C.J.M. compută detentia preventivă dela 26 iunie 1952.

Sentință definitivă.

Data și citită în ședință publică astăzi 8 octombrie 1954.

PRESEDINTE
PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

General Major de JUSTITIE
Al. Voitinovici
Al.Voitinovici

G-ral maior
Enescu Ion

Asesori :

G-ral maior
Dimitrie Alexandru

Judecator Asistent
Cpt.de Justiție

scut. Marga

2/10

REPUBLICA POPULARA ROMINA
TRIBUNALUL SUPREM
COLEGIUL MILITAR

Dosar nr.215/1954

S E N T I N T A nr.180
=====

Astăzi anul 1954, luna octombrie, ziua 4 ;
Tribunalul Suprem al R.P.R. Colegiul Militar, compus
conform art.8 din legea nr.7/1952 și art.39 din legea nr.5/
1952, din :

Președinte :	General Maior de Justiție Președintele Trib.Suprem	VOITINOVICI ALEXANDRU
Asesori :	General Maior General Maior	ENESCU ION DEMETER ALEXANDRU
Procurori militari :	Colonel de Justiție Colonel	RIPEANU GRIGORE ARDELEANU AUREL
Jud.Asist. :	Căpitan de Justiție	VARGA VASILE

=====

S-a intrunit în ședință publică, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art.21-22 C.J.M. în scopul de a judeca pe :

1.- IUCA VASILE, născut la 8 iunie 1898, în comuna Catalina, Regiunea Autonomă Maghiară, fiul lui Anton și Amalia, cetățean român, căsătorit, are 4 copii adoptivi, domiciliat în București, str. Romniceanu nr.22, raionul I.V.Stalin, arestat la 14.VIII.1952 învinuit pentru :

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Române, prev. și ped. de art.2 din legea nr.16/1949 cu modificările ulterioare, comb. cu art.1 c.p.-

b) activitate intensă împotriva clasei muncitoare prev. și ped. de art.193¹ c.p.-

2.- IACOB ALEXANDRU, născut la 18 ianuarie 1913 în comuna Asuajul de sus, Regiunea Baia Mare, fiul lui Francisc și Rozalia, de profesiune funcționar, căsătorit, are 2 copii, domiciliat în București, str. Amiral Bălescu nr.17, raion I.V.Stalin, arestat

//.

la 26.III.1952, învinuit pentru crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Romine, prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16/1949, cu modificările ulterioare, comb. cu art. 1 c.p.-

3.- SOLYMOS IVAN, născut la 14 februarie 1915 în comuna Zalău, raion Jibou, regiunea Cluj, fiul lui Carol și Eleonora, de profesiune avocat, necăsătorit, domiciliat în București, str. Dr. Sion nr. 16, raion I.V. Stalin, arestat la 12.VI.1952, învinuit pentru :

a) crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Romine, prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16/1949 cu modificările ulterioare, comb. cu art. 1 c.p..

b) crima împotriva umanității prev. de art. 3 și ped. de art. 4 din legea nr. 207/1948, cu modificările ulterioare.-

4.- CERNICICA DUMITRU, născut la 28 februarie 1915 în Sighet, regiunea Baia Mare, fiul lui Ioan și Elisabeta, de profesiune subinginer, căsătorit, are 2 copii, domiciliat în București, str. Pictor Negulici nr. 20, raion I.V. Stalin, arestat la 26.VI.1952, învinuit pentru crima de sabotarea propășirii economice a Republicii Populare Romine, prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16/1949 cu modificările ulterioare, comb. cu art. 1 cod penal.

Președintele a declarat ședința publică deschisă și a ordonat să fie introduși acuzații, care fiind arestați, s-au prezentat sub pază și asistați din oficiu de: av. Paraschivescu Bălăceanu, apărătorul acuzatului Luca Vasile ; de av. Feraru Emil, apărătorul acuzatului Iacob Alexandru ; de av. Marcel Valentin, apărătorul acuzatului Solymos Ivan și de av. Mayș Mihail, apărătorul acuzatului Cernicica Dumitru, în baza delegațiilor depuse la dosar.-

Procedura prevăzută de art. 285 și urm. din cod. pr. pen. a fost îndeplinită față de acuzați.-

Președintele, în conformitate cu dispozițiunile art. 265 al. ultim c.j.m., a stabilit identitatea acuzaților, consemnată în interogatoriile de identificare anexate la dosar, după care a dispus să se citească lista martorilor rezultați din lucrările și propuși în apărare, față de care s-au emis mandate de aducere pentru termenul de 5

octombrie 1954, cînd urma a se proceda la audierea lor.

La dispoziția președintelui, judecătorul asistent a dat citire actului de acuzare, încheerii de absorbție și încheerii ședinței pregătitoare, prin care Tribunalul Suprem, Colegiul Militar, examinînd dacă sînt probe necesare și legal administrate, a hotărît trimiterea în judecată a acuzaților, în conformitate cu dispozițiunile art. 274 pct. 1 c.p.p.-

Cu respectarea dispozițiilor art. 270 c.j.m., tribunalul a dispus interogarea pe rînd și separat a acuzaților.-

S-a procedat la interogarea acuzatului Luca Vasile, interogator reprodus în rezumat și anexat la dosarul cauzei.-

Dezbaterile au continuat pînă în ziua de 5 octombrie 1954, orele 2, cînd, pentru motivele prevăzute de art. 288 al. 1 c.j.m., au fost suspendate, fiind reluate la orele 8,30, tribunalul aflîndu-se în aceeași compunere.-

În continuarea dezbaterilor au fost interogați pe rînd și separat acuzații: Iacob Alexandru, Cernicica Dumitru și Solymos Ivan, interogatorii ce s-au reprodus în rezumat și atașat la dosarul cauzei.-

În decursul interogatoriilor luate acuzaților, procurorii militari au invocat și depus în instanță documente importante, de natură a face dovada învinuirilor aduse acuzaților, documente care s-au anexat la dosar.-

După ce interogatoriile s-au epuizat, președintele a dispus introducerea tuturor acuzaților și în prezența lor, judecătorul asistent, a dat citire în întregime proceselor verbale de interogatorii, semnate de acuzați și vizate de președinte, cuprînzînd răspunsurile date de aceștia în instanță și reproduse în rezumat.-

Acuzații au fost întrebați apoi de către președinte, dacă au de formulat întrebări, legate de răspunsurile pe care le-au dat ceilalți coacuzați, la care Luca Vasile și Solymos Ivan au răspuns negativ, iar Iacob Alexandru și Cernicica Dumitru au pus întrebări coacuzaților Luca Vasile și Solymos Ivan, a căror răspunsuri au fost reproduse în rezumat și anexate la dosar, în complectarea interogatoriilor.-

La orele 23,30, pentru motivele prevăzute de art. 288 al. 1 c.j.m., dezbaterile au fost suspendate pînă în ziua de 6 octombrie 1954, orele 8,30, cînd au fost reluate în aceeași compunere.-

La redeschiderea ședinței, procurorul militar a cerut

tribunalului să dispună aducerea în instanță a dosarelor de cadre aparținând acuzaților Iacob Alexandru și Cernicica Dumitru, pentru a înfățișa mai complet profilul moral și social al acestor acuzați.-

Deasemeni procurorul militar a propus audierea ca martori a numiților : Arsene Stefan și Manea Mănescu, pentru a dovedi împrejurări esențiale cu privire la perioada pregătirii reformei bănești, împrejurări de natură a elucida și preciza aspecte legate de învinuirile aduse acuzaților.-

S-a dat cuvântul apărării care nu s-a opus la admiterea probelor cerute de procuror.-

Tribunalul, față de cererile formulate, s-a retras în deliberare și examinând cererea în legătură cu prezentarea dosarelor de cadre ale acuzaților Iacob Alexandru și Cernicica Dumitru, a apreciat că proba nu este necesară, întrucît circumstanțele personale ale acuzaților, rezultă suficient de coplect din materialul probator existent la dosar, pe de altă parte conținutul acestor dosare nu cuprinde material legat de faptele concrete imputate acuzaților și care fac obiectul dezbaterilor.-

Pentru aceste considerațiuni a respins ca neîntemeiată și neconcludentă prima cerere formulată de procuror.-

Analizînd cererea procuraturii în legătură cu audierea martorilor Arsene Stefan și Manea Mănescu, care inițial nu au fost propuți pentru a fi audiați, tribunalul a constatat că audierea acestora apare oportună și de natură a preciza aspecte în legătură cu învinuirile aduse acuzaților, întrucît acești martori, prin pregătirea lor de specialitate și preocupările de ordin profesional, sînt în măsură să relateze și să explice, o serie de împrejurări legate strîns de activitatea acuzaților în cadrul ministerului de finsnțe, împrejurări de natură a aduce la descoperirea adevărului.-

Astfel tribunalul a admis această cerere, dispunînd chemarea martorilor menționați pentru a fi audiați.

Hotărîrile tribunalului, în legătură cu aceste cereri, au fost pronunțate în ședință publică.

În continuarea dezbaterilor, s-a procedat, în prezența acuzaților și cu respectarea dispozițiunilor art. 275 și urm. din c.j.m., la audierea martorilor, a căror depoziții

reproduse în rezumat, semnate de aceștia, contrasemnate de către judecătorul asistent și vizate de președinte, au fost anexate la dosar.-

Au fost audiați, în ordinea stabilită de președinte, următorii martori rezultați din lucrări și propuși de procuratură:

- 1.- Durghiu Petre, 2. Eșeanu Sabina, 3. Gabor Arpad,
4. Munteanu Ion, 5. Mihăileanu Alexandru, 6. Turcu Nicolae,
7. Voinea Septimiu, 8. Weis Arpad, 9. Ciurea Petre, 10. Modoran Vasile, 11. Arsene Stefan, 12. Manea Mănescu, 13. Cosma Vasile,
14. Luncan Adalbert, 15. Orboc Gheza, 16. Herman Ludovic,
17. Ionescu Nela, 18. Bănescu David, 19. Crișan Mihai, 20. Dinu Atanasie, 21. Maior Gheorghe, 22. Leb Wilhelm, 23. Georgescu Toma,
24. Rădulescu Gheorghe, 25. Dinu Constantin, 26. Damaschin Ion,
27. Dimofte Alexandru, 28. Pinteș Augustin, 29. Lazarovici Saul,
30. Ungureanu Dumitru, 31. Lustgarten Emil, 32. Lazăr Gheorghe,
33. Török Stefan, 34. Lessen Paul.-

Pentru motivele prevăzute de dispozițiunile art. 288 al. 1 c. j. m., la orele 22 dezbaterile au fost suspendate pînă în ziua de 7 octombrie 1954, orele 8,30 cînd au fost reluate în aceeași compunere, procedîndu-se la audierea, în continuare, a martorilor rezultați din lucrări, după cum urmează: 35. Peltz Sandu, 36. Buri Silvestru, 37. Găneț Nicolae, 38. Kisgyorgy Emeric

Epuizîndu-se lista martorilor rezultați din lucrări și intrucît o parte din acești martori propuși și citați au lipsit, președintele a dat cuvîntul procurorului militar, care a declarat că nu insistă și renunță la audierea martorilor lipsă, intrucît parte din ei nu s-au prezentat, fiind bolnavi, alții domiciliază sau sînt plecați în provincie, - astfel cum rezultă din comunicările organelor ce aveau obligațiunea să execute mandatele de aducere, - pe de altă parte acești martori nu sînt esențiali cauzei și astfel socotește posibilă desfășurarea dezbaterilor pe baza depozițiilor date de aceștia în fața organelor de primă cercetare.-

Apărarea a declarat că nu-și însușește martorii lipsă rezultați din lucrări.-

Tribunalul, după ce a luat act de susținerile părților, apreciînd că martorii rezultați din lucrări și lipsă în instanță nu sînt esențiali cauzei și de natură a împiedica cursul procesului, intrucît împrejurările ce urmau a fi dovedite prin depozițiile acestor martori, au fost deja stabilite cu ajutorul probelor administrate, a dispus continuarea dezbaterilor.-

S-a procedat apoi la audierea martorilor propuși în apărare, după cum urmează :

1. Maevschi Mihail, 2. Papazian Alexandrina, 3. Zaharia Liviu,
4. Hulduban Vasile, 5. Sabo Albert, 6. Vijoli Aurel.-

Lista martorilor propuși de apărare fiind epuizată și lipsind o parte din acești martori citați pentru termenul de judecată, apărarea a declarat că renunță la audierea martorilor lipsă, interesele apărării fiind satisfăcute prin audierea martorilor prezenți, după care procurorul militar a susținut că nu-și înmușește acești martori,

Tribunalul, ascultând declarațiile părților și apreciind că importanța martorilor lipsă nu este de natură a împiedica desfășurarea dezbaterilor și nu prejudiciază interesele descoperirii adevărului, a dispus continuarea procesului.-

Operațiunea audierii martorilor rezultați din lucrări și propuși de apărare fiind terminată, președintele, în conformitate cu dispozițiunile art. 289 c.j.m. a dat cuvîntul, procurorului militar, Colonel de Justiție Rîpeanu Grigore, care și-a dezvoltat concluziile în cadrul rechizitoriului oral susținut în ședință și care a declarat :

" Istoria timpului nostru dovedește prin numeroase exemple că toți acei care au încercat, pe față ori în ascuns, să se împotrivescă voinței neștrămutate de libertate și de pace a popoarelor descătuseate din robia capitalistă au fost striviți, fără excepție, de pumnul viguros și hotărît al acestor popoare.-

Procesul de față confirmă o dată mai mult această învățătură a istoriei.-

O bandă de dușmani ai poporului nostru răspund astăzi în fața judecății pentru fărdelegile lor, pentru atentatul criminal pe care l-au organizat la viața și libertatea poporului român .-

Acuzații din boxă, sub masca înșelăciunii și a fătărniceii, s-au strecurat în posturi înalte în statul nostru democrat-popular. Ei și-au organizat loviturile criminale dinăuntru. Ei au încercat să împlinte cuțitul pe la spate poporului nostru muncitor !

De aceea indignarea, ura pe care o nutrește poporul nostru împotriva acestor ticăloși este atât de clocoțitoare !

În timp ce clasa muncitoare și întregul popor muncitor, sub conducerea partidului, mobilizând toate forțele creatoare din țară, au trecut la realizarea măreței opere de construire a socialismului, acuzatul LUCA VASILE, în fruntea bandei sale criminale, a organizat și desfășurat acte criminale împotriva economiei noastre naționale, împotriva socialismului în creștere.-

Fostul sergent al diviziei militare de represiune contrarevoluționară de acum 36 de ani, care se fălea că a tras cu mitraliera până ce i s-a înroșit țeva împotriva detașamentelor armatei roșii maghiare, fostul agent provocator al siguranței burghezo-moșierești și fasciste, a devenit inițiatorul și organizatorul unei acțiuni contrarevoluționare îndreptate spre sugrumarea din față a mlădițelor socialismului, spre readucerea, la putere a acelor care l-au plătit și pe care i-a slugărit întreaga viață cu cel mai dezgustător servilism.-

Dar experiența a dovedit că istoria nu poate fi întoarsă înapoi și că cei care se așează de-a curmezișul mersului ei invincibil înaintea sunt călcați și nimiciți ca niște viermi ai pământului.-

Cine sînt acuzații din boxă ? Cine este acest LUCA VASILE?

De foarte multă vreme LUCA a fost sluga plătită a celui mai odios organ de opresiune creat de burghezie și moșierime - siguranța -, cîinele de pază al regimurilor burghezo-moșierești și fasciste din țara noastră.-

Încă din tinerețe LUCA a căutat să-și afirme tot devotamentul său față de regimul de jaf și exploatare burghezo-moșierească.- În 1918, întors din războiul imperialist în care fusese voluntar, s-a înrolat, tot voluntar, în așa-zisa "gardă națională" și curînd după aceea, de asemenea voluntar, într-o bandă contrarevoluționară, înarmată și organizată militărește, a reacțiunii maghiare, care avea menirea să mențină "ordinea" burghezo-moșierească, să apere pozițiile magnatilor împotriva luptei revoluționare a clasei muncitoare și a poporului muncitor, împotriva tinerei dictaturi proletare care s-a instaurat în 1918 în Ungaria.-

În aceste detașamente militare contrarevoluționare a făcut acuzatul LUCA școala crimei ! Acolo, în atmosfera tulbură de șovinism și de ură antiproletară, anticomunistă, s-a format LUCA VASILE ca dușman de moarte al clasei muncitoare, al comunismului. El și-a pătat minile cu sîngele muncitorilor în acțiunile represive ale acestor detașamente, în actele teroriste săvîrșite contra muncitorimii, în atacurile mișelești date contra

detașamentelor armatelor roșii maghiare și contra tinerelor
Soviete locale din acel timp.--

Acuzatul LUCA VASILE a declarat aici în ședință
următoarele :

" În toamna anului 1918 m-am înrolat ca voluntar în divizia secuiască, care era o formație contrarevoluționară. La sfârșitul anului 1918, compania din care făceam parte a fost trimisă la Ciucea pentru menținerea ordinii. Ne-am retras apoi la Satu Mare, unde am participat de asemenea la acțiunile de menținerea ordinii. Cît timp am stat în Satu Mare diferite companii au ieșit pentru menținerea ordinii împotriva muncitorilor: am participat și eu o dată, cu unitatea de mitraliere din care făceam parte, la o acțiune de ordine la căminul muncitoresc din Satu Mare".

Cu privire la acțiunile contrarevoluționare desfășurate de detașamente militare de represiune a mișcării revoluționare în 1919, la care a participat și el, LUCA a declarat:

" Divizia secuiască și-a dat la iveală pe deplin adevărata sa față contrarevoluționară nu numai prin faptul că a deschis drumul armatei romine pentru a înăbuși revoluția din Ungaria, dar și prin aceea că în multe locuri a atacat detașamente ale armatei roșii maghiare. Pe drum, în localitățile pe unde am trecut, au fost dizolvate, sub presiunea amenințărilor noastre, Sovietele locale și au fost reînstaurate autoritățile burgheze. Am participat personal la dizolvarea Sovietului din Beregszasz, instalînd mitraliere pe piața din față Sovietului, gata să trag dacă garda roșie s-ar opune. Astfel a fost dezarmată garda roșie și a fost dizolvat Sovietul sub amenințarea trupelor noastre. Într-o gară de cale ferată am fost scoși împotriva unui detașament al trupelor roșii. Am participat și la această acțiune contrarevoluționară cu grupul meu de mitraliere".--

Caracterul contrarevoluționar al acestei formații militare represive îndreptate împotriva muncitorimii și țărănimii muncitoare, precum și faptele de călău ale lui LUCA în serviciul contrarevoluției au fost arătate și de martorii Bodo Ladislau, Racz Ianoș, Matyas Petru și Denes Ledislau.--

După evenimentele istorice din anii 1918-1919, acuzatul LUCA nu a încetat activitatea contrarevoluționară, ci anii 1918-1919 au fost numai începutul pătat de sînge al carierei de dușman jurat al maselor muncitoare a acestui criminal odios.

Cu șiretenie iscusită, cu fățărnicie LUCA s-a strecurat în mișcarea muncitorească. El a păstrunș încet, pe neobservate, ca viermele care pătrunde și se face nevăzut în mărul care se coace pe pom.

Ca și criminalii de profesie, care știu să ascundă urmele crimei, LUCA a avut grije să-și ascundă cât mai bine labela pătate de sânge muncitoresc.-

" Mai târziu, în Partidul comunist-declară acuzatul LUCA-, pentru a ascunde activitatea mea contrarevoluționară, am ascuns participarea mea în divizia securității și în acțiunile ei contrarevoluționare".

Dar dacă la început el a ascuns faptele sale criminale și s-a tupilat, pentru ca să se poată strecura pe neobservate în mișcare, mai târziu acest criminal a încercat, cu o nerușinare revoltătoare și un cinism nemaipomenit să-și falsifice trecutul, să lipească peste petele de sânge o etichetă mare de luptător progresist, împoțonându-se cu aureolă de erou. Într-o autobiografie a sa, LUCA a mers pînă acolo cu neobrăzarea încît a afirmat că a fost "soldat roșu" !

Adevăratul lui rol în perioada de făurire și de călire a partidului a fost rolul infam și dezgustător de trădător odios în slujba siguranței !

În adevăr, în 1924, cînd mișcarea revoluționară a clasei muncitoare a primit o lovitură grea și dureroasă prin trecerea partidului în ilegalitate, cînd luptătorii comunisti duceau, sub cea mai crîncenă teroare dezlănțuită de organele siguranței, o luptă plină de grele sacrificii pentru a apăra viața și libertatea poporului, a acestui popor supt și stors pînă la vîlăuire de către capitaliști și moșieri - ce a făcut LUCA VASILE ? El s-apus la dispoziția siguranței, cu plată, pentru a o sprijini cu informații și cu acte de provocare în acțiunea scelerată de reprimare dusă de guvernele burghezo-moșierești contra mișcării revoluționare. Iată cine este LUCA, iată care este adevăratul său rol !

" Nu m-a forțat nimeni și nimic să consimt a deveni agent al siguranței - declară cu cinism LUCA.- Eram un dușman al clasei muncitoare și al partidului, așa că pentru siguranță era ușor să mă cumpere pe o chestiune oarecare, cu promisiuni de viață ușoară"...

După propriile sale arătări, făcute aici în ședință, LUCA a dat în această perioadă o serie întreagă de informații organelor de siguranță din Brașov, predîndu-le chiar și scrisori ale membrilor Comitetului Central al Partidului Comunist din România.

Iată ce declară el în fața tribunalului:

" În acest scop, agentul VOINEA m-a pus în legătură cu șeful siguranței din Brașov anume PREDĂ ZAMFIR, căruia i-am dat informații în cursul anului 1924, informații verbale în legătură cu activitatea partidului și cu munca de partid, ilegală în fapt, din acea

perioadă. Lui PREDĂ ZAMFIR i-am predat două scrisori provenite de la organele superioare de partid, bândiesc de la Comitetul Central al Partidului".

În realitate LUCA VASILE a vîndut aceste scrisori sigurantei. În această privință el a declarat :

" Pentru fiecare scrisoare am primit cîte 500 lei de la șeful sigurantei".

LUCA a mărturisit și urmările acestei fapte criminale:

" Din aceste scrisori - declară LUCA - , siguranta a putut afla extrem de multe lucruri despre persoanele din C.C. al P.C.R., despre alții din alte regionale de partid și despre desfășurarea muncii organizatorice și de activitate ilegală a partidului și să pregătească lovitura aceea pe care a dat-o în decembrie 1924, cu ocazia înprăștierii manifestelor, făcînd arestări masive în întreaga țară".

Legăturile lui LUCA VASILE cu organele sigurantei din Brașov în cursul anului 1924 sînt confirmate și de martorii VOINEA SEPTIMIU, GABOR ARPAD, ZDRAFCU ERACLE, foști polițiști la siguranța din Brașov în acea perioadă.-

De-a lungul carierei sale de agent provocator LUCA a fost de cîteva ori arestat de formă, pentru a induce în eroare și a i se camufla activitatea criminală. Cu ocazia arestărilor din decembrie 1924, a fost "arestat", chipurile, și LUCA la Brașov; la cercetări a făcut, bineînțeles, declarații pînă la cele mai mici detalii despre acțiunea de difuzare a manifestelor și a dat pe mîna călăilor de la siguranță pe toți activiștii și muncitorii care au luat parte la această acțiune a partidului.-

Acuzatul LUCA a declarat aici următoarele :

" Agentul VOINEA, care îmi cunoștea legăturile cu siguranța, m-a recomandat inspectorului de siguranță ZACHIU, care m-a cercetat și el. Lui ZACHIU i-am făcut declarații complete asupra organizației partidului și caracterizez că am dezorganizat munca ilegală a partidului, deoarece am dat pe toți membrii Comitetului Central pe care îi cunoșteam".-

O serie de martori dintre aceia care au fost arestați și schinguiți de siguranță în decembrie 1942, ca Györke Alexandru, Kőteles Ilona, Stieber Ioan, Popovici Gheorghe, au învederat faptul că LUCA a trădat toate legăturile sale sigurantei. Din depozițiile martorilor Stieber și Popovici, care au fost cercetați la siguranța din Petroșani, rezultă că chiar și acolo la Petroșani cei arestați erau mereu avertizați că vor fi confrunțați cu LUCA, ceea ce a ajunsese pentru

ei o adevărată amenințare.

Dar cum putea fi altfel decât o adevărată amenințare această "confruntare" cu LUCA VASILE, și care să devină apoi pentru cei arestați, o chinuitoare obsesie, un înspăimântător strigol venind din întunecimile de grotă ale siguranței, când iată ce declară LUCA însuși :

" Prin denunțarea cadrelor importante ale partidului am înlesnit siguranței de a da o lovitură zdrobitoare partidului clasei muncitoare".

În septembrie 1925 LUCA a semnat un angajament scris față de siguranță :

" Am scris - declară acuzatul LUCA - în sensul că că mă angajez ca în slujba siguranței să duc lupta împotriva mișcării comuniste, că mă angajez de bună voie, neforțat de nimeni, că voi îndeplini toate instrucțiunile inspectorului ZACHIU și că despre înțelegerea noastră nu voi spune nimic nimănui".

" Am primit în acest sens - precizează LUCA 1.500 sau 2.000 lei (cu ocazia semnării angajamentului)".

Martorul MUNTEANU ION, fost agent la siguranța din Brașov în acea perioadă, confirmând că LUCA a dat angajament scris inspectorului de siguranță ZACHIU, a declarat următoarele :

" Colaborarea lui LUCA cu inspectorul ZACHIU a constat în furnizarea de informații în legătură cu tactica Partidului Comunist Român din ilegalitate și în trădarea unor elemente principale de partid, cu care LUCA avea legături".-

LUCA s-a înțeles cu ZACHIU ca omul de legătură între dinșii în vederea transmiterii informațiilor să fie VARGA GAVRIL, un frate al acuzatului LUCA și pe care el l-a pus în contact cu ZACHIU. Confirmând acest fapt, VARGA GAVRIL a declarat :

" Cu această ocazie, inspectorul de siguranță ZACHIU a oferit fratelui meu salar lunar, însă nu-mi amintesc suma".

Ani de zile LUCA a transmis direct sau prin VARGA informații inspectorului de siguranță ZACHIU. Martorul MUNTEANU ION, fostul agent, confirmă că pe baza informațiilor primite de la VARGA a întocmit el rapoartele informative din 1929, care au fost aduse aici în ședință și au dovedit activitatea criminală a lui LUCA.-

Activitatea criminală de agent informator al siguranței pe care a desfășurat-o LUCA, direct ori cu ajutorul fratelui său, nu a putut să nu lase urme chiar și în documentele scrise ale siguranței. A fost citită apoi în ședință adresa siguranței din Brașov din 19 octombrie 1925 către Direcția generală a siguranței.

Iată conținutul unui pasaj din acest document :

" Atît IUCA VASIILE cît și VARGA GABOR ne-au declarat la timp că au credința că numele de "MOLINAR" este conspirativ și că altul este numele adevărat. al acestui curier".

Documentele n-au glas, ele nu strigă, dar ele au o mare calitate: nu uită în decursul vremii nimic din ceea ce li s-a încredințat.

Acuzatul IUCA VASIILE a primit din partea inspectorului de siguranță ZACHIU o serie de instrucțiuni, pe care, după cum vom vedea, le-a executat cu fidelitate. Iată ce a declarat IUCA însuși în această privință:

" ZACHIU m-a instruit că eu trebuie să rămân în mișcare și că nimeni nu trebuie să știe că eu fac servicii pentru siguranță. Mi-a făgăduit că nu va afla nimeni nimic de la siguranță și că siguranța va aranja scăparea mea în scurt timp din închisoare și-mi va plăti bani pentru serviciile ce voi face siguranței: că mă va plăti și în timpul cît voi sta în închisoare; în schimb eu să dau siguranței informații și din închisoare asupra activității celor arestați, asupra legăturilor lor cu cei de afară, în special fire care duc la organe importante ale partidului și spre C.C. al P.C.R."

Ce rezultă de aici? Pentru a nu putea fi compromis în fața mișcării, pentru a înlătura suspiciunile lăsate în urma arestării din decembrie 1924, pentru a crea condiții favorabile ridicării lui IUCA în mișcare și a folosirii lui într-o măsură și mai mare în viitor, siguranța a găsit necesar ca IUCA să fie trimis cu zarvă la închisoare.-

Dîndu-și seama de calibrul achiziției făcute în persoană lui IUCA, inspectorul ZACHIU l-a trimis siguranței generale, subinspectorului general al siguranței BANGIU+LESCU TEODOR. Acesta l-a expediat pe IUCA la închisoarea Jilava, unde urma să-și exercite în continuare mirșavul rol de informator și provocator.

" BANGIULESCU - declară acuzatul IUCA - mi-a promis că nu voi sta mult în închisoare, dar deocamdată trebuie să fiu depus la Jilava; că voi fi recomandat administrației închisorii ca să se poarte bine cu mine. Că de acum înainte, el, BANGIULESCU, va ține legătura cu mine și va cere de la mine informațiile de care are nevoie închisoare. Eu i-am promis lui BANGIULESCU că voi face tot ce mi se cere".-

In legătură cu activitatea criminală de agent informa-
tor și provocator pe care a desfășurat-o printre luptătorii re-
voluționari deținuți în penitenciarul Jilava, LUCA a precizat
aici următoarele :

" In 1925 am dat lui BANCUIEȘCU informații,
printr-un agent pe care el îl trimite la peniten-
ciar, despre colectivul deținuților. Mai târziu
BANCUIEȘCU mi-a făcut legătura cu ajutorul de
comandant al închisorii, pentru transmiterea infor-
mațiilor, deoarece era greu de făcut legătura prin
agent. Tot în 1925 am fost dus odată la BANCUIEȘCU
la siguranța generală, pentru a recunoaște un arestat
neidentificat și am cunoscut în acest arestat
pe un membru al Comitetului Central al partidului
din acel timp. Am mai avut o întâlnire cu BANCUIE-
ȘCU în 1927, când el mi-a cerut să conving colec-
tivul comunistilor deținuți să înceteze o grevă
a foamei".

"Procesul" lui LUCA VASILE s-a judecat în februarie
1928, când el a fost achitat. Martorul HOTINEANU ROMULUS, în acel
timp procuror militar, a declarat că organele siguranței generale
au intervenit în acest scop la Consiliul de război.-

" In rechizitoriul oral pe care l-am susținut în
acest proces - declară HOTINEANU - am vorbit
foarte puțin de LUCA, pentru a da posibilitate ju-
decătorilor să-l achite".-

Ieșind din închisoare, acuzatul LUCA și-a îndeplinit
cu scrupulozitate misiunea dată de siguranță, furnizând periodic
informații lui ZACHIU.-

În august 1928 LUCA a fost delegat de organizația de
partid din Brașov la Congresul al IV-lea al P.C.R. După ce a
luat contact cu C.C. al partidului și și-a pregătit plecarea, a
raportat inspectorului ZACHIU despre toate acestea. În declara-
țiile sale acuzatul LUCA evocă acest moment ca ceva deosebit de
important în activitatea sa criminală:

" Singur m-am dus la ZACHIU și încă într-o îm-
prejurare care caracterizează cu ce dușmănie lo-
veam în P.C.R. Era noapte. Sosind cu trenul la
Brașov, trebuia să plec neapărat cu trenul următor
la București, pentru a întâmpina pe delegați. La
siguranță nu era decât MUNTEANU, agentul de servi-
ciu, cărui i-am cerut să anunțe pe inspectorul
ZACHIU că am ceva foarte urgent de comunicat.
MUNTEANU n-a vrut să turbure pe inspectorul ZACHIU
așa de târziu. Eu atunci i-am spus lui MUNTEANU
că este un interes de stat și l-am obligat, am or-
donat lui MUNTEANU să-l scoale din pat pe ZACHIU.
Am scos astfel pe ZACHIU din pat și i-am denunțat
organizarea congresului".

Iată cu ce zel își îndeplinea IUCA mîrșava misiune de agent provocator .

În urma informației primite, ZACHIU a organizat telefonio o întîlnire lui IUCA cu subinspectorul general BANCIU-IIESCU la București, unde acuzatul IUCA i-a făcut acestuia un raport detaliat despre pregătirea congresului .

" Lui BANCIU-IIESCU - declară acuzatul IUCA - i-am spus cu s-a pregătit congresul. BANCIU-IIESCU mi-a spus că el nu se gîndesc la arestarea delegaților și că vom putea face liniști congresul... BANCIU-IIESCU mi-a cerut să informez siguranța despre tot ce s-a petrecut și despre noul comitet central ales...."

După ce IUCA VASILE a participat la Congresul al IV-lea al partidului, unde a reușit să se strecoare în Comitetul Central al P.C.R., acuzatul IUCA s-a prezentat la inspectorul ZACHIU și ulterior la subinspectorul BANCIU-IIESCU, dîndu-le informații complete despre felul cum au decurs lucrările congresului .-

" M-am întors acasă la Brașov - declară acuzatul IUCA. - După cum s-a stabilit, în mișcare nu am dat nici o dare de seamă asupra congresului. Am dat însă la siguranță..."

Chinismul acestei declarații caracterizează pe deplin pe autorul faptelor, acest criminal, cărînia orice urmă de scrupule îi este necunoscută. -

" După ce am informat și pe BANCIU-IIESCU despre congres și i-am arătat că acum încep activitatea-declară în continuare acuzatul IUCA - am discutat cu BANCIU-IIESCU asupra creării unei legături permanente între mine și siguranță, spre a nu fi nevoit să viu personal la siguranță sau la ei acasă".

Acțiunile criminale desfășurate în toată această perioadă de acuzatul IUCA VASILE au fost deosebit de intense. Întreaga activitate a partidului, ședințe, discuții, probleme, hotărîri, instrucțiuni, documente și materiale ale presei ilegale de partid, într-un cuvînt tot ce ajunge la cunoștința sau în mîna lui IUCA, ajungeau în urmă la cunoștința sau în mîna lui BANCIU-IIESCU. O serie întregă de acte de provocare făcute de IUCA au dus direct la arestarea a numeroși activiști de partid sau ai organizațiilor de masă. În timpul aceste IUCA ducea o viață ușoară, o viață de huzur, pe baza simburiei date de siguranță, viață de huzur care nu cunoștea decît rare înterruperi, cînd era necesară înscenarea vreunei "arestări" a lui IUCA, în scopul de a-l feri de demascare.

Ei a declarat în fața tribunalului următoarele :

" După congres am continuat să țin legătura cu siguranța, am dat tot felul de informații asupra activității partidului, și prin înșelarea conducerii am determinat - din ordinul siguranței - prezentarea la proces a Hasei Lifschitz. Rezultatul a fost că Haia Lifschitz, după o grevă a foamei de 40 de zile pentru aplicarea amnistiei, a murit. Port răspunderea pentru moartea lui Haia Lifschitz". " În această perioadă am participat, împreună cu BANCULESCU și cu șeful lui, la o discuție în rîs și bătăie de joc asupra procesului de la Cluj. În discuție am participat și eu la fixarea pedepselor pentru cel din proces, spunîndu-mi și eu părerea la cîți ani să fie condamnați, în raport cu activitatea fiecăruia în parte".

În această perioadă au loc și acțiunile criminale duse de LUCA VASILE cu prilejul Congresului Sindicatelor unitare de la Timișoara și cu prilejul luptei eroice a minerilor din Valea Jiului.

Strecurat în C.C. al P.C.R., LUCA VASILE, primind sarcina de a lucra la pregătirea, în primăvara anului 1929, a Congresului Sindicatelor unitare de la Timișoara, s-a deplasat în acest scop în diferite orașe din țară. Ajungînd și la Brașov, unde a participat la ședința pentru alegerea delegaților, sindicali la congres, acuzatul LUCA s-a prezentat la inspectorul de siguranță ZACHIU, pe care l-a informat despre toate măsurile luate de partid în legătură cu ținerea Congresului de la Timișoara, precum și despre numele delegaților sindicali din Brașov.

Potrivit instrucțiunilor lui ZACHIU, în timpul congresului el a informat organele siguranței, dîndu-le numele tuturor delegaților comuniști care au participat la congres. Iată ce a declarat LUCA :

" Conform promisiunii făcute lui ZACHIU, am luat legătura cu siguranța din Timișoara prin comisarul respectiv, stabilind cu el întîlnirile pentru a preda materialul promis. Am cerut de la delegații comuniști pe care îi cunoșteam, din diferite localități, să-mi dea numele comuniștilor delegați din localitatea respectivă. Din biletele primite de la ei am întocmit o listă, predînd-o, împreună cu biletele, comisarului de siguranță. Astfel am dat siguranței de fapt nu numai o serie de comuniști ce erau activiști sindicali, ci și firul din diferite localități prin care siguranța putea să ajungă la organizația ilegală a partidului".

Der activitatea criminală a acuzatului LUCA VASILE cu prilejul Congresului de la Timișoara nu s-a mărginit numai la această trădare. El a săvîrșit și o serie de provocări, datorită cărora rezistența muncitorilor de la căminul muncitoresc din Timișoara a fost înăbușită în sînge.

Iată ce declară martorul MIHAILESCU ALEXANDRU :

" Atîtutudinea suspectă a lui LUCA VASILE în timpul Congresului de la Timișoara se concretizează în următoarele acțiuni și fapte:

- A dus tratative cu siguranța pentru amînarea congresului, situîndu-se astfel pe linia contrarevoluționară adoptată de MÜLLER COLOMAN. Astfel s-a ajuns la situația că congresul a

"Fost aminat-conform ștelegerii lui IUCA și MUIER cu siguranța - cu două zile, fiindu-se în timpul sărbătorilor de paști, când muncitorimea nu putea să fie mobilizată pentru apărarea congresului împotriva atacurilor siguranței."

- Faptul că IUCA VASILE, în toată luptei de la câminul muncitoresc împotriva siguranței, a ridicat batista albă în semn de preacare și de încredere a rezistenței nu este altceva decât un alt act provocator.

- Atunci când s-au produs arestările a fost arestat și IUCA VASILE, însă nu a fost încarcerat împreună cu grupul din care făcea parte și eu. Știu că IUCA VASILE a fost pus în libertate înaintea tuturor celorlalți, fapt care a surprins pe majoritatea celor arestați. A surprins și faptul că IUCA nu a fost batut".

În același sens sînt și declarațiile martorilor Matyasz Petru, Heigl Ioan, Iles Barbara și alții..

După congres conducătorii Consiliului General al Sindicatelor untare au fost trimiși în judecată. IUCA VASILE a fost disjuns din proces din ordinul siguranței, primind dispoziții să nu se prezinte la dezbateri. Faptul acesta a rămas materializat în cele două note ale siguranței datate cu multe zile înainte de proces și în care se face specificarea că IUCA nu se va prezenta la proces.

Într-un fel tot atât de murdar a trădat acuzațul IUCA VASILE și acțiunea eroică din 1929 a minerilor din Valea Jiului.

În iulie 1929 IUCA a fost trimis în Valea Jiului cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august..-

Ce a făcut IUCA după ce a primit această sarcină importantă ? S-a dus la subinspectorul general al siguranței BANCIULESCU, pentru a-l informa de sarcina primită.

"BANCIULESCU - declară IUCA - mi-a comunicat că pot merge în Valea Jiului, dar să nu fac nici o acțiune și să informez siguranța la timp în cazul cînd muncitorii ar încerca să organizeze vreo acțiune".

Îndeplinind întocmai instrucțiunile siguranței, IUCA a încercat prin toate mijloacele să împiedice grevele din Valea Jiului. În cadrul consfăturilor pe care le-a avut cu activiștii de partid și sindicali din Valea Jiului, el le-a sugerat să nu recurgă la greve, dînd instrucțiuni să înlocuiască acțiunile de luptă cu mici adunări pe grupe, cu surse preluorări asupra importanței zilei de 1 august și altele..

Dar lupta muncitorilor exploatați și chinuți nu putea , fi împiedicată de nici o manevră criminală. Cuvintele veninoase ale lui LUCA nu aveau putere, nu răsunau, nu pătrundeau și nu trezeau nici un ecou acolo, în fundul pământului, unde minerii suferiți de foame și boală smulgeau prin muncă istovitoare și sub primejdia nefincetată a morții năpraznice aurul negru. Aur era pentru capitaliști, negru pentru minieri, negru tot ceea ce era rezervat minerilor, viața lor și a familiei lor.-

Cînd criminalul lacheu al siguranței și-a dat seama că nu poate îndeplini misiunea dată de BANCULESCU, cînd la o ședință ținută a aflat că la Lupeni minerii sînt pe punctul de a începe greva și că nimeni nu se poate împotrivi voinței hotărîte de luptă, a comunicat toate acestea siguranței și a părăsit Valea Jiului. Iată ce spune el însuși în instanță :

"Primind ordin de la siguranță să părăsesc Valea Jiului, m-am conformat. A doua zi după plecarea mea greva a izbucnit și personal mă simt răspunzător că, prin trădarea mea, sînt părtaș la represiunea sîngeroasă pe care au suferit-o muncitorii din Valea Jiului".

Informațiile date de el atunci siguranței și-au găsit reflectarea și în documentele siguranței. Intr-unul din aceste documente se spune direct:

" După ultimele rapoarte primite de la LUCA VASILE care conduce acțiunea comunistă în Ardeal, rezultă că elementele comuniste de pe Valea Jiului au fost foarte bine organizate în ultimul timp".

Toate acestea nu l-au împiedicat pe LUCA să dea ulterior o declarație în care să afirme, așa cum ați auzit aici, că greva de la Lupeni ar fi fost opera unor "agenți din afară". Nimic nu i se părea lui LUCA prea josnic atunci cînd era vorba de a-și sluji patronii !

În octombrie 1929 acuzatul LUCA VASILE a primit sarcina de la partid să participe la o ședință a Internaționalei Sindicale. Cînd după aceasta a avut loc o înscenare de "arestare" a lui LUCA, iar cu acest prilej LUCA a furnizat lui BANCULESCU precum și inspectorului general de siguranță IONESCU VINTILA informații despre apropiata ședință a Internaționalei Sindicale .

Dar nu numai atât. LUCA a dat pe mîna siguranței și pe delegatul Internaționalei Sindicale care venise pentru alegerea delegaților la Congresul al V-lea al Internaționalei Sindicale.

Ca mîrșav agent provocator al siguranței și folosind în chip criminal funcțiile pe care i le încredințase mișcarea revoluționară, aceea de membru în Biroul Politic al C.C. al P.C.R.

și aceea de secretar general al Sindicatelor unitare, acuzatul LUCA VASILE împreună cu MARCEL PAUKER (LUXIMIN), un vechi dușman al clasei muncitoare, troțkist și uneltă a siguranței, au fost promotorii luptelor fracționiste fără de principii, care au urmărit slăbirea capacității de luptă a partidului prin spargerea lui și a organizațiilor de masă și deconspirarea în fața siguranței a cadrelor partidului.

Ascultați ce spune însuși LUCA vorbind despre rolul pe care l-a jucat atunci:

"Adevăratul meu rol pe care l-am avut în luptele fracționiste este acela de mandatar al siguranței".

Încă de la sfîrșitul lunii septembrie 1929, acest criminal a început să discute cu BANCUIEȘCU despre lupta fracționistă:

"Cu acea ocazie - a declarat LUCA VASILE - cînd BANCUIEȘCU s-a interesat ce se mai petrece în C.C. al P.C.R. eu am spus că sînt certuri între PAUKER și BARBU, că C.C. s-a împărțit în două tabere și trebuie să fie lăsați în pace, că distrug ei singuri Partidul comunist".

LUCA făcea parte din grupul lui PAUKER și era cel mai apropiat colaborator al acestuia. Siguranța a sprijinit pe PAUKER și pe LUCA în acțiunile lor banditești. Iată ce spune LUCA în continuare, relatînd împrejurările petrecute după apariția articolului lui PAUKER din iulie 1930, prin care lupta fracționistă devenise deschisă :

"Am fost invitat la siguranță, la BANCUIEȘCU și VINTILA IONESCU, care m-au întîmpinat supărați de ce nu am informat siguranța mai dinainte despre apariția articolului lui PAUKER. Am cercetat acum situația din C.C. și anume care grup are șansa de a avea majoritatea partidului și pe care grup să-l susțină siguranța. Eu am arătat că U.T.C. și C.G.S.U. sînt de partea noastră, că noi vom exclude pe BARBU și pe partizanii lui din partid.... Am cerut siguranței să sprijine grupul lui PAUKER, arătînd că eu voi informa siguranța despre desfășurarea luptei și despre cei care susțin pe BARBU".

Activitatea lui LUCA în cadrul luptei fracționiste s-a materializat într-o serie întregă de acte criminale, care ținteau la slăbirea unității partidului. Să-l lăsăm pe LUCA să vorbească el însuși :

" Eu pe baza înțelegerii cu PAUKER și DORI GOLDSTEIN am făcut deplasări în țară, atât pe linie de partid cât și pe linie sindicală, pentru a atrage organizațiile de partid și sindicale de partea acestui grup. Am scris și articole în ziarul sindical și am pus la dispoziția grupului fracționist PAUKER presa sindicală.

Siguranța a aprobat acțiunile mele de a crea comitete de partid paralele și introducerea în partid a diferitelor elemente dușmănoase partidului".-

LUCA a primit și sume de bani de la siguranță, în scopul de a sprijini grupul PAUKER Iată ce a declarat LUCA :

" Pentru întreaga activitate de sprijinire a grupului PAUKER eu am primit de la siguranță 10.000 lei".

Cînd lupta fracționistă a fost înlăturată și LUCA a fost și el înlăturat din C.C., alegîndu-se o conducere nouă pentru lichidarea fracționismului din partid, acest criminal a informat siguranța despre toate acestea :

" Am dat în mîna siguranței și organul nou, care avea menirea de a repara ceea ce am stricat noi prin lupta fracționistă și în special eu ca agent provocator".

După cum se vede clar, LUCA a jucat un rol criminal în luptele fracționiste, acționînd ca mandatar al siguranței în vederea distrugerii Partidului comunist, în vederea deconspirării cadrelor sale cinstite, cu scopul de a lipsi clasă muncitoare și întregul popor de un conducător în momentul cînd burghezia și moșierimea romînă se pregăteau să instaureze fascismul.-

Despre activitatea criminală a lui LUCA VASILE în cadrul luptei fracționiste au vorbit elocvent aici în ședință martorii Weisz Arpad și Eșanu Sabina, care au arătat și metodele practice de LUCA pentru atragerea organizațiilor sindicale și de partid în luptele fracționiste fără de principii.

Fără a i se fi cunoscut activitatea trădătoare de agent al siguranței, LUCA VASILE a fost trimis atunci la munca de jos pentru activitate fracționistă. Dar el a reușit, datorită experienței sale de vechi provocator, să se strecoare din nou pînă în funcția de secretar al Consiliului general al Sindicatelor unitare. Legăturile cu siguranța le-a continuat prin BĂNCIULESCU.-

În 1933, în scopul de a i se acoperi activitatea trădătoare, LUCA VASILE a fost "implicat" într-un proces politic și condamnat în lipsă la 20 de ani de închisoare. La 29 august 1933 el a fost arestat de către fostul comisar șef TURCU NICOLAE de la siguranță, care a început să-l cerceteze. LUCA i-a furnizat lui TURCU o serie de informații despre mișcarea muncitorească.

Dar ce informații ! El a ținut lui TURCU adevărate lecții despre organizarea luptei sindicale, după cum singur le caracterizează în declarațiile sale și după cum rezultă și din declarațiile lui TURCU NICOLAE, care a fost ascultat aici ca martor.-

Ce s-a ales din cei 20 de ani de închisoare ?
Mai nimic. După câteva rejudecări, pedeapsa i s-a redus la 5 ani și 6 luni. Dar încă înainte de a le termina de executat, LUCA ajunge din nou, cu sprijinul trădătorului FORIS, în C.C. al P.C.R.

Când a ieșit din închisoare în 1939, acuzatul LUCA se socotea ferit de orice demascare. Putea din nou să pornească la treabă. În aceste condiții el a reluat legătura cu inspectorul general de siguranță IONESCU VINTILA prin fostul comisar TURCU și a lucrat cu aceștia ca agent provocator, sub numele acoperit de " TOMA ", furnizând informații, între care și un însemnat raport de activitate al C.C. al P.C.R.. În această perioadă LUCA a fost plătit de siguranță cu un salariu lunar de 8.000 lei.

Audiat ca martor, TURCU NICOLAE a arătat aici toate aceste fapte. Dar și acuzatul LUCA le-a recunoscut în mod complet.

Fostul agent de siguranță, dușman de moarte al Partidului comunist și al clasei muncitoare, LUCA VASILE și-a continuat și după 23 august 1944 activitatea ticăloasă de trădător al intereselor muncitorimii, desfășurând o activitate fracționistă și contrarevoluționară.-

Acuzatul LUCA a recunoscut această acțiune criminală:

"Este adevărat - spune el - că eu, împreună cu ANA PAUKER și TEHARI GEORGESCU, am format un grup fracționist în sânul C.Ş... În mod practic această platformă fracționistă s-a manifestat cu ocazia ședințelor Secretariatului și a Biroului Politic, când se discutau probleme de partid și de stat. De multe ori se întâmpla că, înainte de a trata aceste probleme în plenul ședinței, am discutat în prealabil cu ANA PAUKER și TEHARI GEORGESCU, fixând părerea și poziția noastră în privința rezolvării acestor probleme".

Mai departe LUCA spune :

"De asemenea am arătat că în mod practic eu obișnuiam să iau primul cuvântul la

ședințe; astfel, prin felul în care analizăm și discutăm problemele, propriuzis și traseam modul de rezolvare. În acest sens am fost susținut de ANA PAUKER și TEOHARI GEORGESCU. În general când s-a ivit vreo problemă în a cărei susținere a fost interesat careva dintre noi, au fost mobilizați și ceilalți doi și în astfel de cazuri am luat poziție comună în vederea sprijinirii acestei măsuri antipartinice.

Natural că în cursul activității grupului nostru fracționist au fost momente când am luat toți trei poziție comună și coordonată în contra liniei și hotărârilor partidului".

Ce au urmărit oare prin aceasta ? Iată ce spune LUCA :

"... În mod conștient și cu intenția de a ne asigura conducerea partidului și a statului am pus împreună bazele unei activități fracționiste, care mai târziu a căpătat o formă organizată".

În aceste scopuri acuzatul LUCA VASILE a dus o activitate susținută pentru a submina autoritatea partidului și a guvernului. Ca secretar general al Frontului Național Democrat el a încercat să pună în umbră rolul partidului, în scopul de a alcătui din F.N.D. o putere centrală condusă de dînsul.

Iată ce declară LUCA :

"Prin activitatea dusă de mine la F.N.D. am căutat și m-am izolat de partid, luînd măsuri peste capul acestuia, punînd în umbră activitatea și forța partidului, căutînd a scoate în evidență și a transforma F.N.D.-ul într-o forță centrală condusă de mine".

LUCA VASILE a căutat să strîngă în jurul său elemente care să-i fie devotate și pe care să se sprijine în acțiunile sale criminale. În acest scop, LUCA - printre altele - a intervenit și pentru punerea în libertate a unor criminali de război fasciști, hortiști.-

Una din laturile cele mai primejdioase ale activității desfășurate de LUCA VASILE împotriva statului nostru democrat-popular a fost aceea de subminare a economiei noastre naționale.

Ascunzîndu-și trecutul murdar și avînd sprijinul grupului fracționist din care făcea parte LUCA a reușit să se strecoare în funcțiile de ministru al finanțelor și de vice-președinte al Consiliului de Miniștri.

El și banda sa și-au îndrepatat întreaga activitate împotriva politicii partidului și guvernului, cu scopul vădit al restaurării capitalismului în țara noastră. El a vrut să arunce din nou clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în ghiarele hienei nesățioase din țară și străinătate. El concepea, în

montalitatea sa de vechi lacheu al burgheziei și moșierinii, că aceasta ar mai fi posibil, că vilișca partidului ar mai putea fi îngelată, ca în trecut, că muncitorimea ar mai putea fi batjocorită și că voiața de libertate a poporului ar mai putea fi înfrântă.

S-a îngelat amarnic !

Vigilența revoluționară a conducerii Partidului Muncitoresc Român, a Guvernului și a oamenilor muncii a reușit să demașce Fața hideasă de trădător a lui IUGA. -

Asemenea acțiuni criminale ca cele întreprinse de IUGA nu puteau fi săvârșite de unul singur. El a grupat în jurul său și a cibernit în conducerea sectorului/financiar-p-bancar și cooperatist, aflat sub conducerea sa, o serie de elemente criminale, care i-au fost unele devotate, reptile veninoase care abia așteptau și nu mai puteau de nerbdare să vadă poporul aruncat din nou în împănare, în urma mușcăturilor lor otrăvitoare.

Cine sînt aceștia ? Cine este IACOB ALEXANDRU?

Auzatul IACOB ALEXANDRU este un dușman vechi al clasei muncitoare, un afacerist veros, strecurat în rândurile partidului. Încă din anii 1935 - 1936, fiind i s-au încredințat unele sarcini de partid și sindicale, IACOB ALEXANDRU a început să ducă activitate provocatoare, de slăbire a mișcării revoluționare. În regiunea secolască și la Săpina Mare el a sprîjinit elemente oportuniste și, dughmănoase mișcării revoluționare și de asemenea a dus o acțiune de canalizare și încadrare a elementelor muncitorești într-o organizație fascistă.

Toate acestea rezultă din declarațiile martorilor Ior Veres Paul, Motiu Ioan și alții.

În mod sistematic IACOB și-a înșușit banii mișcării muncitorești. În această privință, din declarațiile martorilor Cosma Vasile, soția lui Jozsa Bela, Hovany Illeana, Kertesz Mala și alții rezultă că în 1943, în timpul areștărilor făcute de către organele siguranței horvaste, acest ticălos folosea în scopuri personale banii mișcării, refuzînd să ajute pe activiști și familiile lor, Cazul îndetătorului erou Jozsa Bela și al familiei sale este deosebit de elocvent. IACOB a interzis activității Cosma Vasile să dea bani lui Jozsa Bela, iar după arestarea și

asasinarea acestuia de către organele siguranței horticole a refuzat să ajute pe soția lui Jozsa Bela, care era și ea acți-vistă.-

În același timp, IACOB întreține legături cu virfu-rile burgheziei din Ardealul de nord și chealtuța banii, cu cine? Tocmai cu PARCĂS MAGDA, fiica băului mai mare acționar al fabri-cii "Dermata".-

Acest bandit a mai întreținut în vremea aceea legături strînse și cu o serie de elemente care au fugit apoi din țară și ulterior au fost demascate ca spioni. Astfel, IACOB a între-ținut legături strînse cu HUGO HOMONAY, fost căpitan de stat-major în armata horticistă, cu SCHLEIFER LILI, agentă a gestapo-ului, cu contele TELEKY BELA și alții.-

După eliberarea Ardealului de nord, acuzaatul IACOB ALEXANDRU s-a căsătorit cu succesoarea celui mai mare indus-triaș din Cluj, devenind astfel, de fapt, unul dintre cei mai mari exploatatori, una din hienele care au stors și împilat pe mun-citori pînă la sînge înainte de naționalizarea întreprinderilor beneficiar principal al acțiunilor întreprinderilor "Dermata" și "Prima Banat", al unui mare depozit de drogerie, al unui magazin de încălțăminte și al unor corpuri de casăi încă ave-rea lui, pe care a transformat-o apoi în aur și dolari, din care a trimis o însemnată parte în străinătate.-

IUGA l-a cunoscut bine pe IACOB. l-a cunoscut apucătu-rile și trecutul. În persoana lui IACOB găsisse omul de care tocmai avea nevoie în acțiunea sa criminală. De aceea el l-a susținut, reușind să-l plaseze în diferite funcții de răspundere și pînă la urmă l-a adus ca ministru-adjunct la Ministerul Pământelor. IACOB a devenit astfel cel mai apropiat complice al lui IUGA, mîna lui dreaptă.

Într-o declarație făcută despre IACOB cu ocazia confun-derii lor :

"Vreau să fac remarcă că izvorul acțiunilor duse-mănoase ale lui IACOB ALEXANDRU pe lîngă faptul că a fost și influențat pe care am exer-citat-o asupra lui și direcțiile pe care l-le-am dat, constă și în aceea că el însuși este burghez și a trăit viața burgheză, nereunțind la oarecăr viață nici în postul de răspundere pe care-l avea în Ministerul de Finanțe. IACOB ALEXANDRU este omul care a luptat consecvent pentru realizarea părerii lor simțidelor sale, astfel că acțiunile sale au fost determinate în primul rînd de însăși originea și interese-le sale de clasă".

Cine este SOLTMOȘ IVAN ? Un fascist, criminal de război,

strecurat în posturi de răspundere în stat.

În perioada războiului, acest bandit a făcut parte din cadrele poliției horticiste, ca juriconsult al poliției Zalău. La sfârșitul lui aprilie și începutul lui mai 1944, când guvernul fascist maghiar, prin reprezentantul său, subsecretarul de stat ENDRE LASZLO, a organizat acea acțiune banditească de deportare a întregii populații evreiești din nordul Ardealului în lagărele de exterminare hitleriste, printre cei care la Zalău au colaborat cu fidelitate la săvârșirea acestei monstruoase crime a fost și SOLYMOS IVAN. Ordonanța de deportare a celor 362 de evrei din orașul Zalău, din care mulți au fost uciși, a fost contrasemnată de el. Acuzatul SOLYMOS IVAN a declarat aici următoarele :

" Această ordonanță a fost semnată și de mine. Pe baza acestei ordonanțe au fost internați în lagăr 362 de evrei din orașul Zalău".

În același timp SOLYMOS publica în ziarul fascist " Szilagysag " articole cu caracter național șovin.

După eliberarea Ardealului de nord, acuzatul SOLYMOS s-a strecurat în Uniunea Populară Maghiară și apoi în Partidul comunist, reușind să ajungă primar al orașului Zalău. În această calitate, el a ajutat pe moșieri să se sustragă efectelor reformei agrare, a căutat să apere elementele fasciste de epurație și de răspundere penală pentru activitatea lor în slujba hitlerismului și în același timp a desfășurat o intensă activitate de propagandă fascistă.

În aceeași perioadă, SOLYMOS a intrat în legătură cu LUCA VASILE. Cunoșcându-i trecutul criminal, LUCA l-a numit în 1947 în funcția de consilier superior administrativ în Ministerul de Finanțe; în decembrie 1948, în funcția de director al Direcției de state și drepturi de personal, iar în martie 1950, susținut de LUCA, el devine vice-președinte al Centrococoopului.

În toate aceste funcții SOLYMOS a introdus linia contrarevoluționară a lui LUCA, a cărei slugă devotată era. Activitatea sa criminală cea mai intensă a fost însă aceea din cooperarea sa criminală unde a dus, sub îndrumările lui LUCA, o acțiune de sabotare a schimbului dintre oraș și sat și a aprovizionării clasei muncitoare.

Acuzatul CERNICIGA DUMITRU și-a început activitatea într-un cerc troțkist.-

Ascunzându-și trecutul trotskist, CERNICICA a reușit după 23 august 1944 să se strecoare în funcții de răspundere. LUCA l-a numit în 1947 la Ministerul de Finanțe ca director general al cadrelor. Slugoi devotat a lui LUCA, CERNICICA a început să-l sprijine în activitatea sa antistatală, ceea ce l-a determinat pe LUCA să-l plaseze în funcții tot mai importante, ajungând în felul acesta președinte al comitetului de prețuri și apoi prim vice-președinte al Centrocoopului.

Acuzatul CERNICICA a dus sub îndrumările lui LUCA o intensă activitate de subminare a economiei naționale, atât în domeniul prețurilor cât și a schimbului economic dintre oraș și sat.-

Iată din ce fel de elemente era alcătuită banda lui LUCA. Lepădături, scursuri ale societății ! Toți unul și unul, demni deșșeful lor, de vechiul agent de siguranță, de călăul minjit de singele muncitorimii.-

Nu a trecut mult timp de când LUCA a pus mâna pe conducerea Ministerului Finanțelor și au și început dușmanii să se strângă în jurul său, invadând Ministerul de Finanțe, sistemul bancar și cooperatist, și acaparând pozițiile-cheie, sprijiniți de LUCA, iar LUCA sprijinit de grupul fracționist din care făcea parte.-

LUCA a spus la interogator următoarele :

"...am căutat să mă înconjur de oamenii cu mentalitate și concepții identice cu ale mele".

Este exact. Si, o dată înconjurat de asemenea colaboratori, a pornit la o acțiune criminală de proporții întinse în finanțe și cooperatie, cu scopul de a frâna dezvoltarea țării noastre pe calea socialismului, cu scopul restaurării capitalismului..

Pentru atingerea scopului lor criminal, acuzații și-au îndreptat în primul rând atenția asupra sectorului celui mai important pentru dezvoltarea economiei naționale, asupra industriei noastre socialiste. Ei au dus o acțiune de frinare a activității productive a întreprinderilor socialiste, prin sabotarea finanțării economiei naționale și în primul rând prin sabotarea înzestrării întreprinderilor cu fonduri de rulment proprii.

" Prin sabotarea finanțării economiei naționale - declară acuzatul IACOB - am urmărit a crea la multe întreprinderi greutate, în scopul de a submina realizarea planului de stat".

Această acțiune s-a desfășurat sub îndrumările și conducerea lui LUCA.

Îată ce declară acesta :

" Prin activitatea mea și prin acordarea unei depline libertăți subalternilor mei, elemente dușmănoase care au fost sprijinite, încurajate și susținute de mine, eu am frânt și am pus piedici construcției socialiste. Concepțiile mele - direct contrarevoluționare - m-au situat pe o poziție dușmănoasă construcției socialiste. Eu am discutat de mai multe ori cu IACOB problemele finanțării economiei naționale și ne-am situat pe o poziție comună. În mod concret eu nu cunoșteam toate problemele, întrucât rezolvarea lor privea direct pe IACOB ALEXANDRU. Datorită însă faptului că el cunoștea poziția mea în general în această problemă, știindu-se susținut și sprijinit de mine, având deplină libertate de acțiune din partea mea, toate acestea au constituit o încurajare directă pentru IACOB din partea mea pentru săvârșirea acestor acțiuni de sabotaj".

În instanță, IACOB a încercat cu abilitate să atenueze gravitatea faptelor, căutând să prezinte lucrurile în sensul că nu ar fi existat o înțelegere între LUCA și dinsul pentru a comite această acțiune de sabotaj.

Însă după cum a reieșit din declarațiile lui LUCA, din depozițiile multor martori și din documentele existente la dosar, este pe deplin limpede că în ceea ce privește sabotarea economiei naționale, LUCA și IACOB au colaborat strâns; pe baza directivelor lui LUCA și de multe ori din inițiativă proprie, IACOB a făcut tot ce a putut pentru a frâna dezvoltarea economiei naționale.-

Acuzații LUCA și IACOB au lucrat mină în mină tot timpul și nici nu se putea altfel, căci dacă nu ar fi lucrat mină în mină, dacă nu ar fi lucrat în deplină înțelegere, cum ar fi fost cu putință desfășurarea unei acțiuni criminale de proporții atât de mari și cu un caracter atât de complex ?

Cum au sabotat acuzații finanțarea economiei naționale ?

Guvernul a hotărât prin H.C.M., nr. 786/1949 dotarea cu fonduri de rulment a unui număr de 20 de întreprinderi

socialiste, în scopul cîştigării unei experiențe pe baza căreia să se poată trece ulterior la dotarea cu fonduri de rulment a tuturor întreprinderilor socialiste.

Dar acuzații LUCA și IACOB, pentru a compromite dotarea cu fonduri de rulment a întreprinderilor, au trecut în scurt timp la înzestrarea tuturor întreprinderilor, fără să aștepte acumularea experienței proiectate. De ce au făcut așa ?

Pentru că, lipsind întreprinderile de alte mijloace de finanțare a producției și voind să folosească lipsa de experiență în acest domeniu a cderelor din întreprinderi, au scontat că se vor comite grave greșeli, care vor duce la haos financiar în întreprinderi și la compromiterea planului de producție.

" Fără a aștepta rezultatul dotării cu fond de rulment a primelor întreprinderi din toaman anului 1949 - declară IACOB - am trecut la dotarea în masă a întreprinderilor, conform dispozițiilor pe care le-am primit de la LUCA VASILE, care la fel ca și mine cunoștea că noi nu avem rezultatul acestei experiențe și știa, ca și mine, că aparatul financiar și celelalte cadre chemate să transpună în viață noul sistem de finanțare sînt lipsite de experiență și de o pregătire prealabilă necesară. Deși amîndoi cunoșteau această situație, am trecut la dotarea în masă a întreprinderilor cu fond de rulment, în scopul de a sabota finanțarea economiei naționale". -

Vom da aici un exemplu care ilustrează în ce mod și în ce măsură a fost sabotată dotarea întreprinderilor cu fonduri de rulment. -

- La întreprinderea "Flamura roșie" din Arad s-a stabilit ca fond de rulment cifra de 570 milioane lei. Din această sumă, aproape jumătate, și anume 238 milioane lei, reprezenta numai materiale cu utilizare lentă, care nu trebuiau să fie socotite la stabilirea fondului de rulment. -

Un șir întreg de martori au arătat de altfel aici, în instanță, felul în care acuzații au sabotat înzestrarea întreprinderilor cu fonduri de rulment. -

La ce rezultat a putut duce o asemenea acțiune ? La acela că întreprinderile s-au văzut în situația grea de a nu-și putea desfășura planul de producție. -

Crezînd că vor putea înlătura piedicile puse în acest fel în calea unei normale activități, întreprinderile au venit cu cereri de reverificare a normativelor fondurilor de rulment. Ce soartă au avut aceste cereri ? Iată ce spune LUCA :

" Pe baza referavelor lui IACOB ALEXANDRU, am respins cererile unor întreprinderi pentru revalorizarea Fondului de rulment, fără să fi citit dosarul".

Acțiunea de sabotare a dotării întreprinderilor sociale liste cu fonduri de rulment, începută în 1949, a continuat și în anii 1950 și 1951.

" Necesitățile de fonduri de rulment planificate și înscrise de mine în buget pe anii 1950 și 1951 - declară acuzatul IACOB - nu au asigurat finanțarea corespunzătoare nevoilor de producție ale întreprinderilor, pentru că eu în mod intenționat, în scopul sabotării economiei naționale, am înscris în buget sume mai mici".

Acuzății IACOB și IUGA n-au ținut seama de necesitățile sporite de fonduri de rulment față de noile sarcini ale întreprinderilor, față de dezvoltarea producției lor. Ei au refuzat pur și simplu de a lua în considerare cererile făcute de întreprinderi.-

În fața acestei situații grele, întreprinderile și ministerele lor tuteleare au venit cu cereri pentru acordarea de suplimentări de fonduri de rulment și fiindcă presiunea exercitată devenise puternică și acțiunea de sabotare a lui IUGA și IACOB se afla în perspectivă de a fi demascată, aceștia au fost nevoiți să aprobe suplimentările. Întrucât aceste suplimentări. Întrucât aceste suplimentări nu mai puteau fi făcute decât de la rezerva bugetară și pentru a nu leși la iveală modul în care au implicat bunul mers al întreprinderilor, acuzații au atacat rezerva bugetară fără aprobarea Consiliului de Miniștri și ulterior au făcut forme voalate pentru legalizarea situației.

IACOB declară :

" Acest lucru a determinat întreprinderile să ceară sumele necesare producției, iar noi am fost nevoiți să suplimentăm alocațiile bugetare pentru a putea satisface cererile întreprinderilor. Pentru necesitățile de fonduri de rulment peste prevederile bugetare pe anul 1950 am plătit suma de 19 miliarde lei vechi în mod ilegal, fără a se face aceste suplimentări printr-o aprobare a Consiliului de Miniștri. Am săvârșit acest act ilegal ca să acopăr activitatea mea de sabotaj, ca s-o ascund Consiliului de Miniștri".

Prin depozitia martorului MOJORAN VASILIE, fost ministru-adjunct la Ministerul de Finanțe, s-a confirmat în totul acest fapt.-

Acțiunea de sabotare a doctării întreprinderilor nu s-a oprit însă aici. Greutățile făcute întreprinderilor au fost mărite și mai mult prin faptul că acuzații IUCA și IACOB au aranjat ca plata fondurilor aprobate să se facă cu mare întârziere. Iată ce a declarat IACOB :

"La adăpostul teoriei că nu se pot plăti avansuri asupra necesităților de fonduri de rulumnt decît după aprobarea lor în cadrul aprobării bugetului, și dat fiind că bugetul se aproba în aprilie, necesitățile de fonduri de rulumnt s-au plătite întreprinderilor cu întârziere, ele primind majoritatea sumelor în trimestrele III și IV, fapt fapt ce a făcut ca întreprinderile să nu ajungă la timp, potrivit necesităților lor, în posesia sumelor de la buget".

În procesul dezvoltării economiei noastre naționale se ivea de multe ori necesitatea unor modificări ale planului economic de stat prin redistribuirea sarcinilor de producție ale unor întreprinderi, fapt ce trebuia să atragă după sine adaptarea planurilor financiare la cele de producție. Susținînd într-un mod dărnăcos teza că planul economic trebuia să urmeze planul financiar și nu invers, acuzații au refuzat în mod persistent modificarea planului financiar și, prin aceasta, au rupt planul financiar de cel economic. Iată ce spune IACOB :

"Am rupt planul financiar de planul economic de stat nu numai la începutul anilor 1950 și 1951 (prin planificarea de fonduri de rulumnt mai mică decît necesitățile de producție), dar și pe parcurs, adică în cursul anilor 1950 și 1951, prin aceea că în multe cazuri cînd comisia de stat a planificării aducea schimbări în planurile de producție ale întreprinderilor conform necesităților economiei naționale, deși Direcția financiară economică națională din Ministerul de Finanțe mi-a făcut propuneri de adaptare a planului financiar ce lui economic, eu n-am ținut seama în nici un fel de aceste schimbări, mergînd pe linia neadaptării planului financiar la planul economic de stat. Cu această hotărîre de a nu adapta planul financiar celui economic, IUCA VASILIE a fost de acord".

Trebuie să subliniem faptul că însăși Direcția financiară economică națională din minister - după cum a arătat și marșala NEA IONESCU - a făcut propuneri prin care a susținut cererile de restructurare a planului financiar. Aceste propuneri au fost respinse.

Vorbînd despre consecințele activității sale de sabotaj, IACOB a declarat :

"Activitatea mea de sabotaj desfășurată în problema necesităților de fonduri de rulumnt a lipsit întreprinderile de mijloacele de rulumnt ne-

cesare și la timp, provocându-le astfel greutăți în realizarea planurilor de producție. Unele întreprinderi au fost împinse din această cauză la indisciplină financiară, iar altele au fost nevoite să apeleze la credite, să plătească dobânzi și, în cazul necesității în la timp, să plătească dobânzi suplimentare fapt ce a dus la urcarea prețului de cost. De asemenea, în unele cazuri neacordate la timp a fondurilor necesare a contribuit la blocarea fondurilor întreprinderilor".

În același scop de sabotare a activității productive a întreprinderilor socialiste, acuzații IUGA și IACOB au găsit și alte forme de acționare. Astfel, folosind și în ce privește stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii ale întreprinderilor aceeași metodă ca și la dotarea întreprinderilor (Ministerul Finanțelor reglementând situația fiecărei întreprinderi în parte), acuzații au trecut peste propunerile ministerelor tubelare și peste propunerile Direcției Finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor și au fixat sarcini de beneficii în mod anarhic, umora prea mari și altora prea mici față de posibilitățile lor reale. -

Urmasura a fost că acele întreprinderi cărora li s-au fixat sarcini de beneficii prea mari și pe care era imposibil să le realizeze au fost obligate, pentru a vărsa beneficiile la stat, fie să atace fondul de rulment, micșorându-l în detrimentul realizării planului de producție, fie să recurgă la credite de la Banca de Stat, plătind dobânzi, făcând ca rentabilitatea să scadă și să crească prețul de cost al produselor și, în plus, în ambele cazuri să nu se poată realiza fondul directorului.

Acuzatul IACOB a recunoscut această acțiune de sabotaj .

Iată ce a declarat acuzatul IUGA VASILE, care a fost de acord cu acțiunea lui IACOB :

" IACOB ALEXANDRU a fixat beneficiile în mod arbitrar, afirmând că întreprinderile au tendința de ascundere a beneficiilor. Pentru stabilirea beneficiilor, IACOB nu a ținut cont de situația prezentă de întreprinderi, ci au luat drept bază de calcul experiența anilor trecutți, stabilind astfel în mod arbitrar, fără a se înțelege cu conducătorii întreprinderilor, beneficii înalte, astfel că întreprinderile au trebuit să verse aceste sume nerealizate din propriul lor fond de rulment"

Martorul MODORAN VASILE, vorbind despre această acțiune a lui LUCA și IACOB, a declarat:

"Politica de beneficii dusă de IACOB ALEXANDRU față de întreprinderi constituie un act de sabotaj cu efecte grave și dăunătoare asupra activității întreprinderilor economice ale statului și implicit asupra economiei naționale. Cu toate că a fost sesizat de ministerele tutelare asupra imposibilității de realizare a acestor beneficii, IACOB a respins documentația acestora și s-a menținut pe poziția sa dușmănoasă".

Această acțiune este dovedită și prin depoziția martei NELA IONESCU, care a relatat aici în instanță sistemul și metodele întrebuintate de acești sabotori și dușmani.

Aici în ședință, fiind încercuit de probe, acuzatul IACOB a recunoscut caracterul dușmănos și criminal al acțiunilor sale.

Acțiunile pe care le-am expus, săvârșite de acuzați în domeniul finanțării economiei naționale, au avut urmări foarte grave în ce privește bunul mers al producției și al disciplinei financiare a întreprinderilor și au produs pagube considerabile statului. Întreprinderile socialiste, în momentul când treceau la însușirea și aplicarea principiului gospodăririi chibzuite, au fost împinse de acuzați la indisciplina financiară, la irosirea fondurilor de rulment, la credite și apoi la neplata lor, în general la un mod anormal, frânat de activitate a întreprinderilor. Toate acestea au făcut ca în multe cazuri să nu poată fi aduse la îndeplinire planurile de producție și să crească prețul de cost al produselor industriale. Prin aceasta, acuzații au urmărit să compromită de la început metodele socialiste de conducere a întreprinderilor. Din dezbaterile procesului a rezultat clar că aceste urmări au fost voite de acuzați, au constituit scopul lor contrarevoluționar, de a submina dezvoltarea economiei naționale.

O dată cu acțiunea de sabotare a finanțării economiei naționale, acuzații LUCA VASILE și IACOB ALEXANDRU au dus și o acțiune directă de subminare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și de sprijinire a elementelor capitaliste.-

Activitatea contrarevoluționară a lui LUCA și IACOB iese foarte bine în relief când se examinează politica fiscală pe care au dus-o. LUCA a declarat:

"Politica fiscală aplicată de mine a fost o politică de avantajare și creștere a elementelor exploatare".

LUCA și IACOB au imprimat aparatului fiscal linia sprijinirii elementelor capitaliste, chiaburești, o parte din aceștia fiind categorisiți drept mijlocașii și beneficiind de drepturile politice și avantajele economice ale acestora.

LUCA împreună cu IACOB s-au înțeles să târăgăneze în mod dușmănos întocmirea lucrărilor pentru modificarea legii impozitului agricol din 1949, care în anii următori devenise necorespunzătoare. Prin aceasta ei au favorizat întărirea elementelor capitaliste de la sate. Din aceeași cauză, a menținerii legii impozitului agricol din 1949, ei au făcut în 1951 nerealizabilă prevederea din legea bugetară referitoare la încasarea impozitului agricol de 12 miliarde lei și apoi, prin înșelarea guvernului, au dat dispoziții să se încaseze la impozitul agricol numai 9 miliarde lei, atunci când nu se luase încă nici o hotărâre cu privire la efectuarea reformei bănești, când era necesar să se încaseze întreaga sumă. Cine au fost beneficiarii acestei acțiuni? Au fost elementele capitaliste, chiaburii, pe care LUCA și IACOB au căutat să-i favorizeze și să-i întărească, în dauna clasei muncitoare și a țărânilor muncitoare.

Aparatul fiscal, condus de LUCA și complicitățile lui, încălcând legile statului, a comis în numeroase localități din țară o serie de acte abuzive și provocatoare contra țăranilor muncitori, organizând împotriva acestora vânzări silite chiar a bunurilor apărute de lege, fapt care demască pe acuzații din boxă ca pe niște dușmani înverșunați ai țărânilor muncitoare.

Iată pînă unde a mers această acțiune banditească. Voi citi un scurt pasaj din declarația martorului SPIREA PAUL, revizor din Ministerul Finanțelor:

" În regiunea Constanța, unde ani de-a rîndul a fost secetă și unde țărânilor muncitoare avea, după lege, dreptul la anumite scăderi de impozite, IACOB n-a vrut să le aprobe. Rezultatul a fost că s-a obținut și în regiunea Constanța o spori-re a încasărilor..., mergîndu-se chiar pînă la vânzarea măgarilor cu care-și cărau apa locuitorii din comunele lipsite de apă. În comuna Frumușeni, raionul Vidra, a fost sechestrată singura vacă a unei văduve sărace împovărată de copii. Asemenea cazuri s-au petrecut și în alte locuri, ducînd la vânzarea silite chiar a bunurilor apărute de lege".

Directiile aventuriste date de grupul anticstatal contrarevoluionar din care făcea parte și IUCA de a se organiza "procese publice" împotriva elementelor chibaburești și chiar a țăranilor mijlociași, arestări și alte măsurii abuzive, au determinat ca o mare parte dintre aceștia să lase în paragină gospodăriile, părăsind activitatea de producție.

Abela formă ale acestor acțiuni provocatoare aventuriste umăreau pînă la urmă slăbirea alianței dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, precum și provocarea de greutăți în aprovizionarea cu produse alimentare a populației de la orașe și cu produse industriale a țăranimii muncitoare.

Aceeași activitate sabotoare a desfășurat-o IUCA VASILE și în politica prețurilor. Avînd în sectorul de sub conducerea sa comitetul pentru prețuri, el a plasat în 1950 în postul de președinte al acestui comitet pe una dintre cele mai credincioase slugi ale lui, pe acuzatul CERNICIOA DIMITRU. Om de încredere al lui IUCA, acesta îi dăduse dovezi de devotament atît ca director al cadrelor, reînviindu-i elemente oportuniste și dănuțnoase, cît și ca șef al Controlului, aplicînd măsurile lui IUCA pentru slăbirea controlului și împingerea la neregulă și indisciplină financiară.

Îndeplînd cu zel și credință instrucțiunile lui IUCA, acuzatul CERNICIOA a dus la acțiune susținută de camuflare a prețurilor de achiziție a produselor agrare-alimentare, ai cărui beneficiari au fost chibaburii și speculanții.

Documentele care au fost dezvăluite aici în ședință sînt de o importanță deosebită. Simpla rezoluție a lui IUCA de aprobare a majorării de prețuri era ridicată de CERNICIOA la rangul de lege. Ba uneori, după cum a afirmat el, i-a ajuns chiar și aprobarea verbală a lui IUCA.

Acuzatul IUCA a declarat de altfel că :

"...În politica prețurilor, CERNICIOA DIMITRU a executat întocmai dispozițiile mele".

Iar în legătură cu aceste dispoziții, IUCA a spus :

"...am înlesnit posibilitatea de speculă, care lovea în interesele și aprovizionarea muncitorilor de la orașe".

IUCA a reușit să plaseze ulterior pe acuzatul CERNICIOA la Centrocop în funcția de prim vice-președinte. Sub îndrumarea directă a lui IUCA, CERNICIOA și SOHNOS au transformat cooperația într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste

de la sate și într-un adăpost al multor elemente dușmănoase, care au furat și defraudat unitățile cooperatiste.

" În funcția de vice-președinte al Centrocoopului am căutat să introduc în cooperatie politica oportunistă, contrarevoluționară a lui LUCA VASILE. Am inițiat și organizat o serie de acțiuni de sabotaj, pentru a împiedica cooperatia să-și îndeplinească sarcinile trasate de guvern" - a declarat acuzatul SOLYMOS.

Acuzatul SOLYMOS a introdus în planul de desfacere al cooperatiei cifre nereale și a repartizat mărfurile astfel încât să fie nespecifice și neconforme necesităților diferitelor regiuni. În scopul nerealizării planului de achiziție, a planificat achizițiile mai ales în regiunile deficitare.-

" Sub îndrumarea mea - declară SOLYMOS - direcția planificării din Centrocoop a întocmit planuri cuprinzând cifre nereale și care nu puteau fi realizate, a menținut în planul comercial poziții inexistente, a umflat volumul planului de casă peste posibilitățile reale, a planificat mărfurile în mod anarhic, nespecifice regiunilor și neconforme cu nevoile regiunilor, a defalcat planurile de achiziții în așa fel ca să nu se poată realiza, indicându-se să se facă achiziții în regiunile deficitare și a sabotat planurile de aprovizionare ale centrelor muncitorești".

Datorită activității lor antistatale, importante sume de bani acordate de stat cooperatiei pentru producție și schimbul de mărfuri dintre oraș și sat au ajuns în minile elementelor capitaliste, speculative, fără ca în schimbul lor să fie aduse mărfurile necesare care să contribuie la aprovizionarea clasei muncitoare, aducându-se astfel pagube grave atât statului cât și însăși cooperatiei.

Încălcând hotărârile guvernului, acuzații au scos din patrimoniul statului numeroase unități ale unor întreprinderi comerciale, încercând astfel să slăbească și să dezorganizeze comerțul de stat.

Acțiunea de subminare a economiei noastre naționale desfășurată de LUCA VASILE s-a făcut resimțită și în domeniul bancar. Astfel LUCA a dat dispoziții Băncii de stat a R.P.R. de a acorda în perioada 1947 - 1949 credite în valoare de 9 miliarde lei în special elementelor capitaliste, chiaburești, marilor proprietari de vii. Din această datorie, pînă în 1951 a rămas nerambursată suma de 4 miliarde lei. El a tăgădat mereu întocmirea pro-

iectului de decret pentru înlesnirea urmării datoriilor către Bancă, și tocmai în trimestrul IV al anului 1951, când, datorită pregătirii reformei bănești, ritmul încasărilor trebuia să fie micșorat, a dat dispoziții Băncii de stat să intensifice încasarea datoriilor agricole. Toate acestea sînt pe deplin dovădite cu depoziția martorului VIJOLU-AUREL. În felul acesta LUCA VASILE a folosit și Banca de stat în scopurile sale de întărire a elementelor capitaliste.-

Activitatea dușmănoasă desfășurată de această bandă în frunte cu LUCA a avut grave repercursiuni asupra economiei naționale. Acțiunile sabotoare ale acuzaților au lovit grav în nivelul de trai al poporului muncitor. Pentru remediarea fenomenelor nesănătoase din economia noastră națională, care erau în mare măsură rezultatul acestor acțiuni de sabotaj, guvernul a luat hotărîrea efectuării reformei bănești.-

Acuzații LUCA și IACOB, puși în fața acestei situații, au început să se frămînte și să caute soluții și justificări pentru a înlătura această perspectivă a demascării lor, dîndu-și seama că pregătirea reformei bănești va scoate la iveală acțiunile lor criminale împotriva întăririi economiei naționale și a întregii politici a guvernului de luptă pentru dezvoltarea economiei și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, și va duce astfel în mod sigur la demascarea lor ca dușmani și sabotori. Aceasta este una din cauzele pentru care acești criminali au luat de la început poziție în contra reformei bănești. Atît LUCA cît și IACOB recunosc acestea. Iată ce declară în LUCA VASILE în instanță :

" Am fost împotriva reformei bănești datorită și faptului că socoteam că reforma bănească va scoate la iveală lipsurile Ministerului de Finanțe și sabotajului de la Ministerul de Finanțe".

Același lucru a declarat și IACOB ALEXANDRU :

" Am fost împotriva efectuării reformei bănești pentru că mi-am dat seama că, analizîndu-se situația economică - financiară a țării, se va descoperi și sabotajul desfășurat de noi în cadrul Ministerului de Finanțe și al Băncii de stat".

Văzînd că încercările de a zădărnici efectuarea reformei bănești nu le reușesc, banda lui LUCA a trecut la subminarea ei.-

Interesul reformei bănești era ca sumele de bani tezaurizate în special la elementele capitaliste să vină la schimb în momentul efectuării reformei bănești. Or, LUCA și complicii săi au luat o serie de măsuri pentru a sustrage elementele capitaliste de sub efectul reformei bănești.-

Un șir întreg de martori au vorbit aici în instanță pe larg despre campania de impulsinare a încasărilor pe care a condus-o IACOB, cu aprobarea lui LUCA. O adevărată ploaie de ordine, de circulări, instrucțiuni, telegrame și note telefonice, convocări, ședințe, conferințe și prelucrări, toate în scopul intensificării la maximum a încasărilor de impozite.

IACOB a mobilizat întregul aparat fiscal din țară, și în acest scop și pentru a fi sigur de rezultate a trimis în regiuni, pe teren corpul revizorilor din minister, cu împuterniciri speciale de a lua cele mai drastice măsuri pentru încasarea sută la sută a impozitelor.

IACOB A luat măsuri pentru sancționarea tuturor elementelor din aparatul fiscal care s-ar face vinovat de cea mai mică delăsare în ce privește încasarea impozitelor, și în același timp a inițiat premii în bani și obiecte pentru cei care depun toate eforturile și realizează în întregime planul de încasare a impozitelor.

IACOB s-a deplasat personal în diferite localități din țară, luând măsuri la fața locului, controlând și verificând cum se execută dispozițiile date de ei.

Pentru că ritmul încasărilor voit de IACOB să nu întâmpine nici un fel de greutate, acesta a dat ordin, ca executările silite să meargă pînă la sechestrarea oricăror produse agricole și oricăror animale, în disprețul și cu sfidarea legilor țării noastre.-

O acțiune urmărind aceleași scopuri a fost inițiată și desfășurată și în cooperările de către LUCA împreună cu CERNICICA și SOLYMOS. Si acolo au curs ca o ploaie în trimestrul IV al anului 1951 ordinele, circulările, instrucțiunile, telegramele, de a impulsiona desfacerea mărfurilor.

Luca a ținut ședințe, criticînd în cuvinte tari ne-realizarea integrală a planului de desfacere al Centrococopului și a dat directive și îndrumări pentru intensificarea vînzării mărfurilor.-

Executînd cu fidelitate instrucțiunile lui LUCA,

acuzatul CERNICICA DUMITRU, care încă de la 27 august 1951 fusese încunoscintat de LUCA VASILE că face parte din comisia de pregătire a reformei bănești și care lua parte cu regularitate la lucrările comisiei, a luat o serie întregă de măsuri de subminare a reformei, sub acoperirea îndeplinirii planului de desfacere.-

" În lunile octombrie și noiembrie 1951 -declară CERNICICA DUMITRU- eu am luat la Centrocoop măsuri pentru impulsionearea vânzărilor de mărfuri în vederea realizării planului. În acest scop am extins salarizarea procentuală a angajaților vânzători, în vederea cointresării lor și astfel a impulsioneării vânzărilor. În consfăturile ce le-am avut cu directorii adjuncți cu comercialul de la regiuni, am trasat sarcini pentru impulsionearea vânzărilor".

Dar CERNICICA pretinde că toate aceste măsuri le-a luat fără scopul de a sabota reforma bănească, afirmând că el nici nu știa despre faptul pregătirii reformei bănești.

Or, aici, în fața instanței, LUCA a declarat că a vorbit cu CERNICICA DUMITRU, încunoscintându-l despre pregătirea reformei și dându-i instrucțiuni în acest scop.-

Martorii audiați în instanță au invocat faptul că acuzatul CERNICICA DUMITRU știa că se pregătea reforma bănească.

Ca urmare a discuțiilor purtate cu mult înainte, la 8 decembrie 1951 CERNICICA a primit instrucțiuni de la comisia pentru pregătirea reformei bănești să ia măsuri pentru constituirea de rezerve de mărfuri. Ce a făcut atunci CERNICICA ? A mințit și a înșelat comisia de pregătire a reformei bănești ! El a întocmit o circulară care pe de o parte prevedea constituirea de rezerve, iar pe de altă parte reamintea vechile sarcini de a îndeplini neapărat planul de desfacere al Centrocoopului până la finele anului.

El a mințit comisia, prezentând unui membru al comisiei spre vedere numai o parte a circularii, anume aceea care prevedea crearea de rezerve de mărfuri.-

El a înșelat comisia, deoarece la 22 decembrie 1951 a dat dispoziții telegrafice să se pună în desfacere mărfurile care fuseseră constituite ca rezervă.

Telegrama este semnată de Buri și Buri a depus aici ca martor. Din depoziția lui Buri rezultă în mod neîndoielnic faptul că telegrama a fost alcătuită și trimisă după directivele lui CERNICICA.-

Care au fost consecințele ? De unde în luna noiembrie 1951 în cooperatie era un stoc de mărfuri de multe miliarde lei, stocul de rezervă la reformă a ajuns să fie abia de un miliard lei, după propria recunoaștere a lui CERNICIGA. Aceasta a lovit grav în aprovizionarea clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare în perioada următoare reformei bănești.-

Cu toate acțiunile sabotoare ale bandei lui LUCA și peste capul ei, reforma bănească a fost înfăptuită în interesul oamenilor muncii din țară noastră.

Această bandă condusă de LUCA poartă răspunderea pentru o serie de grave crime și neleguiri săvârșite împotriva intereselor poporului muncitor, împotriva statului democrat-popular.

Pe umerii lui LUCA, acest inveterat agent al siguranței burghezo-moșierești, apasă greu răspunderea pentru chinurile, suferințele multor luptători revoluționari devotați cauzei și libertății poporului, apasă greu răspunderea pentru muncitorii minierii uciși la Lupeni în 1929, apasă greu răspunderea pentru cei căzuți la Timișoara, apasă greu răspunderea pentru crimele săvârșite după 23 august 1944, pentru loviturile date economiei naționale și construcției socialismului în creștere, pentru greutățile, lipsurile și privațiunile pe care acțiunea sa contrarevoluționară în domeniul economico-financiar și al schimbului de mărfuri dintre oraș și sat le-a pricinuit oamenilor muncii.-

Pe umerii complicilor lui LUCA cade răspunderea pentru loviturile date economiei naționale, pentru piedicile puse în calea dezvoltării construcției socialismului, pentru mașinațiile criminale îndreptate împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii.-

De aceea, în numele poporului muncitor, cer instanței supreme ca în hotărîrea sa să se călăuzească de un singur gînd : pedepsele aplicate să fie pe măsura crimelor săvârșite de fiecare dintre acuzați.-

Pentru asemenea fapte nu poate exista cruțare.

Să se știe și să simtă dușmanii poporului muncitor că cei care atentează la cuceririle pe care poporul muncitor le-a dobîndit prin jertfe atât de grele, prin sudoare

și sînge, primesc riposta cuvenită. După faptă și răsplată - spune poporul nostru.-

Să se știe și să simtă dușmanii că nimic și nimeni nu poate opri poporul român din drumul său spre socialism, spre bunăstare."

După ce procurorul militar și-a epuizat rechizitoriul oral, președintele a dat cuvîntul apărării.-

1. Avocat C.Paraschivescu Bălăceanu, în apărarea acuzatului Luca Vasile, și-a început dezvoltarea susținerilor sale prin a preciza că apărătorii sînt în primul rînd cetățeni ai statului. A subliniat apoi că în concluziile sale se face ecoul indicațiilor date de acuzatul Luca Vasile în preajma și timpul procesului, astfel că în apărare o să se călăuzească după declarațiile și recunoașterile acestuia.-

Apărarea, referindu-se la recunoașterile faptelor săvîrșite, confirmate de probele administrate, a arătat că Luca Vasile a făcut și o justă calificare a faptelor sale, cîci el l-a determinat să nu ceară administrarea de noi probe în apărare. În continuare, apărarea a declarat că acuzatul Luca Vasile s-a prezentat în fața Tribunalului Suprem, nu să se justifice, ci să răspundă pentru faptele săvîrșite, recunoscute și dovedite.-

După ce a declarat că poziția ideologică a acuzatului Luca Vasile, a fost materializată în diferite lucrări, broșuri, articole, discursuri, care conțin teze antimarxiste, apărarea a subliniat că devierea acestuia își are origina în negarea luptei de clasă, devenind astfel protectorul chiar burimei, lovind în acelaș timp în interesele clasei muncitoare.

În ceea ce privește stabilirea gradului de responsabilitate și vinovăție, apărarea a susținut că în săvîrșirea faptelor răspunderea revine atît acuzatului, în calitate de conducător, cît și subalternilor; care au executat directivele date.-

În sprijinul acestei susțineri a invocat decizia din procesul de la Nürenberg, care a stabilit, cu autoritate, că răspunderea revine atît celui care a ordonat, cît și subalternilor care au executat, deoarece fiecare individ are răspunderea sa penală.-

Deasemeni a citat un pasagiu din lucrarea profesorului Studenikin " Legalitatea socialistă în administrația de stat", care stabilește deasemeni că răspunderea penală revine atât șefilor cât și subordonaților, actele materiale ale fiecăruia fiind săvârșite ca rezultat al unui proces de gândire.-

Referindu-se în concret la răspunderea pe care o are acuzatul Luca, a subliniat că acesta s-a înconjurat de așa ziși oameni de specialitate în care avea complexă încredere, personal avînd o pregătire modestă, astfel că apărarea a cerut să se înlăture tendința de a se arunca toată vina asupra acuzatului Luca Vasile, și să se țină seamă de gradul de culpabilitate a fiecărui acuzat în parte.-

În concluzie, apărătorul acuzatului Luca Vasile a solicitat ca hotărîrea Tribunalului să răspundă intereselor clasei muncitoare, să se țină seamă de poziția acuzatului în instanță, precum și de concluziile apărării.-

2. Avocat Feraru Emil, în apărarea acuzatului Iacob Alexandru, a susținut că orientarea pe baza căreia trebuie să se desfășoare analiza juridică a faptelor, este linia politică a problemelor ce fac obiectul acestui proces.

Apărarea a susținut că aparatul administrativ fiind subordonat față de factorul politic și cum acuzatul Luca Vasile, în calitate de conducător, a imprimat o direcție politică dușmănoasă urmează a se ține seama că acuzatul Iacob Alexandru, în rezolvarea problemelor ce-i reveneau a urmat orbește directivele acuzatului Luca Vasile.-

A accentuat apoi că activitatea acuzatului urmează a fi apreciată prin prizma educației, originii sociale, mentalității, care a constituit o breșă prin care a putut pătrunde linia politică dușmănoasă antistatală.-

În prezentarea faptelor concrete imputate, apărarea a arătat că răspunderea acuzatului Iacob nu poate fi desprinsă de răspunderea coacuzatului Luca.

În concluzie, apărătorul acuzatului Iacob a subliniat că faptele sînt foarte grave și clasa muncitoare așteaptă o decizie care să dea satisfacție adevărului, decizie călăuzită de principiile care stau la baza știin-

tei juridice socialiste, cerind ca la aplicarea pedepsei să se țină seamă de gradul de vinovăție a acuzatului.-

3. Avocatul Mayo Mihail, apărătorul acuzatului Cernicica Dumitru, a susținut că în problema circulației mărfurilor se ivesc aspecte grele, întrucât în fara trecerii de la capitalism la socialism, acționează încă legea valorii, legată de producția de mărfuri.-

În determinarea responsabilității acuzatului Cernicica, apărarea a susținut că acesta a fost copleșit de autoritatea și funcția importantă pe care o deținea Luca Vasile, urmînd direcțiile politice ale acestuia.-

Apărarea a subliniat că deși acuzatul nu a luat măsuri și nu a ripostat, totuși el nu a fost partizanul creșterii prețurilor la produsele agraro-alimentare și rezultă că uneori a răbufnit tendința de a se opune, deși pînă la urmă a colaborat la ridicarea prețurilor de achiziție, fără să dorească însă acest lucru.-

În continuarea concluziilor, apărătorul a susținut că acuzatul Cernicica a fost obsedat de ideea înăpăcării planului de desfacere a mărfurilor, fiind încurajat de Luca în această direcție, fără ca personal să-și dea seama că dăunează înfăptuirii reformei bănești.-

În concluzie, apărarea a cerut să se țină seamă de unele contradicții care au rezultat din depozitiile martorilor, de complexul probelor administrate, precum și de condițiile în care acuzatul Cernicica și-a desfășurat activitatea.-

4. Avocat Marcel Valentin, apărătorul acuzatului Solymos Ivan, a declarat că în timpul dezbaterilor, s-a reușit a se descoperi adevărul în cauză, s-au dezvăluit complet faptele și acuzatul Solymos Ivan le-a recunoscut în întregime.-

A subliniat însă că atmosfera de pervertire, de înșelăciune în care a trăit, educația horstică și mediul infectat în care a lucrat, l-au împins pe acuzat la săvîrșirea acestor acte grave.-

Apărarea a mai susținut că acuzatul, în funcția de vice-președinte la Centrococop, fiind protejat de Luca, i-a urmat orbește direcțiile, executînd cu fidelitate ordinele date, la care se adaugă și incapacitatea de care acuzatul a dat dovadă.

A precizat însă că acuzatul nu poate avea o scuză absolutorie, acesta purtînd răspunderea faptelor comise, însă răspunderea sa este diferită de a acuzatului Luca Vasile.-

În încheierea concluziilor, apărarea a cerut să se fiină seama de toate aceste împrejurări, de factori care au contribuit la comiterea faptelor, precum și de sinceritatea și regularitatea manifestat de acuzat, în recunoașterea activității sale dăunătoare.-

După ce apărarea și-a epuizat concluziile, președintele, în conformitate cu dispozițiunile art. 290 c.j.m., a acordat acuzatilor ultimul cuvânt, înțrebându-i dacă mai au ceva de adăugat în apărare.

1. Avînd ultimul cuvînt, acuzatul Luca Vasile a declarat :

" Eu am avut destul timp la dispoziție ca să analizez întreaga mea viață și activitatea mea îndelungată în cadrul mișcării muncitorești, începînd din anul 1919 și pînă la chemarea mea la răspundere în fața forului de judecată a poporului.

Sînt tras la răspundere pentru trădarea săvîrșită de mine împotriva mișcării muncitorești revoluționare, ca provocator, pentru o serie de fapte, pentru a răspunde pentru activitatea mea antistatală și antipartinică. Ce pot spune eu în apărarea mea ? Ou ce pot eu să justific faptele mele ticăloase săvîrșite împotriva poporului muncitor ? Cu nimic !

Cu multă frămîntare între conștiința mea de muncitor și puterile instinct de a ascunde adevărul, am reușit să înving orgoliul meu și să mă judec pe mine însumi, dezbrăcîndu-mă de otrava înăbușitoare acumulată în decursul zecilor de ani.-

Astfel, atît în fața organelor de anchetă, cît și în fața organelor superioare de judecată a poporului, fără a fi forțat de nimeni și de nimic, ci pe baza unei analize adînci am recunoscut vinovăția mea, am judecat faptele mele ticăloase ca fapte săvîrșite de un om care deși se trage dintr-o familie muncitorească, el însuși muncitor, s-a rupt de clasa sa, nu a dat dovadă că e demn să facă parte din clasa muncitoare, nu a dat dovadă că este gata să se jertfească pentru dăruțesele clasei muncitoare.-

Am fost un om meschin, carierist, deci dușman al poporului muncitor, care în momente grele nu am ajutat ci-asa muncitoare, ci am trădat-o. Faptele mele dăunătoare și consecințele grave ale trădării nu le pot acoperi cu acti-

vitătea așa zisă pozitivă desfășurată în perioada în care nu eram sub controlul direct al siguranței. Eu am sabotat împreună cu alți acuzați lupta revoluționară, în felul acesta scăpând de bătăi și tot odată încasând și bani. Timp de 24 de ani în partid, atîta timp cît am ascuns faptele ticăloase săvîrșite de mine în calitate de informator și agent al siguranței, mă găseam în lagărul dușmanilor. Acesta este adevărul.-

Purtînd un balast atît de greu pe spinare, orice dorință ași fi avut de a servi mișcarea muncitorească și patria, balastul trecutului m-a împins la noi fapte dușmănoase, antipartinice. Faptul că am purtat acest balast pe spinare timp de 20 de ani, m-a făcut să fiu mai apropiat de dușman, eu am avut mai mare încredere în siguranța burgheză decît în partid și clasa muncitoare.-

Aceasta dovedește că am fost mai sincer față de siguranță decît față de forțele revoluționare ale poporului, care mă puteau scoate din mîinile siguranței și să mă educe pe o cale cinstită.

Am fost prea murdar, prea lașă purtarea mea față de fiii clasei muncitoare, luptător pentru cauza clasei, lăsîndu-mă bine tratat de siguranța burgheză, primind chiar și bani, indiferent ce sumă, dar am primit.

Analizînd astfel purtarea mea, astăzi îmi este scîrbă de mine și merit tot disprețul, merit toată condamnarea poporului muncitor.-

În fața acestei situații, fiind conștient de răspunderea grea ce îmi apasă conștiința, eu am refuzat de a mai intra în amănunțele faptelor, prin care să încerc să dovedesc printr-un fapt sau altul, că nu ar fi așa cum este, că eu nu ași fi vinovat de toate faptele imputate.-

Dacă în cursul procesului am arătat și răspunderea altora, nu am făcut aceasta cu scopul de a micșora vina mea și am scos doar la iveală răspunderea și vinovăția principalilor mei colaboratori, fiindcă nu au fost simpli funcționari ci oameni cu răspundere deplină. De aceea am recunoscut vinovăția mea și iau asupra mea toată răspunderea pentru toate crimele de sabotaj săvîrșite de mine în sistemul economico-financiar, pentru faptele criminale de înșelare a partidului și guvernului, de înșelare a poporului, de către clica dușmănoasă încuibată la Ministerul Finanțelor și Banca R.P.R. sub conducerea și ocrotirea mea. Sînt vinovat și port toată responsabilitatea pentru că am dus față de aceste elemente o politică de toleranță criminală, le-am acordat deplină încredere.-

Sunt vinovat deasemenea pentru că în felul meu de muncă izolat, m-am rupt de organizația de partid, am legat prietenii cu o serie de elemente dușmănoase cauzei poporului, am împiedicat critica și prin aceasta am împiedicat posibilitatea democrației lor și astfel m-am opus chiar în fața membrilor C.C. al P.M.R. care au încercat să-i demaște, apărându-l și încurajându-l cu toate autoritățile mea. - În acest fel, acștia au simțit în mine un sprizîn puternic în acțiunile lor criminale. Toate acestea emană din vina mea cea principală și pe care o socotesc crima de bază și anume faptul că ascunzând în fața partidului trecutul meu ticălos, am avut îndrăzneala să pătrund în funcțiile cele mai mari din partid și stat, luând prin toate mijloacele ca să fiu menținut în această poziție și astfel să scap de trăgerea la răspundere pentru trecutul meu ticălos. -

Balastul trecutului, fără îndoielă, m-a împins la acțiuni, m-a împins la abateri de la linia partidului și clasei muncitoare, m-a făcut să-mi pierd vigilența de clasă, m-a dus la manifestări antistatale, antipartinice. Toate acestea au fost folosite de dușmani și elementele contrarevoluționare pentru interesele criminale împotriva regimului de democrație populară. -

Eu mă consider vinovat și socotesc crimă și nu greșeală tot ce am făcut în contradicție cu linia și învățătura partidului, înșelînd poporul muncitor și pătrunzînd în aceste posturi de răspundere cu tot balastul trecutului meu trădător. -

În acest fel am adus imense pagube poporului și patriei noastre. Pentru toate acestea, iau asupra mea răspunderea atât în ce privește concepțiile mele oportuniste, contrarevoluționare, cât și faptele săvîrșite de mine ca urmare a acestor concepții. -

Deasemenea îmi asum toate răspunderea ca fost șef al instituției financiare-bancare și pentru faptele criminale săvîrșite de subalternii mei principali, prin introducerea unei linii oportuniste contrarevoluționare, astfel că indirect sînt răspunzător și pentru crimele săvîrșite de ei.

Nu fug de răspundere. Am trădat, am săvîrșit fapte criminale și în trecut și după eliberarea țării noastre, am fost împotriva clasei muncitoare, merit pe deplin pe deapsă, merit disprețul poporului muncitor și toate ura și

toată dorința de a primi satisfacție pentru trădările mele, pentru crimele mele.

Eu cu încredere aștept hotărîrea pe care o va lua și socot această hotărîre a poporului muncitor, iar eu voi fi poate cu sufletul împăcat, mai liniștit că cel puțin în ultimul moment absolut sincer am căutat să arunc tot putregaiul din mine și doresc să fiu cei puțin de aici înainte un simplu muncitor."

2. Acuzatul Iacob Alexandru, în ultimul cuvînt, a declarat:

" Pentru faptele mele înțeleg să răspund eu. Este adevărat că am comis faptele în mare parte sub influența lui Vasile LUCA, dar nu numai el a fost acela care m-a influențat, ci și situația averii mele prin căsătorie, m-a determinat să am aceste concepții care au dus la săvîrșirea faptelor, au cauzat pagube imense statului și au frînat propășirea economiei naționale.-

Aceste fapte nu le-am comis însă cu rea credință, dar avînd în vedere gravitatea excepțională a acestor fapte și avînd în vedere că oamenii trebuie judecați, acei care au avut încrederea partidului, acei care au fost într-un post așa de important cum am fost pus, pe baza faptelor și nu pe baza unor concepții străine de linia partidului, cer să fiu judecat și să mi se dea pedeapsa maximă, fără să se ia în considerare acele considerente despre care am vorbit".

3. Avînd ultimul cuvînt, acuzatul Cernicica Dumitru a declarat :

" Țin să mulțumesc înainte de toate Tribunalului Suprem că mi-a dat un apărător și posibilitatea de a mă apăra.-

Este nespus de dureros pentru mine că stau în fața Tribunalului Suprem al R.P.R., socotit ca dușman.

În actul de acuzare sînt învinuit că am făcut parte dintr-un grup antistatal care a urmărit restaurarea capitalismului în R.P.R.

Eu țin să afirm că nu am făcut parte dintr-un astfel de grup ; eu cu nici unul dintre acuzați nu am avut nici un fel de oîrdășie, de complicitate sau de înțelegere. Legăturile mele cu ei au fost legături de serviciu.

În munca mea, eu am fost de bună credință, n-am căutat să subminez economia țării și reforma bănească sau să o sabotez.

Am fost preocupat de o serie de probleme în muncile care le-am avut și am căutat să fac față cît mai bine sarcinilor.

Am avut și unele inițiative chiar în domeniul prețurilor - pe lângă greșelile pe care eu le-am arătat - cău-
tînd să scot de la sate anumite sume prin majorarea pre-
țurilor la mărfurile inițiale.-

Este adevărat că în munca mea am avut greșeli în
domeniul prețurilor. M-am opus în multe cazuri majorării de
prețuri, dar totuși în alte cazuri am pedat argumentelor aduse
de Vasile Luca, crezînd că astfel va ajuta în rezolvarea pro-
blemelor alimentare.

În problema circularei din 12 decembrie, în ceiace
privește partea întâia a acestei circulare, îmi asum răspunde-
rea pentru greșeala pe care am făcut-o, întrucît n-am adînci-
t-o, n-am analizat-o, deși acest lucru îmi revenea mie. În ce-
iace privește telegrama, în această privință nu mă simt vino-
vat pentru că nu am trimis-o eu.-

Greșelile mele, atît în domeniul prețurilor, cît și
în ceiace privește reforma bănească, trebuie să spun că a avut
efecte negative, au cauzat pagube statului și intereselor
clasei muncitoare. De acest lucru mă simt vinovat.-

Regret nespuse de mult că greșelile mele au adus
după sine astfel de consecințe, însă nu am vrut să fac acest
lucru cu rea credință.-

De altfel, în problema reformei bănești, chiar în
cadrul dezbaterilor s-a văzut că eu nu m-am pronunțat și nu
am fost împotriva reformei; nici acuzațul principal Luca nu
mi-a spus despre acest lucru.

Greșelile din munca mea se datoresc faptului că am
lucrat alături de Vasile Luca, am crezut în buna lui credință,
am crezut ceiace spune, dat fiind că hotărîrile lui le luam
mecanic, deoarece îl consideram ca el fiind partidul, mă duceam
la el, îi raportam, el hotăra și eu executam.-

În această privință nu am luat poziție hotărîtă
față de el și astfel în mod indirect am dat sprijin liniei
lui dușmănoase.-

Deasemeni în munca mea am fost încrezut, pripit, și
această încredere prea mare în posibilitățile mele, m-a lip-
sît de ajutorul colaboratorilor mei.-

Trebuie să spun, Domnule Președinte și onorat Tri-
bunal Suprem că în actul de acuzare se spune că eu ași fi vrut
împreună cu ceilalți acuzații să restaurez capitalismul.

Eu trebuie să spun că acest lucru nu l-am dorit și
nu puteam să-l doresc. N-am fost legat de capitaliști și nici

2/2

odată n-am profitat de regimul burghezo-moşieresc. Eu am fost în simplu exploatat, persecutat de autorităţile burgheze de la vârsta de 18 ani, atât de autorităţile române, cât şi cele hortiste. Eu nu am fost nici informator, nici exploatator şi nici fascist. Origina mea socială ca fiu de ţăran sărac, care nu şi-a cunoscut tatăl, care a murit în timpul războiului, iar tatăl vitreg fiind muncitor tăbăcar, a adus după sine o viaţă săracă şi deci n-am putut să doresc restaurarea capitalismului.-

Este adevărat că am avut în trecutul meu o pată, aceea a disputelor troţkiste, pe care în mod nepartinic nu le-am arătat partidului, dar acest lucru s-a întâmplat de mult şi după aceea eu m-am alăturat mişcării muncitoreşti şi am lucrat în rândurile mişcării muncitoreşti, înainte şi după eliberare.-

Această rămăşiţă eu am lichidat-o complet. Nu am fost duşman al clasei muncitoare, nu am avut pentru ce să fiu duşman.

N-am căutat să mă opun eforturilor clasei muncitoare. Am făcut greşelile acestea care în mod inevitabil au adus după sine aceste pagube.-

Eu cer Tribunalului Suprem ca să aibă în vedere, în judecarea situaţiei mele cele de mai sus şi să-mi dea posibilitatea ca învăţând din experienţa tristă a trecutului să-mi reiau cât mai curând locul în rândul oamenilor muncii din Republica Populară Română.-

Aştept cu încredere hotărîrea Tribunalului Suprem."

4.- Acuzatul Solymos Ivan, avînd ultimul cuvînt a declarat :

" În declaraţiile mele date în cursul cercetărilor şi în celeace am declarat în faţa dvs., am încercat să arăt în mod sincer şi fără nici o denaturare a faptelor, crimele săvîrşite de mine.

Trebuie să vă spun că regretul meu este mare, regret sincer pe care îl simt.

Acum, după ce puteam să analizez ca intelectual condiţiunile în care am ajuns ca să comit aceste fapte, pot să vă asigur că voi avea voinţa necesară ca de acum înainte să ispăşesc pedeapsa bine meritată, să fiu un cetăţean cinstit al patriei noastre şi să lucrez cinstit ca simplu muncitor pentru interesele poporului muncitor ".

Preşedintele a declarat apoi dezbaterile închise, Tribunalul dispunînd amînarea pronunţării sentinţei pentru ziua de 8 octombrie 1954, în vederea examinării complexului de probe administrative, după care Tribunalul s-a retras pentru a delibera asupra

culpabilității și aplicațiunii pedepselor, cînd,

T R I B U N A L U L

Deliberînd, în conformitate cu dispozițiunile art. 291 - 295 C.J.M., în cauza penală privitoare pe : LUCA VASILE, IACOB ALEXANDRU, SOLYMOS IVAN și CERNICICA DUMITRU ;

Avînd în vedere concluziunile orale ale Procurorului Militar, precum și susținerile acuzaților făcute personal și prin apărători în fața instanței, în ședință publică ;

Văzînd că din dezbaterile orale, din actele din dosar și cele prezentate în instanță, care au fost puse în discuția părților, conform art. 131 c.p.p. a rezultat :

IN FAPT :

Pe baza materialului probator administrat, în sarcina fiecărui acuzat în parte, s-au stabilit ca săvîrșite următoarele fapte criminale, recunoscute de acuzați la ancheta preliminară, în fața organelor Procuraturii și în fața Tribunalului Suprem:-

1.- LUCA VASILE, cu mulți ani în urmă în atmosfera plină de șovinism și ură antiproletară, s-a străduit cu slăgărnice să-și afirme devotamentul față de regimul exploatare-burghezo-moșieresc.-

Participînd voluntar în războiul imperialist, după demobilizare, acuzatul s-a înrolat deodată voluntar în așa zisa " gardă națională ", creată cu scopul de a înăbuși revoluția proletară din Ungaria.-

După instaurarea dictaturii proletare din Ungaria, ca rezultat al luptei revoluționare a clasei muncitoare, reacțiunea maghiară a trecut la constituirea unor bande contrarevoluționare, înarmate și organizate militarmente, pentru reprimarea revoluției, pentru menținerea "ordinei" burghezo-moșierești, pentru a apăra pozițiile magnaților, zgduite de avîntul revoluționar al poporului muncitor.-

Acuzatul Vasile Luca, s-a prezentat și de această dată, încadrîndu-se voluntar în detașamentele contrarevoluționare, participînd nemișlocit, cu arma în mînă, la reprimarea sălbatică și sîngeră a muncitorilor și tîranilor din Ardeal și Ungaria, care s-au ridicat pentru a scutura jugul burghezo-moșieresc și al monarhiei Habsburgice.-

Luca Vasile, încadrat voluntar în aceste detașamente, a luat parte activă la acțiunile teroriste și atacurile organizate împotriva armatei roșii maghiare, precum și la desființarea tinerelor sovietice locale create în timpul revoluției.-

Mai târziu, într-o autobiografie concepută în anul 1940, precum și în broșura conținând biografia sa, alcătuită după indicațiile pe care le-a dat personal, acuzatul a ascuns participarea sa în cadrul detașamentelor contrarevoluționare, susținând că în anul 1919 ar fi luptat în armata roșie maghiară, ca ostaș roșu. (dosar vol.XI, fila 10-17).-

În fața anchetei, la Procuratură, precum și în instanță, Luca Vasile a confirmat integral participarea sa la reprimarea revoluției din Ungaria, încadrat în bandele contrarevoluționare, denumite "divizia secuiască", definind și caracterul reacționar al acestor detașamente.-

" Divizia secuiască-a declarat Luca Vasile - a dus o serie de acțiuni contrarevoluționare, dizolvând sovietele locale și având ciocniri cu detașamentele roșii maghiare. Am participat și eu în acțiunea de dizolvare a sovietului local din Berecsasz, instalând mitraliera pe piața din fața sovietului local, gata să trag dacă garda roșie s-ar opune. Garda roșie nu s-a opus, a fost dezarmată sub amenințarea noastră și sovietul local a fost dizolvat. De asemeni am participat la o acțiune contra unui detașament roșu care se retrăgea de pe front, într-o gară de cale ferată, unde am fost scos cu două grupe de mitraliere". (Dos.vol.56 fila 18).-

La interogatoriul luat în fața Tribunalului, Luca Vasile a recunoscut :

" În 1918, am fost voluntar în "garda națională" din comuna Lemnea. Garda națională avea misiunea de a menține ordinea ce era impusă de guvernul Karoly... În toamna anului 1918 m-am înrolat ca voluntar în divizia secuiască, care era o formațiune contrarevoluționară ... cît timp am stat în Satu Mare, diferite companii au ieșit pentru a menține ordinea împotriva muncitorilor. Am participat și eu odată cu unitatea de mitraliere din care făceam parte, la o acțiune de ordine la Căminul Muncitoresc din Satu Mare.... Au fost ciocniri la care am participat și eu cu unitatea de mitraliere din care făceam parte, au căzut 2 morți din detașamentul roșu, după care restul detașamentului s-a retras.... În 1940, cînd am arătat că am fost ostaș roșu, nu aveam dreptul să fac aceasta, deoarece caracterul contrarevoluționar al diviziei secuiești, era stabilit și cunoscut". (Dos.vol.58, fila 141),.

Martorii : Bodo Ladislau, Ratz Ianoș, Matyas Petre și alții, au confirmat deasemeni participarea activă a acuzatului Luca, la acțiunile represive întreprinse de bande contrarevoluționare create de reacțiunea maghiară pentru înăbușirea revoluției, împotriva muncitorimii și țărănimii muncitoare.

După evenimentele anilor 1918 - 1919, acuzatul Luca Vasile și-a continuat activitatea dușmănoasă, contrarevoluționară.-

Ascunzându-și trecutul criminal, Luca s-a infiltrat în mișcarea muncitorească.-

Astfel în perioada de făurire și consolidare a partidului, în anul 1924, când mișcarea muncitorească a suferit lovituri grele, partidul fiind nevoit să intre în ilegalitate, în condițiile sălbăticei terori dezlănțuită de organele siguranței împotriva luptătorilor comuniști, care militau dărz pînă la sacrificii, pentru a apăra viața și libertatea poporului muncitor, - acuzatul Luca Vasile, strecurat în mișcarea muncitorească, s-a pus la dispoziția siguranței ca agent acoperit și în schimbul unor sume de bani, reprezentînd prețul trădării, a furnizat informații în legătură cu mișcarea, a comis acte de provocare, sprijinind în acest mod acțiunea represivă organizată de guvernele burghezo-moșierești, împotriva mișcării muncitorești revoluționare.-

Aflîndu-se la Brașov pentru a-și clarifica situația militară Luca Vasile s-a adresat unui cunoscut agent de siguranță, Voinea Septimiu, de care era urmărit, cerîndu-i sprijinul în acest scop.

Fiind condus la șeful siguranței din Brașov, care cunoștea legăturile acuzatului cu mișcarea muncitorească, l-a asigurat că va interveni pentru rezolvarea situației sale militare, cu condiția să devină informator al siguranței.-

" Eu am primit acest tîrg mirșav-declarațiune Luca- și dacă nu am vrut să servesc statul burghezo-moșieresc ca militar am devenit serviterul său ca trădător al clasei muncitoare". (Dos.vol.1, fila 7).-

După ce tîrgul a fost încheiat Luca Vasile a trecut imediat la materializarea lui.-

Interogată asupra acestei împrejurări, acuzatul Luca a declarat în instanță :

" În acest scop agentul Voinea m-a pus în legătură cu șeful siguranței din Brașov, anume Preda Zamfir, căruia i-am dat

informații în cursul anului 1924, informații verbale în legătură cu activitatea partidului și cu munca de partid ilegală în fapt în acea perioadă. Lui Preda Zamfir i-am predat două scrisori provenite de la organele superioare de partid, bănuiesc de la Comitetul Central al Partidului... Deasemenea în acea perioadă am informat pe agentul Munteanu Ion la ce activist se găsește lista candidaților comuniști în alegerile comunale." (Dos.vol.58 fila 142).

Apreciind importanța informațiilor și a materialului de partid, scris, pe care l-a predat, siguranța l-a răsplătit pe acuzat.-

" Pentru fiecare scrisoare - a declarat cu cinism Luca în fața Tribunalului - am primit câte 500 lei de la șeful siguranței".(Dos.vol. 58.,fila 142).-

Lăuca Vasile a mărturisit și consecințele actelor sale trădătoare :

" Din aceste scrisori siguranța a putut afla extrem de multe lucruri despre persoanele din C.C. al P.C.R., despre alții din alte regionale ale partidului și despre desfășurarea muncii organizatorice și de activitatea ilegală a partidului și să pregătească lovitura aceea care au dat-o în decembrie cu ocazia împărțirii manifestelor, făcând arestări masive în întreaga țară". (Dos.Vol.1 fila 12).-

Astfel rezultă că acuzatul Luca avea reprezentarea consecințelor grave pentru mișcarea muncitorească a activității sale trădătoare.-

Legăturile acuzatului Luca cu siguranța Brașov și serviciile aduse în perioada anului 1924, au fost confirmate și de martorii Voinea Septimiu, Gabor Arpad, Zdrafcu Eracle, foști polițiști la siguranța Brașov.

Dintr-un document aflat în arhiva fostei siguranțe, rezultă deasemenea că acuzatul a întreținut legături cu siguranța încă înainte de anul 1924, mărturisindu-și față de acest organ represiv legăturile sale cu mișcarea muncitorească.(Dos.vol. XI, fila 19).-

Siguranța burghezo-moșierească, instrument de oprire a mișcării revoluționare, era interesată să cunoască în amănunte componența și activitatea partidului comunist, pentru a putea organiza loviturile menite să înăbușe acțiunile muncitorești și avântul revoluționar.-

Pentru aceasta avea nevoie de elemente trădătoare chiar din sânul mișcării, în măsură să cunoască și să furnizeze informațiile necesare.

De aceia siguranța l-a folosit pe Luca Vasile ca agent mascat, creindu-i condiții pentru a se menține în cadrul mișcării și în scopul de a ascunde activitatea clandestină a acuzatului, acesta a fost "arestat" de câte va ori și de fiecare dată Luca furniza informații siguranței în legătură cu acțiunile organizate de mișcarea muncitorească.-

În decembrie 1924, după acțiunea de difuzare a unor manifeste, a fost "arestat" și Luca și cu această ocazie a trădat siguranței pe toți activiștii și muncitorii cari participaseră la această acțiune organizată de partid.-

În legătură cu aceasta, Luca a declarat :

" Lui Zahiu i-am făcut declarații complete asupra organizației partidului și caracterizez că am dezorganizat munca ilegală a partidului, deoarece am dat pe toți membrii Comitetului Central pe care îi cunoșteam... Cu ocazia cercetării de către Zahiu, am dat informații și despre un curier al C.C. cu numele conspirativ de " Molnar ". (Dos. Vol. 58, fila 142).-

La primele cercetări acuzatul a relatat în amănunte amplexarea informațiilor date siguranței despre mișcare, ceea ce a dus la arestarea unui număr considerabil de activiști, iar martorii care în decembrie 1924 au fost arestați, ca Gyorke Alexandru, Köteles Ilonă, Stieber Ion, Popovici Gheorghe, au învederat josnicia acuzatului Luca Vasile, care a trădat toate legăturile, astfel că la siguranță în timpul cercetărilor și față de refuzul de a recunoaște, erau avertizați și amenințați că vor fi " confrunțați " cu Luca Vasile.

După ce Luca Vasile a fost trimis la siguranța generală, a fost pus în libertate, dar prezentându-se la procesul intentat în legătură cu difuzarea manifestelor, a reușit să fugă înainte de pronunțarea sentinței, astfel că a fost din nou prins și trimis la siguranță.-

Cu această ocazie acuzatul Luca s-a angajat în scris ca agent informator al siguranței, față de inspectorul Zahiu, după care a primit bani, instrucțiuni și o serie de misiuni, atât de la inspectorul Zahiu, cât și de la inspectorul general de siguranță Bănciulescu.-

În instanță, acuzatul a mărturisit activitatea sa informativă și provocatoare :

" Am dat angajament scris lui Zahiu că voi activa pe viitor cu siguranța împotriva mișcării muncitorești, primind în acest scop și 1500 sau 2000 lei.- Cu această ocazie am propus să mi se fixeze și un om de legătură cu siguranța, pe fratele meu vitreg Varga

Gavril. De la Braşov am fost dus la Bucureşti, la subinspectorul general al siguranţei, Bănciulescu, căruia i-am relatat despre angajamentul cu Zahiu şi care mi-a dat instrucţiuni ca atita vreme cît voi sta la Jilava să dau informaţii politice din închisoare. In 1925 am fost dus la Bănciulescu la siguranţa generală pentru a recunoaşte un arestat neidentificat şi am recunoscut in acest arestat pe un membru al Comitetului Central al partidului din acel timp. Tot in aceea perioadă am mai dat lui Bănciulescu informaţii despre colectivul deţinuţilor... Am mai avut o întîlnire cu Bănciulescu, cînd el mi-a cerut să - conving să se înceteze o grevă a foamei declarată de deţinuţi. Am găsit alte forme de acţiune, încetîndu-se greva foamei". (Dos. Vol. 58, fila 142 - 143).-

Rejudecîndu-se procesul, acuzatul Luca Vasile, drept răsplătit pentru serviciile aduse siguranţei, a fost achitat şi pus in libertate - fapt confirmat de Hotineanu Romulus, fost Procuror Militar in acel timp - cu recomandarea din partea lui Bănciulescu de a relua legăturile cu Zahiu.-

Documentele prezentate in instanţă, aflate in arhiva siguranţei, stabilesc cu certitudine legăturile acuzatului cu siguranţa şi rolul trădător pe care l-a jucat in serviciul acesteia. (Dos. Vol. XI, fila 21-70).-

Martorul Munteanu Ion, fost agent de siguranţă, a confirmat deasemenea că acuzatul s-a angajat in scris ca agent al siguranţei, că a furnizat multiple informaţii, care au stat la baza rapoartelor pe care personal le-a întocmit şi inainta siguranţei şi că Luca era plătit pentru serviciile aduse.- (Dos. vol. 58 fila 170).-

In vara anului 1928, acuzatul Luca a fost delegat de organizaţia de Partid din Braşov pentru a participa la lucrările Congresului al IV-lea al P.C.R.-

După ce şi-a pregătit plecarea, acuzatul a luat legătura atît cu inspectorul de siguranţă Zahiu, cît şi cu subinspectorul general, Bănciulescu, informîndu-i despre pregătirea Congresului, şi despre misiunea ce i-a fost încredinţată de partid, cerînd încuviinţarea siguranţei pentru a pleca la Congres.-

Faţă de importanţa acestui eveniment, Luca Vasile a informat siguranţa cu un zel deosebit, prezentîndu-se noaptea şi ordonînd agenţilor să-l scoale din pat pe Zahiu, intrucît problema ce urmează a i se comunica prezintă urgenţă şi "interes de stat".-

Despre acest fapt, Luca a declarat in instanţă :

"... Reîntor la Braşov am reluat legăturile cu Zahiu şi reluînd legăturile am primit o dată 2000 lei de la el. In 1929 am informat siguranţa prin Zahiu, că urmează să plec la Congresul Partidului.

Am fost la București la Bănciulescu, care m-a asigurat că pot să plec și am plecat în urma celor discutate cu Bănciulescu. Bănciulescu m-a asigurat că nu se vor lua măsuri contra celor care pleacă la Congres și mi-a cerut ca la reîntoarcere să-i fac un raport informativ". (Dos. Vol. 58, fila 143).

Faptele acestea recunoscute de acuzat sînt dovedite și cu documentele reprezentînd rapoartele scrise ale agentului Munteanu Ion, găsite în arhiva siguranței, precum și cu declarațiile acestui agent date ca martor. (Dos. Vol. 11, fila 43 - 45, vol. VII, fila 337 - 343).-

După ce s-a reîntors de la Congresul al IV-lea al Partidului, unde a reușit să se strecoare în Comitetul Central al P.C.R., acuzatul Luca Vasile, s-a prezentat la aceleași organe ale siguranței cu încuviințarea căroră plecase, și a făcut un raport amplu despre desfășurarea lucrărilor, despre noua conducere a Partidului și despre hotărîrile luate.

Confirmînd acest fapt, acuzatul a declarat :

" M-am întors acasă la Brașov... După cum a fost stabilit, în mișcare nu am dat nici o dare de seamă asupra Congresului. Am dat însă la siguranță". (Dos. Vol. 1, fila 37).-

Intensitatea acțiunilor criminale și provocatoare desfășurate de acuzat în acea perioadă, au dus la arestarea unui număr mare de activiști de partid și ai organizațiilor de masă, la desconspirarea întregii activități a partidului, astfel încît tot ceace posedă și cunoștea Luca Vasile despre partid, a ajuns la cunoștința sau în mina siguranței.-

Luca Vasile în executarea misiunii odioase încredințate de siguranță, a determinat prezentarea la proces a luptătoareii Haia Lifschitz, care fiind tratată a murit în timpul arestării.-

Îndeplinindu-și rolul mîrșav de criminal odios, acuzatul a participat la discuțiile călăilor de la siguranță, în care se hotărau anii grei de închisoare ce urmau să fie pronunțați împotriva luptătorilor comuniști din procesul de la Cluj și personal, Luca Vasile și-a spus părerea asupra pedepselor.

" Prin înșelarea conducerii - a declarat în instanță acuzatul Luca - am determinat prezentarea la proces a lui Haia Lifschitz. Rezultatul a fost că Haia Lifschitz după o grevă de 40 de zile pentru aplicarea amnistiei, a murit. Simt răspunderea pentru moartea lui Haia Lifschitz... În această perioadă am participat împreună cu Bănciulescu și cu

șeful lui, la o discuție în ris și bătaie de joc asupra procesului de la Cluj. În această discuție am participat la fixarea pedepselor pentru cei din proces, spunându-mi și eu părerea a cîți ani să fie condamnați, în raport de activitatea fiecăruia în parte". (Dos.Vol.58 fila 143).-

În decembrie 1928, Bănciulescu a organizat o nouă "arestatere" a acuzatului Luca, cu scopul de a-l prezenta inspectorului general de siguranță Vintilă Ionescu și 'cu această ocazie i s-a stabilit un salariu lunar, ce urma să i se plătească retroactiv. La scurt interval de timp acesta a fost pus în libertate.

Strecurat în C.C. al P.C.R., în primăvara anului 1929, Luca a reușit să obțină sarcină în legătură cu pregătirea Congresului Sindicatelor Unitare de la Timișoara. Ca urmare s-a deplasat în diferite orașe din țară. Ajungînd la Brașov, acuzatul s-a prezentat la inspectorul de siguranță Zahiu, pe care l-a informat despre măsurile luate de partid în vederea desfășurării congresului de la Timișoara, predîndu-i lista delegaților sindicali din Brașov, cu promisiunea că urmează a-i preda lista completă a delegaților participanți la Congres.

În ura lui contra muncitorimii, acuzatul Luca Vasile s-a ținut de cuvînt.

" Reușind să obțin sarcini în legătură cu organizarea Congresului Sindicatelor din Timișoara - a declarat Luca - am raportat acest lucru lui Zahiu, care mi-a dat instrucțiuni să predeau lista comunistilor participanți la Congres și mi-a stabilit o legătură cu un comisar din Timișoara. Am preadat această listă ". (Dos.Vol.58, fila 143-144).-

Martorul Mihăileanu Alexandru, a expus și scos în evidență poziția provocatoare pe care a avut-o Luca Vasile în timpul Congresului de la Timișoara, subliniind că acuzatul a amînat data desfășurării Congresului pentru a nu putea fi mobilizată muncitorimea, apoi în toiul luptei de la Căminul Muncitoresc, a ridicat bătăia albă în semn de predare și încetarea rezistenței, după care s-a declanșat crunta teroare organizată de siguranță. Martorul a declarat că Luca a fost arestat mai tîrziu și pus în libertate mai devreme, sub pretextul "confuziei" de nume între Luca Vasile și Luca Laszlo. (Dos.Vol.58 fila 171 -173).-

Aspecte asemănătoare din perioada respectivă au fost dezvăluite și de martorii Matais Petru, Heigl Ioan, Iles Barbara și alții.-

După evenimentele petrecute în timpul Congresului de la Timișoara, siguranța a înscenat un proces, în care au fost

implicații și condamnarea conducătorii Consiliului General al Sindicatelor Uribare.-

Intrucât, după aprecierea siguranței, Luca Vasile nu trebuia să apară implicat în cauză, a primit dispozițiuni să nu se prezinte la proces pentru ca astfel - în ciuda-l pri-vesște - cauza să fie disjunsă și eventual judecat separat și în alte condițiuni.-

Luca Vasile a expus modul cum s-a efectuat acest aranjament :

" Iandă mișcării era să fie prezentă toți acuzații și să facă un proces politic de apărarea sindicatelor unite, care după Congres au fost dizolvate. Eu m-am dus la filmșoara unde am întâlnit pe comisarul de siguranță cu care am avut legătura în timpul Congresului, care mi-a comunicat că de la București a primit instrucțiuni ca eu să părăsesc procesul, că va fi aranjat ca să fiu disjuns din proces și nu voi fi condamnat în lipsă. Eu am plecat chiar din sala tribunalului, îndeplinind ordinea siguranței cu o împrejurare scandaloașă... În timp ce se făcea apelul acuzaților, eu m-am dat la o parte nu am răspuns la timp și tribunalul m-a declarat lipsă și m-a disjuns din proces cu tot protestul avocaților care au declarat că eu sint prezent" (Dos. Vol. I fila 54).-

Această împrejurare a fost confirmată de acuzat și în instanță. (Dos. vol. 58, fila 144).-

Ordinul siguranței a rămas materializat în două note scrise, datele cu multe zile înainte de proces și în care se prevedea că Luca nu se va prezenta în fața tribunalului. (Dos. vol. 11, fila 90 - 92).-

Cu același cinisism și mirșevie, acuzatul Luca Vasile a trădat acțiunea eroică din august 1929, a mințrilor din Valea Jiului.-

În iulie 1929, Luca Vasile a reușit să fie trimis în Valea Jiului, cu sarcina de a organiza și conduce acțiunea de luptă a minerilor cu ocazia zilei de 1 august, declarată ziua internațională de luptă, împotriva pregătirii războiului imperialist.-

Înainte de plecare - sub pretextul unei arestări,- Luca s-a prezentat la Bănculescu pe care l-a informat despre sarcina primită.-

2/4

Cu această ocazie Bănciulescu l-a instruit despre felul cum trebuie să acționeze în interesul siguranței, să informeze siguranța despre toate acțiunile muncitorimii și să împiedice aceste acțiuni.-

Luca Vasile a executat cu fidelitate ordinul siguranței, a furnizat informații și a încercat să împiedice grevele din Valea Jiului.-

Cu ocazia consfătuirilor pe care le-a ținut cu activiștii de partid și sindicali, acesta le-a recomandat să nu recurgă la greve, să înlocuiască acțiunile de luptă rezumându-se la adunări restrinse în care să se prelucreze importanța zilei de 1 august.-

Dintr-un document aflat în arhiva siguranței, rezultă că acuzatul Luca, informa continuu siguranța despre acțiunile muncitorești din Valea Jiului :

" După ultimele rapoarte primite de la Luca Laszlo care conduce acțiunea comunistă din Ardeal, rezultă că, elementele comuniste din Valea Jiului, au fost foarte bine organizate în ultimul timp". (Dos.Vol.11, fila 75).-

În fața instanței Luca a mărturisit rolul mîrșav pe care l-a jucat, după ce a ajuns în Valea Jiului :

" Cu ocazia zilei de 1 august 1929, Partidul organizase pe Valea Jiului o acțiune și eu urma să mă duc acolo. Înainte de plecare, sub pretextul unei arestări, am fost la Bănciulescu care mi-a dat instrucțiuni să nu întreprind nici o acțiune și să informez siguranța. La Petroșani, am avut legătură cu un agent al siguranței, Popescu și cu șeful siguranței. Ajuns în Valea Jiului am informat siguranța despre pregătirile ce erau făcute și despre organizarea acțiunilor... Am dat informații siguranței în sensul că am luat legătura cu Stieber, care era șeful local al Sindicatelor. Am dat și numele altora care erau conducători ai partidului și ai organizațiilor sindicale". (Dos.Vol.58, fila 144).-

Dîndu-și seama că acțiunile organizate ale muncitorilor din Valea Jiului nu vor fi împiedecate și că greva de la Lupeni urmează a fi declanșată, acuzatul a comunicat acest lucru siguranței, care i-a ordonat să plece din Valea Jiului, ordin executat întocmai de Luca, părăsind muncitorii în preajma acestui important eveniment.-

În legătură cu acest fapt, Luca a declarat în instanță:

" Am primit ordin de la siguranță să părăsesc imediat Valea Jiului și m-am conformat dispozițiilor siguranței, plecînd. După plecare, a doua zi, greva a izbucnit și personal mă simt

răspunzător prin trădarea mea, sînt părtaş
la represiunea singeroasă pe care au suferit-o
muncitorii din Valea Jiului". (Dos.vol.
58, fila 144).-

Pentru a justifica acțiunea singeroasă întreprin-
să împotriva muncitorilor din Valea Jiului, siguranța s-a
folosit de acuzatul Luca, care a dat o declarație susținînd
că greva de la Lupeni a fost rezultatul unor intervenții din
afară.-

" După greva de la Lupeni - a declarat Luca
în instanță - am fost arestat și dus la Băn-
ciulescu care mi-a cerut să-i dau o declara-
ție că greva de la Lupeni a fost organizată
din ordinul Internaționalei Comuniste. După
cît am înțeles, o astfel de declarație era
cerută de un membru al guvernului, în scopul
de a se justifica acțiunea singeroasă împo-
triva muncitorilor din Valea Jiului... Am
dat această declarație... După ce am dat de-
clarația în sensul celor de mai sus, am fost
pus în libertate". (Dos.vol.58, fila 144).-

Pentru a-și ascunde activitatea sa trădătoare și
calitatea sa de agent provocator al siguranței burheze, Luca
a susținut că luptele de la Lupeni nu au constituit o acțiune
a clasei muncitoare, ci o prbvocare a siguranței.-

Încercînd să-și ascundă și pe mai departe rolul de
agent provocator al siguranței pe care l-a jucat în timpul
evenimentelor de la Lupeni, Luca Vasile a reeăitat calomniile
sale împotriva clasei muncitoare, în articolul publicat în
" Scînteia " din 15 februarie 1945, intitulat, "Grivița 1933"
și în care repetă că aceste lupte au fost opera partidelor
istorice și provocări ale siguranței.- (Dos.vol.11, fila 142).

Recunoscînd acest fapt, Luca a declarat :

" Ulterior, pentru a acoperi această tră-
dare am susținut că grevele minerilor...
ar fi fost o provocare a siguranței".
(Dos.vol.56, fila 8).

În octombrie 1929, acuzatul Luca a fost însărcinat
de partid să participe la o ședință a Internaționalei Sin-
dicale. Utilizînd acelaș sistem des practicat, siguranța a
înscenat "arestare" acuzatului și cu acest prilej Luca a
încunostiințat pe Bănciulescu și pe inspectorul general de
siguranță Vintilă Ionescu, despre pregătirea Congresului
Internaționalei Sindicale, la care urmează să participe și el.
Tot atunci Luca a trădat siguranței pe delegatul Internațio-
nalei Sindicale ce sosise pentru pregătirea participării la
Congres.-

Acuzatul Luca Vasile, în colaborare strânsă cu Marcel Pauker (Luximin), troțkist și unealtă a siguranței au fost promotorii luptelor fracționiste fără de principii, acționând ca mandatarii ai siguranței în vederea distrugerii Partidului Comunist pentru descoperirea cadrelor, cu scopul de a lipsi clasa muncitoare și întregul popor de o conducere unică și puternică, imperios necesară în momentul când burghezia și moșierimea română se pregăteau intens pentru instaurarea fascismului.-

Atît înainte cit și după apariția articolului publicat de Pauker în iulie 1930, cînd lupta fracționistă devenise deschisă, Luca a informat siguranța despre frămîntările neprincipiale ce au loc în sinul partidului, astfel că siguranța a încurajat aceste lupte sprijinind și materializește grupul fracționist Pauker.-

Activitatea acuzatului Luca Vasile, în cadrul luptei fracționiste, care țîntea la slăbirea unității Partidului, s-a materializat într-o serie de acte dușmănoase, care oglindesc rolul de frunte ce l-a jucat acuzatul în această acțiune criminală, menită să slăbească capacitatea de luptă a partidului.-

Atît la anchetă, cit și în fața organelor Procuraturii, cit și la interogatoriul luat în instanță, Luca Vasile a recunoscut aportul său la declanșarea luptei fracționiste fără de principii, în sinul partidului.-

În instanță acuzatul a declarat :

" După grevele de la Lupeni, sub pretextul unei arestări, am stat de vorbă cu Bănciulescu care m-a întrebat de situația din partid și l-am informat despre grupurile fracționiste, Pauker și Barbu. Cu această ocazie l-am informat că urmează să plec la Plînera Internaționalăi Sindicale. Bănciulescu a fost de părere că pot pleca însă că e cazul să vorbim și cu Vintilă Ionescu. Am discutat și cu Vintilă Ionescu eventualitatea plecării și a fost și el de acord să plec.... Arestarea înainte de plecare la ședința Internaționalăi Sindicale, a durat de fapt numai o oră. Încă înainte de a pleca cînd am fost întrebat la siguranță, am arătat că Pauker și cu Barbu se luptă între ei și ca să-i lase să se lupte că asta distruge partidul. Am analizat situația și am arătat că eu voi susține grupul Pauker care era susținut și de siguranță. Ca urmare a celor stabilite, am început acțiunea de ajutorare a grupului Pauker, prin presa sindicală și prin acțiuni în organizațiile de partid. Acolo unde nu am reușit, ca de pildă la Arad, Oradea sau București, m-am deplasat personal și am organizat comitete paralele de susținere a grupului Pauker... Pentru întreaga activitate de sprijinire a grupului Pauker, eu am primit de la siguranță 10.000 lei. Acțiunea mea face parte din planul întregii acțiuni fracționiste de spargere a partidului" (Dos.vol.58, fila 145).-

Martorii Eșeanu Sabina, Weiss Arpad, Cloțan Ion, Kelemen Iosif, Ulici Lazăr și alții, au prezentat în amănunt activitatea criminală a lui Luca în cadrul luptei fracționiste, precum și metodele practicate de acuzat pentru atragerea organizațiilor sindicale și de partid în luptele fracționiste fără de principii.-

După lichidarea fracționismului și înlăturarea lui Luca din C.C. al Partidului, acesta a trădat siguranței houa conduceré, care avea menirea să repare ceea ce destrămase lupta fracționistă.-

Pentru activitatea sa fracționistă și fără a i se cunoaște trecutul său trădător de agent provocator, Luca Vasile a fost trimis la munca de jos, continuînd să mențină legăturile cu siguranța prin Bănciulescu.-

Cu scopul de a i se acoperi activitatea trădătoare, în 1933 acuzatul a fost implicat în procesul C.F.R.-iștilor și condamnat în lipsă la 20 ani închisoare.-

Arestat și cercetat de fostul comisar șef Turcu Nicolae, acuzatul Luca i-a furnizat informații complete despre mișcarea muncitorească, informații care - după declarația lui Turcu Nicohe - constituiau adevărate lecții despre organizarea luptei sindicale, lecții care au servit siguranței pentru înăbușirea mișcării.-

La intervenția siguranței și prin rejudecarea procesului, pedeapsă inițială aplicată acuzatului, a fost redusă la 5 (cinci) ani și șase luni.-

Ieșit din închisoare, în anul 1939, Luca Vasile a re-luat legătura cu inspectorul general de siguranță Vintilă Ionescu prin intermediul fostului comisar șef Turcu, continuînd activitatea sa dușmănoasă de agent provocator, sub numele conspirativ de " Toma ", stabilîndui-se și fiind plătit de siguranță cu un salariu lunar de 8.000 lei.-

În această perioadă a provocat și transmis siguranței informații ample despre mișcarea muncitorească, precum și un important raport de activitate al C.C. al P.C.R.

Cu sprijinul trădătorului Foris, Luca Vasile ajunsese din nou în Comitetul Central al Partidului, cunoscînd astfel toate secretele mișcării pe care le-a trădat siguranței.-

Mărturisind aceste fapte Luca a declarat în instan-

ță :

" Am pierdut legătura cu siguranța pe această perioadă pînă în august 1933, cînd am fost rearestat după procesul grivița. În august 1933, Comisarul șef Turcu mi-a propus să fiu informatorul lui... Nu l-am reîntîlnit pe Turcu decît în 1939, cînd am fost luat într-o mașină de pe stradă, de Turcu și Vintilă Ionescu. De această dată am acceptat să reiau legătura cu siguranța prin Turcu, deoarece Vintilă Ionescu mă cunoștea ca vechi agent de siguranță, și nu puteam să-l refuz. Cu această ocazie am dat lui Turcu anumit material ilegal și despre oamenii cu care aveam legătura și veneau deschis la mine. Am mai dat lui Turcu un document al Partidului asupra situației politice din țară, raport care constituia în acel moment linia tactică a partidului". (Dos. vol. 58, fila 145).-

Martorul Turcu Nicolae în depoziția sa în instanță a prezentat și confirmat legăturile pe linie informativă ce le-a avut în această perioadă cu acuzatul Luca, care i-a predat o serie de informații despre mișcarea muncitorească, accentuînd asupra conținutului complet a informațiilor furnizate sub forma unor " adevărate lecții " și pe care le-a folosit în activitatea sa de profesionist în slujba siguranței. (Dos. vol. 58, fila 174-176).-

Această activitate intensă împotriva clasei muncitoare desfășurată de acuzatul Luca Vasile timp îndelungat, perioadă cuprinsă între anii 1918 - 1939, strecurat în conducerea mișcării revoluționare, servind în același timp cu plată siguranța burghezo-moșierească, a fost recunoscută de acesta și confirmată de documentele aflate la dosar, precum și de martorii audiați care au dezvăluit rolul trădător și provocator pe care Luca Vasile ca agent de siguranță, l-a jucat în mod consecvent și pe deplin conștient că acționează împotriva intereselor clasei muncitoare și servește interesele criminale ale regimului burghezo-moșieresc.

Această concluzie se desprinde din însăși declarația acuzatului Luca Vasile, care a precizat în instanță :

" Eu nu am fost șantațat de către siguranță, ci singur am trădat. Atunci cînd am săvîrșit trădarea am fost conștient de consecințele dăunătoare pe care le-a avea cu privire la poporul muncitor și la Partidul Comunist. Acțiunea mea a fost o acțiune dușmănoasă ". (Dos. vol. 58 fila 143).-

Ascunzînd și falsificîndu-și cu abilitate trecutul, crimele săvîrșite în slujba siguranței burghezo-moșierești, acuzatul Luca Vasile, după 23 august 1944 și-a continuat activitatea dușmănoasă îndreptată împotriva clasei muncitoare, împotriva statului democrat popular, organizînd acțiuni fracționiste, antipartinice, antistatale, de sabotaj, contrarevoluționar, cu scopul de a zădărnici conștruirea

socialismului în țara noastră și a pregăti restaurarea capitalismului.-

Pentru a-și realiza țelul urmărit, prin metode asemănătoare celor în trecut, Luca Vasile s-a strecurat în conducerea partidului și a statului ocupînd posturi de conducere în sistemul financiaro-bancar și cooperatist, unde a înjghebat un grup antistatal pe care l-a condus și dirijat în vederea subminării economiei naționale.-

Acaparînd posturi de conducere, acuzatul spera că în acest mod va putea evita demascarea trecutului său criminal și va scăpa de răspunderea faptelor sale odioase, ceea ce reese și din măsurile pe care le-a luat atunci cînd a aflat că foștii agenți de siguranță, nedumeriți de ascensiunea acuzatului, au început să vorbească.-

În fața Tribunalului Suprem, acuzatul Luca a mărturisit :

" Socotesc că prima mea mare crimă este aceea că am ascuns și de această dată partidului trecutul meu criminal și m-am strecurat astfel pînă în cele mai înalte posturi de partid și de stat... Totdeauna am avut temere că se va descoperi trecutul meu. Îmi dădeam seama că nu se putea răsturna regimul și de aceea urmăream să-mi consolidez poziția personală, socotînd că astfel voi putea fi ferit de demascare... În același scop de a mă feri de demascare, l-am rugat pe Teohari Georgescu prin 1949, să i-a măsuri împotriva lui Munteanu, pentru ca acesta să nu vorbească pe socoteala mea. Cu Varga Gavril am avut discuții, cerîndu-i să nu vorbească de nici o legătură a mea cu siguranța". (Dos. vol. 58 fila 146).-

Aceleași măsuri au fost luate de acuzat și față de fostul comisar șef Turcu Nicolae, care în instanță a relatat caracterul măsurilor luate pentru acoperirea faptelor din trecut, săvîrșite de acuzat. (Dos. vol. 58, fila 174-176).-

După 1944 acuzatul Luca a constituit un grup fracționist în sînul partidului, care mai tîrziu a căpătat o formă organizată, adoptînd o linie proprie, antimarxistă, opusă liniei partidului și hotărîrilor guvernului, urmărind prin aceasta să-și asigure conducerea în partid și în stat.-

Această acțiune fracționistă a fost materializată mai ales sub forma unor întîlniri separate, cînd se purtau discuții prealabile pe marginea unor probleme de partid și de stat, fixîndu-se asupra acestor probleme, care apoi erau discutate

în ședințe unde își impuneau punctul de vedere, stabilit anterior și separat.

Ori de câte ori vreunul din cei care constituiau acest grup, era interesat într-o problemă oarecare, era susținut de ceilalți, apărându-și reciproc tezele antipartinice.-

În cursul anchetei acuzatul Luca a expus în detaliu formele sub care se manifesta practic acest fracționism, iar la Procuratură și în fața instanței a explicat formele și consecințele activității sale fracționiste. (Dos. vol. 56, fila 11 - 12, d. s. vol. 58, fila 146).-

Urmărind aceleași scopuri de subinare a autorității partidului și guvernului, Luca Vasile ca Secretar General al Frontului Național Democrat, s-a străduit să prezinte acțiunile și realizările revoluționare ale clasei muncitoare ca aparținând F.N.D., încercând astfel să umbrească rolul Partidului, fapt recunoscut și în fața instanței. (Dos. vol. 58 fila 146).-

În posturile de conducere pe care le deținea, acuzatul Luca Vasile a intervenit pentru punerea în libertate a unor criminali de război, fasciști, hortiști, ca : Kovassznay Gabor și alte elemente din comuna Aita Seacă, învinuite că au asasinat ostași români, intervenție recunoscută de Luca. (Dos. vol. 56 fila 12).

Martorul Locot. Colonel Ciurea Petre, fost Președinte al Tribunalului Militar Sibiu, a confirmat în instanță că Toth Gheza fratele acuzatului a intervenit în numele lui Luca pentru eliberarea criminalilor de război din Aita Seacă. (Dos. vol. 58 fila 150).-

Asemenea intervenții au fost practicate de acuzat și în alte cazuri cu scopul vădit de a lua apărarea unor elemente necinstite și dușmănoase, cum a fost în cazul fraudelor de la Sft. Gheorghe, în care erau implicați și frații lui Luca.-

Considerând că traducerea în fapt a tezelor sale anti-marxiste, dușmănoase, este posibilă deținând funcții de conducere în stat, Luca Vasile cu sprijinul grupului fracționist s-a strecurat în posturi de conducere în stat.-

În calitate de Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri și de Ministru de Finanțe, acuzatul Luca a desfășurat o intensă, vastă, complexă și deosebit de primejdicioasă activitate de subminare a economiei noastre naționale, lovind cu ură în măsurile menite să ducă la construirea socialismului în țara noastră activitate care a provocat prejudicii deosebit de grave, a căror efect s-a resimțit în cele mai importante sectoare ale economiei.

În atingerea scopului criminal propus, acuzatul Luca avea nevoie de instrumente, de elemente care să-l sprijine și să execute fidel directivele sale, și care să-l secundeze în activitatea sa dușmănoasă. Astfel, Luca Vasile, prin politica sa de cadre a reușit să se înconjoare de elementele dușmănoase de care avea nevoie și pe care le-a plasat în conducerea instituțiilor și organizațiilor din sistemul financiar-bancar - Cooperatorist.-

Printre aceștia, sînt și coacuzatii : IACOB ALEXANDRU, vechi dușman al clasei muncitoare, eploatator și afacerist veros, SOLYMOS IVAN, naționalist șovin, criminal de război, element necinstit și pervertit, CERNICICA DUMITRU troțkist și element slugarnic. Toți aceștia în frunte cu Luca Vasile au constituit un grup contrarevoluționar, antistatal și care în mod organizat au desfășurat o intensă activitate de subminare a economiei naționale, pe baza directivelor contrarevoluționare, trasate de Luca Vasile.

Referindu-se la aceasta, Luca a declarat în fața organelor Procuraturii :

" În politica de cadre dusă în Ministerul de Finanțe, eu am mers pe o linie nejustă... Consecințele practice ale concepțiilor mele oportuniste și antipartinice în politica de cadre, au fost concentrarea unui mare număr de elemente criminale în aparatul financiar-bancar și care datorită toleranței mele criminale, au acaparat conducerea efectivă a celor mai importante sectoare din Ministerul de Finanțe, avînd astfel posibilitatea să-și ducă la îndeplinire vasta activitate de sabotaj. Această activitate criminală de sabotaj a fost desfășurată în prim rînd pe baza directivelor mele oportuniste și contrare liniei partidului". (Dos.vol.56, fila 12-13).

Martorul Ilie C. David a confirmat deasemeni că acuzatul Luca i-a dat instrucțiuni pentru menținerea elementelor capitaliste din conducerea cooperației, promovîndu-le în posturi importante. (dos.vol.7, fila 130-132).

Încă la instalarea sa în fruntea Ministerului de Finanțe, acuzatul Luca și-a precizat această politică afirmînd că dacă pînă acum la baza selecționării cadrelor au stat în cea mai mare parte criteriile politice, de la această dată "criteriul de bază în selecționarea cadrelor îl constituie pregătirea profesională". Acesta i-a prilejuit să se înconjoare de elemente corupte și dușmănoase sub pretextul că sînt așa ziși specialiști și să îndepărteze elementele cinstite.-

Acuzatul Luca Vasile, sprijinit de grupul contrarevoluționar și-a canalizat activitatea dușmănoasă în primul rînd asupra industriei noastre socialiste, în direcția frînării activității productive a întreprinderilor socialiste, prin sabotarea finanțării economiei naționale, prin sabotarea înzestrării întreprinderilor cu fonduri de rulment, pentru a împiedica, astfel îndeplinirea planului de producție.-

Prin H.C.M.nr.786/1949, Guvernul a hotărît dotarea unui număr de 20 întreprinderi socialiste cu fonduri de rulment pentru ca pe baza experienței cîștigate, să se poată trece la extinderea acestei măsuri față de toate întreprinderile socialiste.

Fără să aștepte rezultatul acestei experiențe, acuzații Luca și Iacob au trecut la dotarea în masă a întreprinderilor cu fonduri de rulment, fără o analiză temeinică a necesităților acestor întreprinderi, fără evaluarea reală a rezervelor interne.-

De exemplu la întreprinderea "Flamura Roșie" din Arad, fondul de rulment s-a stabilit la suma de 570 milioane lei. Aproape jumătate din această sumă reprezenta însă material cu utilizare lentă, care nu trebuia introdusă în calculul pentru determinarea fondului de rulment.

Un document reprezentînd situația mijloacelor de rulment planificate și realizate pe anii 1950 - 1951, dovedesc că față de nevoile întreprinderilor, fără a se face nici cea mai sumară examinare a lor, s-au planificat și acordat fonduri de rulment mult mai reduse, sugrumînd activitatea productivă a întreprinderilor. (dos.vol.11, fila 152).-

Față de greutățile cauzate în raport de dezvoltarea producției și de noile sarcini survenite, întreprinderile au cerut revizuirea normativelor fondului de rulment, Ministererele tutelare au solicitat suplimentarea acestor fonduri.-

Acuzatul Luca în complicitate cu Iacob Alexandru, fără măcar să examineze aceste cereri justificate, le-au respins.-

În acele cazuri în cari întreprinderile au insistat, pentru aprobarea cererilor în vederea realizării producției, Luca și Iacob, considerînd că sabotajul practicat este în perspectivă de a fi demascat, au început să aprobe suplimentările cerute.-

Aceste suplimentări, în mod legal, trebuiau plătite de la rezerva bugetară și în baza aprobării Consiliului de Miniștri, întrucît aceste suplimentări apăreau peste prevederile bugetare.

Pentru a ascunde activitatea lor dușmănoasă, acuzații au atacat rezerva bugetară fără aprobarea Consiliului de Miniștri plătind suma de 19 miliarde lei.-

În înfăptuirea aceleiași acțiuni de sabotarea finanțării economiei, acuzatul Luca, sprijinit de Iacob, sub pretextul că pînă la aprobarea bugetului nu se pot plăti avansuri asupra fondurilor de rulment, au întîrziat plata acestor fonduri, ceea ce a împiedicat realizarea la timp a sarcinilor ce stăteau în fața întreprinderilor.-

Dintr-o situație centralizatoare privind sumele planificate pe anul 1951, pentru creșterile fondurilor de rulment, rezultă că Ministerul de Finanțe a plătit aceste fonduri cu întîrziere, astfel că sumele planificate pentru trimestrul I au fost plătite de abia la sfîrșitul trimestrului II și atunci, mai puțin decît suma planificată pentru ambele trimestre. (dos. vol. 11, fila 154).-

Survenind necesitatea modificării planului economic de stat, față de procesul dezvoltării economiei naționale, se impunea adaptarea planului financiar celui economic.-

Deși în 1951, a intervenit o propunere din partea Direcției finanțării economiei naționale din Ministerul Finanțelor de a se modifica sarcinile de plan financiar la unele întreprinderi, acuzații susținînd teza dușmănoasă că planul economic trebuie să se adapteze planului financiar, au refuzat să modifice planul financiar, rupîndu-l astfel de planul economic.-

Luca Vasile a mărturisit această activitate de sabotarea finanțării economiei naționale. (dos. vol. 58 fila 146).

Coacuzatul Iacob Alexandru a confirmat aceste fapte la care a contribuit personal în urma înțelegerii cu Luca Vasile, iar martorii audiați : Modoran Vasile, Nela Ionescu, Bănescu David, Crișan Mihai și alții, au relatat cum s-au înfăptuit practic acțiunile de sabotaj întreprinse, precum și rezultatul dăunător pentru economia națională a acestor acțiuni.-

Această activitate de sabotare a economiei naționale este confirmată și de numeroasele documente care dovedesc stăruințele întreprinderilor pentru adaptarea planului financiar celui economic, stăruințe nesatisfăcute de acuzați. (Dos. vol. 11, fila 167 - 187)-

Acțiunea de subminare a economiei naționale s-a manifestat cu intensitate și în stabilirea anuală a sarcinilor de beneficii ale întreprinderilor socialiste, unde s-au practicat metode asemănătoare ca la dotarea lor cu fonduri de rulment.-

Astfel, Ministerul Finanțelor reglementînd situația fiecărei întreprinderi, acuzatul Luca sprijinit de Iacob Alexandru a trecut peste propunerile Ministerelor tutelară și peste propunerile Direcției finanțării economiei naționale, fixînd sarcini de beneficii în mod anarhic, unora prea mari, altora prea mici, față de posibilitățile lor reale.-

Această activitate dușmănoasă a avut urmări grave, întrucît întreprinderile cărora li s-au fixat sarcini de beneficii prea mari, au fost constrînse, pentru a vărsa beneficiile la stat, fie să atace fondul de rulment, în detrimentul realizării planului de producție, fie să recurgă la credite de la Banca de Stat, plătind dobînzii, împingîndu-le în același timp la indisciplină financiară.-

În acest fel s-a înregistrat o scădere a rentabilității și o creștere a prețului de cost a produselor, micșorarea fondului directorului ceiace însemna lipsa sau micșorarea rolului unui puternic instrument, stimulatîv al producției și, în general, neîndeplinirea planului de producție.-

Prin acest sistem practicat de acuzatul Luca în fruntea grupului contrarevoluționar, care a provocat considerabile pagube statului, acesta a urmărit totodată să compromită de la început metodele socialiste de finanțare a activității întreprinderilor.

Un exemplu elocvent în acest sens a fost relatat în instanță de martorul Leb Wilhelm, conșabil la o întreprindere în cadrul Industriei Ușoare căreia i s-a stabilit un fond de rulment de 1.811.000 lei. În același timp, întreprinderea a fost obligată să verse numai la începutul trimestrului, drept beneficii suma de 1.662.000 lei. Întrucît întreprinderea nu putea realiza aceste beneficii stabilite de Ministerul de Finanțe și nu avea cum să le verse în baza dispozițiilor existente s-a blocat contul la Bancă, astfel că pentru a ieși din impasul creat, s-au vărsat aceste beneficii din fondul de rulment, care în acest fel a fost redus la suma de 189.000 lei. Această situație a făcut ca întreprinderea să nu poată face deîndată față plății țăranilor producători care și-au predat cota de lapte, ceiace a dat naștere la nemulțumiri în rîndul țăranilor. (dos. vol. 58, fila 210).-

Documentul reprezentînd situația centralizată a întreprinderilor care au vărsat beneficii în plus față de cel realizat diminuîndu-și fondul de rulment, oglindește în mod convingător consecințele grave ale măsurilor haotice luate de acuzații Luca și Iacob. (Dos. vol. 11, fila 156).-

Acuzatul Luca Vasile a recunoscut acțiunea sa dușmănoasă întreprinsă și în acest domeniu, declarând în instanță :

" Beneficiile s-au fixat pentru întreprinderi în raport cu beneficiile anului anterior. Astfel neexistând un criteriu științific, s-a ajuns, ca în fapt întreprinderile să nu poată realiza beneficii și să plătească din fondul de rulment, ceea ce a dus la un haos financiar și la blocarea conturilor. Aceasta o consider ca o acțiune dușmănoasă." (Dos.vol.58, fila 147).-

Faptele acestea au fost stabilite și prin declarațiile coacuzatului Iacob Alexandru și a martorilor Modoran Vasile, Nela Ionescu, Dinu Atanasie, Maior Gheorghe și alții, care au expus metodele utilizate în acest domeniu pentru subminarea economiei naționale, precum și consecințele dăunătoare legate de această acțiune.

Din complexul actelor criminale săvârșite de acuzatul Luca Vasile, face parte și acțiunea directă de subminarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și de sprijinire a elementelor capitaliste chiaburești.-

În aplicarea legii impozitului agricol din 1949, în conformitate cu directivele lui Luca Vasile, au fost scutite de plata impozitului agricol aproape 30% din gospodăriile agricole individuale, astfel că în perioada anilor 1949, 1950 și 1951, statul a fost păgubit, prin micșorarea impozitelor din mediul rural cu peste 5.185.000.000 lei, fiind avantajată în special chiaburimea. (Dos.vol.11, fila 189 - 191).-

Deși în cursul aplicării a apărut evident că legea impozitului agricol din 1949 a devenit necorespunzătoare în anii următori, acuzatul Luca împreună cu Iacob au târăgănat modificarea ei, favorizând astfel întărirea elementelor capitaliste de la sate.-

Ca rezultat al menținerii acestei legi, acuzații au făcut nerealizabilă prevederea bugetară din 1951, referitoare la încasarea impozitului agricol de 12 miliarde lei și au dat dispozițiuni să se încaseze numai 9 miliarde, contrar sarcinii stabilite prin legea bugetară.-

O serie de prevederi fiscale și financiare emanând de la Luca Vasile și Iacob Alexandru au dus la sprijinirea elementelor capitaliste și exprimă în mod grăitor măsurile fiscale dușmănoase luate de Luca Vasile.-

Astfel, în baza deciziei nr.889188 din 28.I.1948, au fost favorizați proprietarii de mori țărănești; în conformi-

tate cu decizia nr.264267 din 20.VII.1948,s-a redus cu 30% impozitul agricol pentru o serie de terenuri agrare; pe baza instrucțiunilor nr.285806 din 4.XI.1949, s-a favorizat impunerea proprietarilor de cazane țărănești de fabricat rachiu ;prin decretul nr.258 din 14.VI.1949 s-au anulat obligațiunile fiscale datorate de chiaburi pînă în anul 1949; pe baza hotărîrii Colegiului Ministerului de Finanțe din 8 martie 1951,au fost anulate datoriile către Bancă a foștilor fabricanți și moșieri expropiați.(Dos.vol.XI,fila 195 - 204).-

În același timp,organele fiscale,conduse de Luca și complicii săi,prin nesocotirea dispozițiunilor legale,au săvîrșit o serie de acte abuzive și provocatoare împotriva țărănilor muncitori efectuînd vinzări silite chiar a bunurilor protejate de lege.-

Martorul Spirea Paul a arătat fapte concrete din care acuzații apar cu adevărata lor față de dușmani ai țărănimii muncitoare.Astfel în regiunea Constanța,unde țărani muncitori beneficiau de anumite scăderi de impozite,au fost sporite ilegal încasările,încît s-a ajuns pînă și la vinzarea măgarilor cu care își cărau apa locuitorii din comunele lipsite de apă,iar în comuna Frumușeni,Raionul Vidra a fost sechestrată singura vacă a unei văduve împovărată de copii.(Dos.vol.17,fila 149).-

În urma directivelor date de grupul contrarevoluționar antistatal s-au organizat "processe publice" împotriva unor elemente țărănești și s-au luat împotriva acestora numeroase măsuri abuzive. Toate acestea erau menite să producă haos și nemulțumiri care erau de natură a le ușura activitatea dușmănoasă. Ca urmare unele elemente productive au fost împinse să părăsească activitatea productivă și elemente ale țărănimii muncitoare au avut și ele de suportat consecințele măsurilor abuzive.-

Astfel de forme ale activității dușmănoase au fost practicate atît de acuzatul Luca cît și de ceilalți coacuzăți și ele au avut menirea să slăbească alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și totodată să provoace greutăți în domeniul aprovizionării.-

Toate acestea se împleteau cu măsurile fiscale și economice luate de Luca Vasile pentru favorizarea elementelor capitaliste.-

Exprimîndu-și poziția ostilă față de corelația stabilită de guvern între prețurile industriale și cele agraro-alimentare,și folosindu-se de coacuzății Solymos Ivan și Cernicica Dumitru,pe care i-a promovat în conducerea Comitetului Pentru

Prețuri și în conducerea Centrococoopului, acuzatul Luca Vasile a dus o politică de umflare a prețurilor de achiziție a produselor agricole, beneficiarii fiind elementele speculative - chiaburești.-

În multe cazuri acuzatul Luca a hotărât majorarea prețurilor la produsele agricole, fără aprobarea Consiliului de Miniștri.-

Această politică ostilă a lovit în posibilitățile de aprovizionare ale oamenilor muncii, a zdruncinat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.-

Acuzatul Luca Vasile, sprijinit de ceilalți coacuzati, a transformat Cooperația într-un organ de îmbogățire a elementelor capitaliste de la sate, astfel încât, importante sume de bani destinate cooperației, au ajuns în mâinile acestora, fără a fi utilizate pentru aprovizionarea clasei muncitoare.-

Consecvent liniei de favorizare a chiaburimei, acuzatul Luca a dispus ca Banca de Stat a R.P.R. în perioada 1947-1949 să acorde chiaburilor, mari proprietari de vii, credite în valoare de 9 miliarde lei, astfel că pînă în 1951 a rămas nerambursată din această datorie, suma de 4 miliarde lei.-

Numai în trimestrul IV/1951, acesta aluat măsuri pentru intensificarea încasării acestor datorii, deci în preajma reformei bănești, cînd încasările trebuiau reduse pentru ca reforma să-și atingă scopul propus.-

Toate aceste fapte criminale au avut grave repercursiuni asupra economiei, asupra nivelului de trai al popoului muncitor.-

Din documentele existente la dosar, rezultă că activitatea contrarevoluționară desfășurată de Luca Vasile, pentru subminarea economiei naționale, a fost premeditată, conștientă și susținută verbal și scris prin teze antimarxiste, deviatoriste, menite să ducă în practică la crearea condițiilor pentru restaurarea capitalismului în țara noastră.

Astfel în "Expunerea asupra bugetului general al R.P.R. pe anul 1951, făcută în fața Marii Adunări Naționale", Luca Vasile spunea că scăderea numărului gospodăriilor chia-burești este un fenomen normal în perioada de trecere de la capitalism la socialism, ceea ce însemna susținerea implicită a integrării pașnice a elementelor capitaliste în socialism și preconizarea stingerii luptei de clasă. (Dos. vol. XI, fila 191).-

În articolul " Să îmbunătățim munca organelor financiare ", apărut în revista finanțelor nr. 3, anul IV, martie 1951, sub semnătura acuzatului Luca Vasile, acesta a ascuns creșterea reală a elementelor capitaliste la sate, rezumându-se să constate că o parte a țărănimii sărace se ridică și trece în categoria mijlocașilor. (Dos.vol.XI, fila 193).-

În articolul " Partidele istorice și reforma agrară " publicat de Luca Vasile la 1 februarie 1945, precum și în discursul publicat la 24 septembrie 1947, el tratează țărănimea în bloc și susține alianța cu întreaga țărănime, negînd rolul conducător al clasei muncitoare.-

În aceste publicații acuzatul a susținut că dezvoltarea țării și industrializarea este legată de ridicarea puterii de cumpărare a țărănimii luată în întregul ei, ceea ce se poate obține - după concepția acuzatului materializată ulterior în acțiuni concrete - prin ridicarea prețurilor agricole.

Intr-un paragraf al articolului din 24 septembrie 1947, acuzatul afirma : " Puterea de cumpărare a maselor rurale este garanția dezvoltării industriale a țării, cheia progresului economico-social al României " (Dos.vol.XI, fila 206 - 208, 215-216).

Din stenograma - extras a expunerii făcută de Luca în ședința din 18 iunie 1951 în fața Consiliului de Miniștri, rezultă că el a negat rolul de regulator al statului în stabilirea prețurilor, teze care reprezintă o reeditare a susținerilor sale asemănătoare făcute în 1947, într-un discurs ținut la o adunare din Parcul Național.

Ulterior în activitatea practică aceste " concepții " dăunătoare au dus la răsturnarea raportului de prețuri stabilit de guvern încă din 1947.-

Documente reprezentînd evoluția prețurilor mărfurilor agrare și industriale în perioada 1947 - 1951, oglindesc deschiderea tot mai largă a " foarfecelui " în favoarea prețurilor agrare ca rezultat al activității dăunătoare desfășurată de Luca în problema prețurilor. (Dos.vol.XI, fila 225).-

Notele și referatele acuzatului Luca, dovedesc, deasemeni că acesta a aprobat majorări de prețuri agrare fără aprobarea Consiliului de Miniștri. (Dos.vol.XI, fila 222 - 223).-

Broșura intitulată " Dezvoltarea cooperăției de consum și sarcinile ei viitoare ", scrisă de Luca Vasile, este străbătută de concepția antimarxistă cu privire la cooperăție care este prezentată ca un organ menit să apere interesele individuale ale țărănimii negîndu-i-se rolul de organ menit să servească interesele

colective ale țărănimii muncitoare pe care o atrage pe făgașul socialismului. (Dos.vol.XI, fila 228).-

Atît în fața anchetei preliminare cît și în fața organelor Procuraturii acuzatul a recunoscut integral activitatea antistatală desfășurată și linia antimarxistă, pe care a încercat s-o imprime.-

În instanță, confirmînd cele de mai sus, Luca a declarat :

" Politica mea a fost de a acorda țărănimii avantajii necorespunzătoare. Această politică a fost o politică țărănistă de favorizare a chiaburilor și a elementelor capitaliste. Aceasta este valabil și în domeniul cooperăției. În domeniul fiscal, impozitul nu a îndeplinit rolul său de îngrădire a elementelor chiaburești, iar în cooperăție s-au creat elementele chiaburești, speculative, avantajii." (Dos.vol.58, fila 148).-

Acțiunile de sabotaj întreprinse de acuzatul Luca Vasile, au fost dovedite și prin declarațiile coacuzăților și martorilor : Hulduban Vasile, Vijoli Aurel, Szabo Albert, Ilie C. David, Modoran Vasile, care au explicat metodele practicate de acuzat și urmările pe care le-a avut activitatea sa dăunăoasă contrarevoluționară.-

Activitatea sistematică de sabotaj desfășurată de grupul contrarevoluționar, antistatal în frunte cu Luca Vasile, a provocat o serie de fenomene nesănătoase în domeniul economiei naționale, de aceea pentru înlăturarea lor, guvernul a hotărît efectuarea reformei bănești.-

Cunoscînd că efectele unei reforme bănești ar avea repercusiuni în special față de elementele capitaliste, la care erau tezaurizate importante sume de bani, știind apoi că această măsură trebuie să fie precedată de o analiză profundă a problemelor economice, ceiace ar fi dus la descoperirea sabotajului practicat în cadrul Ministerului de Finanțe, în fruntea căruia se găsea acuzatul Luca Vasile, acesta s-a opus fățiș acestei măsuri și după ce totuși a intervenit hotărîrea guvernului, de efectuare a reformei, acuzatul, cu sprijinul grupului antistatal, a luat măsuri pentru zădărnicierea pregătirii și asigurării succesului reformei bănești.-

În înțelegere cu Iacob Alexandru, acuzatul Luca a negat necesitatea acestei măsuri, încercînd să ascundă cauzele reale care au determinat situația economică existentă.-

Acesta a încercat să ascundă existența unui surplus de circulație monetară și a semnelor inflaționiste, susținând apoi că sumele importante de bani se găsesc teaurizate la orașe și nu la elementele capitaliste de la sate.-

Ingrijorat de perspectivele demascării sale și pentru a scăpa de răspundere, Luca Vasile a susținut că reforma bănească trebuie amînată, sperînd astfel că prin măsuri de ultim moment, va reuși să determine ascunderea cauzelor adevărate care au provocat fenomenele economice nesănătoase, astfel ca reforma să apară drept un rezultat pozitiv al activității sale și nu ca o consecință directă a sabotajului sistematic organizat de acest grup contrarevoluționar.-

Planul conceput a eșuat însă, guvernul hotărînd, peste capul lui, efectuarea reformei, instituind în acest scop o comisie pentru pregătirea reformei bănești și care a început să activeze încă din august 1951.-

Pentru a comprămite această măsură, Luca Vasile și complicitii săi au trecut la subminarea reformei.-

Deși această comisie a luat hotărîri menite să servească interesele reformei, în sensul ca sumele de bani teaurizate în special la elementele capitaliste, să vină la schimb în momentul efectuării reformei bănești, acest grup a intervenit printr-un complex de măsuri, pentru a sustrage aceste elemente de la efectul reformei.-

Impotriva hotărîrilor comisiei și a intereselor reformei, Luca și complicitii săi, în trimestrul IV/1951 și în iuna ianuarie 1952 au desfășurat o adevărată campanie pentru impulsianarea încasării impozitelor în special la sate.-

~~Nu~~ Stabilirea stimulente în acest scop și aplicînd sacțiuni drastice împotriva celor care manifestau delăsare în perceperea impozitelor.

În trimestrul IV/1951, acuzatul Luca Vasile a redus plățile din planul de casă al Băncii de Stat și a majorat cifrele la capitalul încasărilor.-

Documentele reprezentînd planul de casă pe luna decembrie 1951 și executarea planului de casă pe decembrie 1951 și ianuarie 1952, oglindesc în mod elocvent acțiunea dușmănoasă întreprinsă de Luca pentru sabotarea reformei bănești. (Dos. vol. 11. fila 231-232).-

Astfel, față de planul de încasări pe luna decembrie 1951, datorită impulsianării inițiale, s-a încasat cu peste 2 miliarde lei mai mult față de plan.-

În decada III-a a lunii decembrie 1951 s-au făcut cu aproape 3 miliarde lei mai multe încasări decît plăți.

Datorită acestei situații, la 31 decembrie 1951 s-a înregistrat o scădere a circulației monetare, ceea ce era în contradicție cu directivele comisiei pentru pregătirea reformei bănești.-

Comparînd încasările cu plățile pe luna ianuarie 1952, deci în preajma reformei, rezultă o diferență de circulație monetară, în minus, de peste 6 miliarde lei, iar față de cuantumul circulației monetare pe luna decembrie 1951, apare o scădere masivă a circulației cu aproape 10 miliarde lei.-

S-a urmărit în acest fel să fie sustrași cît mai mulți bani de pe piață, care în momentul reformei să nu se găsească la elementele capitaliste.-

Măsuri asemănătoare au fost luate și în domeniul cooperăției, unde Luca Vasile, ajutat de Solymos Ivan și Cernicica Dumitru a impulsionaț vînzarea mărfurilor tocmai în trimestrul IV.1951, deși directivele comisiei pentru pregătirea reformei prevedeau scăderea ritmului vînzării de mărfuri, în vederea creerii unui stoc de rezervă, care după efectuarea reformei să servească la aprovizionarea populației.-

Luca a criticat aspru nerespectarea ritmului accelerat stabilit pentru desfațarea mărfurilor.

Împotriva măsurilor de sabotaj organizate de această bandă în frunte cu Luca Vasile, reforma bănească a fost înfăptuită în interesul oamenilor muncii din țara noastră.-

Cu scopul de a se ascunde activitatea de sabotaj desfășurată de acest grup antistatal, pentru subminarea reformei, acuzatul Luca Vasile s-a folosit de date false, încercînd să acopere efectele acțiunii sale de favorizare a elementelor capitaliste.-

Pentru a induce în eroare guvernul, Luca prin acuzatul Solymos Ivan a întocmit o lucrare în care a ascuns volumul vînzării de mărfuri prin rețeaua cooperăției pe trimestrul IV/1951 și luna ianuarie 1952, încercînd astfel să-și mascheze sabotajul inițiat, fapt confirmat în mod grăitor de documentul depus la dosar, care conține această lucrare. (Dos. vol. 11, fila 240 - 243).-

Pentru a "dovedi" susținerea sa că circulația bănească este mai mare în mediul urban și că elementele capitaliste de la țară nu au tezurizat numerarul, acuzatul

Luca a înțocmit o situație ireală cu privire la sumele schimbate cu ocazia reformei bănești, trecînd unele localități cu caracter economic rural în categoria localităților cu caracter economic urban, încercînd astfel să demonstreze că au existat mai mulți bani la orașe decît la sate. (Dos.vol.11.fila 236 - 238).-

Realitatea n-a putut fi însă falsificată, astfel că Luca a fost demascat.

El a recunoscut și a mărturisit scopul criminal în vederea căruia a sabotat pregătirea și înfăptuirea reformei bănești.

În fața instanței, Luca Vasile a declarat :

" Am fost împotriva reformei bănești și datorită faptului că socoteam că reforma bănească va scoate la iveală lipsurile Ministerului de Finanțe și sabotajul de la Ministerul de Finanțe... Pe baza aceleiași concepții am dispus intensificarea încasărilor în perioada premergătoare reformei... În privința mărfurilor vindute de cooperatie, recunosc că am dat dispoziții de a se lua măsuri de intensificarea vinzării". (Dos.vol.58 fila 149).

Coacuzatii Iacob Alexandru, Solymos Ivan, și Cernicica Dumitru, au confirmat aceste fapte de sabotaj comise conform direcțivelor date de Luca Vasile, iar martorii Hulduban Vasile, Vijoli Aurel, Manea Mănescu, Ivănceanu Victor, Arsehe Stefan, Modoran Vasile și alții, au dezvăluit complexul de acțiuni întreprinse de acuzat pentru zădărnicierea reformei bănești.-

Vasta activitate contrarevoluționară, antistatală și de sabotaj, desfășurată de acuzatul Luca Vasile în posturi importante de conducere, astfel cum a fost stabilită pe baza recunoașterilor sale complete și a materialului probator administrat, a confirmat că acesta a acționat conștient și cu premeditare, împotriva intereselor clasei muncitoare, punîndu-se ~~în~~ ^{în} drumul luptei pentru construirea socialismului, activitate care a provocat consecințe deosebit de grave pentru poporul muncitor și pentru economia noastră națională.-

II. IACOB ALEXANDRU, s-a dovedit dușman vechi al clasei muncitoare, care începînd din 1935 -1936, în cadrul unor sarcini de partid și sindicale a dus o activitate dușmănoasă pentru slăbirea mișcării muncitorești revoluționare, în care se strecurase

Martorii Veres Paul, Mețiu Ioan și alții, au dezvăluit poziția acuzatului care a sprijinit elementele oportuniste și dușmănoase, susținînd încadrarea elementelor muncitorești într-o organizație fascistă, ceea ce era de natură a împiedeca organizarea luptei împotriva fascismului țării. (Dos.vol.17, fila 165-171).-

În perioada acțiunilor teroriste din 1943, întreprinse de organele siguranței hortiste împotriva elementelor muncitorești, Iacob Alexandru a refuzat să ajute pe activiști și familiile lor, banii încredințați de mișcare în acest scop fiind folosiți de acuzat în interes personal.-

Martorul Cosma Vasile a declarat în instanță că Iacob Alexandru i-a interzis să predea bani luptătorului Josza Bela, iar după arestarea și asasinarea acestuia s-a opus ca soția lui Josza Bela, care trăia în condiții foarte grele și era activistă să fie ajutată. (dos.vol.58, fila 195).-

Faptele dușmănoase comise de acuzat au fost dovedite și cu declarațiile martorilor Hovany Ileana, Kertesz Maria, soția lui Josza Bela și alții.

Iacob Alexandru în acest timp întreținea legături strânse cu virfurile burgheziei, cu Magda Farcaș, fiica celui mai crunt exploatator și acționar al fabricii Dermata din Cluj, cu elemente care ulterior au fost demascate ca spioni, ca Hugo Homony fost căpitan în armata hortistă, Schleifel Lily, agentă a gestapoului, cu contele Teleki Bella și alții.-

După 1944, Iacob Alexandru, ascunzându-și trecutul, s-a strecurat în secretariatul regionalei P.C.R. din Cluj, unde s-a folosit de această calitate în afacerile pe care le-a întreprins.-

Astfel, căsătorindu-se cu Magdalena Farcaș, succesoarea marelui industriaș Iosif Farcaș din Cluj, a devenit coproprietarul averii acestuia.-

Acționar principal al fabricii Dermata din Cluj, a fabricii Prima Banat din Timișoara, coproprietar a unui bloc, două case, a unui magazin de încălziminte și a unei importante drogherii din Cluj, Iacob Alexandru a acționat ca un veritabil exploatator, sfidând - prin felul de trai ce-l ducea - greutățile prin care treceau oamenii cinștiți și devotați.

Marile sume de bani, dobândite ca rezultat al exploataării maselor, au fost transformate de acuzat în aur și dolari, transferate apoi în străinătate.-

Despre afacerile săvârșite de acuzatul Iacob și recunoscute de acesta, au relatat martorii : Luncan Adalbert, Herman Ludovic, Orbo Gheza, Nagyfaludi Mihai, Fülöp Acațiu, Vereș Paul, care au dezvăluit și modul în care acuzatul folosea calitatea sa în partid, pentru a-și asigura beneficiile averii sale.-

După ce s-au cunoscut în anul 1945, relațiile din-

tre acuzatul Luca și Iacob, au evoluat la relații de strînsă prietenie, astfel că în 1948, acesta din urmă, cu sprijinul lui Luca, a fost promovat în postul de Ministru Adjunct la Ministerul de Finanțe.-

Cunoscîndu-și trecutul și "calitățile", acuzatul Luca a descoperit în Iacob elementul docil de care se poate servi în aplicarea practică a concepțiilor sale antimarxiste, dușmănoase, contrarevoluționare, menite să ducă la subminarea economiei naționale.

Astfel acuzatul Iacob Alexandru a devenit colaboratorul cel mai apropiat al lui Luca Vasile, activitatea lor criminală împletindu-se în sensul că Luca trasa directive, iar Iacob ca "specialist" le transpunea în practică.-

În acest fel, în activitatea antistatală desfășurată de Luca apare contribuția directă a lui Iacob, ce face evidentiază caracterul organizat al acestor acțiuni de sabotaj.-

X Iacob Alexandru pe baza directivelor primite de la Luca și alături de acesta, a dus o acțiune directă de subminare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare și de sprijinire a elementelor capitaliste de la sate, prin măsurile fiscale pe care le-a aplicat în practică.-

I Deși era conștient că legea impozitului agricol din 1949, în anii următori devenise necorespunzătoare pentru o justă politică fiscală de clasă, întrucît prin poziția și concepțiile sale nu era interesat să remedieze situația în conformitate cu interesele clasei muncitoare, - Iacob nu a luat nici o măsură pentru a întocmi lucrările preliminare și propuneri pentru modificarea legii, susținînd că aceasta nu este necesar, deoarece prevederile bugetare referitoare la impozitul agricol se pot realiza și în alt mod, susținere care era în concordanță cu politica țărănească imprimată de Luca.-

II Cu toate că Plenara C.C. al P.M.R. din 3 - 5 martie 1949, constatase, pe baza datelor statisticilor reale, că numărul gospodăriilor chiaburești se ridică la 165.000, totuși Ministerul de Finanțe a impus un număr mult mai mic de gospodării chiaburești.

Deși au fost sesizați, acuzații Luca și Iacob nu au luat măsuri pentru identificarea chiaburilor.-

III Astfel acuzatul Iacob Alexandru, în bugetul anilor 1950 și 1951 a prevăzut încasări reduse la capitolul impozitului agricol sub posibilitățile reale de plată de țărănimii, favorizîndu-se prin aceasta elementele capitaliste, în discordanță cu politica de îngrădire a chiaburilor.-

Un exemplu elocvent îl constituie faptul că deși în bugetul pe anul 1951 s-a înscris încasarea sumei de 12 miliarde lei, reprezentând impozitul agricol, totuși acuzații au fixat și încasat numai 9 miliarde lei.-

Consecințele acestor măsuri au fost că elementele chiaburești și-au întărit pozițiile, rămânând neidentificați au reușit să se ascundă în rîndurile țărănilor mijlocași și chiar să se strecoare în ee G.A.C., au predat cote minime la colectări, Statul a fost păgubit cu importante sume de bani pe care nu le-a încasat de la chiaburi, aceștia rămînînd cu disponibilității de produse mai mari, cu bani mai mulți, au avut posibilitatea să speculeze, să ridice prețurile la produsele agricole și să îngreuneze în general aprovizionarea clasei muncitoare.

Recunoscîndu-și această activitate dușmănoasă, Iacob a declarat :

" Activitatea mea dusă împreună cu Vasile Luca în problema impozitului agricol, prin efectele ei nu se poate caracteriza altfel și numi decît dușmănoasă. Consecințele acestei linii politice au fost : 1. țărănimea nu a fost impusă să contribuie în măsura posibilităților sale la construirea socialismului ; 2. neimpunerea în mod corespunzător a țărănimii a contribuit și ea la urcarea prețurilor produselor agricole pe piața liberă". (Dos. vol. 56, fila 30-31).

Martorul Manea Mănescu în instanță a subliniat că Iacob Alexandru, cu ocazia lucrărilor comisiei pentru pregătirea reformei bănești a susținut că numărul chiaburilor scade an de an. (Dos. vol. 58, fila 191).-

Din documentele existente la dosar, rezultă situația impunerilor necorespunzătoare pe anii 1949, 1950 și 1951, ca rezultat al directivelor dușmănoase date de Luca și Iacob în sectorul fiscal și care au dus la favorizarea elementelor capitaliste de la sate și prin consecință la subminarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. (Dos. vol. 20, fila 14 - 20).-

Cunoscînd poziția lui Vasile Luca, potrivit căreia industrializarea socialiste a țării, Iacob Alexandru a sabotat sistematic finanțarea economiei naționale mai ales prin măsuri de neînregistrarea întreprinderilor cu fonduri de rulment, corespunzătoare, nevoilor reale, ceea ce a determinat frînarea activității productive a întreprinderilor socialiste.-

Iacob Alexandru a fost inițiatorul măsurii refe-

↳ ritoare la dotarea în masă a întreprinderilor cu fonduri de rulment, fără a se aștepta rezultatul experienței acumulate de cele 20 întreprinderi dotate inițial, iar apoi a dispus ca determinarea fondului de rulment să se facă pe baza bilanțului contabil din anul 1949, unde figurau o serie de materiale inutilizabile, sau cu utilizare lentă, produse nevandabile sau greu vandabile, debitori dubioși și care în loc să fie scoase, au fost trecute în activul cert al întreprinderilor ca fond de rulment.

↳ Pentru a-și putea desfășura activitatea, întreprinderile au fost obligate pe de o parte, să apeleze la credite de la Banca de stat, pentru care plăteau dobânzi, încărcându-le astfel prețul de cost, iar pe de altă parte să-și dubleze activitatea productivă cu o activitate comercială de valorificare a materialelor ce constituiau un activ mort, astfel că nu și-au putut îndeplini complet sarcinile de producție.-

↳ Inzestrarea întreprinderilor cu fonduri de rulment, fiind efectuată cu totul necorespunzător nevoilor reale, s-a cerut insistent de către întreprinderi, revizuirea normativelor, pentru a-și putea continua activitatea de producție, însă Iacob Alexandru fără cea mai sumară examinare a întocmit referate negative, care supuse lui Luca au fost respinse, deseori a respins și direct aceste cereri.-

↳ La propunerea acuzatului Iacob Alexandru acuzatul Luca Vasile a dat dispozițiuni să se mențină viteza de circulație a mijloacelor fixate în 1949 și să se reducă normativele, astfel că de exemplu în 1950 normativele de fond de rulment au fost reduse de la 14 miliarde la circa 7 miliarde lei.-

↳ De asemeni acuzatul Iacob Alexandru a respins și cererile pentru suplimentări de fonduri, solicitate de ministere față de nevoile sarcinii de producție intervenite, față de dezvoltarea continuă a producției, rupind astfel planul financiar de cel economic, iar atunci când Iacob și Luca și-au dat seama că activitatea lor de sabotaj - dusă în sensul că au prevăzut intenționat sume mai mici în buget pentru inzestrarea întreprinderilor cu fonduri de rulment - riscă să fie demascată, au plătit suplimentări în valoare de 19 miliarde lei, atacând rezerva bugetară fără aprobarea Consiliului de Miniștri, cu scopul de a-și acoperi activitatea sabotoare.-

↳ Consecința acestor acțiuni a fost că întreprinderile își duceau greu activitatea productivă, au apelat la credite, au fost împinse la indisciplină financiară, nereușind să-și respecte obligațiunile bugetare și să-și verse beneficiile planificate.-

Aceste urmări au fost cauzate și datorită faptului că Iacob nu a acordat și plătit la timp fondurile de rulment cuvenite întreprinderilor.

Întreprinderile care aveau mijloace de rulment prea largi, și-au permis să-și creeze stocuri în dauna celorlalte întreprinderi stocuri care ulterior au constituit o problemă grea de rezolvat.-

Din documentele existente la dosar, rezultă lămpede substratul acestei activități de sabotarea finanțării economiei naționale, precum și consecințele dăunătoare pentru întreprinderile socialiste, care prin aceste măsuri de ordin financiar luate de Iacob și Luca, și-au văzut gîbuț activitatea productivă. (Dos.vol.20, fila 22 - 31).

Aceste documente confirmă deasemenea refuzul sistematic practicat de Iacob față de cererile întreprinderilor pentru revizuirea normativelor fondurilor de rulment.-

Din complexul metodelor utilizate de Iacob și Luca pentru sabotarea economiei naționale, face parte și planificarea haotică a beneficiilor de întreprinderi.-

Pe baza dispozițiilor directe date de Iacob Alex-
111
andru cuantumul beneficiilor a fost stabilit la o sumă luată la întâmplare, fără o analiză făcută pe baza unor metode științifice, reprezentarea pe Ministerie fiind făcută mecanic, fără nici un calcul la bază și fără a avea în vedere planul economic sau sarcinile concrete ale întreprinderilor.

Aceste sarcini de beneficii au fost fixate pentru întregul an, fără posibilități de modificare, deși Ministeriile au cerut ca în cadrul cifrei pe minister să se aprobe deplasări de la o întreprindere la alta, în așa fel ca să corespundă activității lor, ceea ce acuzatul Iacob a refuzat.-

În această situație, întreprinderile care aveau planificate beneficii prea mari, au fost nevoite să-și verse fondurile de rulment, pentru a nu li se bloca conturile și a-și putea continua activitatea. Aceste situațiuni au fost sesizate în repetate rânduri acuzatului Iacob, dar el nu a luat nici un fel de măsuri de lichidare a haosului provocat.-

Martora Mela Ionescu a arătat că, majoritatea întreprinderilor din Direcția preindustrializării și-au vărsat complet fondurile de rulment și creditele de la Banca de Stat, ca rezultat direct a măsurilor luate de Iacob Alexandru. Cu aceste Goluri financiare create, întreprinderile nu-și mai puteau desfășura activitatea potrivit planului economic

de stat.-

Dintr-un document depus la dosar, rezultă numărul considerabil de întreprinderi socialiste care și-au vărsat beneficiile prin diminuarea fondurilor de rulment. (Dos. vol. 20, fila 33).

Documente aflate la dosar oglindesc în mod evident amploarea actelor de sabotaj întreprinse de Iacob în calitate de Ministru adjunct la Ministerul de Finanțe. (Vol. 21).-

Martorii : Nela Ionescu, Maior Gheorghe, Modoran Vasile, Bănescu David, Dinu Atanasie, Dinu Constantin, Popescu Cornel, Dima Nicolae, Leb Wilhelm și alții, care au depus în instanță și la anchetă, au dat exemple concrete din activitatea amplă de sabotare a finanțării economiei naționale, desfășurată de Iacob sub îndrumarea lui Luca.-

Cinismul acuzatului Iacob în această acțiune criminală a fost evidențiat de martorul Vijoli Aurel, care a declarat în instanță că avertizînd pe Iacob asupra consecințelor grave la care duce reducerea planului de credite, acesta a rispostat astfel

" Ca importanță are dacă se închid 30% din fabrici" (Dos. vol. 58, fila 245).-

În fața anchetei, la Procuratură, cît și în instanță acuzatul Iacob Alexandru și-a cunoscut activitatea de sabotaj pe care a desfășurat-o în domeniul finanțării economiei, activitate care își are origina în poziția sa socială și în raporturile de colaborare și sprijin reciproc care s-au stabilit între el și Luca Vasile. (Dos. vol. 58, fila 155).-

După ce guvernul a hotărît efectuarea reformei bănești, pentru înlăturarea fenomenelor nesănătoase în economie, ca rezultat și al activității de subminare desfășurată de grupul contra-revoluționar în frunte cu Luca, acuzatul Iacob a purtat discuții cu acuzatul Luca, în urma cărora au luat poziție comună încercînd să dovedească în mod eronat că înlăturarea reformei nu este necesară, negînd existența simptomelor inflaționiste și a surplusului de numerar în circulație, ascunzînd fenomenul tezaurizării banilor la elementele capitaliste de la sate.-

Făcînd parte din comisia pentru pregătirea reformei bănești, la indicațiile lui Luca, acuzatul Iacob a încercat să denatureze realitatea și să abată atenția de la adevăratele cauze care au făcut necesară înlăturarea reformei, ascunzînd sabotajul din cadrul Ministerului de Finanțe.

Deoarece nu a putut împiedeca și modifica hotărârea cu privire la această măsură, alături de Luca, Iacob a trecut la sabotarea sistematică a reformei.-

În primul rând acțiunea de sabotaj a lui Iacob și Luca, s-a materializat în întocmirea planului de casă pe trim. IV/1951, micșorând prevederile la plăți și majorând capitolul încasărilor, ceea ce a determinat o reducere simțitoare a circulației bănești, cauzând astfel prejudicii grave Statului.-

Deși comisia pentru pregătirea reformei bănești, care și-a început activitatea încă în august 1951, a elaborat directive pentru reducerea ritmului încasărilor, aceasta în interesul succesului reformei bănești, Iacob Alexandru în conformitate cu înțelegerea stabilită cu Luca, în trim. IV/1951 și ianuarie 1952, a declanșat o campanie vastă de accelerare a încasărilor și în special a impozitului agricol, sustrăgând sume importante de bani din circulație, pe calea impozitelor.-

Prin această metodă acuzatul a urmărit ca elementele capitaliste de la sate în momentul înfăptuirii reformei să nu aibă asupra lor bani pe care să-i prezinte la schimb, chiaburii să nu rămână cu restanțe pe care să le plătească în lei noi și aceștia să fie obligați ca după înfăptuirea reformei, să vîndă pe piață produse agricole pentru a-și achita restanțele.

Pentru forțarea încasărilor, în trimestrul IV/1951 și ianuarie 1952, acuzatul Iacob a luat multiple măsuri, a mobilizat toate resursele, a folosit toate mijloacele pe care le poseda Ministerul, deplasându-se personal pe teren pentru stimularea executării ordinelor date de a se lua măsuri de încasare a impozitelor chiar cu încălcarea dispozițiilor legale care apărau unele bunuri de urmărire fiscală.-

Astfel Iacob a difuzat pe teritoriu ordine, circulări, telegrame, a organizat conferințe, a ordonat premii în bani și obiecte celor merituoși, a sancționat sever pe cei delăsători, a inițiat întreceri, s-a deplasat în diferite puncte ale țării pentru a controla rezultatul măsurilor luate a răspîndit pe teritoriu întregul personal : încasatori, revizori și inspectori, dînd dispozițiuni să se treacă la executări silite mergînd pînă la sechestrarea și ridicarea oricăror animale și produse agricole pe care legea le protejă împotriva acestor măsuri.-

Ordinul nr. 3564/1951, Cabinet, semnat de acuzatul Iacob către revizori și conține instrucțiuni detaliate privitor la impulsionarea încasării impozitelor, autorizîndu-i să sechestreze animale, produse agricole, ajungînd pînă la vînzarea terenurilor, recomandîndu-le apoi să facă propuneri de retrogradare și licențiere a funcționarilor care dau dovadă

de delăsare în această acțiune. (dos.vol.20, fila 53).-

Telegrama nr.17932 din 17 decembrie 1951, către toate secțiunile financiare din țară, prevede deasemeni intensificarea încasării debitelor și în special încasarea integrală a datoriilor fiscale de la chisburi. - (Dos.vol.20, fila 55).-

Ordinul nr.17929 din 14 decembrie 1951, conține aceleași dispozițiuni referitoare la încasări.

Din situația referitoare la încasarea impozitelor pe veniturile populației, între 1 - 25 ianuarie 1952, comparativ cu încasările din anul 1950 și 1951, rezultă că față de luna ianuarie 1950, în ianuarie 1952 încasarea impozitului agricol a înregistrat o creștere de 772%. (Dos.vol.20, fila 59).-

La sfârșitul lunii decembrie 1951, comisia pentru pregătirea reformei bănești sesizând măsurile luate de Iacob, a dat dispozițiuni pentru încetinirea ritmului încasărilor, urmînd ca Ministerul de Finanțe să transmită ordine pentru închiderea scrip-telor pe anul respectiv, ceea ce ar fi imobilizat personalul organelor financiare, pentru întocmirea lucrărilor odonate și nu ar fi avut posibilitatea să efectueze încasări pe teren.

Intr-adevăr, acuzatul Iacob, cu ordinul nr.19640 din 31 decembrie 1951, a transmis instrucțiunile pentru închiderea scrip-telor, dar în corpul aceluiași instrucțiuni subliniază cu insistență asupra măsurilor pentru încasarea debitelor. - (Dos.vol.20, fila 61-65).-

În planul de lucru pe luna ianuarie 1952, a organelor din corpul de revizie, pentru organizarea acțiunii de închiderea scrip-telor se prevede următoarele :

" Referenții de urmărire și inspectorii nu vor fi întrebuințați la lucrările de birou, ci cu aceștia se va organiza campania de încasări, chiar din primele zile ale lunii ianuarie". (Dos. vol.20, fila 67).-

Apare limpede strădania acuzatului Iacob de a lovi în măsura luată de guvern pentru asanarea fenomenelor negative apărute în economia noastră națională, consecință directă a sabotajului organizat de grupul antistatal în frunte cu Luca. -

De asemeni, în interesul reformei, comisia a indicat acuzatului ca în perioada 21 - 27 ianuarie 1951 să organizeze cursuri cu referenții încasatori de la sate, creîndu-le astfel alte preocupări decît încasările. -

Iacob Alexandru a luat măsuri tardive în acest sens, astfel că majoritatea cursurilor au fost organizate în timpul și mai ales după efectuarea reformei bănești. -

Din situația centralizatoare referitoare la cursurile referenților incasatori, rezultă că 80% din aceste cursuri au funcționat în timpul și după efectuarea reformei bănești. (Dos.vol.20, fila 69 - 74).-

În acest fel aparatul fiscal, în preajma reformei bănești, când ritmul încasărilor trebuia redus a fost mobilizat în campania de încasări, iar după înfăptuirea reformei, când ritmul acestor încasări trebuia accelerat, a fost imobilizat în școli.-

Deși au existat numeroase insistențe pentru modificarea legii impozitului agricol, care se dovedise necorespunzătoare, cu toate că s-a opus în repetate rânduri la modificarea acestei legi, deodată acuzatul întocmește lucrările necesare elaborării și adoptării decretului nr.36/1952, pentru modificarea legii și care prevedea că intră în vigoare de la 1 ianuarie 1952.-

Această modificare se referea la obligația gospodăriilor agricole individuale de a plăti un avans de 50% din impozit în lunile ianuarie și februarie. (Dos.vol.20, fila 76).-

Inițiativa lui Iacob Alexandru în legătură cu decretul respectiv face parte din ansamblul măsurilor de sabotaj luate de Iacob cu privire la reforma bănească.-

Recunoscându-și activitatea desfășurată Iacob a declarat în instanță :

" Activitatea mea, după ce am aflat de hotărârea de a se efectua reforma, nu a fost dusă în scopul înfăptuirii reformei, ci împotriva ei... Munca mea în domeniul măsurilor premergătoare reformei bănești, prin rezultatele ei, a fost dăunătoare economiei naționale". (Dos.vol. 58, fila 156).-

Coacuzatul Luca și numeroși martori printre care Arsene Stefan, Manea Mănescu, Vijoli Aurel, Dimofte Alexandru, Georgescu Toma, Damaschin Ion și alții, au dezvăluit activitatea amplă depusă de Iacob Alexandru, pentru subminarea pregătirii și înfăptuirii reformei bănești, activitate ce s-a soldat cu grave prejudicii aduse statului și considerabile avantagii create elementelor capitaliste.-

Probele administrate au scos la iveală activitatea criminală comisă de Iacob Alexandru, sub directivele acuzatului Luca Vasile, pentru subminarea economiei naționale, stabilind că activitatea acestuia în postul de Ministru Adjunct, la Ministerul Finanțelor, a fost desfășurată în chip

dușmănos, conștient, premeditat și organizat, vintind la zădărnicierea operei de construire a socialismului în țara noastră.-

III. SOLYMOS IVAN, încă în anii 1931-1936, a publicat articole cu caracter șovin în ziarul Szilagyssag, iar în teza sa de doctorat, întocmită în anul 1936, a făcut apologia regimului hitlerist și a fascismului italian. (Dos. vol. 40, fila 1 - 12).-

Pînă în 1939, acuzatul a activat în partidul ardelenesc maghiar, iar în anul 1940 a devenit membru în conducerea secției maghiare a Frontului Renașterii Naționale. (Dos. vol. 41, fila 1-2).

După dictatul de la Viena, Solymos Ivan a făcut parte din comitetul orășenesc Zalău al partidului ardelenesc fascist funcție pe care și-a exercitat-o pînă în anul 1944. (Dos. vol. 42, fila 1-10).

Însărcinat cu administrarea bunurilor celor care s-au refugiat în Ardealul de Sud, acuzatul și-a însușit și vîndut o mare parte din ele.-

În perioada 1940 - 1944, Solymos a făcut parte din cadrele poliției hortiste, ca jursisconsult al poliției Zalău.

În această calitate, după ce guvernul fascist maghiar la începutul anului 1944, a organizat acțiunea criminală de deportare a populației evreești din Nordul Ardealului, în lagărele de exterminare hitleriste, Solymos Ivan a contrasemnat ordonanța de deportare a celor 362 evrei din orașul Zalău, care în mare majoritate au fost exterminați.-

În acest mod, acuzatul a colaborat direct la săvîrșirea acestor monstruoase acte, făcîndu-se părtaș la crimele sîngeroase ale regimului hortist.-

Mărturisindu-și participarea directă la aceste crime și prezentînd urmările faptelor sale, Solymos a declarat în instanță:

"În calitate de procuror jursisconsult al poliției din Zalău, am semnat o hotărîre de internare în lagăr a unui număr de 362 cetățeni evrei. Prin aceasta am săvîrșit o crimă împotriva umanității. Știu că cei pentru care semnasem internarea în lagăr au fost duși în mai multe lagăre și în urmă în lagărele din Germania, unde au murit numeroși din ei. Din cei 362 pentru care am semnat ordinul de internare, știu că s-a reîntors foarte puțin, cel mult 10. Știu că printre cei a căror internare a semnat-o au fost tineri, femei și bătrîni de peste 70 de ani... Cei internați nu se făceau vinovați de nici un fapt". (Dos. vol. 58, fila 162).-

După eliberarea Ardealului de Nord, Solymos a desfășurat propagandă fascistă, încercînd să infiltreze în rîndurile elementelor dușmănoase speranța reinstaurării regimului fascist, alimen-tînd intens sentimentele șovine - revizioniste.-

Ascunzându-și activitatea dușmănoasă, acuzatul a reușit să se strecoare în U.P.M. și apoi în partidul Comunist după care în funcția de primar al orașului Zalău și de putat.

Deținând și o funcție de conducere la CASBI - Zalău, Solymos și-a însușit o parte din bunurile existente pe care le-a folosit în interes personal, altele au fost restituite particularilor în mod ilegal, deși conform convenției de armistițiu trebuiau conservate.-

Cu ocazia reformei agrare, acuzatul, în schimbul unor sume de bani, a sprijinit pe moșieri, împotriva intereselor reformei. Astfel în schimbul unor sume de bani a încercat să-l ajute pe baronul Györfy din comuna Crăsna să se sustragă reformei agrare. Ca deputat a pretins și primit sume de bani și alte favoruri de la diferiți cetățeni în schimbul unor intervenții pentru eliberare de autorizații pentru cazanele de fierț țuică, eliberări de pașapoarte, achiziționări de produse, etc.

Solymos Ivan a intervenit în schimbul unor foloase materiale pentru a sustrage de la răspundere o serie de elemente cu activitate dușmănoasă.-

Toate aceste fapte din trecutul acuzatului au fost recunoscute în întregime, fiind confirmate și de documentele menționate, și declarațiile martorilor Pintea Augustin, Szasz Arpad, Mărgineanu Dumitru, Bogdan Alexa, Ioan Adam, Nagy Tiberiu și alții.-

În scopul de a-și consolida pozițiile, care să-l ferească de o eventuală demascare, Solymos Ivan s-a apropiat de elementele în măsură să-l protejeze.-

Astfel a ajuns în relații de strinsă prietenie cu Toth Geza (frate cu V. Luca), prin intermediul căruia a intrat în legătură cu Luca Vasile.-

După ce l-a cunoscut și a constatat că Solymos Ivan este un element de care avea nevoie în activitatea dușmănoasă concepută, Luca Vasile l-a numit în funcția de Consilier Superior Administrativ în Ministerul de Finanțe, cu delegație la Casa Generală de Pensii, funcție pe care a exercitat-o în anii 1947/1948.-

După stabilizarea monetară din 1947, s-a pus sarcina în fața Ministerului de Finanțe, de a reduce din buget cât mai multe cheltuieli neproductive.-

Intrucât printre pensionari se găseau numeroase elemente cu venituri importante, proprietăți și alte resurse,

parte din ei foști exploataitori, s-au luat măsuri pentru revizuirea pensiilor acestor elemente.-

În mod intenționat, determinat și de interese personale, a susținut că în formularele ce trebuiau completate de pensionară, să nu fie trecută și averea soțiilor, ceea ce a făcut ca o categorie importantă de pensionari să fie exceptată de la revizuire, printre care se găsea și tatăl său, care poseda o vie înscrisă pe numele soției. De altfel acuzatul și-a numit tatăl chiar în comisia pentru revizuirea pensionarilor din Sălaj.-

Aceste fapte, recunoscute de acuzat în întregime (dos. vol. 58, fila 103), au fost confirmate de coacuzatul Iacob Alexandru și martorii Dinulescu Gheorghe și alții.-

La sfârșitul anului 1948, acuzatul a fost numit, de către Luca Vasile secretar al comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de stat și director al Direcției State și drepturi personale, unde a funcționat pînă în 1950.-

Din documentele aflate la dosar se desprind măsurile dușmănease pe care acuzatul le-a luat față de cererile diferitor instituții, ceea ce a creat serioase dificultăți și nemulțumiri.-

De exemplu, acuzatul a avizat nefavorabil cererile unor întreprinderi importante, ca muncitorii să mănince la cantină fără plată anticipată, deasemenea a respins cererea Ministerului Sănătății pentru suplimentarea cu 6 salariați a Spitalului Hunedoara, care deservea o regiune muncitorească.-

Numeroase exemple asemănătoare oglindesc activitatea de sabotaj desfășurată de Solymos Ivan.-

Cea mai intensă activitate de sabotaj a fost desfășurată de Solymos în domeniul cooperăției, în calitate de Vice-președinte al Centrococoop-ului, funcție în care a fost promovat datorită recomandării lui Luca Vasile la începutul anului 1950 și unde pe baza directivelor contrarevoluționare a lui Luca, a acționat în direcția sabotării schimbului de mărfuri dintre oraș și sat și a aprovizionării clasei muncitoare.-

Astfel în sistemul de salarizare procentuală, Solymos a introdus măsuri necorespunzătoare și contrare documentației existente, stabilind un procentaj mai scăzut la mărfurile greu vandabile și mai ridicate la mărfurile cu circulație normală.-

Aceasta a dus la micșorarea rentabilității cooperativelor și la mărirea nejustificată a fondului de salarii neproportional cu realizarea planului.-

Deși acuzatul a fost sesizat în repetate rânduri asupra consecințelor dăunătoare, rezultate din aplicarea acestui sistem

nu a luat nici o măsură pentru revizirea sistemului de salarizare, ci dimpotrivă a susținut insistent menținerea lui.-

Documentele confirmă în mod evident acest aspect din activitatea acuzatului. (dos. vol. 43, fila 2 - 32).

Urmărind dezorganizarea sectorului pe care-l coordona, Solymos Ivan a practicat sistemul reducerii și modificării repetate a schemelor de organizare ale coope-rației, ceea ce a provocat grave perturbări, a creat o atmosferă de nemulțumire și nesiguranță în rândurile personalului.-

Lufindu-și angajamentul să reducă cu 40.000 numărul personalului din cooperatie în trimestrul II/1951, acuzatul a trecut la reduceri masive, mai ales din rîndul contabililor și casierilor, ceea ce a provocat goluri considerabile în muncile de evidență și control.

Astfel, în trimestrul IV/1950 o uniune raională de gradul I, avea în schemă 83 posturi.

La 20 ianuarie 1951, s-au elaborat instrucțiuni pentru completarea schemei pînă la 113-118 salariați.

La 31 mai 1951, în baza unei noi instrucțiuni s-a redus numărul personalului la 84.-

La 2 februarie 1952, același unitate raională a primit o nouă schemă de organizare, cuprinzînd un număr de 34 salariați. (dos. vol. 45, fila 2-26).-

Consecințele acestei fluctuații sînt grăitoare și acuzatul era conștient de acest fapt după cum a mărturisit în instanță:

" Sabotarea ce am făcut-o la cooperatie, am făcut-o și prin introducerea în fiecare lună a unei noi acheme, creînd astfel nesiguranță, reducînd mai ales numărul contabililor și a casierilor, ceea ce dăuna bunei desfășurări a muncii". (dos. vol. 58, fila 163).-

Pe baza datelor ireale furnizate de unitățile cooperatiste coordonate de Solymos, succursalele B.R.F.R. au fost induse în eroare, acordînd fonduri mult mai mari decît necesitățile reale pentru plata salariilor. (dos. vol. 46, fila 2-33).-

Acuzatul Solymos cu premeditare a introdus în planul de desfacere cifre nereale și a repartizat mărfurile astfel încît să fie nespecifice și neconforme cu necesitățile diferitelor regiuni, iar pentru a determina nerealizarea planului de achiziții, a planificat achiziționarea

unor mărfuri, mai ales din regiunile deficiente. Toate aceste măsuri au provocat haos prin încălcarea disciplinei de plan.-

De exemplu, U.R.C.C. Pogoanele a cerut recartarea a 25.000 m. stabmă, în timp ce U.R.C.C. Răcară ducea lipsă de acest articol. U.R.C.C. Craiova ducea lipsă de țiglă și unele materiale de construcții, în timp ce în regiunea Stalin existau stocuri importante de astfel de mărfuri, socotite greu vandabile în acea regiune.-

Față de necesarul propus de direcția comercială, de 20.000 perechi, încălțăminte ușoară pentru mediul rural și 215.000 pentru mediul urban, s-au alocat pentru mediul rural 215.000 perechi, iar pentru mediul urban numai 100.000 perechi.-

Deși regiunea Galați era deficitară la producția de grâu, secară și porumb, din cauza calamităților naturale, totuși Centrococopl a atribuit acestei regiuni sarcini mari de achiziții care numai pe trimestrul II/1952 se ridicau la 3000 tone grâu, secară și 208 tone porumb, ceiace nu s-a putut realiza.

Numeroase alte exemple, rezultate din conținutul documentelor existente la dosar, confirmă sabotajul de mari proporții, practicat de acuzat, și care a provocat micșorarea vitezei de circulație a mărfurilor, mărirea anormală a stocurilor, blocarea conturilor și în general lipsuri grave în operațiunea de aprovizionare și schimb. (Dos. vol. 54, fila 2 - 20).-

Printr-un bogat material probator au fost scoase în evidență lipsurile grave de la Direcția planificării din Centrococop, care nu a asigurat o evidență contabilă asupra realizării sarcinilor de plan, lucrările fiind efectuate cu mari întârzieri din cauza întrebuirii haotice a planificatorilor. (dos. vol. 47, fila 2-29, dos. vol. 50 fila 2).-

În conformitate cu directivele dușmănoase date de Luca în domeniul prețurilor, directive ce aveau drept scop avantajarea elementelor capitaliste, acuzatul Solymos Ivan a contribuit la majorarea prețurilor de achiziție la produsele agricole și la reducerea prețurilor la produsele industriale, ceiace se desprinde din documentația existentă la dosar. (Dos. vol. 48, fila 2-3).-

Datorită lipsurilor în evidența contabilă din rețeaua cooperatției, rezultată din numărul insuficient de contabili, redus chiar de acuzatul Solymos și datorită lipsei de control financiar, fraudele în cooperatie au devenit foarte numeroase. (dos. vol. 49, fila 7-9).-

Astfel în cursul anilor 1950/1951, numărul fraudelor din rețeaua cooperatției s-a dublat față de 1949; în 4 raioane din

regiunea Timișoara, în anul 1951 și trimestrul I/1952, suma fraudelor s-a ridicat la 588.077 lei noi; fraudele pe apii 1949/1950, 1951 și trimestrul I/1952, s-au ridicat la suma de 1.098.960.613 lei vechi, din care majoritatea n-au fost recuperate.-

Creditele acordate cooperativei au fost utilizate de acuzat în alte scopuri decât destinația lor, iar fondul de premiere a fost folosit în scopuri personale, retribuind persoane particulare străine de cooperatie, ceea ce rezultă din documente. (Dos. vol. 49, fila 2-6, dos. vol. 39, fila 27-30).

Acuzatul Solymos care la fel cu acuzatul Luca. Vasile, privea sectorul de stat ca pe un concurent al cooperativei, a luat măsuri concrete pe baza ordinelor lui Luca de trecere a numeroase bunuri din sectorul de stat în cel socialist, ceea ce a dus ulterior la desființarea unor întreprinderi de stat.-

În preajma reformei bănești, Solymos Ivan, conform directivelor date de Luca, a impulsionat desfacerea mărfurilor prin cooperatie, măsură menită să saboteze înfăptuirea reformei.-

După înfăptuirea reformei, la cererea lui Luca, acuzatul Solymos a întocmit o situație ireală din care rezulta că în trimestrul IV/1951 și ianuarie 1952, planul de desfacere cu amănuntul nu s-a realizat, știind că situația cerută urmează a fi folosită de Luca pentru a-și acoperi activitatea criminală de sabotaj.- (Dos. vol. 53, fila 2-7).

După reforma bănească, acuzatul Solymos a încercat să introducă un nou sistem de finanțare, menit să determine fuzionare aproximativ a 2000 cooperative sătești, măsură ne-statutară și potrivnică legii pentru organizarea cooperativei.-

Aplicarea acestui sistem ar fi dus la dezorganizarea cooperativei, la stagnarea activității cooperativelor de consum, la nerealizarea planului de achiziții, la nemulțumiri și în consecință la îndepărtarea țărănimii muncitoare și la subminarea alianței dintre clasa muncitoare și țărăimea muncitoare.-

Stăruința acuzatului depusă în acest scop și exprimată de actele existente, a fost sortită eșecului, întrucât s-a împiedecat la timp aplicarea acestui sistem dușmănos. (Dos. vol. 52, fila 2-19).-

În dorința de a sabota rezultatele reformei bănești,

acuzatul Solymos a blocat nejustificat fondurile din care urma să se plătească salariile personalului de la stinele cooperatiste, ceea ce a provocat perturbări, împiedicând desfășurarea normală a activității stinelor. (Dos. vol. 51, fila 2-3).-

În fața anchetei, la Procuratură și în fața instanței, acuzatul Solymos Ivan și-a recunoscut integral activitatea de sabotaj desfășurată în postul de vice-președinte al Centrocoop, precizând că în activitatea sa a fost influențat atât de poziția dușmănoasă față de actualul regim, cât și de legăturile sale cu Luca Vasile, pe care l-a secundat în organizarea acțiunilor întreprinse împotriva statului nostru democrat-popular.-

Documentele aflate la dosar precum și martorii: Lustgarten Emil, Lessen Paul, Lazăr Gheorghe, Török Stefan, Olteanu Ion, Constatinescu Horia și alții au confirmat învinuirile aduse acuzatului pentru acțiunea criminală de subminare a economiei naționale, desfășurată sistematic în cadrul grupului antistatal în frunte cu Luca Vasile.-

X IV. CERNICICA DUMITRU, în perioada anului 1930 - 1936 a făcut parte dintr-un cerc troțkist, devenind adept al concepțiilor contrarevoluționare troțkiste.-

Strecurat în P.C.R. acuzatul a ascuns partidului participarea în cadrul celui cerc troțkist. (dos. vol. 58, fila 158).-

În noiembrie 1947, acuzatul Cernicica, sprijinit de Luca a fost numit Director general al personalului din Ministerul de Finanțe unde a funcționat pînă în decembrie 1948.-

În această calitate, acuzatul a urmat fidel dispozițiile date de Luca Vasile, în sensul ca o serie de elemente dușmănoase, necorespunzătoare, să fie menținute în funcții de răspundere, deși se impunea îndepărtarea lor. În alte cazuri a recomandat pentru angajare în funcțiuni de răspundere elemente necorespunzătoare din punct de vedere politic sau din punct de vedere al corectitudinii.

Astfel, la recomandarea lui Cernicica, a fost numit într-o funcție importantă din Minister, Eidlitz Zoltan care ulterior s-a dovedit un element incorrect.-

Fornindu-se cercetări, cu privire la activitatea lui Eidlitz Zoltan, acuzatul Cernicica a făcut parte din comisia de anchetă și în conformitate cu îndrumările ce i-au fost date de Luca Vasile, a acoperit faptele cu caracter penal săvârșite de Eidlitz și de alții.-

În decembrie 1948, acuzatul a fost numit de Luca în postul de revizor general, șef al controlului financiar din Ministerul Finanțelor, funcție exercitată pînă în septembrie 1950.-

Deși au fost semnalate o serie de nereguli și fraude, totuși nu s-au luat măsuri, întrucât acuzatul a acționat în direcția indicațiilor primite de la Luca, în sensul ca activitatea controlorilor să se rezume la simple îndrumări și să nu se ia măsurile corespunzătoare împotriva celor ce săvârseau abateri.-

Astfel Cernicica Dumitru a tolerat o serie de abateri ceiace în fapt însemna încurajarea unor elemente corupte sau care încălcau grav regulile disciplinei financiare. (Dos. vol. 56, fila 56).-

Din septembrie 1950 pînă în august 1951, Cernicica Dumitru a funcționat ca președinte al Comitetului pentru prețuri, de pe lângă Consiliul de Miniștri care avea sarcina principală să studieze evoluția prețurilor și să informeze partidul și guvernul asupra măsurilor ce se impun a fi luate.-

Acuzatul Cernicica a urmat cu fidelitate îndrumările acuzatului Luca, de majorare continuă a prețurilor de achiziție la mărfurile agro-alimentare.-

Deși uneori Comitetul pentru prețuri era împotriva majorării prețurilor la unele mărfuri agricole, părere însușită de acuzat, în urma intervenției și discuțiilor purtate cu Luca, Cernicica revenea și aviza pentru majorarea acestor prețuri, deși era conștient că astfel de majorări erau potrivnice intereselor statului.-

Acest fapt rezultă și din împrejurarea că unele majorări au fost efectuate fără aprobarea Consiliului de Miniștri ceiace dovedește că acuzații Luca și Cernicica erau interesați să nu fie cunoscute măsurile ce le luau.-

În activitatea de sabotaj ce a desfășurat, Cernicica Dumitru a acționat sub influența directă a lui Luca executînd cu promptitudine toate dispozițiunile verbale date de acesta.-

Din situația cuprinzînd evoluția prețurilor agricole, rezultă cu prisosință consecințele majorării prețurilor la aceste produse, și care a determinat aflutul de bani în mîinile elementelor capitaliste.-

Din aceeași situație se desprind că prețurile mărfurilor industriale cumpărate de agricultori, au scăzut mereu sau au fost menținute la același nivel. (Dos. vol. 35, fila 1).-

Din documentele prezentate referitor la activitatea desfășurată de acuzat în fruntea comitetului pentru prețuri, apare limpede tendința manifestată de Cernicica de a aproba în mod curent majorarea prețurilor produselor agraro-alimentare. (Dos. vol. 27, fila 1-60).-

In instanță, Cernicica Dumitru recunoscînd faptele, a declarat printre altele :

" Pe baza dispozițiilor lui Luca, am dat majorări de prețuri fără Hotărîrea Consiliului de Miniștri. Am dat și în alte cazuri, pe baza directivei lui Luca... Consecința majorării prețurilor este aflulul de bani în mîinile elementelor capitaliste de la sate". (Dos. vol. 58, fila 159).-

Activitatea acestuia este confirmată și de acuzatul Luca Vasile (dos. vol. 58, fila 148, 150) și acuzatul Solymos Ivan (fila 164) precum și de martorii Peltz Sandu, și Maewski Mihai.-

In august 1951, Cernicica Dumitru a fost numit, cu sprijinul acuzatului Luca, în funcția de prim-vice președinte al Centrocopolului.-

Cunoscînd poziția slugarnică a lui Cernicica, acuzatul Luca la sfîrșitul lunii august 1951, l-a încunostiințat că va lucra în cadrul unei comisii care studiază o serie de probleme economice.

Era vorba despre comisia pentru pregătirea reformei bănești.-

Deși Cernicica nu a cunoscut de la început scopul lucrărilor întocmite de această comisie, ulterior l-a aflat ceiace rezultă din declarația acuzatului Luca Vasile, care a precizat :

" Din discuțiile mele cu Cernicica a fost clar că Cernicica știa din octombrie despre reforma bănească. (dos. vol. 58, fila 150).-

Acest fapt a fost confirmat și de martorul Vijoli Aurel care a făcut parte din această comisie :

" Foarte curios mi se pare că Cernicica spune - cu toate că a luat parte regulat la colectiv și lua parte și la comisie - că nu cunoștea că se pregătește reforma bănească". (dos. vol. 58, fila 243).-

In acest fel susținerea acuzatului Cernicica, în sensul că deabia în decembrie 1951 a aflat despre pregătirea reformei, a fost infirmată de cei menționați.-

Pentru asigurarea succesului reformei bănești, comisia respectivă a stabilit o serie de sarcini și directive pentru reducerea ritmului încașărilor și desfacerii mărfurilor.-

In dezacord cu aceste directive și în executarea dispozițiilor sabotoare date de Luca, acuzatul Cernicica a luat măsuri pentru impulsianarea desfacerii mărfurilor în trimestrul IV/1951 și luna ianuarie 1952.-

Aceste măsuri au fost luate la adăpostul lozincei îndeplinirii planului de desfăcere.-

Din conținutul dării de seamă, întocmită de Cernicica

la sfârșitul lunii octombrie 1951, intitulată "dare de seamă asupra sarcinilor pentru intensificarea activității unităților cooperatiste în vederea îndeplinirii planului pe trimestrul IV", se desprinde sîrguința acestuia pentru a-l sprijini pe Luca în acțiunea criminală întreprinsă în direcția sabotării reformei bănești. (doș.vol.26, fila 1-24).-

În scopul intensificării desfacerii mărfurilor, Cernicica Dumitru a difuzat circulări către cooperativele de consum, a organizat consfătuiri cu directorii adjuncți cu problemele comerciale de la regiuni, a redus prețul mărfurilor așa zise "greu vandabile", a extins salarizarea procentuală în vederea cointerșării vinzătorilor, au fost desfăcute mărfuri prin târguri, chibșcuri, tarabe, etc.-

O serie de circulări, ordine și referate, întocmite și difuzate pe teren în cursul lunii noiembrie 1951, confirmă această activitate desfășurată de Cernicica pentru sabotarea reformei, în interesul elementelor capitaliste. (dos. vol.33, fila 1-8).-

Consecința acestor măsuri a fost că elementele speculative și chiaburești s-au aprovizionat cu mărfuri industriale, au investit sume importante de bani, întărindu-și astfel pozițiile, iar după înfăptuirea reformei nu și-au pus în vânzare produsele agricole, întrucît erau în posesiunea mărfurilor industriale necesare.-

Măsurile enumerate nu au fost aduse la cunoștința comisiei pentru pregătirea reformei bănești de către acuzat, astfel că nu s-a putut interveni decît tîrziu pentru remediere situației.-

La începutul lunii decembrie 1951, comisia pentru pregătirea reformei bănești a emis directive pentru constituirea rezervelor de mărfuri, menite să asigure succesul reformei.-

Acuzatul Cernicica Dumitru a elaborat circulara nr-267323/258 din 12 decembrie 1951 către Uniunile raionale a cooperativele de consum, dispunînd constituirea rezervelor.-

Iată însă ce cuprinde această circulară în primul paragraf:

" Lucrările de sfîrșit de an impun o serie de sarcini tuturor uniunilor raionale în vederea asigurării unui stoc planificat de mărfuri la 31 decembrie 1951. Astfel trebuie luate urgente măsuri pentru scăderea stocurilor de mărfuri, spre a feri uniunile de a avea conturile blocate și pentru împiedecarea creerii de stocuri artificiale care în

loc să fie desfăcute și să producă venit, stau în magazii și produc dobinzi..." (dos.vol.29, fila 1).-

Apare evident că această formulare nu era menită să asigure constituirea de rezerve.-

Intrucît această circulară în dispozițiunile următoare cuprindea totuși indicații pentru formarea de stocuri de produse alimentare, la 22 decembrie 1951, ca urmare a acestei circulare, s-a transmis și o telegramă, din dispoziția lui Cernicica, cu următorul conținut :

" Urmare circulara 267323/258 puneți în vânzare imediat produsele alimentare".(dos.vol.30, fila 1).

În baza acestei telegramă, cooperativele au pus în vânzare mărfurile, care mai ales în preajma sărbătorilor de iarnă au fost cumpărate de consumatori, astfel că stocurile constituite au fost desfăcute aproape integral.-

Acest fapt rezultă din situațiile prezentate de uniunile raionale.(Dos.vol.30, fila 2-13).-

La aceeași dată, 22 decembrie 1951, pentru a înșela comisia, pentru pregătirea reformei bănești, acuzatul Cernicica Dumitru a transmis o nouă circulară nr.267346/262 către uniunile raionale, dispunînd constituirea rezervelor de mărfuri.(Dos.vol.32, fila 1-6).

Această circulară expediată prin poștă, a ajuns cu întîrziere la destinație și abia după ce telegrama expediată în aceeași zi își produsese efectul, astfel că în momentul în care uniunile raionale au primit circulara, numai aveau mărfuri stoc, întrucît pe baza telegramăi aceste mărfuri fuseseră desfăcute.-

După ce uniunile au raportat că au fost în imposibilitate de a executa dispozițiunile cuprinse în circulară, enumerînd motivele, acuzatul Cernicica a luat măsuri disciplinare severe împotriva acestora.(dos.vol.32, fila 7-20).-

Prin circulara nr. 1/1 din 3 ianuarie 1952, acuzatul Cernicica a dispus din nou constituirea de rezerve cu precizarea că mărfurile " greu vandabile ", să fie împinse la vânzare.(dos.vol.31, fila 1-2).-

Toate aceste documente grăitoare confirmă intenția dușmănoasă a acuzatului Cernicica de a sabota înfăptuirea reformei.

Ca rezultat al acestor măsuri s-a stabilit că stocul de rezervă la data reformei bănești a ajuns să fie de numai un miliard lei deși la începutul trimestrului IV/1951, după cum recunoaște însăși acuzatul, se cifra la mai multe milioane.(dos.vol.58, fila 161).

Toate aceste fapte recunoscute de acuzat au fost dovedite și prin declarațiile coacuzăților Luca și Solymos și a martorilor Hulduban Vasile, Buri Șilvestru, Kysgyorgy Emeric, Găneț Nicolae, Szabo Albert, Olteanu Ioan, Arsene Stefan, Vijoli Aurel, care în depozițiile lor au arătat prin exemple activitatea de sabotaj desfășurată de acuzat și rezultatele grave pentru economia noastră națională.-

Faptele criminale, săvârșite de acuzați, uniți în grupul contrarevoluționar condus de Luca Vasile, dovedesc setea lor dușmănoasă de a lovi în cuceririle revoluționare ale poporului muncitor și încercarea lor criminală de a pregăti condițiile restaurării capitalismului.-

Faptele deosebit de grave comise de acuzați apar cu atât mai grave cu cât aceștia și-au pregătit loviturile din interior, din posturile de conducere unde s-au strecurat prin înșelăciune și prin ascunderea trecutului lor de dușmani ai poporului muncitor.-

+
+ +

IN DREPT.

1. Acuzații au fost învinuiți pentru crima de sabotarea propășirii economice a R.P.R. prev. și ped. de art. 2 din legea nr. 16 din 16 ianuarie 1949, cu modificările ulterioare, comb. cu art. 1 c.p. întrucât deținând posturi de conducere în stat: LUCA VASILE fost vice președinte al Consiliului de Miniștri și Ministru de Finanțe; IACOB ALEXANDRU, fost Ministru adjunct la Ministerul de Finanțe; SOLYMOS IVAN, fost vice președinte al Centrococo-pului; CERNICICA DUMITRU, fost președinte la Comitetul pentru prețuri și prim vice președinte al Centrococo-ului, au acționat în cadrul unui grup antistatal, pentru subminarea economiei naționale.-

Din expunerea stării de fapt, reținute pe baza probelor administrate, rezultă că aceste învinuiri au fost complet confirmate în instanță, faptele acuzațiilor constituind crima de subminare a economiei naționale.-

S-a stabilit că acuzații, au constituit un grup antistatal în frunte cu Luca Vasile și sub conducerea acestuia au acționat intens și în mod organizat împotriva intereselor statului nostru democrat popular, îndreptându-și activitatea împotriva sectoarelor din economia națională în a căror

conducere au reușit să se strecoare.-

Activitatea complexă desfășurată de acuzați a fost materializată în fapte concrete de sabotaj, care au dus la împiedecarea activității productive a întreprinderilor socialiste, la subminarea alianței dintre clasa muncitoare și țără nimea muncitoare, la sabotarea schimbului de mărfuri dintre orașe și sate, la favorizarea și întărirea elementelor capitaliste și la subminarea măsurilor pentru pregătirea și desfășurarea reformei bănești din ianuarie 1952.-

Această activitate desfășurată în scop contrarevoluționar a cauzat grave prejudicii economiei naționale, și a avut influențe negative asupra nivelului de trai al poporului muncitor, acuzații urmărind să stăvilească măsurile luate de conducerea statului în interesul oamenilor muncii, în interesul construcției socialiste.-

În comiterea faptelor reținute, acuzații au acționat cu voință, în cadrul grupului antistatal, după o înțelegere prealabilă pe baza directivelor trasate de Luca Vasile, urmărind ca scop final subminarea economiei naționale, canalizându-și activitatea în mod consecvent și sistematic pentru atingerea scopului propus, având reprezentarea consecințelor grave ale actelor criminale săvârșite, pe care le-au dorit în mod conștient, deși cunoșteau caracterul ilicit și urmările prevăzute de lege, la care se expun.-

Amploarea și caracterul acțiunilor săvârșite de acuzați în mod conștient, reprezintă un pericol social deosebit, întrucât prin activitatea lor au adus atingere economiei statului nostru democratic, popular.-

Intrucât faptele deosebit de periculoase pentru societate, săvârșite de acuzați, nu fac parte din acțiunile limitativ enumerate de art. 2 din legea nr. 16/1949, devenit art. 3 din decret nr. 199/1950, care incriminează fapte asemănătoare cu cele comise de acuzați și care nu erau anume prevăzute de legile în vigoare la data comiterii lor, dar care au fost săvârșite în același scop de sabotaj, menționat de textele enumerate, urmează ca faptele acuzaților să fie incriminate prin analogie în dispozițiunile legale enunțate, potrivit art. 1 al. 3 c.p. care stabilește că faptele considerate ca periculoase pentru societate, pot fi pedepsite și atunci când nu sînt anume prevăzute de lege ca infracțiuni, temeiurile și limitele responsabilității determinîndu-se în acest caz, potrivit dispozițiunilor prescise de lege pentru infracțiunile asemănătoare.-

Decarece, după săvârșirea faptelor și înainte de condamnarea acuzaților, a intervenit decretul nr. 202/1953, care în art. 209¹

Incrimineză faptele similare cu cele comise de acuzat și care sub raportul pedepsei constituie o lege mai blândă, întrucât spre deosebire de legea nr. 16/1949 și decret 199/1950, prevede ca regula în alinații 1 pedepsa muncii silnice pe timp mărginit și numai în cazuri excepționale, când faptele au fost comise în condiții ale art. 2 al articolului menționat, se aplică pedeapsa capitală, urmând a se face și aplicațiunea art. 209¹ cod. pen. potrivit art. 5 cod. penal, întrucât aceste dispoziții sunt mai favorabile acuzatilor.

Având în vedere că acuzatul Luca Vasile a fost învinuit în raportul echinilor întreprinse de acest grup antistatal, și fiind acele care a dat direcție pe baza cărora s-au desfășurat acțiunile de sabotaj în complexitatea lor și fiind consecințele deosebite de grave ale activității sale contrarevoluționare pentru economia națională, urmând ca față de Luca Vasile să se facă aplicațiunea art. 209¹ al. 2 cod. penal.

Văzând că acuzatul Gernicea Dumitru a acționat sub influența funcției și autorității acuzatului Luca Vasile, ca subordonat, întrucât faptele acestuia au avut un caracter limitat, fiind seamă și de poziția acestuia față de activitatea depusă, se apreciază că în favoarea acuzatului Gernicea Dumitru sînt circumstanțe atenuante potrivit art. 157 c. pen.

2. Acuzatul Luca Vasile a mai fost învinuit și pentru activitate intensă împotriva clasei muncitoare, întrucât prev. și ped. de art. 193¹ al. 1 cod. penal.

Faptele cunoscute și dovedite în sarcina acuzatului pe baza probelor administrate în procesul continuat înfracțiunii deosebit de grave au fost prin caracterul cit și prin consecințele lor.

() A rezultat astfel că acuzatul începînd din anul 1918 a acționat în serviciul contrarevoluției, iar în perioada 1924 - 1939, strecurîndu-se în partidul comunist, a acționat în sensul și în ascuns ca agent al siguranței burghezo-moșieresti și fasciste, fiind remunerat pentru serviciile prestate. El a furnizat siguranței informații ample despre activitatea muncitorească, a descoperit munca activităților de partid, a procurat documente asupra organizațiilor și cadrelor partidului, cease a permis și garanțat să desăvîșească acțiunile represive împotriva activităților de partid și împotriva muncitorilor.

Acuzatul Luca Vasile a devenit de bună voie agent al siguranței, a acționat în mod voit și în secret în serviciul

acestui odios organ represiv, cunoscînd urmările deosebit de grave pentru mișcarea muncitorească, a acestor acte criminale, urmări pe care le-a dorit în mod conștient, acționînd premeditat, pe baza înțelegerilor prealabile și în scopul reprîmării luptei revoluționare desfășurată de clasa muncitoare.-

3.- Acuzatul Solymos Ivan, a mai fost trimis în judecată și pentru crima împotriva umanității prev. de art. 3 lit.c. și ped. de art. 4 din decret nr.207/1948, cu modificările ulterioare.

Activitatea acuzatului, astfel cum a rezultat din expunerea stării de fapt, întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Activitatea acuzatului în săvîrșirea acestei infracțiuni, a fost materializată în redactarea și contrasemnarea ordinului de deportare a 362 locuitori evrei, care în majoritatea lor au fost exterminați în lagărele hitleriste măsură luată în calitate de juriconsult al poliției hortiste.-

Acuzatul Solymos Ivan a comis această faptă cu intențiune criminală, avînd reprezentarea urmărilor grave la care duce această măsură, urmări pe care le-a acceptat în mod conștient, făcîndu-se părtaș la acțiunile săvîrșite de regimul hortist.-

Intrucît măsura deportării a fost inițiată de alte persoane decît acuzatul și că el nu a avut reprezentarea complexă a consecințelor la care a dus această măsură, se apreciază că în ceiace privește această infracțiune, sînt circumstanțe atenuate în favoarea acuzatului Solymos Ivan.-

Cu privire la infracțiunile săvîrșite de acuzații Luca Vasile și Solymos Ivan, urmează a se face și aplicațiunea art. 101 c.pen.

Văzînd că acuzații au fost arestați înainte de judecată, urmează ca potrivit art. 463 c.j.m.să se compute și detențiunea preventivă.-

Pentru aceste motive, Tribunalul declară pe :

1. LUCA VASILE, culpabil pentru :
 - a) crima de subminare a economiei naționale ;
 - b) activitate intensă împotriva clasei muncitoare.
2. IACOB ALEXANDRU, culpabil pentru crima de subminare a economiei naționale;
3. SOLYMOS IVAN, culpabil pentru :
 - a) crima de subminare a economiei naționale ;
 - b) crima împotriva umanității.
4. CERNICICA DUMITRU, culpabil pentru crima de subminare a economiei naționale.-

Deasemeni declară că sînt circumstanțe atenuante în favoarea acuzatului Solymos Ivan, în ceiace privește crima împotriva umanității și în favoarea acuzatului Cernicica Dumitru în ceiace privește crima de subminare a economiei naționale.

În consecință :

TR I B U N A L U L
Î N N U M E L E P O P O R U L U I
H O T A R Ă S T E :

Cu unanimitate de voturi condamnă pe :

1. LUCA VASILE, pe baza art.2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul nr.199/1950, comb.cu art. 1 cod.pen. și în conformitate cu art. 3 cod penal, prin aplicarea art. 209¹ al.2 cod penal, la moarte și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminare a economiei naționale.

Pe baza art.193¹ cod penal, îl mai condamnă pe acuzat la muncă silnică pe viață pentru activitate intensă desfășurată împotriva clasei muncitoare.-

În conformitate cu dispozițiunile art. 101 c.p. acuzatul LUCA VASILE va executa pedeapsa cea mai gravă.-

2.- IACOB ALEXANDRU, pe baza art.2 din legea nr. 16/1949, devenit art.3 din decretul nr.199/1950, comb.cu art.1 cod penal și în conformitate cu art. 3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al. 1 cod penal, la 20 (douăzeci) ani muncă silnică și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminare a economiei naționale.-

Conform art. 463 c.j.m., compută detențiunea preventivă de la 26 martie 1952.-

3.- SOLYMOS IVAN, pe baza art.2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul nr.199/1950, comb.cu art.1 cod penal, și în conformitate cu art. 3 cod penal, prin aplicarea art.209¹ al.1 cod penal, la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică și confiscarea totală a averii, pentru crima de subminare a economiei naționale.-

Pe baza art.3 lit.c.și art. 4 din legea nr.207/1948, cu modificările ulterioare, comb.cu art.157 cod penal, îl mai condamnă pe acuzat la 10 (zece) ani muncă silnică pentru crima împotriva umanității.-

În conformitate cu dispozițiunile art.101 cod penal, acuzatul SOLYMOS IVAN va executa pedeapsa cea mai gravă.

Conform art.463 c.j.m.,compută detențiunea preventivă de la 12 iunie 1952.-

4.- CERNICICA DUMITRU,pe baza art. 2 din legea nr.16/1949, devenit art.3 din decretul nr.199/1950,comb.cu art.1 cod penal, și în conformitate cu art. 3 cod penal,prin aplicarea art.209¹ al. 1 cod penal,comb.cu art.157 cod penal,la 3 (trei) ani închisoare corecțională, pentru crima de subminare a economiei naționale.-

Conform art. 463 c.j.m.compută detenția preventivă de la 27 iunie 1952.-

Sentința definitivă.

Tribunalul, reintrînd apoi în ședință publică,președintele a dat citire dispozitivului de mai sus.-

Dată și citită în ședință publică astăzi 8 octombrie 1954.-

Prezenta sentință s-a semnat de noi.-

PRESEDINTE

PRESEDINTELE TRIBUNALULUI SUPREM AL R.P.R.

General Major de Justiție

Al.Voitinovici

[Handwritten signature]

- (G-ral Major
- (Erascuf Ion
- Asesori : (*[Handwritten signature]*
- (G-ral Major
- (Demetru Alexandru

PROCES VERBAL

Astăzi, 8 octombrie 1954 ;

Sentința de față s-a citit condamnaților de noi, Judecătorul Asistent al Tribunalului Suprem, Colegiul Militar, în prezența Procurorului Militar, care i-a încunostințat că hotărîrea este definitivă, punîndu-se în vedere condamnatului LUCA VASILE că are dreptul să formuleze cerere de grațiere, la care condamnatul a declarat că se prevalează de acest drept.-

PROCUROR MILITAR

Colonel de Justiție

Rîpeanu Grigore

[Handwritten signature]

Judecător Asistent
Căpitan de Justiție

Varga Vasile

[Handwritten signature]